குறள்
(அறத்துப்பால்)
வெள்ளுரை : புத்துரை
இராமாநுச கவிராயர்
ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு
1840

THE

CURAL

OF

TIRUVALLUVAR,

FIRST PART;

WITH THE COMMENTARY

OF

PARIMELARAGAR,

AN AMPLIFICATION OF THAT COMMENTARY

BY

RAMANUJA CAVI-RAYAR,

AND AN ENGLISH TRANSLATION OF THE TEXT,

BY

THE REV. W. H. DREW,

MISSIONARY.

MADRAS:

AMERICAN MISSION PRESS, REUBEN TWIGG, PRINTER

1840.

இசை ஞர்

திருவள்ளுவர் செய்த

குறளின்

அறப்பாவில்

இல்லறம்—உயர்—அதிகாரமும்

அவற்றிற்குப்

பரிமேலழகர் செய்த

இலக்கணவுரையும்

இயற்றமிழாசிரியராகிய

இராமாநுசகவிராயர் செய்த

வெள்ளுரையும்—புதுவுரையும்

துறுஐயர் செயத

இங்கிலீஸ் மொழிபெயர்ப்பும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

ஜூஅரசல(வரு)

அமெரிக்கன் மிசியோன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PREFACE.

The Tamil language is spoken by a population of nearly six millions. It is of high antiquity and of remarkable precision and polish. The Roman Catholic Missionaries, but especially that distinguished Tamil scholar Beschius, cultivated it with much diligence and success: and it was the first Indian language which the Protestant Missionaries studied.

The knowledge of it at present possessed by Europeans is considerable, but not critical. There is still much difference of opinion in regard to many words and phrases, and this difference is likely to continue, unless an authoritative standard of appeal be referred to. Such a standard will, it is hoped, be furnished by the present work; in which the reader will find the purest Tamil poetry explained in the most classical prose, and that prose again simplified and amplified by an eminent living native scholar. It may be objected that as Tamil poetry is composed with most elaborate care, and in a style which the great mass of the people cannot understand, it cannot be appealed to in questions that relate to the ordinary prose style. But although the general structure of the sentences in poetry cannot be imitated in prose, yet the poetry reveals the capabilities and wealth of the language, and will furnish the diligent student with many forms of expression, many turns of thought, many uses of words, many connexions of words, distinguished for force, terseness, or elegance, which may and ought to enrich the prose style.

The work itself, the Cural of Tiruvalluvar, is held in the high-

est veneration by the Tamil people. The writer of it is deemed an incarnation of wisdom. It is called the first of works, from

which, whether for thought, or language, there is no appeal. The commentary of Parimelaragar, a Brahmin, here printed for the first time and explained, is considered the best of the ten that have been written upon the Cural, and the first of commentaries. The explanation of that commentary by Ramanuja Cavi-rayar is such as might be expected from his talents and thorough knowledge of his language. The index verborum, now for the first time annexed to the Cural, will, it is hoped, facilitate the studies of the learner. The student will also perhaps be interested and assisted by the English version.

The Cural has a strong claim upon our attention, as a part of the literature of the Country, and as a work of intrinsic excellence.

The author, passing over what is peculiar to particular classes of

society, and introducing such ideas only as are common to all, has avoided the uninteresting details of observances found in Menu and the other Shastras; and thus in general maintains a dignified style; though it must be acknowledged that he sometimes descends to puerilities. It is necessary also that such works should be known that we may not expose ourselves to the deserved reproach of the educated Hindoo by rash and unfounded statements.

How often has it been asserted that the Hindoos, being utterly destitute of gratitude, have no word by which to express it! Will it be believed that Tiruvalluvar has a whole Chapter on Gratitude

(செய்ந்னறியறிதல), of which the following are two distichs?—

"Forget not the benevolence of the blameless. Forsake not
the friendship of those who have been your staff in adversity."

"The wise will remember throughout their sevenfold births,
the love of those who have wiped away the falling tear from their
eye."

It cannot be supposed necessary for the sake of Christianity to
deny to such works whatever degree of merit they may possess.

Christianity requires not the aid of falsehood, or of concealment. Nor need we wish to blacken the systems and books of the

country beyond what truth will warrant; for even in the best there is much and pernicious error. The Cural itself, esteemed the best book of morals written by a Hindoo, is an illustration of this remark. It is divided into three parts, in which virtue, property, and sensual pleasure, are severally treated of. The third part (காமத்துப்பால, "on Lust,") could not be read with impunity by the purest mind, nor translated into any European language, without exposing the translator of it to infamy.

The late Mr. Ellis, of the H. C. Civil Service, published some portions of the Cural with lengthened notes and illustrations. But that work, however valuable for its illustrations, differs from the present; which is formed on the plan of providing the student with Tamil materials for the prosecution of his studies generally, and of this work in particular. Besides which, Mr. Ellis has only illustrated portions of the first twelve chapters. Whereas the Cural contains, without the காமத்துப்பால, one hundred and eight chapters.

The late Sarvana Perumal Eiyar published about two years ago a second edition of the Cural, with a comment somewhat more lengthened than that of the first. His work also differs from this; which contains in full the ancient comment of Parimelaragar (which should be familiar to Tamil Scholars), an English Translation of the text, with occasional notes, and an index verborum. At present only the first twenty-four chapters are published; viz. the four introductory chapters, and the twenty chapters on (இல்லறம்) Domestic Virtue. Eighty-four chapters are therefore still remaining. These, if the Editor be spared to return to India, will at a future period be prepared for the press.

Any pecuniary profit which may remain after the whole work is printed shall be devoted to the publication of other standard Tamil works, or of approved Tamil translations of standard English works.

In conclusion, the Editor has to express his regret that the publication has so long been deferred. When he issued his prospectus

in April 1838, he hoped that the part now published would be brought out in the course of that year. But the slowness with which printing is executed in this country, together with the pressure of other engagements, defeated his expectations. At length an accident occurred by which his health was materially injured. He was in consequence absent from the presidency for nearly a year, and is now obliged to return for a time to his native country.

He has also to regret that from the same cause the greater part of the translation now published has not received his final cor-

rections, nor been carried through the press by himself.

MADRAS,
11*th April*, 1840.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரனமுதலியவிறையவாபதஙகளுமந்தமிலினபத்தழிவிலவீடுநெறிய
றிந்தெயதுதற்குரியமாந்தாக்குறுதியெனவுயாந்தோரானெடுக்கப்ப
ட்டபொருணாகவையறமபொருளினபமவீடெனபனவவற்றுளவீடெனபதுகி
ந்தையுமொழியுஞ்செல்லாநிலைமைத்தாதலிற்றுறவறமாகியகாரணவகையாற
கூறப்படுவதல்லதிலக்கணவகையாற்கூறப்படாமையினூலகளாற்கூறப்படுவ
னவேனைமூன்றுமேயாமவற்றுளறமாவதுமநுமுதலியநூலகளிலவிதித்தனசெய
தலுமவிலக்கியனவொழித்தலுமாமஃதாவதொழுக்கமவழக்குத்தண்டமெனமூ
ன்றுவகைப்படுமவற்றுளொழுக்கமாவதந்தணாமுதலியவருணத்தாரத்தமக
குவிதிக்கப்பட்டபிரமசரியமுதலியநிலைகளினின்றவற்றிற்கோதியவற்றைகளிலவ
ழுவாதொழுகுதலவழக்காவதொருபொருளைத்தனித்தனியேயென்தென்தென
றிருப்பாரதுகாரணமாகந்தமமுணமாறுபட்டபொருணமேற்சொல்லத்துக்
டனகொடனமுதலியபதினெட்டுப்பதாரத்தத்தாந்தண்டமாவதவவொழுக்க
நெறியினுமவழக்குநெறியினுமவழுவினோரையந்நெறிநிறுத்தற்பொருப்பொ
ப்பதாடியதற்குத்தக்கவொறுத்தலிவற்றுளவழக்குந்தண்டமுமுலகநெறிநிறுத்
தற்பயத்தவாயதல்லதொழுக்கமபோலமக்களுயிர்க்குறுதிபயத்தற்கிறப்பிலவா
கலானுமவைதாநூலானேயன்றியுணர்வுமிகுதியானுந்தேயவியற்கையானுமறி
யப்படுதலானுமவற்றையொழித்தீண்டுத்தெயவப்புலமைந்திருவள்ளுவராற்சிற

பபுடையவொழுக்கமேயறமென்வெடுத்துக்கொள்ளப்பட

டத்துதானாலவகைதி

லைமைததாயவருணநதோறுமவேறுபாடுடைமையிறசிறுபானமையாகியசிறப
பியலபுகளொழிததெலலாககுமொததலிறபெருமபானமையாகியபொதுவிய
லபுபறறியிலலறநதுறவறமெனவிருவகைநிலையாறகூறபபடடதவறறுளிலலற
மாவதிலவாழககைநிலைககுசசொலலுகினறநெறிககணினறதறகுததுணையாகிய
கறபுடையமனைவியோடுஞசெயயபபடுவதாகலினதனைமுதறகடகூறுவானறொ
டஙகியெடுததுககொணடவிலககியமினிதுமுடிதறபொருடடுமுதறகடவுளவா
ழததுககூறுகினறார-கடவுளவாழததாவது-கவிதானவழிபடுகடவுளையாதலெடு
ததுககொணடபொருடகேறபுடைககடவுளையாதலவாழததுதலவறறுளிவவாழ
ததேறபுடைககடவுளையெனவறிக-வெனனைசாததுவிதமுதலியகுணஙகளானமூ
னறாகியவுறுதிபபொருடகவறறானமூவராதியமுதறகடவுளரொடியைபுணடாக
லானமமூனறுபொருளையுஙகூறலுறறாககமமூவரையுமவாழததுதனமுறைமை
யாகலினிவவாழததமமூவாககுமபொதுபபடககூறினாரெனவுணாக.

இந்த

உரைப்பாயிரத்தைத்

தெளிவாகவிரித்துப்புதிதாக்கியது.

இந்திரன்முதலா கிய தேவர்களுடைய
பதவிகளையும்,

முடிவில்லாத இன்பத்தையுடையதாகியும் அழிவில்லாததாகியும்
இருக்கிறமோக்கபதவியையும், அடைகிறதுக்கு ஏற்றவழியை
அறிந்து, அடைகிறதுக்கு
உரியவராகியமனிதருக்கு, நன்மை
யெனறு உயர்ந்தவராலே

எடுக்கப்பட்டபொருள்தான்கு. அ

உரைப்பாயிரம்.

வை அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீடும், என்பனவையாம்.

அவற்றுள், வீடு என்பதுமனசுக்கும்வாக்குக்கும் எட்டக்கூடாதது; ஆதலால் அது நிறவறமாகியகாரணவகையாற் சொல்லப்படுவதேயல்லாமல், இலக்கணவகையாற்சொல்லப்படாது: ஆதலாலே, நூல்களாற்சொல்லப்படுபவைமற்றமூன்றுமேயாம். அவற்றுள்அறமாவது, மநுதூல்முதலாகியநூல்களிலேசெய்யச்சொல்விதியமித்ததைச்செய்கிறதும், செய்யக்கூடாதென்றுவிலக்கியதைச்செய்யாமல்விலகுகிறதும், ஆம். இனி, இந்தஅறம்மூன்றுதானே, ஒழுக்கமும், வழக்கும், கண்டமும், என்றுமூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்ஒழுக்கமாவது, பிராமணர்முதலாகிய சாதியானவர்கள் தங்களுக்குநியமித்தபிரமசரியமுதலானநிலைகளிலே நின்று, அவர்கிற்குச்சொல்லியதருமங்களிலேநற்

றமில்லாமலேநடப்பது. வழக்காவது, ஒருபொருளேவேறுவே
றுக எனதெனது என்று சொல்லுகிறவர்கள், அந்தப்பொருள்
காரணமாகத்தங்களுக்குள்ளேமாறுபட்டு, அந்தப்பொருளைக்
குறித்துநியாயத்தலத்திலேசொல்வது: அது,கடன்வாங்கல்மூத
லாகியபதினெட்டுவகைப்படும். தண்டமாவது, ஒழுக்கம்வழுக்
கென்னும் இவர்நின்வழிதப்பிநடந்தவனை, அந்தந்தவழியிலே
நடத்துகிறநிமித்தமாகச்சாரிப்படப்பார்த்து, அந்தந்தக்குற்றங்
களுக்குத்தக்கபடிதண்டிக்கிறது. இந்தவழக்குந்தண்டமும்உ
லகமார்க்கத்திலேஉயிர்களை நிலைநிறுத்துகிறதாகியபிரயோசன

த்தைக்கொண்டிருப்பதேயல்லாமல், ஒழுக்கம்போலமனிதரு
யிர்க்குநன்மைதருஞ்சிறப்பைக்கொள்ளாதவையும், நூல்களா
லன்றிப்புத்திகூர்மையினாலும், உலகநடையினாலும், அறியப்ப
டுபவையும், ஆம். ஆதலாலே, அந்த இரண்டையும்ஒழித்து இ
ங்கேதெய்வஞானத்தையுடையதிருவள்ளுவராலே, சிறப்புடை
யஒழுக்கமே, அறமென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அது
தான், நால்வகைநிலைமைகளையுடையசாதிகளிலேயெல்லாம்வே
றுபட்டு இருப்பது. ஆதலாலே, சிறுகூறுகியசிறப்பு ஒழுக்கங்
களைநீக்கி, எல்லாருக்கும்ஒத்தபெருங்கூறுகியபொது ஒழுக்க
த்தையேபற்றி, இல்லறம், துறவறம், என்று இருவகைநிலையாற்
சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள், இல்லறமாவது, இல்வாழ்க்கைக்
குச்சொல்லிய வழியிலேநின்று, அதுக்குத்துணையாகிய சுவியா

தனுண்புடையமனவியோடுகூடச்செய்யப்படுவது. ஆதலால்,
அதைமுதலிலேசொல்லத்தொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இந்த
இலக்கியமானது, நன்முகமுடியும்பொருட்டு, இவர், மூன்னே
கடவுள்வாழ்த்துச்சொல்லுகிறார்.

கடவுள்வாழ்த்து, அதாவது,
வித்துவாணனவன்தான்வணங்கப்பட்டகடவுளை
ஆணையும், எடு
த்துக்கொண்டபொருளுக்கு ஏற்றகடவுளாணையும், வாழ்த்து
கிறதாம்அந்த இரண்டுள், இந்தவாழ்த்து, எடுத்தபொருளுக்கு
ஏற்றகடவுளைவாழ்த்தியது, என்றுகாண்க.என்னவென்றால், சா
த்துவிதமுதலாகிய மூன்றுகுணங்களாலே,
மூன்றுகிய அறம்,
பொருள், இன்பம், என்கிறநற்பொருள்களுக்கு, மேற்சொன்ன
மூன்றுகுணங்களாலே, மூவராகிமூன்றின்றதேவரோடேபொ

ருத்தம் உண்டு. ஆதலால், அந்த அறமுதலாகியமூன்றுபொரு
ளையுஞ்சொல்லத்தொடங்கினவருக்கு, அந்தமூவனையும்வாழ்த்
துகிறது,முறைமை.ஆதலால், இந்தவாழ்த்து அந்தமூவருக்கு
ம்பொதுப்படச்சொன்னதொன்றுநாண்க.

இந்தக்கடவுள்வாழ்
த்து, இந்தநூலுக்குமூன் இருக்கவேண்டும் என்பது, அதிகார
முறையென்று அறிக.

திருவள்ளுவர்குறளுரை

அறத்துப்பால்.

இல்லறவியல்.

க. அதிகாரம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி பகவன்முதற்றேயுலகு.

பரிமெலழகாபதவுரை-எது-அகரமாகிய முதலையுடைய வெழுததுககளெலலாமதுபோல வாதிபகவனாகிய முதலையுடைததுலகெனறவாறு.

ப. விரிவுரை. இது தலைமைபறறிவநதவெடுததுககாடடுவமை-அகரததிறகுததலைமைவிகாரததானனறிநாதமாததிரையானவியலபாறபிறததலாலுமாதிபகவறகுததலைமை செயறகையுணாவானனறியியறகையுணாவானமுறறுமுணாதலாலுஙகொளக-தமிழெழுததுககேயனறி வடவெழுததுககுமுதலாதனோககி யெழுததெலலாமெனறா-ஆதிபகவனெனனுமிரு பெயரொடடுபபணபுததொகை வடநூனமுடிபு-உலகெனற தீணடுயிர்கணமேனினறது-காணபபடட வுலகாறகாணபபடாத கடவுடகுணமைகூறவேணடுதலினாதிபகவனமுதறறேயென வுலகினமேலவைததுககூறினா.

கூறினாரேனுமுலகிறகுமுதலாதிப

கவனெனபதுகருததாககொளக-எகாரநதேறறததினகணவநதது-இபபாடடானமுதறகடவுளதுணமைகூறபபடடது.

புதிதாகியபதவுரை. (அ-கு) என்றது, குறள், இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம்-எல்லாவெழுத்துக்களும், அகரமுதல-அகரமாகியமுதலைக்கொண்டிருக்கும், (அதுபோல) உலகு-உலகமானது, ஆதிபகவன்முதற்று - ஆதிபகவனாகியமுதலைக் கொண்டிருக்கும், என்றவாறு.

புதுவிரிவுரை. ஒலிவிகாரமானசெயற்கையினாலும், நாதமேயாகிய இயற்கையினாலும், பிறப்பது, ஆதலால் அகரத்திற்குத்தலைமையும்; அதுபோலச்செயற்கையறிவினாலும், இயற்

கையறிவினாலும், முற்றும் அறிவதினாலே, ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையுங்; காண்க. இந்த உவமை, தலைமைபற்றிவந்த எடுத்

க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

(ரு) துக்காட்டு உவமை. உதாரணமாக

எடுத்துக்காட்டி உவமிப்ப

து, எடுத்துக்காட்டு உவமை, எனக்காண்க. தமிழ் எழுத்துக்கே அல்லாமல், வடவெழுத்துக்கும், அகரம்முதலாகிறதைக்குறித்து, எழுத்தெல்லாம் அகரமுதல என்றார். உலகு என்றது, இங்கே உயிர்களைக்காட்டிநின்றது. காணப்பட்ட உலகினாலேகாணப்படாதகடவுளின் உண்மைசொல்லவேண்டியதால், ஆதிபகவன்முதற்றேயுலகு, என்று உலகின்மேல்வைத்துச்சொன்னார். அப்படிச்சொன்னாரானாலும், உலகுக்குமுதல் ஆதிபகவனென்பது, கருத்தாகக்கொள்க ஏகாரம், தெளிவுப்பொருளிலேவந்தது. இந்தக்குறளாலே, முதற்கடவுளது உண்மைசொல்லப்பட்டது.

உ. கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றாடொழாஅரெனின்.

ப. எது - எல்லாநூல்களையுங்கற்றவாக்கக்கல்வியறிவானாயபயனயாது

மெய்யுணர்வினையுடையவனது நல்லதாளக

ளைத்தொழாராயினென்றவாறு.

வி. எவனென்னும் வினாப்பெயரென

னென்றாயீண்டினமைகுறித்துநி

ன்றது..கொல்லென்பதசைநிலை-பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகவின்றாளென்றா-ஆகமவறிவிற்குப்பயனவன்றாளைத்தொழுது பிறவியறுத்தலென்பதிதனாற்கூற

ப்பட்டது.

பு. (க-ன்) எ-இ-ள். வாலறிவன்-பரிசுத்தமான அறிவை

யுடைய இறைவனது, நற்றாள்-நல்லபாதங்களை, தொழாரெனி

ன்-வணங்காரானால், கற்றதனால்-(அவர் எல்லாநூல்களையும்)

படித்தஅறிவினாலே, ஆயபயன்-ஆகியபிரயோசனம், என்கொ

ல்-என்ன, (ஒன்றுமில்லை,) என்றவாறு.

வி. எவனென்னும்வினாவினை,

என்னென்றுவிகாரப்பட்டு

இங்கே,இல்லையென்கிற இன்மைப்பொருள்படநின்றது. கொ

ல் என்பது, அசைநிலைஇடைச்சொல். பிறவிநோய்க்குமருந்

து ஆனதால், நற்றாளென்றார். கல்வி அறிவுக்குப்பயன், இறை

வனைவணங்கிப்பிறவி நீக்குவது, என்பது, இதினாலேசொல்லப்

பட்டது.

௩. மலர்மிசையேகினான்மாணடிசேர்ந்தார்

நிலமிசைநீடுவாழ்வார்.

ப. எது-மலரினகணணேசென்றவனதுமாடசிமைபபடடவடிகளைசசே
ாநதாரெலலாவுலகிறகுமேலாயவீடடுலகினகணழிவினறிவாழவாரெனறவாறு.

சா க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

வி. அனபானினைவாாதுளளககமலததினகணவாநினைநதவடிவொடு

விளைநதுசேறலினேகினானெனவிறநதகாலததாறகூறினா -

எனனை - வாராக

காலதது நிகழுஙகாலததுமோராஙகுவரூஉம வினைசசொறகிளவியிறநதகா
லததுககுறிபபொடுகிளததல விளைநதபொருள வெனமனாபுலவா எனபதொ
ததாகலின - இதனைபபூமேனடநதானெனபதோாபெயாபறறிபபிறிது கடவு

டகேறறுவாருமுளா-சோதலிடைவிடாது நினைததல.

பு. (ம-ர்) எ-இ-ள்.

மலர்மிசையேகினான்-(இதையமா

கிய) மலரின்மேலேசெல்லுகின்ற இறைவனது,

மாணடி-பெ

ருமைபொருந்தியபாதங்களை, சேர்ந்தார்-(மனசினாலே) கிட்
டினவர், நிலமிசை-நிலத்துக்குமேல், (எல்லாவுலகுக்குமேலா

னமோக்கபதவியில்) நீடுவாழ்வார்-நெடுங்காலம்

வாழ்வார், என்றவாறு.

வி. சூத்திரம் (வா-ர்) இதன்பொருள்,
எதிர்காலத்திலு
ம், நிகழ்காலத்திலும்,
ஒருதன்மையாகவரப்பட்டவினைச்சொ

ல்லாகியசொற்கள, இறந்தகாலத்தின் அடையாளத்தோடுகூ
டச்சொல்லப்படுவது; விளைவுகாட்டியபொருளையுடையன, எ
ன்றுசொல்லுவர் புலவனென்றவாறு. (விளைவுதிக்கிரம்.) என்ப
து, இலக்கணமானதிலுலும், அன்பினுலே நினைப்பவருடைய
மனக்கமலத்தின்மேல் அவர்நினைத்தவடிவுடனே, இறைவனு
வன் விளைந்துசெல்லுகிறதிலுலும், எகினன் என்று இறந்தகா
லத்தாற்சொன்னர். இந்தவகினன் என்னுந் தெரிநிலவினைச்
சொல், விளைவுபற்றிநிகழ்காலம் இறந்தகாலமாகமயங்கிநின்
றதென்றுகாண்க. இனியிந்தக்குறளின்கருத்தைப்பூமிசைநடந்
தோன் புத்தன், என்பதுநிகண்டாதலாலே, பூமேல்நடந்தான்
என்பதொருபெயர்பற்றி வேறோர் கடவுளுக்கு ஆக்குவாரும்
உண்டு. சேர்தல், மனசிலுலே இடைவிடாமல்நினைப்பது. இதி
லுலே இறைவனைநினைந்தவர் வீடுபெறுவாரென்பதுசொல்லப்
பட்டது.

சு. வேண்டுதல்வேண்டாமையிலானடிசேர்ந்தார்க்
கியாண்டுமிடும்பையில்.

ப. எது-ஒருபொருளையும விழைதலும வெறுததலுமிலலாதவனடியை சசோநதாரககெககாலததுமபிறவிததுனபஙகளுளவாகாவெனறவாறு.

வி. பிறவிததுனபஙகளாவன - தனனைபபறறிவருவனவுமபிறவுயிரகளை பபறறிவருவனவுநதெயவததைபபறறிவருவனவுமென மூவகையானவருநதுன

க. அது. கடவுளவாழுதது.

ஏ

பஙகள-அடிசோநதாரககவவிரணடு மினமையினவைகாரணமாகவருமூவகை ததுனபஙகளுமிலவாயின.

பு. (வே-ல்) எ-இ-ள். வேண்டுதல்-(ஒருபொருளையும்)விரும்புவதும், வேண்டாமை-விரும்பாதிருப்பதும், இலானடி-இல்லாத இறைவனதுபாதஙகளை,

சேர்ந்தார்க்கு-(மனசினாலே) கிட்டினவருக்கு, (நினைத்தவர்க்கு) யாண்டும்-எந்தக்காலத்தி லும், இடும்பை-துன்பங்கள், (பிறவித் துன்பங்கள்) இல-இல்லை, என்றவாறு.

வி.

பிறவித் துன்பங்கள்மூன்றுவகைப்படும்;

அவை, தன்

னைப்பற்றியும், பிறஉயிர்களைப்பற்றியும், தெய்வத்தைப்பற்றியும்,வரும். இறைவனடிசேர்ந்தார்க்கு, வேண்டுதல்வேண்டாமையென்னும் அந்த இரண்டும், இல்லாததினால், அவைகாரணமாகவரும்மூன்றுவகைத் துன்பங்களும், இல்லையாம். இதின்கருத்தும், மேற்சொல்லியகுறளின்கருத்தேயாம்.

ரு.

இருள்சேரிருவினையுஞ்சேராவிறைவன்
பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு.

ப. எது-மயக்கத்தைப்பற்றிவருநல்வினைதீவினையென்னுமிரண்டுவினையு. முளவாகாவிறைவனதுமெய்மைசேர்ந்தபுகழைவிரும்பினாரிடத்தென்றவாறு.

வி. இன்னதன்மைத்தென்வொருவராலுங்கூறப்படாமையினவிசகையையிருளென்றும் நல்வினையும்பிறத்தற்கேதுவாகலானிருவினையுஞ்சேராவென்றுங்கூறினார்-இறைமைக்குணங்களிலராயினாரையுடையரெனக்கருதியறிவிலாரகூறுகின்றபுகழ்களபொருள்சேராவாகலின்வைமுற்றவுமுடைய விறைவனபுகழே பொருள்சேர்புகழெனப்பட்டது-புரிதலெப்பொழுதுஞ்சொல்லுதல்.

பு. (இரு-டு) எ-இ-ள். இறைவன்பொருள்சேர்புகழ்-கடவுளது உண்மைசேர்ந்தபுகழை, புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பினவரிடத்தில், இருள்சேர்-மயக்கத்தால்வருகிற, இருவினையும்-நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டுவினைகளும், சேரா-அணுகாவாம், என்றவாறு.

வி. இன்னபடியென்று ஒருவராலேயுஞ் சொல்லக்கூடாததினாலே அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும்பிறப்

பதுக்குக்காரணமாதலால் இருவினையுஞ்சேரா என்றுஞ், சொன்னார். இறைவனுக்கு உரியகுணங்கள் இல்லாதவரை அந்தக் குணங்களையுடையவரென்று எண்ணி, அறிவில்லாதவர்புகழ்கிற புகழ்களிற்பொருள்சேராததினாலே, அந்தக்குணங்கள் நிறைந்

அ க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

துபொருள்முழுமையுமுடைய இறைவன்புகழே, பொருள் சேர்புகழ், என்றுசொல்லப்பட்டது. புரிதல், எப்பொழுதும் விரும்பிவாழ்த்துகிறது. இறைவனைவாழ்த்தினவர், வீடுபெறுவர் என்பது, இதின்கருத்து.

௬.

பொறிவாயிலைந்தவித்தான்பொய்தீரொழுக்க
நெறிநின்றார்நீடுவாழ்வார்.

ப. எது-மெய வாய கண மூக்குச செவியெனனும பொறிகளை வழியாகவுடையவைநதவாவினையு மறுததானது மெயயானவொழுககநெறியினகண வழுவாதுநினறா பிறபபினறியெககாலததுமொருதனமையராயவாழவாரென றவாறு.

வி. புலனகளைநதாகலானவறறினகடசெலகினறவவாவுமைநதாயிறறு-ஒழுககநெறியைநதவிததானாறசொலலபபடடமையினாணடையாறனுருபுசெ

யயுடகிழமைககணவநதது-இவை நானகுபாடடாணு மிறைவனை நினைததலும வாழததலுமவனெறிநிறறலுஞசெயதாரவீடுபெறுவரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (பொ-ர்) எ-இ-ள்-பொறி-(மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி, என்னும் ஐந்து) இந்திரியங்களை, வாயில்-வழியாகவுடைய, ஐந்து-(சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்கிற ஐம்புல இச்சைகள்) ஐந்தையும், அவித்தான் - கெடுத்தஇறைவனது, பொய்தீர்-பொய்யில்லாத, ஒழுக்கநெறி-அறநூல்வழியிலே, நின்றார்-நிலைநின்றவர், நீடுவாழ்வார்-(பிறப்பில்லாமல்) எந்தக்காலத்தும்வாழ்வார், என்றவாறு.

வி. புலன்கள் ஐந்து ஆதலால், அவற்றிற்செல்கிற இச்சைகளும், ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி, இறைவனாற் சொல்லப்பட்டதனால், ஐந்தவித்தானது என்கிற ஆறாம்வேற்றுமையுருபு,செய்யுட்பிறிதின்கிழமைப்பொருள்படநின்றது. இறைவன் வழியிலேநின்றவர்வீடுபெறுவரென்பது, இதின்கருத்து.

எ. தனக்குவமையில்லாதான்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லான் மனக்கவலைமாற்றலரிது.

ப. எது - ஒருவாறறானுநதனககுநிகரிலலாதவனதுதாளைசசோநதாரககலலதுமனததினகணிகழுநதுனபஙகளைநீககுதலுணடாகாதெனறவாறு.

வி. உறறபாலதீணடாவிடுதலரிதெனறாறபோல வீணடருமையினமை மேனின்றது, தானசேநாதார-பிறவிககேதுவாயகாமவெகுளிமயககஙகளைமாறமாட்டாமையிறபிறநதவறறானவருநதுனபஙகளுளழுநதுவரெனபதாம.

பு. (தன-து)எ-இ-ள். தனக்குவமையில்லாதான்-(ஒருவழியினாலும்) தனக்குநிகரில்லாத இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதத்தைச்சேர்ந்தவருக்கே அல்லது சேராதவருக்கு, மனக்கவலை-மனத்தில் உண்டாகிற துன்பங்களை, மாற்றலரிது-நீக்குகிறது அரிது, (நீக்குகிறதில்லை) என்றவாறு.

வி. முயற்கொம்பு அரிதுஎன்றாற்போல, இங்கேஅருமையானதுஇல்லை என்கிற அருத்தத்திலேவந்தது. பாதத்தைச்சேராதவர், பிறவிக்குக்காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டார்; ஆதலாற்பிறந்து, அந்தக்காமமுதலாகியவைகளாலே, வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவார்; ஆதலாலே மனக்கவலைமாற்றலரிதென்றார்.

அ. அறவாழியந்தணன்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லாற் பிறவாழிநீந்தலரிது.

ப. எது-அறககடலாகியவநதணனதுதாளாகியபுணையைசசோநதாரக்கல்லத்தனிறபிறவாகியகடலகளைநீநதலரிதெனறவாறு.

வி. அறமபொருளினபமெனவுடனெணணபபடடமூனறனுளறதைமுனனரபபிரிததமையானெனைபபொருளுமினபமுமபிறவெனனபபடடன-பலவேறுவகைபபடடவறஙகளெலலாவறறையுநதனககு வடிவாகவுடையவனாகவின அறவாழியநதணனெனறா-அறவாழியெனபதனைததருமசசககரமாககியதனையுடையவநதணனெனவுரைபபாருமுளா-அபபுணையைசசேராதராகரைகாணாதவறறுளேயழுந்துவாராகவினீநதலரிதெனறா-இஃதேகதேசவுருவகம.

பு. (அற-து) ஏ-இ-ள். அறவாழி-தருமசக்கடலாகிய, அந்தணன்-திருவையையுடைய இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதமாகியதோணியை அடைந்தவருக்கே அல்லாமல் (அடையாதவருக்கு,) பிறவாழி-(அந்தத்தருமத்திற்குப்)பிற்பட்டபொருள் இன்பங்களாகியகடல்களை, நீந்தலரிது-கடத்தற்கரிது அரிது, (கடக்கக்கூடாது,) என்று.

வி. அறம், பொருள், இன்பம், என்று எடுத்துக்கொண்டதிலுமே, மற்றப்பொருளும் இன்பமும், பிற ஆழி என்று சொல்லப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட தருமங்களையெல்லாந்தனக்கு வடிவாகக்கொண்டவன் ஆதலால், அறவாழியந்தணனென்றார். இனி, அற ஆழியென்பதைத்தருமச்சக்கரமாக்கி, அதையுடைய அந்தணன்என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேராதவர், அந்தக்கடல்களின்க

ய க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

னைகாணுமல்அவற்றுள்அழுந்துவார், ஆதலால்,
நீந்தலரிது என்றார். அந்தணன்தாளாகியதோணி
என்றது, எகதேசவுருவக அலங்கார
மெனவும், எகாங்கவுருவக அலங்காரம் எனவுஞ்,
சொல்லப்படும்; என்னவெனின், ஒரு
பொருளின் பல அங்கங்களை

எல்லாமுருவகஞ்செய்வது, அநேகாங்க உருவகம் என்றும்; ஒரே அங்கத்தை உருவகஞ்செய்வது, ஏகாங்க உருவகமென்றும்; காண்க. இனிப்பிறவாழி, என்பதற்குப்பாவக்கடல் என்றுகொள்ளினும், அமையும்.

கூ. கோளில்பொறியிற்குணமிலவேயெண்குணத்தான் றாளைவணங்காத்தலை.

ப.

எது-தத்தமக்கேற்றபுலனகளைக்கொள்கையில்லாதபொறிகளபோலப்பயனபடுநலுடையவல்லவெணவகைப்பட்ட குணங்களையுடையானதுதாளைவணங்காத்தலைகளென்றவாறு.

வி. எண்குணங்களாவன-தனவயத்தனாதல-தூயவுடம்பினனாதல-இயற்கையுணாவினனாதல-முற்றுமுணாதல-இயல்பாகவேபாசங்களைநீக்குதல-பேரருளுடைமை-முடிவிலாவாற்றலுடைமை-வரம்பிலின்பமுடைமை-என்பவை-இவ்வாறுசைவாகமத்திற்சொல்லப்பட்டன-அணிமாவை முதலாகவுடையனென்னவுங்கடையில்லாதவறிவைமுதலாகவுடையனென்னவுங்கூறுவாருமுளர்-காணாதகண்முதலியனபோலவணங்காத்தலைகளபயனிலவென்னத்தலையினமேலவைத்துக்கூறினாரேனுமினமபற்றிவாழ்த்தாத்தாக்களுமவ்வாறே பயனிலவென்பதுங்கொள்க-இவைமூன்றுபாட்டானுமவனைநினைத்தலுமவாழ்த்தலுஞ் செய்யாவழிப்படுங்குற்றங்கூறப்பட்டது.

ப. (கோ-லை) எ-இ-ள். கோளில்-(தமக்கு
ஏற்றபுலன்க
ளைக்) கொள்ளாத, பொறியில்-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி,
என்ற ஐம்) பொறிகளைப்போல, குணமிலவே-பிரயோசனமில்
லாதனவேயாம், எண்குணத்தான்-
எட்டுவகைப்பட்ட குணங்க
ளையுடைய இறைவனது, தாளைவணங்காத்தலை-பாதங்களைப்பி
ணியாததலைகள், எறு.

வி. எண்குணங்களாவன-தன் வயத்தனுதல், தூய உடம்
பினனுதல், இயற்கையுணர்வினனுதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்
பாகவே பாசங்களை நீங்கிநிற்றல், பேரருளுடைமை, முடிவி
ல்லா ஆற்றலுடைமை, அளவிலா இன்பமுடைமை, என்று இ
வை. இந்தப்பிடிசைவாகமத்திலே சொல்லப்பட்டன. இனிக்
கடையிலாஞானம், கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடை
யிலா இன்பம், என்கிறஇந்த நான்கும் உடைத்தாயிருப்பதும்;

க. அநி. கடவுள்வாழ்த்து. ய

நாமம், கோத்திரம், ஆயுள்,
பாவம், என்கிற இந்தநான்குமில்
லாதிருப்பதும், எனவும்;
அணிமாமுதலாகியஅட்டசித்திகளை

னவுஞ்; சொல்லுவாருமுண்டு. காணாதகண்முதலானபொறிகள் போல வணங்காத்தலைகள், பிரயோசனப்படாவாம், என்றுதலை மேல்வைத்துச்சொன்னார்; ஆனாலும், (சூத்திரம்) ஒருமொழி

யொழி தன்னினங்கொளற்குரித்தே, என்பதிலக்கணமாதலால் இனம்பற்றி, வாழ்த்தாத நாமுதலானவைகளும், பிரயோசன ப்படாதவையாம், என்றுங்கொள்க.

இந்தமூன்றுபாட்டாலும்,

இறைவனைநினைக்கிறதும், வாழ்த்துகிறதும், வணங்குகிறதுஞ், செய்யாதபொழுது

உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

ய. பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா
ரிறைவனடிசேராதார்.

ப. எது-இறைவனடியெனனும

புணையைசசோநதவா பிறவியாகியபெ

ரியகடலைநீநதுவாதனைசசேராதாா நீநத

மாடடாராயதனுளழுநதுவரெனற

வாறு.

வி. காரணகாரியததொடாசசியாயககரையினறி வருதலிறபிறவிபபெருஙகடலெனறா-சோநதாரெனபது சொலலெசசம-உலகியலபை நினையாதிறைவனடியையே நினைபபவருககுபபிறவியறுதலுமிவவாறனறிமாறிநினைபபாரககஃதறுமையுமாகிய விரணடுமிதனாளியமிககபபடடன.

பு. (பிற-ர்)எ-இ-ள் இறைவனடிசேர்ந்தார்-இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேர்ந்தவர், பிறவிப்பெருங்கடல்-பிறப்பு என்கிறபெரியகடலை, நீந்துவர்-கடப்பார், சேராதார்-(அந்தப்பாதமாகியதோணியை) சேராதவர், நீந்தார்-கடக்கமாட்டாமல் (அந்தக்கடலுள் அழுந்துவார்,) எறு.

வி. பிறவியானது,

காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாயக்கரையில்லாமல்வருகிறதினாலே,

அதைப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்து நின்றது; வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. என்னவெனின், (சூத்திரம்) சொல்லென்னெச்சமுன்னும்பின்னுஞ்சொல்லளவல்லதெஞ்சுதலின்றே; இதன்கருத்து, சொல் என்கிற எச்சமானது, மாட்டிலே ஒருசொல்மாத்திரங்குறைந்துநிற்பது, என்பது ஆதலால், இந்தக்குறளிலேசேர்ந்தார், என்கிற ஒருசொற்குறைந்து நின்றது என்றுகாண்க. உலகவழக்கங்களை நினையாமல் இறைவன

டியையே நினைப்பவருக்குப்பிறவிநீங்குகிறதும், அதைவிட்டு
உலகவழக்கங்களை நினைப்பவருக்குப்பிறவி நீங்காதிருப்பதும்,
ஆகிய இரண்டும், இந்தக்குறளினாலேநியமிக்கப்பட்டனவாம்,

உ. அதிகாரம்.

வான்சிறப்பு.

பரிமேலழகர்சொன்ன அதிகார உரையும்முறையும். வானசிறப்பு."அஃதாவது-அக்கடவுளதாணையானுலகமுமதற்குறுதியாகிய வறமபொருளினபங்களுநடத்தறகேதுவாகிய மழையது சிறபபுககூறுதல - அதிகாரமுறையுமிதனானேவிளங்கும்.

புதிதாக்கிய அதிகார உரையமுறையும்.

(வா-பு) (மேலே

சொல்லப்பட்ட கடவுளின்கட்டளையினாலே உலகமும், அந்த உலகத்துக்கு நன்மையாகியதருமமும், பொருளும், காமமும், நடப்பதற்குக்காரணமாகிய) மழையினதுசிறப்பைச்சொல்வது. இதினாலே, கடவுள்வாழ்த்தின்பின்வரத்தக்கது, வான்சிறப்பு என்கின்றஅதிகாரமுறையும்விளங்கும்.

௰௧. வானின்றுலகம்வழங்கிவருதலாற்றானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று.

ப. எது-மழையிடையறாதுநிறபவுலகநிலைபெறறுவருதலாலமமழைதானுலகததிறகமிரதமென்றுணரும பானமையுடைததெனறவாறு.

வி. நிறபவெனபது நினறெனததிரிநதுநினறது - உலகமெனபதீணடு

யிர்களை - அவை நிலைபெறறுவருதலாவது -

பிறபபிடையறாமையினெனாஞானறு

முடமபொடுகாணபபடடுவருதல-அமிழதமுணடாா சாவாது

நிலைபெறுதலி

னுலகததைநிலைபெறுததுகினறவானை

யமிழதமெனறுணாகவெனறா.

பு. (வா-று)எ-இ-ள். வானின்று-மழைஇடைவிடாமல்நிற்க, உலகம்வழங்கிவருதலால்-உலகமானது விருத்தியாகிவருவதினாலே, தான்-அதுதான், அமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று-(உலகத்துக்கு)அமிர்தமென்றுஅறியுந்தன்மையையுடையது, எறு.

வி. நிற்க[illegible]ன்பது, நின்று எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. இங்கே உலக[illegible]னமது, இடத்தையன்று இடத்துநிகழ்பொருள்களாகிய பம், என்[illegible]குறித்துநின்றதென்றுகாண்க. அந்த

உ. அதி. வான்சிறப்பு. ௰௩

உயிர்கள்விருத்தியாகிவருவதாவது, பிறப்பு இடையற்றுப்போகாததினாலே, எந்தக்காலத்திலும் உடம்போடுகூடக்காணப்ப ட்டுவருவது. அமிர்தம் உண்டவர்சாகாமல்விருத்தியாகிறதினாலே, உல கத்தைவிருத்தியாக்குகிறமழையை, அமிழ்தமென்று ணரற்பாற்று என்றார்.

௰உ. துப்பார்க்குத்துப்பாயதுப்பாக்கித்துப்பார்க்குத்துப்பாயதூஉமழை.

ப.

எது-உணபாாககு நலலவுணவுகளையுளவாககியவறறையுணகினறா

ககுததானுமுணவாய நிறபதுமழையெனறவாறு.

வி.

தானுமுணவாதலாவது- தணணீராயுணணபபடுதல -

சிறபபுடைய

வுயாதிணைமேலவைததுககூறினமையினஃறிணைககுமிஃதொககும-இவவாறுயி

ாகளதுபசியையுநீரவேடகையையுநீககுதலினவைவழஙகிவருதலுடையவாயின

வெனபதாம.

பு. (துப்-ழை) ஏ-இ-ள். துப்பார்க்கு-உண்பார்க்கு, து

ப்பாய-நன்மையாகிய, துப்பு-உணவுகளை,

(போசனங்களை)

ஆக்கி-உண்டு[illegible]ணி, துப்பார்க்கு-(அவற்றை)

உண்பார்க்கு,

துப்பாயதூமழை-(தானும்)

உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதும்

மழையாம், எறு.

வி. தானு

ம்உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதாவது, தண்ணீ

ராக உண்ணப்படுவது. துப்பார்க்கென்றுசிறந்த (உயர்ந்தசாதியாகிய) உயர்திணைமேல்வைத்துச்சொன்னதினாலே, (உயர்வுஇல்லாதசாதியாகிய) அஃறிணைக்கும், இதுஒத்திருக்கும். இப்படிமழையானது, உயிர்களினுடையபசியையும், நீர்விருப்பத்தையும், நீக்குவதினாலே; உலகம்விருத்தியாகிவருவதையுடையதாயிற்று, என்பதாம்.

ய௩. விண்ணின்றுபொய்ப்பின் விரிநீர்வியனு
துண்ணின்றுடற்றும்பசி.

ப. எது-மழைவேண்டுங்காலததுபபெயயா
றசூழபபட்டவகனறவுலகததினகணணிலைபெறறுயிர்
வாறு.

வி. கடலுடைததாயினுமதனாறபயனிலலை
ததெனறா-உணவினமையிறபசியானுயிரகளிறகனா

பு. (விண்-சி) எ-இ-ள். விண்ணி
பொய்ப்பின்-பொய்த்துப்போமானா

ய௪ உ. அதி. வான்சிறப்பு.

சூழப்பட்ட (கடவினாலேசுற்றப்பட்ட,) வியனுலகத்துள்-விசாலமானஉலகத்துள்ளே, நின்று-நிலைபெற்று, பசி-பசிப்பிணியா

னது, உடற்றும்-(உயிர்களை)

வருத்தப்படுத்தும், எறு.

வி. இல்லாமல்

என்கிறபொருளையுடையஇன்றியென்னு

ஞ்சொல், இங்கே இன்று எனத்திரிந்துநின்றது. கடலிலும்விரிந்தநீர்வேறே இல்லாததினாலே, அதைவிரிநீர் என்றார். உடலல், போர்செய்தல். விண், ஆகாயம்; அது, இடத்தாகுபெயராய் மழைக்குச்சொல்லப்பட்டது. மழை இல்லாமற் போனாற், கடலிருந்தும் அதினாலேபிரயோசனமில்லையென்று சொல்லவந்தவர், விரிநீர்வியனுலகத்தென்றார். உணவு இல்லாததினாலே, பசிமுதிர்ந்து நோயாய், அதினாலே உயிர்கள் இறந்துபோம் என்பது, இதின்கருத்து.

௰௪. ஏரினுழாஅருழவர்புயலென்னும்

வாரிவளங்குன்றிக்கால்.

ப. எது- உழவரேராலுழுதலைசசெயயாாமழையெனனுமவருவாயநன பயனகுனறினெனறவாறு.

வி. குனறியககாலெனபது குறைநதுநினறது - உணவினமைககுககாரணஙகூறியவாறு.

பு. (ஏரி-ல்) எ-இ-ள். ஏரினுழாருழவர் - உழுபவர் ஏரினாலே உழுகிறதொழிலைச்செய்யமாட்டார், புயலென்னும்வாரி வளம்-மழையென்றுசொல்லப்பட்ட ஆதாயப்பிரயோசனமானது, குன்றிக்கால்-குறைந்தால், எறு.

வி. புயல், மேகம்; அது, கருத்தாஆகுபெயராய், மழைக்குச்சொல்லப்பட்டது. அந்தமழை உண்டானால் ஆதாயப்பி[illegible]யோசனங்கள் உண்டாயிருப்பதும், இல்லையானால் இல்லாதி[illegible]ம். ஆகியஏற்றுமைபற்றி(ஒருமைப்பாடுபற்றி,)மழை [illegible]ம் என்று, காரியத்தைக்காரணமாக உபச[illegible]பட்ட ஆதாயத்தின்வழி. வளம், ஆதாயப் [illegible] என்பது, குன்றிக்கால் என்றுகுறைந்து [illegible]ன்னும் பண்புப்பெயர், தொழிற்பெய[illegible] [illegible]னநிற்கும். இந்தக்குறளினாலே, உண[illegible]ணஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ. அதி. வரன்சிறப்பு.

ய௫

ய௫.

கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்றுங்கே
டெடுப்பதூஉமெல்லாமழை.

ப. எது-பூமியினகணவாழுவாளைபடையாது நின்று
கெடுப்பதூஉமவ
வாறுகேடடாரகருததுணையாயபெயதுமுனகெடுததாறபோலவெடுபபதூமி
லைவையெலலாமவலலதுமழையெனறவாறு.

வி. மறறுவினைமாறறினகணவநதது-ஆகெனபது-மறறநலதொழி
லுவமததினகணவநதவுவமைசசொல-கேடுமாகுமெயதுதறகுரியாமகக
ளாதலிறகெடடாகெனறா-எலலாமெனறதுமமகணமுயறகி வேறுபாடுக
ளாறகெடுதது லெடுததலகடாமபலவாதலெ கஇ - வலலெத
னபதுவாயநிலையான வநதது-மழையினதாறறலகூறியவாறு.

பு. (கெடு-மழ) எ-இ-ள். கெடுப்பதூம்-(பூமியிலேவா
ழ்பவனைப்பெய்யாமல்நின்று) கெடுக்கிறதும், கெட்டார்க்கு-
அப்படிக்கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணையாய் (நின்றுபெய்
து,) மற்றுங்கே-பெய்யாதுமுன்புகெடுத்ததுபோலவே, எடு
ப்பதூம்-கைதூக்கிவிடுவதும், எல்லாமழை-(இவை) எல்லாம்
(வல்லது) மழை, எறு.

வி. கெடுப்பது

என்றவினையைக்கெடுக்காமல் என்றுமா

ற்றிநின்றதினாலே, மற்று என்ற இடைச்சொல்,

வினைமாற்றுப்

பொருளிலேவந்தது. ஆங்கு என்றது, எடுப்பது என்றதொழிலுக்குவிரோதமாகியகெடுப்பது, என்கிறமறுதலைத்தொழில் உவமையிலேவந்த, உவமை உருபு. தரித்திரமாகியகேடும், செல்வமாகிய ஆக்கமும், அடைவதற்கு உரிமையுடையவர்மனிதராதலாற், கெட்டார்க்கு என்றார். அந்தமனிதர்களுடையமுயற்சிவேறுபாடுகளாலே, கெடுக்குந்தொழில்களும் எடுக்குந்தொழில்களும் பலவாகிநிற்குமாதலால், இரண்டும் என்னாமல், எல்லாமென்றார். வல்லது என்பது,

அவாய்நிலையாய் வந்த

து; அவாய்நிலைஎன்பதற்குப்பொருள், வேண்டிநிற்பது. மழையினதுவல்லமையைச்சொன்னபடி, இதின்கருத்து.

௰௬. விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றாங்கே பசும்புற்றலைகாண்பரிது.

ப. எது-மேகததிறறுளிவீழிறகாணபதலலதுவீழாதாயினபபொழுதே பசுமபுலலினதுதலையையுஙகாணடலரிதெனறவாறு.

வி. விசுமபாகுபெயா-மறறுவினைமாறறின வநததது இதிவுறெபபு மமைவிகாரததாறறொகததது-ஓரறிவுயிருமிலலையெனடதாம.

பு. (விசு-து) ஏ-இ-ள்.
விசும்பில்-மேகத்தில்நின்றும், துளி-(மழைத்)
துளியானது, வீழினல்லால்-விழுந்தாற்காண்ப
தல்லது, மற்று-வீழாதாயின்,
ஆங்கே-அப்பொழுதே, பசும்பு
ற்றலை-பசும்புல்லினதுதலையையும், காண்பரிது-காண்பது அரி
து, ஏறு.

வி. விசும்பு, ஆகாயம் ; அது இடத்து
ஆகுபெயராய், அந்த
இடத்திலேசஞ்சரிக்கின்றமேகத்திறகுச் சொ
ல்லப்பட்ட
து. ஆகுபெயரென்பது, ஒருபொருளின்பெயரை அந்தப்பொ
ருளுக்குச்சம்பந்தப்பட்ட வேறொருபொருளுக்குவைத்துச்
சொல்வது. மற்று, என்ற இடைச்சொல், வினைமாற்றுப்பொரு
ள்படநின்றது. தலை என்ற இடத்தில், தலையும்
என்ற இழிவுசி

றப்புஉம்மைகுறைந்துநின்றது; அது,செய்யுள்விகாரம். மழை இல்லாமற்போனால், ஓரறிவுஉயிரும் இல்லை, என்பதுகருத்து.

ய௭. நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றுந்தடிந்தெழிலி தானல்காதாகிவிடின்.

ப. ஏது-அளவிலலாதகடலுந்தனனியலபுகுறையுமேகந்தானதனைககுறைததனகடபெயயாதுவிடுமாயினெனறவாறு.

வி. உமமைசிறபபுமமை-தனனியலபுகுறைதலாவது-நீரவாழுயிரகளபிறவாமையுமணிமுதலியபடாமையுமாம-ஈணடுககுறைததலெனறதுமுகந்தலை-அதுகடலகுறைபடுததநீரகடலகுறைபடவெறிநதெனபதனாலுமறிக – மழைககுமுதலாயகடறகுமழைவேணடுமெனபதாம – இவையேழுபாடடானுமுலக நடததறகேதுவாதலகூறபபடடது.

பு. (நெடு-டின்) எ-இ-ள். எழிலிதான்-மேகந்தான்,தடிந்து-(அதைக்) குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் (அதினிடத்திலே) பெய்யாதுவிடுமானால், நெடுங்கடலும் - நீண்டகடலும், தன்னீர்மை - தன்னுடைய இயல்பு, குன்றும் - குறையப்படும், எறு.

வி. கடலும் என்ற உம்மை,உயர்வுசிறப்பு உம்மை. தன்னியல்புகுறைதலாவது, நீரிலேபிறக்கின்ற உயிர்கள்பிறவாதிருப்பதும், முத்துமுதலானவை உண்டாகாதிருப்பதும், ஆம். (மொள்ளுகிறதாகிய) முகத்தலை, இங்கே குறைத்தல் என்று சொல்லியது; கடல்குறைபடுத்தநீர், கடல்குறைபடவெறிந்து, என்றுசொல்லப்பட்ட இலக்கியத்தினாலும், அதையறிக. மழை

க்குக்காரணமானகடலுக்கும், மழைவேண்டும் என்பதுகருத்
து. இவை எழுபாட்டாலும், உலகம்
நடப்பதற்கு, மழைகார ணம்
என்பதுசொல்லப்பட்டது.

ஐஅ. சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்
வறக்குமேல்வாழ்ஞர்க்குமீண்டு.

ப. எது-நேவாகடகுமிவவுலகின
மகளாறசெயயபடுமெவிழவுமபூசை
யுநடவாதுமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி. நைமிதநிய தநொடுகூடியநி
நிய மெனருராகவிறசெலலாதெனரு
ர-நிநதிய தநிறருழவுநீரசசெயவதுநைமிதநியமாதலினதனைமுறகூறினார-உம
மைசிறபபுமமை.

ப. (சிற-டு) எ-இ-ள்.

வானம்வறக்குமேல்-மழை உலர் ந்துபோமானால்

(மழைபெய்யாவிடின,)வானோர்க்கும்-தேவ
ர்களுக்கும், ஈண்டு-இந்தஉலகத்தில்,

சிறப்பொடுபூசனை-(மனி
தராலேசெய்யப்பட்ட)திருவிழாவோடுபூசையும்,
செல்லாது-

நடவாது, எறு.

வி. நிமித்தசம்பந்தம்,
நைமித்தியம்-நைமித்தியத்தோ
டேகூடியநித்தியமெனறார்,
ஆதலால்,செல்லாதென்றுஒருமை யால்முடித்தார்.

நித்தியபூசையிலேவந்தகுறைவுதீரும்படிசெ
ய்வது, நைமித்தியம் ஆதலால்,

அதைமுன்னேசொன்னார். வா னோர்க்கும் என்ற

உம்மை, உயர்வுசிறப்பு உம்மை.

௰௯. தானந்தவமிரண்டுந்தங்காவியனுலகம்

வானம்வழங்காதெனின்.

ப.

எது-அகனறவுலகினகடடானமுநதவமுமாயவிரணடறமுமுளவா
காமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி.

தானமாவதறநெறியானவநதபொருளகளைததககாாககுவகையொடு
ஙகொடுததல-தவமாவதுமனமபொறிவழிசசெலலாம
னிறறறபொருடடுவிரதஙகளாலுணடிசுருககனமுதலாயின -
பெருமபானமைபறறிததானமிலலறததின
மேலுநதவநதுறவறததினமேலுநினறன.

பு. (தா-ன்) எ-இ-ள்.

வானம்வழங்காதெனின்-மழைபெ . ய்யாதானால்,
வியனுலகம்-விசாலமானஉலகத்திலே, தானந்தவ
மிரண்டுந்தங்கா-ஈகையுந்தபசும்ஆகிய இரண்டு
தருமங்களும் நிலையாமற்போம், எறு.

௰அ உ. அதி. வான்சிறப்பு.

வி. தானமாவது,

தருமமார்க்கத்திலேநின்று, சரீரப்
பிரயாசப்பட்டுவந்தபொருள்களைநல்லோ
ர்க்குமனமகிழ்ந்து, கொடுப்பது. தவமாவது,
மனம் இந்திரியங்களின்வழியிலே
செல்லாமல்நீற்கும்பொருட்டு,
விரதங்களாலே போசனஞ்சுரு க்குதல்
முதலானவை. தானம் இல்லறத்தின்மேலும்,
தவம் துறவறத்தின்மேலும்,
மிகுதிபற்றிநிற்குமெனக்காண்க.

உ௰.

நீரின்றமையாதுலகெனின்யாரியார்க்கும்
வானின்றமையாதொழுக்கு.

ப. எது - எவவகைமே மபாடடாாககுநீரையினறி
யுலகியலமையாதாயி
னநநீ ரிடையறுதொழுகுமொழுககமுமவானையினறியமை
யாதெனறவாறு.

வி. பொருளினபஙகளையுலகியலெனறா- அவையி மமை
ககணணவாகவின-
இடையறுதொழுகலெககாலததுமெவவிடததுமுளதாதல - நீ

ரின்றமையாதுல

கெனபதெலலார ாலுநதெளியபபடுதலினதுபோலவொழுககமுமவானின்றமை

யாமைதெளியபபடுமெனபாாநீரின்றமையாதுலகெ

னினெனறா - இதனை நீரை

யின்றியமையாதுலகாயினெததிறததாாககுமழையையின்றியொழுககநிரமபா

தெனவுரைபபாருமுளா- இவைமூனறுபாடடா

னுமறமபொருளினபஙகணடத

தறகேதுவாதலகூறபபடடது.

பு. (நீரி-கு) எ-இ-ள். யாரியார்க்கும் - எவ்வளவுபெருமைப்பட்டவர்க்கும், நீரின்றமையாதுலகெனின்- நீர் இல்லாமல் உலகத்தின் (இயல்புஆகிய) நடைநடவாதானால், ஒழுக்கு-

(அந்தநீர்இடைவிடாமல் ஒழுகும்)ஒழுக்கும், வானின்றமையா

து-மழையில்லாமல் அமையாது, எறு.

வி. பொருள் இன்பங்களை உலகியல் என்றுசொன்னார்,

அவை இம்மையில் உள்ளவைஆதலால், எனக்காண்க. இடைவி

டாதொழுகலாவது, எந்தக்காலத்திலும், எந்த இடத்திலும்,
உண்டாயிருப்பது . நீர் இல்லாமல் உலகஇயல்அமையாதுஎன்
பது,யாவராலுந்தெளியப்படுவதிறுமேல், அதுபோல அந்த நீ
ர்மிகுந்து, எரி, குளம், கழனி, கால்வாய்களில் ஒடுகிற ஓட்ட
மாகிய ஒழுக்கும், மழையில்லாமல் அமையாதிருப்பதுதெளி
யப்படும் என்று சொல்லவந்தவர், இந்தப்படிசொன்னார்.

இதை நீரையின்றியமையாதுலகானுல் எத்திறத்தார்க்கும், மழையையின்றி யொழுக்கம் நிரம்பாதென்று சொல்வாரும் உண்டு. இவை மூன்றுப்பாட்டாலும் அறம், பொருள், இன்

பங்கள் நடப்பதற்கு,
மழைகாரணமென்பதுசொல்லப்பட்டது.

---

௯. அதிகாரம்.

நீத்தார் பெருமை.

ப-ம.

நீதகாாபெருமை-அஃதாவதுமுறறததுறநதமுனிவாதுபெருமை கூறுதல.

அவவறமுதறபொருளகளையுலகிறகுளளவாறுணாதிதுவாவாகவினி துவானதிறபபின்பினவைகபபடடது.

ப-ம. (நீத்-மை) அதாவது (தேக அபிமானமுதலாகிய எலலாவற்றையும்) வெறுத்து நீக்கிவிட்ட முனிவருடையபெருமையைச்சொல்வது. மேலுலகத்திலே, கடவுளின்கட்டளையிலுலே உலகம்நடப்பதற்குக்காரணம்மழையென்றபோ

து, காரியப்பட்டுநின்ற அந்த உலகமுழுமையும்
உள்ளபடி
உணர்வதற்கும், அந்த அறமுதலாகியபொருள்களை உலகிற்கு
உள்ளபடி உணர்த்துதற்கும், உரியவர் அவராகி, சுவையொளி
யூறோசை நாற்றமென்றைந்தின் வகைதெரிவான்
கட்டேயுலகு என, உலகம் அவருள்
அடங்குதலாலும், உலகமென்பதுயர்ந்
தோர்மாட்டே என, இவரையும்
உலகமென்றுசொல்லப்படு வதினாலும்,
வான்சிறப்பின்பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

உக.

ஒழுக்கத்து நீத்தார்பெருமைவிழுப்பத்து
வேண்டும்பனுவற்றுணிவு.

ப. எது- தமககுரியவொழுககததினகணணேநினறு துறநதாரதுபெரு
மையைபபாாககிலவிழுமியபொருளகளபலவறறுளளுமிதுவேவிழுமிதெனவிரு
மபுமநூலகளதுதுணிவெனறவாறு.

வி. உரியவொழுககததினகணணேநினறு துறததலாவது- தததமவரு
ணததிறகுமநிலைமைககுமுரியவொழுககஙகளைவழுவாதொழுகவறமவளருமறம
வளாபபாவநதேயுமபாவநதேயவறியாமை நீஙகுமறியாமை நீஙகநிததவநித
தஙகளதுவேறுபாடடுணாவு மழிதனமாலையவாயவிமமை

மறுமை யினபங்களி

னுவாபபுமபிறவிததுனபங்களுநதோனறுமவைதோனறவீடடினகணாசையுண

டாமஃதுணடாகப பிறவிககுககாரணமாகியபயனினமுயறசிகளெலலாநீஙகி

வீடடிறகுககாரணமாகியயோகமுயறசியுணடாமஃதுணடாகமெயயுணாவுபி

றநதுபுறபபறறாகியவெனதெனபதுமகபபறறாகிய

யானெனபதுமவிடுமாகலா

உ௰ ௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

னிவவிரணடுபறறையுமிமமுறையேயுவாததுவிடுதலெனககொளக-பனுவலென

பபொதுபபடககூறியவதனானொனறையொன

றெவவாதசமையநூலகளெலலா

வறறிறகுமிஃதொததுணிவெனபதுபெறறாம-செயதாரது

துணிவு பனுவன

மெலேறறபபடடது-

பு. (ஒழு-வு) எ-இ-ள்.

பனுவற்றுணிவு-நூல்களினுடை

யதெளிவானது, ஒழுக்கத்துநீத்தார்

பெருமை-(தங்களுக்கு

உரியநிலையாகிய)ஒழுக்கத்திலேநின்று(எல்லாவற்றையும்)நீக்கி

விட்டவருடையபெருமையை,

விழுப்பத்து-சிறப்புடையபல

பொருள்களுக்குள்ளும்,(இதுவேசிறந்ததென்று)
வேண்டும்-

விரும்புமி, எறு.

வி. உரிய

ஒழுக்கத்திலேநின்றுதறக்கிறதாவது, தங்கள்
தங்கள்சாதிகளுக்கும், அந்தந்தச்சாதிகளின்
நிலைமைகளுக்கு
ம்உரிய ஒழுக்கங்களிலேபழுது இல்லாமல்
நடக்க, அறம்வள
ரும்; அதுவளரவே, பாவந்தேயும்;
அதுதேயவே, அறியா
மைநீங்கும்; அதுநீங்கவே, நித்திய
அநித்தியங்களினுடைய
வேறுபாடுகளை அறிகிறஅறிவும், அழிந்துபோ
கிறவரிசைக்கிர
மத்தையேகொண்டிருக்கிற இம்மை மறுமை
இன்பங்களில்
வெறுப்பும், பிறவித்துன்பங்களும், தோன்றும்
; அவைதோ

ன்றவே, மோட்சம்பெறவேண்டுமென்கிற
ஆசையுண்டாகும்;
அது உண்டாகவே, பிறவிக்குக்
காரணமாகியவீணைமுயற்சிக
ளெல்லாம் நீங்கி,
மோட்சத்துக்குக்காரணமாகியயோகமுயற்
சியுண்டாகும்; அது உண்டாகவே,
மெய்யறிவுபிறந்து, புறப்
பற்று ஆகிய எனது என்பதும், அகப்பற்று
ஆகிய நான் என்
பதும், விட்டு நீங்கும்; ஆதலாலே, இந்த
இரண்டுபற்றையும்,
இந்தமுறையாகவேவெறுத்துவிடுவது,
என்றுகாண்க. பணிவல்
என்றுபொதுவாகச்சொன்னதிலேல, ஒன்றை
யொன்று ஒத்தி
ராத சமையசாத்திரங்கள் எல்லாவற்றிலுக்கும்,
இது ஒத்த

தெளிவு என்பது, நாம்தெரிந்துகொண்டோம்.
நூலைச்செய்
தவர்களுடையதெளிவு, நூலின்மேல்ஏற்றப்பட்டது.

உஉ.

துறந்தார்பெருமைதுணைக்கூறின்வையத்
திறந்தாரையெண்ணிக்கொண்டற்று.

ப. எது -

இருவகைபபறறினையுமவிடடாரதுபெருமையையிவவளவெ
னறெணணாறகூறியறியலுறினளவுபடாமையானிவவுலகததுபபிறததிறததாரை

௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

உக

யெணணியிததுணைபரெனவறியலுறறாறபோலுமெனறவாறு.
வி. முடியாதெனபதாம - கொணடாலெனனுமவினையெசசஙகொண

டெனததிரிநதுநின்றது.

பு. (துற-று) எ-இ-ள். துறந்தார்பெருமை-இருவகைப் பற்றையும் விட்டமுனிவருடைய பெருமைக்கு, துணைக்கூறின்-அளவுசொல்லவந்தால், (அளவிடக்கூடாதுஆதலால் அது எதுபோலுமென்றால்) வையத்திறந்தாரை-(இந்த) உலகத்திலே (பிறந்து) இறந்துபோனவர்களை,எண்ணிக்கொண்டற்று-(இம்மாத்திரம்பேரென்று) எண்ணி (அறிவதைமேற்) கொண்டதுபோலும், எறு.

வி. அவர்பெருமை எண்ணிமுடியாது, என்பதுகருத்து. கொண்டதுஎன்னும் வினையாலணையும்பெயர், கொண்டு எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. எண்ணிஎன்னும்வினையெச்சத்தை முடித்த அறிவது என்னும்தொழிற்பெயர், சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. அளவிடக்கூடாதாதலால் அதுஎதுபோலுமென்றால் என்பவை, இசைஎச்சம், வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன.

உ ௩ .

இருமைவகைதெரிந்தீண்டறம்பூண்டார்

பெருமைபிறங்கிற்றுலகு.

ப. எது-பிறபபுவீடெனனுமிரணடினதுதுனபவினபககூறுபாடுகளையாராயநநறிநதபபிறபபறுநதறகிபபிறபபினகடடுறவறததைபபூணடராதுபெருமையேயுலகினகணுயாநததெனறவாறு.

வி. தெரிமாணடமிழமுமமைததெனனமபொருபபனெனபுழிபபோலவி

ருமைபெனபதீணடெணணினகணினறது- பிரிநிலையேகாரமவிகாரததாறறொ
ககது - இதனாறறிகிரியுருடடியுலகமுழுதாணடவரசாமுதலாயினாபெருமைபி
ரிககபபடடது- இவைமூனறுபாடடாது நீததாரதுபெருமை
மயேயெலலாப
பெருமையினுமிககதெனபதுகூறபபடடது.

பு. (இரு-கு) எ-இ-ள். இருமை-பிறப்புவீடு
என்கின்ற இரண்டினுடைய,
வகைதெரிந்து -துன்ப இன்பக்கூறுபாடு களை
ஆராய்ந்து அறிந்து, (அந்த
ப்பிறப்பைஒழிப்பதற்காக)
ஈண்டு- இந்தப்பிறப்பிலே, அறம் பூண்ட
ார்-(துறவு) அறத்தை
மேற்கொண்டவருடைய,
பெருமைபிறங்கிற்றுலகு-பெருமை யே உலகத்தில்
(உயர்ந்து) விளங்கியது, எறு.

வி. மும் மைத்தமிழ் என்றால்,
அதற்குமூன்று தமிழ்என் பதுபொருள்,
அதுபோல இங்கே இருமை இரண்டு எனநின்

றது. பெருமையேயென்னும்பிரிநிலை ஏகாரம், குறைந்துநின்

றது. சக்கரத்தைச்செலுத்தி உலகமுழுதும் ஆண்ட அரசர் முதலானவருடையபெருமை, இந்த ஏகாரத்தினாலேபிரிக்கப் பட்டது. இந்தமூன்றுபாட்டாலும் முற்றத்துறந்தமுனிவருடைய பெருமையே, எல்லாப்பெருமைகளிலும் உயர்ந்தது என்பது, சொல்லப்பட்டது.

உச.

உரனென்னுந்தோட்டியானோரைந்துங்காப்பான்
வரனென்னும்வைப்புக்கோர்வித்து.

ப.

எது-திணமையென்னுந்தோட்டியாறபொறிகளாகியயானையைந்தனையுந்தத்தமபுலனகணமேறசெல்லா மறகாப்பாரெனலலா நிலத்தினுமிக்கதெனறுசொல்லப்பட்டவீட்டுநிலத்திறகோர்வித்தாமென்றவாறு.

வி. இஃதேக தேசவுருவகம-திணமையீண்டறிவினமேற்று -அந்நிலத்திறசென்றுமுளைத்தலின விந்தெனறார் -

ஈணடுபபிறததிறததுவருமகனலவனெனபதாம.

பு. (உர-து) எ-இ-ள். உரனென்னுந்தோட்டியான-அறிவென்றுசொல்லப்பட்ட அங்குசத்தினாலே, ஓரைந்தும்-(இந்திரியங்களாகியயானைகள்) ஒருஐந்தையும், காப்பான்-(தன்தன் புலனைநாடிச்செல்லாமலே தடுத்துக்)காவல்செய்பவன், வரனென்னும்வைப்புக்கு- (எல்லாநிலங்களினும்) உயர்ந்ததென்றுசொல்லப்பட்ட(மோட்ச)பூமிக்கு, ஓர்வித்து-ஒருவிதையாம், எறு.

வி. பின்பு அந்தநிலத்திலேபோய் முளைப்பதினாலே, காப்பானைவித்து என்றது, ஏது உருவக அலங்காரம் என்றும்;

ஓரைந்தும் என்றது, ஏகதேச உருவக அலங்காரம் என்றும்;

காண்க. இப்படிக்காப்பவன்மறுபடியும் இந்த உலகத்திலே பிறந்து இறந்து திரியமாட்டான் என்பது,

கருத்து.

உரு. ஐந்தவித்தானாற்றலகல்விசும்புளார்கோமா

னிந்திரனேசாலுங்கரி.

ப.

எது-புலனகளிறசெலகினறவவாவை நதனையுமடககினானதுவலிககி

கனறவானததுளளாரிறைவனாகியவிநதிர

னேயமையுஞசானறெனறவாறு.

வி. ஐநதுமெனனுமுறறுமமையுமாறறறகெனனுநானகனுருபுஞசெய

யுளவிகாரததாறறொககன-தானைநதவியாதுசாபமெயதீநினறவிததானதாறற

லுணாததினானாதலினிநதிரனேசாலுஙகரியெனறார்.

௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

உ௩

பு. (ஐந்-ரி) எ-இ-ள். ஐந்தவித்தான்-(புலன்களிலேசெல்லுகிறஇச்சை)ஐந்தையும்அடக்கினவனுடைய,ஆற்றல்-வலிமைக்கு, அகல்விசும்புளார்- விரிந்த ஆகாயத்திலேயுள்ள தேவர்களுக்கு, கொமான்-அரசனாகிய, இந்திரனே-தேவேந்திரனே, சாலுங்கரி-மிக்கசாட்சியாம், எறு.

வி. ஐந்தும் என்கிறமுற்று உம்மையும், ஆற்றலுக்கு என்கிறநான்காம் வேற்றுமையுருபும், குறைந்துநின்றன. இந்திரன் தான்ஐந்தவியாமல், ஐந்தவித்தகௌதமஇருடியினுடையசாபத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவனுடையவலிமையைத்தெரி

வித்தானாதலால், இந்திரனேசாலுங்கரியென்றார்.

உசா.

செயற்கரியசெய்வர்பெரியர்சிறியர்

செயற்கரியசெய்கலாதார்.

ப. எது-ஒத்தபிறபபினராயமககளுடசெயதற கெளிய வறறைசசெய யாதரியவறறைசசெயவாரபெரிய ரவவெளியவறறைச செயதரியவறறைசசெய யமாட டாதாரசிறியரெனறவாறு.

வி. செயதறகெளியவாவன-மனமவெணடியவா றேயதனைபபொறிவழி களாறபுலனகளிறசெலுததலும வெஃகுதலுமவெகுளலுமுதலாயின-செயதற கரியவாவன - இயமநியமமுதலாயவெணவகை யோகவுறுபபுககள - நீரிறபல கானமூழகனமுதலாயநாவிருவழக கிறறுபதபககமெனபாருமுளாவை நியமத துளளேயடஙகலினீததாரதுபெருமைக கேலாமையறிக.

(செய–ர்) எ–இ–ள். செயற்கரியசெய்வர்பெரியர்–(பிற
ப்பு ஒத்தவர்களாகிய மனிதருக்குள்ளே
எளியவைகளைச்செய் யாது) செய்வதற்கு
அரியவைகளைச்செய்பவர்பெரியவராம்,
சிறியர்செயற்கரியசெய்கலாதார்–(அந்த
எளியவைகளைச்செ ய்து) செய்வதற்கு
அரியவையுஞ்செய்யமாட்டாதவர் சிறிய யவராம்,
எறு.

வி. செய்வதற்கு எளியவைகளானவை,
மனத்தைதவேண் டியபடியே
இந்திரியவழியாக ஐம்புலன்களிலேசெலுத்துவது
ம், பேராசைகொள்வதும்,
கோபித்தலும்,முதலானவையாம்.

செய்வதற்கு அரியவைகளானவை, இயமம் நியமம் முதலான
எட்டுவகையோக அங்கங்கள் முதலானவையாம். இனிநீரிலே
பலகாலமுழுகுவதுமுதலான எட்டுவகைப்பட்டமுனிவர் இட
த்துவழக்கு, என்றுசொல்வாருமுண்டு. அவை, நியமத்துள்

ளே அடங்குவதினாலே, துறந்தார்
பெருமைக்கு ஒவ்வாமை
அறிக.

உஎ.

சுவையொளியூறோசைநாற்றமென்றைந்தின்
வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு.

ப.

எது-சுவையுமொளியு மூறுமோசையு நாறறமு மென றுசொலலபப
டடதனமாததிலாகளைநதனதுகூறுபாடடையுமாராயவானறிவினகணணதே
யுலகமெனறவாறு.

வி.

அவறறினகூறுபாடாவன-பூதஙகடகுமுதலாகியவவைதாமைநது
மவறறினகடடோனறிய-வபபூதஙகளைநதுமவறறின கூறாகிய
ஞானேந திரியங
களைநதுஙகருமேநதிரியஙகளைநதுமாக விருபதுமாம-வகை
தெரிவானகட்டெ
னவுடமபொடு புணாதததனாறறெரிகினறபுருடனுமவனறெ
ரிதறகருவியாகிய
மானகஙகாரமனஙகளுமவறறிறகுமுதலாகியமூலபபகுதியு
மபெறறாம; ததது வ
மிருபததைநதனையுநதெரிதலாவது-மூலபபகுதி
யொனறிறறோனறியதனமை
யிறபகுதியேயாவதலலதுவிகுதியாகாதெனவுமதனகடடே

டானறியமாணுமதன

கடடோனறிய வகஙகாரமுமதனகடடோனறியதனமாத

திரைகளுமாகியவே

ழுநததததமககுமுதலாயவதனைநோககவிகுதியாதலுநதஙக

டடோனறுவனவ

றறைநோககபபகுதியாதலுமுடையவெனவு மவறறினக

டடோனறியமனமு . ஞானேநதிரியஙகளுஙகருமேநதிரியஙகளு

மபூதஙகளுமாகிய பதினாறுநதஙகட

டோனறுவனவினமையினவிகுதியேயாவத

லலதுபகுதியாசாதெனவும - புருட

னறானொனறிறறோனறாமையாணுநதனகடடே

டானறுவனவினமையாணுமிரணடு

மலலனெனவுஞசாஙகியநூலுளோதியவாறறானா

ராயதல-இவவிருபததைநதும , லலதுலகெனபபிறிதொனறில

லையென வுலகினதுணமையறிதவினவனறிவினக

ணணதாயிறறு-இவைநானகுபாடடாணுமபெருமைககேதுவைநதவிததலும

யொகபபயிறசியுநததுவவுணாவுமெனபனகூறபபடடன.

பு. (சு-கு)எ- இ-ள். சுவை-

தின்-இரசமும், உருவமும்,

பரிசமும், சத்தமும், கந்தமும், என்று

சொல்லப்பட்ட (தன்

மாத்திரைகள்) ஐந்தினுடைய, வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு-

கூறுபாடுகளையும் ஆராய்ந்து அறிகிறவனுடைய (அறிவின்)

இடத்ததேஉலகம், எறு.

வி. ஐந்திலுடையு கூறுபாடுகளானவை, பூதங்களுக்குமூ தலாகிய அவை ஐந்தும், அவைகளிலேதோன்றிய அந்தப்பூத ங்களைந்தும், அவைகளின் கூறுகியளான இந்திரியங்கள் ஐந் தும், கரும இந்திரியங்கள் ஐந்தும், ஆகஇருபதுமாம். பூதங் களுக்குமூதலாகியவை, தன்மாத்திரைகளென்றுகாண்க; என்ன வெனின், விரித்தமகதத்துவமமமூந் தன்மாத்திரையும்விளங்கு சததப்பிரகிருதியாற் பஞ்சபூதமுனைத்தவற்றுற் பிரமாண்டபி ண்டமுதலாயவுலகுதையந்தான்கிரமசிருட்டி, என்றாதலால்

கூ. அதி. நீத்தார்பெருமை.

உரை

உணர்க.

வகைதெரிவான்கட்டேயெனத்தெரிகிறவன் உடம் பொடுசேர்த்தநிலமே, தெரிகின்றபுருடனும்; அவன்தெரிவதற் குக்காரணமாகிய, மானும், அகங்காரமும், மனமும், ஆகியமூன்றும்; அவற்றிற்குமுதலாகிய மூலப்பிரகிருதியும்; ஆகத்தத்துவம், இருபத்தைந்தும்பெறப்படும் (புருடன், ஆன்மா.) இந்த

இருடத்தைதந்தையுந்தெரிவதாவது,
மூலப்பிரகிருதி ஒன்றிலே தே
ான்றியதல்லாததிலுமே, பகுதியே
ஆவதல்லதுவிகுதியாகா
தென்று ம், அதினிடத்திலேதான்றியமானும்,
அந்தமான்இட த்திலேதான்றிய அகங்காரமும்,
அந்தஅகங்காரத்திலேதான்
றியதன்மாத்திரைகளும், ஆகியஎழுந் ;
தமக்குமுன்னின்றதைக்
குறித்தால்தாம்விகுதியாவதும்,
தம்மிலேதான்றுகின்றவைக ளைக்குறித்தால்
தாம்பகுதியாவதும், உடையவை என்றும் ;
அவற்றினிடத்திலேதான்றிய மனமும், ஞான
இந்திரியங்க ளும், கரும இந்திரியங்களும்,
பூதங்களும், ஆகியபதிணுறுந்
தம்மிடத்திலேதான்றுபவை இல்லாததிலுமே,
விகுதியேயா வதல்லது, பகுதியாகாதென்றும்,
புருடன், தான், ஒன்றிலே தோன்றுததிலுமு ம்,
தன்னிடத்திலே தோன்றுபவை இல்லா ததிலுமும்,
இரண்டுமல்லாதவன் என்றும். சாங்கியநூலிலே

சொன்னபடியே, ஆராய்வது. இந்த
இருபத்தைந்துமல்லது, உலகு
என்றுவேறொன்றில்லையென உலகினுடைய

உண்மையை அறிவதினாலே, உலகு அவன் அறிவின்
இடத்தையுடைய தாயிற்று. பகுதியாவது,
முன்னிற்பது. விகுதியாவது, பின் னிற்பது.
இவைநான்குபாட்டாலும், நீத்தாருடையபெருமை
க்குக்காரணம், ஐந்தவித்தலும்,
யோகப்பயிற்சியும், தத்துவ உணர்ச்சியும்,
என்பவை சொல்லப்பட்டன.

உ அ.

நிறைமொழிமாந்தர்பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டிவிடும்.

ப. எது-நிறைநதமொழியினையுடையதுறநதாரதுபெருமையைநிவவு
லகததினகணணவாரணையாக
சசொலவியமநதிரஙகளேகணகூடாககாடடுமெனறவாறு.

வி.

நிறைமொழியெனபது-அருளிறகூறினுமவெகுணடுகூறினுமவவப

பயனகளைப்பயந்தேவிடுமொழி-காட்டுதலப்பயனாலுணாத்துதல.

உசு ௯. அதி. நீத்தார்பெருமை.

பு. (நிறை-டும்) எ-இ-ள்.

நிறைமொழிமாந்தர்பெரு
மை-பொருள்நிறைந்தசொ ல்லுக்களை
யுடையமனிதரா கியதுற
ந்தவருடையபெருமையை, நிலத்து -நில
உலகத் திலே, மறை மொழி-(
அவர்கட்டளையாகச்சொன்ன) மந்திரங்களே, கா
ட் டிவிடும்-(பிரத்தியட்சமாகக்) காட்டிப்போடும்,
எறு.

வி. நிறைமொழி யென்ப
து,கிருபையாகச்சொன்னாலுங்
கோபமாக ச்சொன்னாலும், அந்தந் தப்பிரயோ
சனங்களைத் த ந்
தேபொருள்நிறைந்துவிடுஞ்சொல். நிறைமொழி
மறைமொ ழி, என்பவையிர ண்டும் ;

வினைத்தொகைச்சொற் கள், பின்னை
யதைமறையினதுமொழி யெனக்கொண்டு,
வேதவசனம் எனினும்பொருந்தும். காட்டுதல்,
பிரயோசனத்தினாலேயறிவிப் பது.விளைவாகக்
காட்டும்,என்கின்றவிளைவுப்பொருள், தோன்றக்
(காட்டும் என்னாமற்) காட்டிவிடும், என்றார்.

உகூ.

குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி
கணமேயுங்காத்தலரிது.

ப. எது-துறவுமெயயுணாவவாவினமை
முதலியநறகுணஙகளாகியகுன றினமுடிவினகணினறமுனிவ
ரதுவெகுளிதானுளளவளவுகணமேயாயினுமவெ
குளபபடடாராறறடுததலரிதெனறவாறு.

வி. சலியாமையுமபெருமையுமபறறிககுணஙகளை
ககுனறாகவுருவகஞ
செயதாா -குணஞசாதியொருமை- அனாதிய
ாயவருகினறவாறுபறறியொரோவ
ழிவெகுளிதோனறியபொழுதேயதனைமெயயுணாவழிககுமாத
லிறகணமேயு மெனறும-நிறைமொழிமாநத

ராகலிறகாததலரிதென றுங்கூறினா - இவையிர

ணடுபாடடாலுமவாரணைகூறபபடடது.

பு. (குண-து) எ-இ-ள்.

குணமென்னுங்குன்றேறிநின் றார்வெகுளி. (துறவு, மெய்யுணர்வு, நிராசை, முதலாகிய,) நற்

குணங்களென்றுசொல்லப்பட்ட

மலையின்முடிவிலேநின்றமு

னிவருடையகோபமானது, கணமேயும்-(தான்

உள்ள அளவு) கணப்பொழுதாயிருந்தாலும்,

காத்தலரிது- (கோபிக்கப்பட் டவராலே)

தடுப்பது அரிது, எறு.

வி. அசையாதிருப்பதினாலும்,

பெருமையினாலுங், குணங்களைமலையாக

உருவகஞ்செய்தார். இது, ஏது. உருவக அல

ங்காரம். குணம் என்னுஞ்சொல்,

சாதியொருமை. கோபம்,

அனாதியாய்வருவதாதலால்,

ஓரோரிடத்திலேதோன்றினாலும்,

௩. அறி. நீத்தார்பெருமை.

உஎ

அதைமெய்யறிவு அழிக்கும், ஆதலாலே, கணமேயும், என்றும்; நிறைமொழியுடையவராதலாலே, காத்தலரிது என்றுஞ்; சொன்னார். இவையிரண்டுபாட்டாலும், அவருடையகட்டளை சொல்லப்பட்டது.

௩௰.

அந்தணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மைபூண்டொழுகலான்.

ப. எது-எல்லாவுயிர்கணமேலுஞ்செவ்வியத
ணணளியைப்பூண்டொழுகலான்ந்தணரெ
ன்றுசொல்லப்படுவாராதுறவறத்திணினறாரென்றவாறு.

வி. பூணுதல்விரதமாகக்
கோடல்-அந்தணரென்பதழகியதட்பத்தையுடையாரென்வே
துப்பெயராகவின்ஃதவவருளுடையாரமேலன்றீசசெல்லாதென
பதுகருத்து-அவ்வாறாணையுடையராயினுமுயிர்கணமாட

திதனாற கூறப்பட்டது.

டருளுடையரெனப ப. (அந்-ன்) எ-இ-ள்.

எவ்வுயிர்க்கும்-எல்லாஉயிர்களி டத்தும்,
செந்தண்மைபூண்டொழுகலால்- செப்பமாகியகரு
ணையைவைத்துநடப்பதினாலே,
அந்தணரென்போரறவோர்- அந்தணரென்று
சொல்லப்படுபவர் (துறவறத்திலேநிலைபெற்
ற) முனிவராம், எறு.

வி. பூணுதல்,விரதமாகக்கொள்வது.அந்தணர்என்பதில்,
அம்,அழகு. தண், குளிர்ச்சி.அர்,பலர்பால்விகுதி. ஆதலால்,நீர்
முதலியவற்றின் வெறுக்கத்தக்ககுளிர்ச்சியைஒழித்து, அழகிய
குளிர்ச்சியர், எனநின்று, கருணைப்பண்புடையவரைவிளக்கிக்
காரணப்பெயராய்வருதலால், அது, எல்லாஉயிர்களிடத்திலு
ம்கருணைவைத்தவர்மேல் அல்லது, செல்லாதென்றுகாண்க.
மேலேசொல்லிய அப்படிப்பட்ட கட்டளையையுடையவராயி
ருந்தாலும், உயிர்களிடத்திலே
மிகுந்தகிருபையுடையவரென் பது, இதினாலே,
சொல்லப்பட்டது.

உஅ ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

௪. அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

ப-ம. அறனவலியுறுததல—அஃதாவது - அமமுனிவ
ராலுணாததபப
டடவமமூனறனுளளேனைபபொருளுமினபமுமபோலாதறனிம
மை ம றுை மவீ
டெனனுமூனறனையுமபயததலானவறறினவலியுடைததெனபது
கூறுதல- அதி
காரமுறைமையுமிதனானேவிளஙகும-அவைசிறபபுடைமரபிறபொருளுமின
பமுமறததுவழிபபடூஉததோறறமபோலவெனறாபிறரும.

பு-ம்(அற-தல்)அதாவது
(அந்தமுனிவராலேதெரிவிக்க
ப்ட்டஅறம்,பொருள்,

இன்பம்,என்னும்மூன்றுக்குள்அறமா னது,
மற்றஇரண்டையும் போலாகாமல், இ ம்மை,
மறுமை, வீடு, என்னுமூன்றையுந் தருமாதலால்,
அந்தஇரண்டினுள் ளும்,) அது,
வலிமையுடையது, என்பதைச்சொல்வது. அதி
காரமுறையும், இதினாலேவிளங்கும். பொருளும்,
இன்பமும், அறத்துக்குப்பிற்படும், என்பதற்கு,
உதாரணம், சிறப்புடை மரபிற்
பொருளுமின்பமு,
மறத்தின்வழிப்படூஉந்தோற்றம் போல,என்கின்ற,
இலக்கியத்துள்ளும், தர்ம்மார்த்தகாமமோ ட்சம்,
என, எண்ணிநின்ற, வடநூல்,
எண்ணின்முறையுள்ளுங் காண்க-வழிப்படுதல்,
பிற்படுவது.

ஙக. சிறப்பீனுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூங்
காக்கமெவனோவுயிர்க்கு.

ப. எது-வீடுபேறறையுந்தருந்துறக்கமுதலியசெலவந்தையுந்தருமாத
லானுயிர்கடகறத்தினமிக்கவாகக்மயாதென்றவாறு.

வி. எலலாபபேறறினுஞசிறநதமையினவீடு-சிறபபெனபபடடது-ஆக கநதருவதனையாககமெனறா-ஆககமேனமேலுயாதல-ஈணடுயிரெனறதுமகக ளுயிரைசசிறபபுஞசெலவமுமெயதுதறகுரியததுவேயாகலின-இதனானறதி னமிககவுறுதியிலலையெனபதுகூறபபடடது.

பு. (சிற-கு)எ-இ-ள்.சிறப்பீனும்-மோட்சத்தையுங்கொடுக்கும், செல்வமுமீனும்- (சுவர்க்கபதவிமுதலாகிய) செல்வத்தையுங்கொடுக்கும்,(ஆதலால்)உயிர்க்கு-உயிர்களுக்கு, அறத்தினூங்காக்கமெவன்-தருமத்தைக்காட்டிலுமிகுந்த ஆக்கத்தைத்தருவதுயாது, எறு.

ஈ. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

உ௯

வி. எல்லாப்பேறுகளிலுஞ்சிறந்தது
ஆதலால், வீடு

பேறு, சிறப்பு, என்றுசொல்லப்பட்டது. ஆக்கத்தைத்தருவதை, ஆக்கம்என்றது, ஆகுபெயர். ஆக்கம்,(எ-ள்)மேன்மேலுயர்வாகிறது-மோட்சமுஞ், செல்வமும், அடைவதற்குஉரியது, அதுவேயாதலால், மனிதருயிரை, இங்கே உயிரேன்று, சொல்லப்பட்டது. இதினாலே, தருமத்தைப்போலேமிகுந்த நன்மைதருவது, வேறேயில்லையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௩௨. அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனை மறத்தலினூஉங்கில்லைகேடு.

ப.

எது-ஒருவனுககறஞசெயதலினமேறபடடவாககமுமிலலையதனைமயககததானமறததலினமேறபடடகேடுமிலலையெனறவாறு.

வி. அறததினூஙகாககமுமிலலையெனமேறசொலலியவதனையேயநுவதிததாரதனாறகேடுவருதலகூறுதறபயனோககி-இதனாலதுசெயயாதவழிககேடுவருதலகூறபபடடது.

பு. (அற-டு)எ-இ-ள். அறத்தின்- (ஒருவனுக்குச்செய்யப்படுந்) தருமத்தில், ஊங்கு-மேற்பட்ட, ஆக்கமுமில்லை-(நன்மைதருவதாகிய) உயர்வுமில்லை, அதனைமறத்தலின்-அதை (மயக்கத்தினாலே) மறந்துவிடுகிறதில், ஊங்கு-மேற்பட்ட, இல்லைகேடு-(தீமைதருவதாகிய) கெடுதலுமிலலை, எறு.

வி. அதினாலே கேடுவருமென்பதைச்சொல்லுகிறபிரயோசனத்தைக்குறித்து, அறத்தினூஉங்காக்கமெவனோ, என்று, மேலேசொல்லியதைத்தானே, இங்கே (அநுவதித்தார்)

மறுபடியுஞ்சொன்னார். அநுவாதம், சொன்னதைச்சொல்வது. அதுதொழிற்படவரும்போது, அநுவதித்தல், எனநிற்கு

ம். இதினாலே,

தருமத்தைச்செய்யாதஇடத்துக்கேடுவருவது,

சொல்லப்பட்டது.

௩௩. ஒல்லும்வகையானறவினையோவாதே
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல்

ப.

எது-தததமககியலுநதிறததானறமாகியநலவினையையொழியாதே

யஃதேயதுமிடததானெலலாஞசெயகவெனறவாறு.

௩௰ ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

வி.

இயலுநதிறமாவது-இலலறமபொருளளவிறகேறபவுமதுறவறமயா

ககைநிலைககேறபவுஞசெயதல -

ஒவாமையிடைவிடாமை-எயதுமிடமாவன-

மனம-வாககு-ககாயமெனபன-அவறறாறசெயயுமறஙக

ளாவன- முறையேநற

சிநதையுமநறசொலலுமநறசெயலுமென

படடது.

பு. (ஒல்-ல்) எ-இ-ள்.

ஒல்லும்வகையால்-(தங்கள்தங்க
ளுக்கு) இயலுமாத்திரத்தால்,
அறவினை-தருமமாகியநல்வினை
யை, ஒவாதே-ஒழியாமலே, (இடைவிடாமலே)
செல்லும்வா
யெல்லாம்-(அதுவந்து) அடையப்படும்
எல்லாவிடங்களாலும்
ம். செயல்-செய்க, எறு.

வி. இயலுமாத்திரமாவது, (இல்லறம்)
பொருள்அளவு
கடகேற்பதும், துறவறம்,
சரீரநிலைஅளவுக்கேற்பதுமாம். அ
டையும்இடங்களானவை, மனம், வாக்கு,
காயம், என்பவை.
இவைகளால்செய்யுந்தருமங்களானவை,
முறையாகவே, நன்

மைகளை நினைப்பதும்,
நன்மைதருஞ்சொற்களைச்சொல்வது
ம், நற்கருமங்களைச்செய்வதும், ஆகிய இவை.
இதினாலே, அந்
தத்தருமத்தைச்செய்கிறவகை, சொ
ல்லப்பட்டது.

௩௪. மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத்தற
னாகுலநீரபிற.

ப.

எது-அவவாறறானறஞசெயவானறனமனததினகடகுறறமுடைய
னலலனாகவவவளவேயறனாவத ஃதொழிநதசொலலுமவேடமுமறனெனபப
டா-வாரவாரநீர்மையவெனறவாறு.

வி. குறறநதீயனசிந்திததல-பிறரறிதலவேணடிசசெயகினறவாகவினாகுலநீரவேனறாமனததுமாகடையனாயவழியதனவழியவாகியமொழிமெயகளாறசெயவனபயனிலவெனபதூஉமபெறபபடடது.

பு. (மன-ற)எ-இ-ள். மனத்துக்கண் (அந்தவிதத்திலு லேதருமத்தைச்செய்பவன்தன்) மனசினிடத்திலே, மாசிலனு தல்-குற்றமில்லாதவனுகிறதாகிய, அனேத்தறன்-அவ்வளவையு டையதேதருமமாவது, பிற-அது அல்லாதசொல்லும், வேட மும், ஆகுலநீர-(பிறரறியச்செய்யும்) ஆரவாரத்தன்மையையு டையவை, எனு.

வி. குற்றமாவது, தீங்குஉடையவைகளே நினேப்பது. ஆரவாரத்தன்மையாவது,பிறர் அறியச்செய்யும் இடம்பங்கள். மனத்தினிடத்திலே மாசுடையவனுயிருந்தபோது, அந்தமன

ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல். ஈக

த்துக்குப் பிற்பட்டவைகளாகிய - வாக்குசரீரங்களாற்செய் பவை, பிரயோசனமில்லாதவையென்பதும், பெறப்பட்ட

து. இதற்கு-ஆதல், என்பதை, வியங்கோண்மூற்றாக்காது, தொழிற்பெயராக்குக. இனியதனேவியங்கோண்மூற்றாக்கி, ஒரு வன்மனத்துக்கண்மாசிலனுகுக-அறன், அனேத்து. பிற, ஆகு லநீர. என, மூன்று முடிபாகிலும், அமையும். அதனுற்பெ

ரும்பயன் இல்லாமையுணர்க.

ஈரு. அழுக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்காவியன்றதறம்.

ப. எது-பிறராக்கமபொறாமையுமபுலனகணமேறசெலகினறவவாவு
மவையேதுவாகபபிறாபாலவருமவெகுளியுமதுபறறிவருஙகடுஞசொலலுமாகி
யவிநநானகினையுஙகடிநதிலை
டயறாதுநடநததறமாவதெனறவாறு.

வி. இதனானிவ்றறோடுவிரவியனற
தறமெனபபடாதெனபதூஉஈகொளக-இவையிரணடுபாடடா
னுமநததினதியலபுகூறபபடடது.

பு. (அழு-றம்) எ-இ-ள்.
அழுக்காறு-பொறாமையும்,
அவா-(ஐம்புலன்களிலேசெல்லுகின்ற) இச்சையும்,
வெகுளி- (அவைகாரணமாகப்பிறர்மேற்செல்லுங்)
கோபமும், இன்னாச்சொல் -
(அந்தக்கோபத்தினாலேவருங்) கடுஞ்சொல்லும்,
(ஆகிய) நான்கும்-இந்தநான்கும்,

இழுக்கா-தள்ளுண்டுபோக,

இயன்றதறம்-நடந்ததுதருமமாம், எறு.

வி. இப்படிச்சொன்னதினாலே, இந்தநான்குடனேகலந்துசெய்யப்பட்டது, தருமம்அன்றுஎன்பதுங்கொள்க. இவை இரண்டுபாட்டாலுந்,

தருமத்தினதுதன்மைசொல்லப்பட்டது.

௩௬.

அன்றறிவாமென்னாதறஞ்செய்கமற்றது

பொன்றுங்காற்பொன்றாத்துணை.

ப. எது-யாமிதுபொழுதிளையமாதலினிறககுஞானறுசெயதுமெனககருதாதறததினை நாடோறுஞசெயகவவவாறுசெயதவறமிவவுடமபினினறுமுயிரபோஙகாலதததறகழிவிலலாததுணையாமெனறவாறு.

வி. மறறெனபதகைநிலை-பொனறாத்துணையெனறாசெயரவுடமபழியவுமுயிரோடொனறியேனையுடமபினுஞசேறலின-இதனாளிவவியலபிறறஙயவறததினைநிலையாதயாககைநிலையினபொழுதேசெயகவெனபதுகூறபபடடது.

௩௨ ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

4. (அன்-ணை) எ-இ-ள்.

அன்றறிவாமென்னுது- (நாம் இப்பொழுது இளமைப்பருவத்தை உடைத்தாயிருக்கிறோம் ஆதலாலே முதுமைப்பருவம்வந்த) அப்பொழுது அறிந்துசெய்வோமென்று நினையாமல்,

அறஞ்செய்க-தருமத்தைத் (தினந்தோறும்)

செய்க, அது-அந்தத்தருமமானது, பொன்றுங்கால்-(இந்த உடம்பிலேநின்றும் உயிரானது)

இறக்குங்காலத்

திலே, பொன்றுத்துணை-(அந்த உயிர்க்கு)

அழியாததுணையாம், எறு.

வி. மற்று-என்றது,

அசைநிலையிடைச்சொல். அதைச் செய்தஉடம்பு அழிந்துபோகவும் அந்தத்தருமமானது உயிரோடுகூடிநின்று, இனிவருகின்ற

உடம்பிலும்புகுமாதலால்,

பொன்றுத்துணையென்றார். இதிலேலே,

இப்படிப்பட்டதன்

மையையுடையதாகியதருமத்தை
நிலையில்லாதசரீரமிருக்கிற
பொழுதே, செய்யவேண்டுமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

ஈஎ. அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை
பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடை.

ப. ஏது - அறததினபயனிதுவெனறியாமாகமவள
வையானுணாததல வேணடாசிவிகையைககாவுவானோடுசெலுத
துவானிடைககாடசியளவைதன
னானேயுணாபபடுமெனறவாறு.

வி.பயனையாறெனறாபினனதாகவின-எனவெனனுமெசசததாறசொ
லலாகியவாகமவளவையும-பொறுததானோடூரநதானிடையெனறதனாறகாடசி
யளவையுமபெறறும-உணாபபடுமெனபதுசொலலெசசம - இதனாறபொனறு
ததுணையாதறெளிவிககபபடடது.

பு. (அற-டை)ஏ-இ-ள். அறத்தாறு-தருமமார்க்கத்தின்
பிரயோசனம், இதுவெனவேண்டா-இதுவரமென்று (நாம்
ஆகமப்பிரமாணத்தினாலே) தெரிவிக்கவேண்டுவதில்லை, சிவி
கைபொறுத்தானோடு-பல்லக்கைச்சுமந்தவனோடேகூட, ஊர்
ந்தானிடை-(அதிலிருந்துகொண்டு அதை) நடத்தினவனிடத்

திலே, (பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தினாலேகாணப்படும்.) எறு. ... வி. ஆற்றின்பயனை, ஆறு என்றது, ஆகுபெயர். என என்றதற்கு, என்றுசொல்லவென்பது, பொருளாதலால், ஆகமப்பிரமாணமும்; சிவிகைபொறுத்தானோடூர்ந்தானிடையென்றுகுறித்துச்சொன்னதினாலே, பிரத்தியட்சப்பிரமாணமும்;

ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

௩௩

பொருள்முடியாததினாலே,காணப்படும் என்றசொல்லெச்சங்குறைந்துநின்றது என்பதும் ; பெற்றுக்கொணடோம். இதி

னாலே, தருமம் அழியாததுணையாவது தெளிவிக்கப்பட்டது.

௩அ.

வீழ்நாள்படாமைநன்றாற்றினஃதொருவன்

வாழ்நாள்வழியடைக்குங்கல்.

ப. எது-செயயாதுகழியுநாளுளவாகாமலொருவனறத னை
த ச ெ ச ய யு மாயினசெயலவனயாகைக
யொடுகூடிநாளவருமவழியை வாசாமலடைகு ய
கலவாமெனறவாறு.

வி.

ஐவகைகுறறதநானவருமிருவகைவினையுமுளளதுணையுமுயிரயாக
கையோடுகூடிதினறவவினைகளதிருவகைபபயனையுதகுமாதலானத நாணமு
மூவதுமவாழநாளெனபப டடது-
குறறங்களேநதாவன-அவிசகையகஙகாரம
வாவிழைவுவெறுபபெனபன-இவறறைவடநூலாபருசக கிலேசெ
மனப-வினை யி ணைடாவ ன-நலவினதீவினையெனபன - பயனிர
ணைடாவன - இனபநதுனப மெனபன-இநிஞன ற
மவீடுபயகருமெனபதுகூறபபடடது.

ப. (வீழ்-ல்) எ-இ-ள்.
வீழ்நாள்படாமை-(தருமத்தைச்செய்யாமல்)
ஒழியுந்தினங்கள் உண்டாகாமல், நன்றுற்றின-
(ஒருவன்) தருமத்தைச்செய்வானாயின்,
அஃது-அந்தச்செயலானது, வாழ்நா
ள்வழி-(அவனுடையதேகத்தோடுகூடும்ப டிக்கு)
சீவகாலத்தினங்கள்வருமவழியை,

அடைக்குங்கல்-(வா ராமல்) அடைக்குங்கல்லாகும்,
என்று.

வி. ஐந்துவகைப்பட்டகுற்றங்களால்வரும்
இருவகைவினைகளும் உள்ளவும்,
உயிரானதுதேகத்தோடுகூடிஇருந்து,
அந்தவினைகளினுடைய இரண்டுவகைப்பயன்களையும்,
அநுபவிக்குமாதலால், அந்தநாள்கள்முழுவதும்,
(சீவகாலம்) வாழ்நாள், என்றுசொல்லப்பட்டது.
ஐந்துவகைக்குற்றங்களாவன; அஞ்ஞானம்,
அகங்காரம், ஆசை, விருப்பு, வெறுப்பு,
என்றுசொல்லப்பட்டஇவை. இவற்றைவடநூலார்,
பஞ்சக்கிலேசம், என்றுசொல்லுவர்.
இருவகைவினைகளும், இருவகைப்பயன்களும்,
எவையெனில், நல்வினைதீவினைகளும்,
இன்பதுன்பங்களும், என்று
இவை-இதிலுலேதருமமானது,
மோட்சந்தருமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௩௯. அறத்தான்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம் புறத்தபுகழுமில.

ப.

எது-இலலறததொடுபொருநதிவருவதேயினபமாவததனொடுபொ
ருநதாதுவருவனவெலலாமினபமாயினுநதுனபததிடததவதுவேயுமனறிபபுக
ழுமுடையவலலவெனறவாறு.

வி. ஆனுருபீணடுடனிகழசசிககணவநதது - தூ
ஙகுகையாஞேஙகுந
டையவெனபுழிபபோல - இனபஙகாமநுகாசசி-அ
ஃதாவதுகாமததுபபாலின
முதறகடசொலலுவது-இனபததுபபுறமெனவேதுனபமாயிறறு-பாவததான
வருமபிறனிலவிழைவுமுதலாயினவககணததுளினபமாயததே
தானறுமாயினும
பினறுனபமாயவினைதவிறபுறததவெனறா-அறததொடுவாராதனபுகழுமிலவெ
னவே-வருவதுபுகழுமுடைததெனபதுபெறறாம-இதனானற
ஞசெயவாரேயிம
மையினபமுமபுகழுமெயதுவரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (அற-ல) எ-இ-ள்.

அறத்தான்வருதே இன்பம்-

இன்பமாவது

இல்லறத்தோடுபொருந்திவருவதேயாம், மற்

றெல்லாம்-அதனோடுபொருந்தாதுவருபவையெல்லாம், புறத்

த-(இன்பமாயினும்)அந்தஇன்பத்துக்குப்புறமாகியதன்பத்

தையுடையவையாம், புகழுமில (அதுவுமல்லாமலே) புகழு

டையவையும் அல்லவாம், எறு.

வி. மற்று, என்னும் இடைச்சொல், அகரவிருதிருறை

ந்துநின்றது. தாங்குகிறகையோடேகூட, ஓங்கியதடையையு

டையவை, என்பதற்கு, தாங்குகையாலேஞ்சுதடைய, எனவ

ருவதுபோல, இங்கே, ஆன், என்கின்றமூன்றும்வேற்றுமையு

ருபு, உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. இன்பமாவது, கா

மத்தையநுபவிப்பது. அது, காமத்துப்பாலிலே, முதலிலே சொல்லப்படும். இன்பத்துக்குப்புறமென்றுசொல்லவே, துன்பமாயிற்று. மற்றொருவன்மனைவியைவிரும்புவதாகிய, பிறனில்விழைவுமுதலானவை, பாவத்தினாலேவரும் இன்பங்களாம். அவை, அப்பொழுது இன்பமாகத்தோன்றுமானாலும், பின்பு, துன்பமாகவேமுடியுமாதலால், புறத்த, என்றார். (அறத்தோடேகூடி) வாராதவை, புகழுமிலஎனவே, வருவது, புகழும் உடையது என்பது, பெற்றுக்கொண்டோம். இதினாலே, தருமஞ்செய்பவரே, இந்தஉலகத்துஇன்பமும், புகழும், பெறுவார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.

௫. அதி. இல்வாழ்க்கை.

௩௫

௪௰. செயற்பாலதோருமறனேயொருவற்
குயற்பாலதோரும்பழி.

ப. எது -

ஒருவனுககுசசெயதறபானமையதுநலவினையேயொழிதற பானமையதுதீவினையேயெனறவாறு.

வி.

ஒருமொனபனவிரணடுமனை-தேறறேகாரமபினனுகூடடபபட
டது-பழிகபபடுவதனைபபழியெனறா-இத
னுறசெயவதுமொழிவதுநியமிகபபடடது.

பு. (செய-பழி) எ-இ-ள்.

ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, செய ற்பாலது -
செய்யப்படுவதாகியஉரிமையையுடையது, அற
னை-தருமமாகியநல்வினையே,
உயற்பாலது-ஒழியப்படுவதா கிய உரிமையை
உடையது, பழி-பழிக்கப்படுவதாகியதீவினை யே,
எறு.

வி. ஒரும், என்ற இரண்டும், அசைநிலை
இடைச்சொல். ஏகாரம்,
தெளிவுப்பொருள்படநின்றது.
அதனைப்பின்னுங்கூ
ட்டிச்சொல்லப்பட்டது. பழி, தொழிலாகுபெயர். இதனு
ல, செய்வதும், தவிர்வதும், சொல்லப்பட்டது.

ரு. அதிகாரம்.

இல்வாழ்க்கை.

ப-ம.

இலவாழககை-அஃதாவதுஇலலாளோடுகூடிவாழதலினதுசிற
பபு-இனனிலையறஞசெயதறகுரியவிருவகை
நிலையுணமுதலாதலினிஃதறனவலி
யுறுததலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (இல்-கை) அதாவது,

இல்லாளோடுகூடிவாழ்வ தைச்சொல்வது.

அறத்தைச்செய்வதற்கு உரித்தாகிய, இல்ல றநிலை,

துறவறநிலை, என்னும் இரண்டினுள்,
இல்லறநிலைமுத லாதலால்,

அறன்வலியுறுத்தலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

சக.

இல்வாழ்வானென்பானியல்புடையமூவர்க்கும்

நல்லாற்றினின்றதுணை.

ப. எது-இலலறத
தோடுகூடிவாழவானெனறுசொலலபபடுவானறவிய
லபினையுடையவேனைமூவாககுமவாசெலலு
நலலொழுககநெறிககண்ணிலைபெ றறதுணையாமெனறவாறு.

௩௬ ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

வி.

இலலெனபதாகுபெயா-எனபானெனசசெயபபடுபொருளவினைமு
தலபோலககூறபபடடது-எனையமூவராவாா-ஆசா ரிய
னிடததினினறேதலும
விரதஙகாததலுமாகியபிரமசரி
யவொழுககததாலுமிலலைவிடடுததீயொடுவன
ததினகடசெனறுமனையாளவழிபடததவஞசெயயமொழுகக
ததாலுமுறறத
துறததயோகவொழுககததாலுமெனவிவா - இவருணமுன
னையிருவரையுமபிற
ாமதமெறகொணடுகூறினா-இவரிவவொழுகக
நெறிகளைமுடியசசெலலுமளவு

மசசெ லவிறகு பபசிநோய கு ளிாமுத வியவறறுவிை ட
பூறுவாராம லுணடியுமரு

நது முறையுளு முத வி யவுத வியவவெ நறிக
ளினவழுவாமறசெலுததுதலானலலா

றறினினறதுணையெனறா.

பு. (இல்-ணை) எ-இ-ள்.

இல்வாழ்வானென்பான்-இல்ல

றத்தோடுகூடிவாழ்பவனென்றுசொல்லப்பட்டவன்,
இயல்பு

டையமூவர்க்கும்-(தரும) நிலைகளையுடையமற்றமூவருக்கும்,

நல்லாற்றின்- (அவர்செல்லுகிற)

நல்லமார்க்கத்திலே, நின்ற

துணை-நிலைபெற்றதுணையாம், எறு.

வி.

இல்லினிடத்திலேசெய்யப்பட்டதருமத்தை,இல்,என்

றது,இடத்தாகுபெயர்.வாழ்வானெனப்படுவான்,என்பதற்கு,

வா ழ்வானென்பான்,

எனக்கருத்தாவைப்போற்சொல்லப்ப

ட்டது.

செயப்படுபொருளைச்செய்தது போலத்தொழிற்ப

டக்கிளத்தலுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

மற்றமூவர்

யானின், ஆசாரியன் இடத்திலேபோய்வேதம்

ஓதுவதும், வி

ரதங்காப்பதும், ஆகியபிரமசரிய

ஒழுக்கத்தானும், வீட்டை

விட்டுத்தீயுடனேகூட வனத்திற்போய்மனைவி

வழிபாடுசெய்ய

த்தவஞ்செய்யும் ஒழுக்கத்தானும்,

எல்லாவற்றையும்வெறுத்

துநீக்கிவிட்டயோகஒழுக்கத்தானும், என இவர்.

இவருள்-த

வவொழுக்கத்தான் யோகவொழுக்கத்தானென்கின்ற இருவ

ரையும், பிறர்மதமேற்கொண்டு, இயல்புடையமூவர்க்குமென்

னுர். இவர்கள் இந்தமார்க்கங்களிலே

முடியப்போமளவும்,

அந்தப்போக்குக்குப்பசி,நோய்,குளிர்,முதலானவைகளாலே,

விக்கின மின்வாராமல், உணவு ,மருந்து, இடம்,

முதலானவை

கொடுத்து, இல்வாழ்பவனுனவன்,

அந்தந்தவழிகளிலே, அவ

ர்களைப் போகப்பண்ணுவதிறுலே, அவனை, நல்லாற்றினின்று

துணையென்றார்.

ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

கள

சுஉ.

துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்குமிறந்தார்க்கு

மில்வாழ்வானென்பான்றுணை.

ராறறுறககபபடடாாககுநலகூாநதாாககுமொ ருவருமி
னறிததனபாலவநதிறநதாாககுமில
வாழவானெனறுசொலலபபடுவா னறுணையெனறவாறு.

வி. துறநதாாககுபபாவமொழியவவவககளைகணாயநின
றுவேணடுவன
செயதலானுநதுவவாதவாககுணவுமுநலியகொடுததலானுமிறநதாாககுநீாக
கடனமுதலியசெயதுநலலுலகினகடசெலுததலா னுநது
ணையெனறா-இவையி ரணடுபாடடானுமின ளிலையெலலாவுபக
ாரததிறகுமுரிததாதலகூறபபடடது.

பு. (துற-ணை) எ-இ-ள்.

துறந்தார்க்கும்-(பாதுகாத்த வராலே)
நீக்கப்பட்டவர்க்கு ம், துவ்வாதவர்க்கும்-அநுபவி
க்கக்கிடையாதவராகியதரித்திரர்க்கும்,

இறந்தார்க்கும். (ஒரு
வருமில்லாமைத்தன்னிடத்தில்வநது)
இறந்துபோனவர்க்கு ம், இல்வா
ழ்வானென்பான்றுணை-இல்லறத்தோடுகூடிவாழ்ப
வனென்றுசொல்லப்பட்டவனே துணையாம், எறு.

வி.

இல்வாழ்பவன், துறந்தார்க்குப்பாவந்தீர, அந்தந்த
ப்பாதுகாவலாளியாய்நின்று,
செய்யவேண்டியவைகளைச்செ
ய்துபாதுகாப்பதிறனும்; துவ்வாதவர்க்கு,
உணவுமுதலான வைகொடுப்பதிறனும்,
இறந்தார்க்கு (நல்லடக்கஞ்செய்து)
நீர்க்கடன்முதலானவைசெலுத்திநல்லுலகத்திலே அவனையனு
ப்புவதிறனும், துணையென்றார்.
இந்தமூவகையவர்க்கும், இல் வா
ழ்வான் அன்றிவேறுதுணையில்லாததிறமே,
தெளிவுப்பொ ருள்படநின்றஏகாரம்,
குறைந்துநின்றது. அது, வருவித்துச்
சொல்லப்பட்டது. இவை இரண்டிடத்தாலும்,
இல்லறநிலை
எல்லாஉபகாரங்களுக்கும்உரித்தாவது,
சொல்லப்பட்டது.

சங. தென்புலத்தார்தெய்வம்விருந்தொக்கறானென்றாங்
கைம்புலத்தாறோம்பறலை.

ப. எது-பிதிராதேவாவிருந்தினாசுற்றத்தாராதானென்றுசொல்லப்பட
டவை நதிடத்துஞ் செய்யுமற்றெ நிறையவழுவா மற
செய்தவிலவாழ்வாணுக்குச் சிறப்புடையவற்மாமென்றவாறு.

வி. பிதி
ராவாரபடைப்புக்காலத்தயனாறபடைக்கப்பட்டதோர்கடவு
டசாதி-அவாக கி டந
தென்றிசையாகவிற்றென்புலத்தாரென்றா-தெய்வமென
பதுசாதியொருமை -
விருந்தென்பது-புதுமையஃதீண்டாகுபெயராய்ப்புதிய
ராய்வந்தாரமேனின்றது-அவரிருவகையா - பண்டறிவுண்மையிற்குறித்துவந
தாருமஃதின்மையிற்குறியாதுவந்தாருமென்விவா -ஒக்கல்-சுற்றம்-எல்லாவற்

ங அ ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

ஙகடகுந்தாணுள்ளாயதின்றுசெய்யவேண்டுதலிற்றன்னை
யோம்பலுமற்றாயிற்று-என்றவென்பதுவிகாரமாயிற்று - ஆ
ங்கசை-ஐவகையுமற்றஞ் செய்தற்கிடனாகவினைம்புலமென்றா-அ
ரசனுக்கிறைப்பொருளாறிலொன்றாயிற்றிவ்வைம்புலத்திற்குமை
மந்துகூறுவேண்டுதலானென்பதறிக.

பு. (தென்-மை) எ-இ-ள். தெ
ன்புலத்தார்-பிதிர்க்களும், தெய்வம்-கடவுளும்,
விருந்து-விருந்தாளிகளும், ஒக்கல்-சுற்
றத்தாரும், தான்-(இல்வாழ்வானுகிய) தானும்,
என்றுங்கு-என்று அங்கே (சொல்லப்பட்ட)
ஐம்புலத்து-ஐந்திடத்தும்,
ஆறு (செய்யப்படுந்தரும) மார்க்கத்தை, ஓம்பல்-(குற்றம்
வராமலே) பாதுகாப்பது, தலை-(இல்வாழ்பவனுக்குச்) சிற
ப்புடையதருமமாம், எறு.

வி. பிதிர்க்களாவார்,
படைப்புக்காலத்திலேபிரமதேவ
ரலேபடைக்கப்பட்ட ஒருசாதித்தேவர்.
அவரிருக்கும் இடந் தெற்குஆதலால்,
தென்புலத்தாரென்றார். விருந்து, புதுமை. அது,
இங்கேபண்பு
ஆகுபெயராய்ப்புதியராய்வந்தவரைக்
காட்டிநின்றது. அவர், முன்னேஅறிமுகமாகிக்குறித்துவந்த
வரும், அறிமுகமில்லாமல்வந்தவரும், என்றுஇருவகைப்படு
வார். எல்லாத்தருமங்களையுந்தான்
உள்ளவகைநின்றுசெய்ய வேண்டியதிலேலே,

தன்னைத்தான்பாதுகாப்பதுந்தருமமாயி
ற்று. இந்தஐவகையுற்ற
ருமஞ்செய்வதற்குஇடமாதலால், ஐம்
புலமென்றார்.
தான்முயற்சியைச்செய்துபெற்றபொருளிலே
இந்தஐந்திடத்திற்கும்ஐந்துகூறுவேண்டுவதிலுலே,
அரசருக் குவரி, ஆறிலொன்றுனதென்றுகாண்க.
என்றுஎன்பது எண்,
இடைச்சொல். ஆங்கு, அவ்விடம்.
சொல்லப்பட்டஎன்பது,
சொல்லெச்சம். அதுவருவிக்கப்பட்டது.
ஐம்புலத்து-என்ற
இடத்துமுற்றும்மை, குறைத்துநின்றது.
ஆறுஎன்றதற்கு,
செய்யப்படும்அறத்தாறு
எனக்கூட்டிச்சொன்னது, குறிப்
பெச்சம். தலைமையாகியஅறத்தைத்தலைஎன்றது,
பண்பாகு
பெயர்அதுகடைக்குறைத்துநின்றது.

சச.

பழியஞ்சிப்பாத்தூணுடைத்தாயின்வாழ்க்கை
வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்.

ப.

எது-பொருளசெயயுஙகாறபாவததிறகஞசியீடடியபொருளையியல
புடையமூவாமுதலாயினாககுநதென புலததாாமுதலியநாலவாககுமபகுதது

ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

ஈக

ததாணுணடலையொருவனிலவாழககையுடைததாயினவனவழியுலகததெஞஞா
னறுநிறறலலலதிறததவிலலையெனறவாறு.

வி. பாவததானவநத
பிறனபொருளைபபகுததுணணினறமபொருளு
டையாாமேலுமபாவநதனமேலுமாய நினறுவழியெஞசு
மாகவிறபழியஞசி
யெனறா-வாழவானதுடைமைவாழககைமேலேறறபபடடது.

பு. (பழி-ல்)எ-இ-ள்.

பழியஞ்சி-(பொருள்தேடுங்கால
த்திலே) பாவத்துக்குப்பயந்து,
பாத்துண்-(தேடியபொ
ருளைமேற்சொல்லிய இயல்புடையமூவர்முதலானவர்க்குந்தெ
ன்புலத்தார்முதலியநால்வருக்கு
ம்)பகுத்துத்தான்உண்பதை,
உடைத்தாயின்வாழ்க்கை-(ஒருவனுடையஇல்)வாழ்க்கையான
து உடைத்தாயிருந்தால்,
வழி-அவனுடையசந்ததியானது,
எஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்-
(உலகத்திலேநிலைத்திருப்பதல்லது)
இறந்துபோவதுஎக்காலத்துமில்லை,எறு.

வி.

பாவத்திலுலேவந்தபிறருடையபொருளைப்பகுத்து
ண்டால்அந்தத்தருமமானது,
பொருளுக்குஉரியவர்மேலும்,
பாவந்தன்மேலும்,
ஆகநின்றுஅவன்சந்ததிஅற்றுப்போம் ஆ

தலால், பழியஞ்சியென்றார். அவனுக்கும், அதற்கும், இருக்கி றஒருமைப்பாடுபற்றி, வாழ்வானது உடைமையை (உடைத் தாயின்வாழ்க்கையென்று)

வாழ்க்கையின்மேல்வைத்தப்பட்ட து. வழியென்றது,

இங்கேசந்ததி-அதுதனக்குப்பின்னிற்பது

ஆதலாலே, வழி பிறங்கடைமகன்போர், என்றநிகண்டுநோக்கி க்காண்க. (இனிஇதற்குவேறுஉரை) வாழ்க்கை-(இல்லறத்தா லெருவனுடைய) செல்வமானது,

பழியஞ்சி-(இட்டுண்ணான்

வாழ்க்கையிடுகாட்டுவேற்றுப்படினை,

எனச்சான்றோர்) நிந்திக்

தலுக்குப்பயந்து-பாத்தூணுடைத்தாயின்

(பிறர்க்குப்) பகு

த்து இட்டு உண்பதையுடையதாலும், (அது)

வழியெஞ்சலெ

ஞ்ஞான்றுமில்-(அவன்) சந்ததிக்குங்குறைபடுவது எக்காலத் துமில்லை+என்று. இல்லறத்தான் ஒருவனுடைய, என்பது, அதி காரத்தாற்பெற்றோம்-வழியெஞ்சல், என்றஇடத்து, வழிக்கு மெஞ்சல்-என்றதான்காம்வேற்றுமையுருபும், இறந்ததழு

வியஎச்சஉம்மையும், செய்யுள்விகாரப்படுதலாற்குறைந்துநி
ன்றது. அதினாலே அந்தவாழ்க்கை அவனுள்ளளவுங்குறைப
டாதிருப்பதும் அன்றி, அவன்சந்ததிக்குங்குறைபடாதெனக்

சம் ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

கொள்க.

பகுத்துண்ணான்சந்ததியுமுலகத்துநிற்குமாதலால்

அதினாலேபெரும்பயனின்மையிற்சந்ததிக்குஞ்செல்வங்குறை
படாதுநிற்குமென்பதேதெளிவு. மேற்சொல்லியவிரிவுரைஇல
க்கணங்களுள் இந்த
உரைக்குவேண்டியவையுங்கொள்க.

சரு. அன்புமறனுமுடைத்தாயினில்வாழ்க்கை
பண்பும்பயனுமது.

ப.

எது-ஒருவனிலவாழகைதனறுணைவிமேறசெயயததகு

மனபினையு

மபிறாககுப பகுததுணடலாகி யவறததினையுமுடைதத
ாயினவவுடைமையதற

குபபணபுமபயனுமாமெனறவாறு.

வி. நிரனிறை-இலலாடகுஙகணவறகுநெஞசொனறுகாதவழியிலலறஙக

கடைபோக ாை மயினன

புடைமைபணபாயிறறுஅறனுடைமைபயனாயிறறு-இ

வைமூனறுபாடடானுமினனிலையினினறுனறஞசெயயுமாறுகூறபபடடது.

பு. (அன்-து)எ-இ-ள்.

இல்வாழ்க்கை-ஒருவனுடையஇ

ல்வாழ்க்கையானது,

அன்பும்(தன்மனைவிமேற்செய்யத்தகக)

அனபையும,

அறனும்-(பிறர்க்குப்பகுத்துண்பதுமுதலாகிய)

தருமத்தையும, உடைத்தாயின்-உடைத்தாயிருந்தால், அது-
அந்தஉடைமையானது, பண்பும்பயனும்-(அந்தவாழ்க்கைக்
குக்)குணமும்பிரயோசனமுமாம், எறு.

வி. மனைவிக்குங்கணவனுக்கும்மனம்
ஒன்றுபடாதகால

த்தில், இல்லறமானதுமுற்றநடவாது ஆதலால்,
அன்புடை

மை, பண்பும், அறனுடைமை, பயனுமாயிற்று. இது, முறை

நிரனிறைப்பொருள்கோள். நிரனிறையலங்காரமுமாம் பொருள்கோள்என்பது, அந்வயம். இவைமூன்றுபாட்டாலும், இல்வாழ்வான் அறஞ்செய்யுந்தன்மைசொல்லப்பட்டது.

சசு.

அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கையாற்றிற்புறத்தாற்றிற்

போஒய்ப்பெறுவதெவன்.

ப.

எது-ஒருவனிலவாழககையையறததினவழியேசெலுததுவனாயினத

றகுபபுறமாகியநெறியிறபோயபபெறுமபயனயாதெனறவாறு.

வி. புறததாறு இலலை விடடுவனததுசசெலலுநிலை - அநநிலையினிதுப

யனுடைததெனபாரபோயபபெறுவதெவனெனறா.

பு. (அற-ன்) ஏ-இ-ள். அறத்தாற்றின்-தருமமார்க்கத்திலே, இல்வாழ்க்கை-மனைவாழ்க்கையை, ஆற்றின்-(ஒருவன்)

செய்வானுறுல், புறத்தாற்றிற்போய்,
(அவன் அதற்குப்)புறமா
கியவழியிலேசென்று,பெறுவதெவன்-பெறத்தக்கபிரயோசன
மென்ன, எறு.

வி. அறத்தாறுவது,
பழிஅஞ்சிப்பகுத்துண்பதும் அன்
புடைமையுமென்று மேலேசொல்லியமார்க்கம். பு
றத்தாறு, வீட்டைவிட்டு
வனத்திலேசெல்லுகிறமார்க்கம். அந்தப்புறத்
தாற்றைப்பார்க்கிலும்,
இதுபிரயோசனமுடையதென்றுசொல்லவந்தவர்,
புறத்தாற்றிற்போய்ப்பெறுவதெவன்என்றார்.

எ.

இயல்பிலுளனில்வாழ்க்கைவாழ்பவனென்பான்
மூயல்வாருளெல்லாந்தலை.

ப.

எது-இலவாழ்கைகைகணினறதறகுரியவியலபொடுகூடிவாழபவனை

னறுசொல்லப்படுவான புலன்களைவிட முயல்வாரெல்லாருள்ளு
மிக்கவனென்ற
வாறு.

வி: முற்றத்துறந்தவாவிட்டமையின் முயல்வாரென்றது -
மூன்றாநிலையி
னின்றாரை - அந்நிலைதான பலவகைப்படுதலினெல்லாருள்ளு
மெனவு முயலாது வைத்துப்பயனெய்துதலிற்றலையெ
னவுங்கூறினார்.

பு. (இய-லை) எ-இ-ள். இயல்பினான்- (அதற்குப்பொரு
ந்திய) சுபாவத்தோடுகூடி, இல்வாழ்க்கை - மனைவாழ்க்கையி
லே, வாழ்பவனென்பான்-வாழ்கிறவனென்றுசொல்லப்பட்ட
வன், முயல்வாருளெல்லாம்- (ஐம்புலன்களைவிட்டுநீங்கும்படி
யாகத்) தவஞ்செய்பவராகிய எல்லாருள்ளும், தலை-உயர்ந்த
வன், எறு.

வி. துறந்தவர்புலன்களைவிட்டதினாலே,
முயல்வார்என்ற

து. மூன்றாநிலையிலேநின்று மனைவியோடுங்கூடத்தவஞ்செய்
வாரை, எனக்காண்க. அந்த நிலைபலவகைப்படுமாதலால்,முய
ல்வாருளெல்லாம் என்றும்; இயல்பினானில்வாழ்க்கை வாழ்பவ
ன், தவஞ்செய்யாமலே

ஐம்புலன்களோடுகூடிநின்றுமேலாகி

யபிரயோசனத்தை அடைவதினாலே, அவனைத்தலையென்றுஞ்; சொன்னார். தலைமைஎன்பது, கடைக்குறைந்து தலையெனநின்றது. இதற்குப்பொருள் உயர்வு. இங்கே இதுபண்பாகுபெயராய்நின்றது.

6

சஉ ரு. அதி. இல்வாழக்கை.

சஅ.

ஆற்றினொழுக்கியறனிழுக்காவில்வாழ்க்கை
நோற்பாரினோன்மையுடைத்து.

ப. எது-தவஞசெயவாரையுநததத
நெறியினகனொழுகபபணணிததா
னுநதனனறததிறறவறுதவிலவாழக
கையததவஞசெயவோாநிலையினுமபொ
றையுடைததெனறவாறு.

வி.

பகிமுதவியவிடையூறுநீககவினாறறினொழுககியெனறா-நோறப

ா

ரெனபதாகுபெயா - நோறபாாநிலை ககவாதமை
மயுறறநோயலலதிலவாழவாா
நிலைபோறபிறரையுறறநோயுமபொறுததலினமையினோறபா
ரினோனமையு
டைததெனறாா.

பு. (ஆற்-து) எ-இ-ள். ஆற்றினொழுக்கி-(தவஞ்செய்வா
ரையுந்தங்கள்தங்கள்)வழியிலேசெல்லப்பண்ணி, அறனிழுக்கா
வில்வாழ்க்கை-(தானுந்தன்னுடைய)தருமத்திலேதவறாத(ஒரு
வனுடைய)
இல்வாழ்க்கையானது,நோற்பாரின்-அந்தத்தவஞ்
செய்பவருடையநிலையினும்,நோன்மையுடைத்து-பாரமுடை
யது, எறு.

வி. இவன் தவஞ்செய்பவருடைய பசிநோய்முதலாகிய
விக்கினங்களைப்போக்குவதினாலே,
ஆற்றினொழுக்கியென்றார்.
நோற்பார்நிலையின்

என்றுசொல்லாமல்நோற்பானின் என்றது,
பொருளாகுபெயர். நோற்பார்நிலையானது,
அவர்களை அடை
ந்தநோயைப்பொறுப்பது;
இவ்வாழ்வார்நிலையைப்போலப்
பிறரை அடைந்தநோயையும் பொறுப்பது
அதற்குஇல்லாத
திறலே,
நோற்பாரிற்றன்மையுடைத்தென்றார். நோற்பாரின்
என்ற இன் உருபு உறழ்பொருவு
என்னும்பொருள்பட நின்ற
து. உறழ்பொருவு என்பது,
உவமைப்பொருளிலேநின்றும்
உயர்வுதாழ்வுபடவருவது. காக்கையிற்கரிது,
காக்கையைக்கா
ட்டிலுங்கரிதுஎன்றது, உயர்வு. அதனிற்சிறிது, அதைக்காட்
டிலுஞ்சிறிது என்றது, தாழ்வு. இவை இரண்டினின்றிக்காக்கை
யிற்கரிது என்பதற்கு, காக்கைபோற்கரிது
எனவந்தால்,

உவமப்பொருவு, எனக்காண்க. நோற்பாரின் என்ற இடத்தி
லே, முற்றும்மை குறைந்துநின்றது.

சகூ. அறனெனப்பட்டதேயில்வாழ்க்கையஃதும்
பிறன்பழிப்பதில்லாயின்ன்று.

ப. ஏது-இருவகையறததிலு நூலகளானறனெனறுசிறபபிததுசசொல
லபபடடதிலவாழககையேயெனைததுறவறமோவெனிலதுவுமபிறனறபழிககப

ரு. அது. இலவாழககை. சக

படுவதிலலையாயினவவிலவாழககையோடொருதனமைததாகநனறெனறவாறு.

வி. ஏகாரமபிரிநி

லைககணவநதது-இதனறபிரிககபபடடதுதுறவறமா

கலினதுவெனனுஞசுடடுபபெயாதனமேனினறது

-பிறனபழிபபதெனபதுகூ

டாவொழுககததை - இவைநானகுபாடடானுமினனி

லையேபயனுடைததென

விதனசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (அற-று.) எ-இ-ள்.

அறனெனப்பட்டதே-(இருவ
கைத்தருமங்களிலும் நூல்களாலே)

தருமமென்று, (சிறப்பித்
துச்) சொல்லப்பட்டது, இல்வாழ்க்கை

-மனைவாழ்க்கையே,
(மற்றத்துறவறமோவெனின்)
பிறன்பழிப்பதில்லாயின்-பிறனு
லேபழிக்கப்படுவது இல்லையாலுல்,
அஃதும்-அந்தத்துறவற

மும்,
நன்று-(அந்தஇல்வாழ்க்கையோடேயொத்ததாக)
நன்
மையுடையது, எறு.

வி. எகாரம், பிரிநிலைப்பொருள்பட
நின்றது. அதலு
ற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறம். ஆதலாலே, அஃது
என்னுஞ்சுட்
டுப்பெயர், அந்தத்துறவறத்தின்மேலே
நின்றது. துறவற
த்தினுள்ளே பிறன்பழிப்பதுயாது எனின்,
அதுகூடாஒழு
க்கமெனக்காண்க. அதனை ஓர்அதிகாரமாக்கிப்
பின்புசொல்

லுவார். மற்றத்துறவறமோவெனின்,
என்னும்வினாஉரை, வரு

வித்துச்சொல்லப்பட்டது. அஃதும் பிறன்பழிப்பதில்லாயி
னன்று, என்பதை, அதற்குவிடையாகக்கொள்க. விடை என்
பது, உத்தரவு. இவைதான்குபாட்டாலும், இல்வாழ்க்கை

நிலையே பிரயோசனமுடையதென்று

அதின்சிறப்புச்சொல்ல

ப்பட்டது.

ரு௰. வையத்துவாழ்வாங்கு
வாழ்பவன்வானுறையுந்
தெய்வத்துள்வைக்கப்படும்.

ப. எது-இலலறததோடுகூடிவாழுமியலபினாலவையததினகணவாழப
வனவையததானெயெனினுமவாளினகணுறையுநதேவருளொருவனாகவைதது
நனகுமதிககபபடுமெனறவாறு.

வி.

பினறேவனாயவவறபபயனுகாதலொருதலையாகவிறறெயவததுள

வைககபபடுமெனறா-துறவறமனததையுமபொறிகளையுமொறுததடககவலல
வருமையுடைததாய வழியேயவறறை யொறுககவேணடாதைமபுலவினபஙக
ளாலராததுயககு மேனமையுடைய விலவாழககையோடறமெனவொருஙகெ
ணணபபடுவதெனறவாறாயிறறு-இதனானினனிலையதுமறுமைபபயனகூறபப

டடது-இமமைபபயனபுகழதனையிறுதிககடகூறுப.

பு. (வை-ம்.) எ-இ-ள். வாழ்வாங்கு-(இல்லறத்தோடு கூடி) வாழவேண்டியபடி, வையத்து-உலகத்தில், வாழ்பவன்-

வாழ்கிறவன், (இந்த உலகத்தான் ஆனாலும்) வானுறையும்- வானுலகத்திலே வாசம்பண்ணுகின்ற, தெய்வத்துள்வைக்கப்

படும்-தேவருள்

ஒருவனாகவைத்துமதிக்கப்படுவான், எறு.

வி. பின்பு தேவனாகி

அந்தத்தருமப்பிரயோசனத்தை

அநுபவிப்பதுநிச்சயம் ஆதலாலே,

தெய்வத்துள்வைக்கப்படு

மென்றார். இல்வாழ்க்கையானது, மனத்தையும் இந்திரியங்க

ளையுந்தண்டித்து அடக்கவேண்டாமலே, ஐம்புல இன்பங்களை

நிறைய
அறுபவிக்கப்பட்டும்மேன்மையுடையது.
துறவறமா
னது, அவற்றைதத்தண்டித்து அடக்கத்தக்க
அருடையுடைத்
தானேபோதுதான் அதேலுகூட்டி
அறமென்று எண்ணப்ப
டுவது, என்றுமேமேலேசொல்லியபடியாயிற்று.
என்னவெனின்,
அப்படிவருத்தப்பட்டு
அவற்றையடக்கிய துறவறத்தாரும்,
தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவராதலாலே,
பிரயோசனத்தின்
அளவிலே, அப்படி எண்ணப்படும்
என்றுகாண்க. இதிலுமேலே
இல்வாழ்க்கையின் மறுமைப்
பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்ட
து. இந்தஉலகத்திலேஅறுபவிக்கப்பட்டதா
கியஇம்மைப்பிர

மோசனமாவது, புகழ். அதை
இல்லறஇயலின்முடிவிலேசொ
ல்லுவார்.

கூ. அதிகாரம்.

வாழ்க்கைத்துணைநல
லம்.

ப-ம. வாழ்கைகைதுணைநலம-அஃதாவது அவ்விலவாழ்கைகைகுதத
னையாகியவில்லாளதுநனமை-இதனுமேனயதிகாரமுறையுமவினாகும.

பு-ம். (வாழ்-ம்.) அதாவது அந்த
இல்வாழ்க்கைக்குத்
துணையாகியமனைவியினது நன்மையைச்சொல்வது.
லேதானே, அதிகாரமுறைமையும் விளங்கப்படும்.

இதிலு

நக.

மனைத்தக்கமாண்புடையளாகித்தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள்வாழ்க்கைத்துணை.

ப. எது-மனையறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செயல்களையுடையவளாயத்தன்னைக்கொண்டவனது வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையையுடையாளத்தகுத்துணையென்றவாறு.

௬. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

௪௫

வி. நற்குணங்களாவன-துறந்தார்ப்பேணலும்விருந்தயாதலும்வறியார்மாட்டருளுடைமையுமுதலாயின - நற்செயல்களாவன -வாழ்க்கைக்குவேண்டும்பொருள்களறிந்துகடைப்பிடித்தலும்மடிற்றொழிலவண்மையுமொப்புரவு

செய்தலுமுதலாயின-வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவதுமுதலையறிந்ததற்கியையவழித்தல்-இத்தனாவிவ

ரண்டுநன்மையுஞ்சிறந்தன்வென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (மனை-ணை.) ஏ-இ-ள்.

மனைத்தக்க-மனையறத்துக்குத்தக்க,

மாண்புடையளாகி-(நற்குணம்நற்

செயல்களாகிய)சிற

ப்புடையவளாகி, தற்கொண்டான்-தன்னை

(விவாகஞ்செய்து) கொண்டவனுடைய,

வளத்தக்காள் - வரவுக்குத்தக்கவள், (வரவு
க்குத்தக்கபடிசமூசாரஞ்செய்யவல்லவள்)
வாழ்க்கைத்துணை - அந்த
இல்வாழ்க்கைக்குத்துணையாம், எறு.

வி. நற்குணங்களானவை, மூனிவனைப்
பாதுகாப்பதுக் கும் விருந்துசெய்வதுக்கும்
பொருந்தியமன நலஞ்சொல் நலங்களும்,
தரித்திரரிடத்திற்கிருடையுடைமையும், முதலா
னவை. நற்செயல்களாவன, உபகாரஞ்செய்வதும்,
சமூசாரத்திர்குவேண்டியபொருள்களை அறிந்து
அவற்றை உறுதியாகக்கைப்பற்றுவதும்,
போசனபதார்த்தங்களை இனியசுவைப
டச்சமைப்பதும், முதலானவை.
வரவுக்குத்தக்கபடிசமூசார ஞ்செய்வதாவது,
கொண்டவருலேவரப்பட்ட பொருளின்

அளவை அறிந்து அதற்குத்தக்கபடிசெலவழிப்பது. வருவா
யை, இங்கேவளம் என்றது. இதினுலே இந்த இரண்டுஞ்சிற
ந்தவை என்பதுசொல்லப்பட்டது.

ரு உ.

மனைமாட்சியில்லாள்கணில்லாயின்வாழ்க்கை

யெனைமாட்சித்தாயினுமில்.

ப. எது-மனையறத்திற்குத்தக்கநற்குணநற்செய்கைகளொருவனில்லாளிடத்தில்லையாயினவவிலவாழ்க்கைசெல்வத்தானெத்துணைமாட்சித்தாயினும்ஃதுடைத்தன்றென்றவாறு.

வி. இல்லையென்றாபயனபடாமையின்.

பு. மனை-ல்.)எ-இ-ள் மனைமாட்சி-மனைஅறத்துக்குத்தக்க (நற்குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பு, இல்லாள்கணில்லாயின்-(ஒருவனுடைய)மனைவியிடத்தில் இல்லையானால், வாழ்க்கை-(அந்த)இல்வாழ்க்கையானது, எனைமாட்சித்தாயினும்-

ச௬ ௬. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

(செல்வத்தினாலே) எவ்வளவுசிறப்பு

உடையதானாலும், இல்-

(சிறப்பு) இல்லை, எறு.

வி. அந்தவாழ்க்கை, அவள்தீமைக்குணந்தீமைச்செயல்களோடுகூடிநின்று

பிரயோசனப்படாததினாலே, இல்லை என்

ஊர். இல்லை என்பது,

இல்எனக்குறைந்துநின்றது.

ரு௩.

இல்லதெனில்லவண்மாண்பானாலுள்ளதெ

னில்லவண்மாணாக்கடை.

ப.

எது-ஒருவனுககிலலாணறகுணநறசெயகைகளாயினககாலிலலாத

தியாதவளனனளலலாககாலுளளதியாதெனறவாறு.

வி.

மாணபெனககுணததினபெயர்குணியினமேனினறது-இவையிரண

டுபாடடானுமிலவாழககைககுவேணடுவதிலலாளதுமாடகி

யேபிறவலலவென

பதுகூறபபடடது.

பு. (இல்-டை.) எ-இ-ள். இல்லவண்மாண்பானால்-(ஒரு வனுக்கு) மனைவி (நற்குணநற்செயல்களாகிய) சிறப்பானால், இல்லதென்-இல்லாதது எது, இல்லவண்மாணாக்கடை-அவள்

அப்படியாகாதபோது, உள்ளதென்-உள்ளது எது, எறு.

வி. மிகுதிகாட்டுகிறநிமித்தம், மாண்பு என்னுங்குணப் பெயரை, இல்லவண்மாண்பானால் எனக்குணியின்மேல் எற்றினார். குணி என்றதற்குப்பொருள், குணமுடையது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது, இல்லாளுடையசிறப்பு என்பது, சொல்லப்பட்டது.

ரு௪.

பெண்ணிற்பெருந்தக்கயாவுளகற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப்பெறின்.

ப. எது-ஒருவனெயதுமபொருளகளுளிலலாளினமே
மமபடடபொருள

களயாவுளவவணமாடடுககறபெனனுஙகலஙகாதிலையு
ணடாகபபெறினெனற

வாறு.

வி.

கறபுடையாளைபபோலவறமுதலியமூனறறகுமேதுவாவனபிறவின
மையினயாவுளவெனறார்-இதனாறகறபுநலததது சிறபபுககூறபபடடது.

பு. (பெண்-ன்.) எ-இ-ள்.

பெண்ணின்-(ஒருவன் அடை

யப்படும் பொருள்களுள்)
மனைவியைக்காட்டிலும், பெருந்
தக்க-பெருமைதங்கிய (பொருள்கள்,)
யாவுள-எவையுண்டு,
கற்பென்னுந்திண்மையுண்டாகப்பெறின்-(அவளிடத்திலே)ப
திவிரதமென்னுந்திடமுண்டாகப்பெற்றால், எது.

சு. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

சுஎ

வி. கற்புடையமனைவியைப்போல், அறமுதலாகியமூன்
றுக்கும், எதுவாகும்பொருள் வேறே இல்லாததிறலே, யாவு
ளஎன்றார். இதிறலே
கற்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

நிநி. தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை.

ப. எது-பிறதெயவநதொழாதுதனதெயவமாகியகொழுநனைததொ
ழாநினறுதுயிலெழுவாளபெயயெனறுசொலலமழைபெயயுமெனறவாறு.

வி. தெயவநதொழுதறகுமனநதெளிவுதுயிலெழுநகாலததாகவிற
றொழுதெழுவாளெனறார்-தொழாநினறெனபது தொழுதெனனதிரிநதுநினற

து-தெயவநதானேவலசெயயுமெனபதாம-இதனாறகறபுடையவளதாறறலகூ
றபபடடது.

பு. (தெய்-ழை.) எ-இ-ள். தெய்வந்தொழாள்-(பிற) தெய்வத்தைத்தொழாதவளாய், கொழுநற்றொழுதெழுவாள்-(தன்தெய்வமாகிய) கணவனைத்தொழுதுகொண்டே (தூங்கி) யெழுபவள், பெய்யெனப்பெய்யுமழை-பெய்யென்றுசொல்லமழைபெய்யும், எறு.

வி.

தெய்வத்தைத்தொழுவதற்குமனந்தெளியுங்காலம்,

தூங்கி எழுங்காலமாதலால், தொழுதெழுவாள் என்றார். செயவென் எச்சந்தொழுதுஎனத்திரிந்துநின்றது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, உண்டானஅருத்தம்தெய்வமும்அவளுக்கு ஏவல் செய்யும்என்பதாம். இதினாலேகற்புடையவளின்வலிமைசொல்லப்பட்டது.

ருசு. தற்காத்துத்தற்கொண்டாற்பேணித்தகைசான்ற
சொற்காத்துச்சோர்விலாள்பெண்.

ப.

எது-கறபினினறுமவழுவாமறறனனைககாததுததனனைககொணடவனையுமுணடிமுதலியவறறாறபேணியிருவாமாடடுநனமையமைநதபுகழநீஙகாமறகாதது மேறசொலலியநறகுணநற செயகைகளினுங கடைபபிடியுடையாளேபெணணாவாளெனறவாறு.

வி. தனமாடுபுகழாலதுவாழுமாகறபாறறனனேபுகழவது-இதுத
றபுகழதறகிறபுக்கூறபபட்டது-சோவுமறவி.

பு. (தற்-ண்ண.) எ-இ-ள். தற்காத்து-(பதிவிரதத்தன்மை
யிலேநின்றும்பிறழாமல்)தன்னைக்காத்து, தற்கொண்டான்பே
ணி-(போசனமுதலானவைகளாலே) தன்னைக்கொண்டகணவ
னையும்பாதுகாத்து, தகைசான்ற-(இருவரிடத்திலும்) நன்

மைநிறைந்த, சொற்காத்து-புகழழ(நீங்காமற்)
காவல்செய்து,
சோர்விலாள்டெண்-(மேலேசொல்லியநற்குண
நற்செயல்களி லும்)
மறப்பில்லாதவளேமனைவியாவாள், எறு.

வி. இருவரிடத்திற்புகழ் என்றவை,
இவளைக்கொள்வதற்கு இவன்
என்னதவஞ்செய்தானே எனக்கொண்டவனையும்,
பதிவிரதத்தன்மையைக்கண்டி

அவன்மனைவியையும், அவர்கள்வாழும்
உளர்புகழ்பவையாம். சொல், புகழ். சார்வு, மற
வி. இனித்தகைசான்றசொற்காதீது என்பதற்கு,
தன்னைக்கொண்டவனதுநன்மை

நிறைந்தசொல்லைக் (கடவாமற்) காத்து
என்பதேதெளிவு. அவன்சொல்,
எப்படிப்பட்டதாயிருந்தாலும்,
அதைக்கடவாதுநிற்பாளாலால்,
அதிலுமேலதனக்குநன்மைநிறைவது

நிச்சயமாதலால், அதுபற்றித்தகைசான்ற, என
இறந்தகாலமாகச்சொன்னார். இதுதெளிவுபற்றி
எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகமயங்கிநின்ற
காலவழுவமைதியென்பதை, வி.

ளாவிளுமிகவிளுவியல்பிளுந்தெளிவிளுமென்னுஞ்
சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க.
இதிலுலேகற்பினிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்
டது.

ளுள.

சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளீர்
நிறைகாக்குங்காப்பேதலை.

ப.

எது-மகளீரைத்தலைவாசெயதசிறையாறகாககுஙகாவலெனனபய
னைசசெயயுமவாதமதுநிறையாறகாககுஙகாவலேதலையாயகாவலெனறவாறு.

வி. சிறை-மதிலுமவாயிலகாவலுமுதலாயின-நிறை
-நெஞசைககறபு
நெறியினிறுததுதல—காவலிரணடிலுமநிறைககாவலிலவழியேனைசசிறைககா
வலாறபயனிலலையெனபாா-நிறைகாககுஙகாபபேதலையெனறா-ஏகார
மபிரிநி
லைககணவநதது-இநனாறறறகாததறசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (சிறை-லை.) எ-இ-ள்.

மகளீர்-மாதராகிய (மனைவிய
ரை,)
சிறைகாக்குங்காப்பு-(கணவர்செய்தமதிலும்
வாயில்கா
வலுமுதலாகிய) சிறையினாலேகா
க்குங்காவலானது, எவன்செ
ய்யும்-என்னபயனைச்செய்யும், நிறைகாக்குங்காப்பேதலை-(அ

ந்தமனைவியர் தங்களுடையகற்பிலேமனத்தை) நிறுத்துவதா
கியநிறையிலுலே (தங்களைக்) காக்குங்காவலேதலைமையாகிய
காவல், எறு.

வி. நிறைக்காவல்

இல்லாவிட்டாற்சிறைக்காவலாலேபிர
யோசனம் இல்லையென்றுசொல்லவந்தவர்,

நிறைகாக்குங்கா

சு. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

சகூ

ப்பேதலையென்றார். எகாரம், பிரிநிலைப்பொருள்படநின்றது.
மேலேசொல்லப்பட்டதற்காத்தலும்,

தற்கொண்டாற்பேண
லும், தகைசான்றசொற்காத்தலுமாகியமூன்றுக்குள், இதிலு
லேதன்னேத்தானேகாக்குஞ்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

நி அ.

பெர்றாற்பெறிற்பெறுவர்பெண்டீர்பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர்வாழுமுலகு.

ப.

எது-பெண்டீர்தமமையெயதியகணவனைவழிபடுதலபெறுவராயிற
புததேளிரவாழுமுலகினகணவராறபெ
ருஞசிறபபினைபபெறுவரெனறவாறு.

வி.

வழிபடுதலெனபதுசொலலெசசம -இதனாறறறகொணடாறபேணி
யமளீரபுததேளீராறபெணபபடுவரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (பெர்-கு) எ-இ-ள்.பெண்டீர்-(மனைவியராகிய) பெ
ண்டுகள், பெற்றாறபெறின்-தம்மை அடைந்தகணவனை (வண
ங்குவது) பெறுவரானால, புத்தேளிர்வாழுமுல்கு-தேவர்கள்
வாழ்கின்றஉலகத்திலே, (அவராலே)
பெருஞ்சிறப்புப்பெறு
வர்-பெரிய
(மேன்பாடுஆகிய)சிறப்பைப்பெற்றுக்கொள்வார்,
எறு.

வி. வணங்குவது என்பது,
சொல்லெச்சம். இதினாலே

தன்னைக்கொண்டவனைப்பேணியபெண்கள் தேவர்களாலேபே
ணப்படுவர், என்பதுசொல்லப்பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறொருமுடிபு, பெண்டீர்பெற்றாற்
பேறின்-மனைவியர்தங்களையடைந்தகணவனுககு (வழிபாடுசெ
ய்யப்) பெறுவாரானால், வாழுமுலகு-(நெடுங்காலம் அழியா
து) வாழுமுலகத்திலே, புத்தேளிர்பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர்-
தேவர்களாற் (செய்யப்படும்)
பெரிதாகியதிருவிழாவைப்பெ றுவர், எறு.

இதற்கு-வி. பெற்றாற்பெறின், என்றதற்குப்பெற்றானைப்
பெறின்என்றுபொருள்கூறுவது, ஐஉருபும், அடைதற்பொரு
ளுஞ்சிறவாததினாலே, வழிபாடுசெய்ய, என்பதைவருவித்து; அ
தைஏற்றுக்கொள்பவன்அவனானதினாலே, குஉருபும், அதன்ஏற்
றுக்கோடற்பொருளாகிய, வழிபாடுசெய்தலுங், குறைந்துநின்
றதென்றுகண்டு, நான்காம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுடன்
தொக்கதொகையாகக்கொண்டு, பெற்றானுக்குவழிபாடுசெய்ய

ப்பெறுவாரானால்
எனப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. இனிப்பு
த்தேளிர்வாழுமுலகு எனத்தழாத்தொடராய்
நின்றதைப்புத் தேளிர்பெருஞ்சிறப்பு,

எனத்தழுவுதொடராகப்பிரித்துக்கூட்
டிமூன்றும்வேற்றுமையுருபும் பொருளுமுடன்
தொக்கதொ
கையெனக்கொள்க.சிறப்பு,திருவிழா.கொண்டவனுக்குவழிபா
டுசெய்தகற்புடைமனைவியர், தேவர்கள்வழிபாடு
செய்யப்பெறுவர் என்பது,
இதினாலேசொல்லப்பட்டது.

௫௯. புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லையிகழ்வார்முன்
னேறுபோற்பீடுநடை.

ப. எது-புகழைவிரும்பியவில்லாளையில்லாத
ராகக்கிலலைத்தமமையிகழ்த
துரைக்கும்பகைவர்முன்சிங்கவேறுபோனடக
கும்பெருமித்நடையேன்றவாறு.

வி. புரிந்தவென்னும்பெயரெச்சத்தகர
மவிகாரத்தாற்றொக்கது-பெரு
மிதமுடையானுக்குச்சிங்கவேறு நடையுவம
மாகவினேறுபோலென்றார் - இத
ஞாற்றகைசான்றசொற்காவாவழிப்படுங்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (புக-டை.) எ-இ-ள். புகழ்புரிந்திலள்,
புகழைவிரும்பி
யமனையாட்டியை,
இல்லோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார்
முன்-(தங்களை)நிந்திப்பவராகிய (பகைவர்)
முன், எறுழ்போற்
பீடுநடையில்லை-ஆண்சிங்கத்தைப்போலே
(நடக்கின்ற)பெரு
மைபொருந்தியநடையானது இல்லை, எறு.

ஃ வி. புரிந்த என்னும்பெயரொச்சம்,
புரிந்த் என அகரங்
குறைந்துநின்றது. இதிலேநிந்தைவிரும்பிய
மனைவியையு
டையவர்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

சுரு. மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றதன்
கல்லனன்மக்கட்பேறு.

ப. எது-ஒருவாககு நனமையெனறு சொலலுவர றிநதோா மனையாளது நறகுணநறசெயகைகளையவைதமககு நலலவணிகலமெனறு சொலலுவா நலல

புதலவரைபபெறுதலையெனறவாறு.

வி. அறிநதோரெனறதெஞசிநினறது - இதனாலவாழககைதது ணைககணியாவதோா நலஙகூறியதனாலவருகினறவதிகாரததிறகுததோறறுவாயசெயயபபடடது.

பு. (மங்-று) எ-இ-ள். மனைமாட்சி-இல்லாளுடைய(நற்குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பை, (ஒருவர்க்கு) மங்கலமென்ப-(முற்பட) நன்மையென்றுசொல்லுவர், நன்மக்கட்பே

எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.

ருக

று-நல்லபுத்திரரைப்பெறுவதை,

மற்றதன்-மறுபடி அந்தச்சி றப்புக்கு,

நன்கலமென்ப-நல்ல ஆபரணமென்றுசொலலுவர் (அறிவுடையோர்,) எறு.

வி. அறிவுடையோர்என்றது,

குறைந்துநின்றது. முன்பு நின்ற என்ப என்னும் பல்லோர்படர்க்கைவினைமுற்றுச்சொ ல்,

பின்புங்கூட்டியுணாக்கப்பட்டது. மற்று என்பதை,
மற்று நன்கலமென்பனைக்கூ
ட்டி,மற்றறிவாம்நல்வினை, என்றஇடத்
துப்போலப்பிற்படநன்கலமென்றுசொல்லுவர்,
எனக்காலங் குறித்துநின்றது எனக்கொள்க.
இதிலேவாழ்க்கைத்துணை
யாகியமனைவியின்மாட்சிக்கு
ஆபரணம்போற்சிறந்தநன்மை சொல்லப்பட்டது.
இப்படிச்சொல்லியதிலே, வருகிற அதி
காரத்துக்குத்தோற்றுவாயுஞ்செய்ததாயிற்று.

எ. அதிகாரம்.

புதல்வனைப்பெறுத

ல்.

ப-ம. புதலவரைபபெறுதல-அஃதாவது - இருபிறபபாளர்மூவராலு மியலபாகவிறுககபபடூஉஙகடனமூனறனுணமுனிவாகடனகலவிகேளவியாலு நதேவாகடனவேளவியாலுநதெனபுலததாாகடனபுதலவரைபபெறுதலாலு மலலதிறுககபபடாமையினககடனிறுததறபொருடடு நனமககளைபபெறுதல-

அதிகாரமுறைமேலேபெறபபடடது.

பு-ம். (புதல்-தல்) அதாவது, பிரமசாரி, கிரகத்தன், வானப்பிரத்தன், என்கிறபிராமணர்மூவராலும்சுபாவமாகவேகொடுக்கப்படுங்கடன்மூன்றினுள்ளே, முனிவர்கடன், கல்விகேள்விகளாலும்; தேவர்கடன், யாகஞ்செய்வதினாலும்; பிதிர்க்கள்கடன், புத்திரரைப்பெறுவதினாலுமே அல்லாமற் கொடுக்கப்டாததினாலே, அந்தக்கடன்கொடுக்கிறநிமித்தம், நல்லபுத்திரரைப்பெறுவது. அதிகாரமுறைமை, முன்னேசொல்லப்பட்டது. இனிவேறு அதிகார உரையும்முறையும், (புத-தல்) அதாவது, இல்வாழ்வானாவான் வாழ்க்கைத்துணையுடன் கூடித்தன்னளவிலேதன்கோத்திரமுடிந்துபோகாமலுந்தனக்குப்பின்பு தெ

ன்புலத்தாரைக்குறித்துவழிபடுவதற்கும்
நல்லபுத்திரரைப்பெறுவதைச்சொல்வது.

அதிகாரமுறையுமிதினாலேவிளங்கும்.

௬௧.

பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லையறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்லபிற.

ப. எது- ஒருவன பெறுமபே
பறுகளுளளறிய வேணடுவனவறிதறகுரியம
ககளைபபெறுதலலலதுபிறபேறுகளையாமதிபபதிலலையென றவா
று.

வி. அறிவதெனபதறித லைசசெயவதெனவத தொழின
மேனின்றது - கா ரணமாகியஉரிமைகாரிய
மாகியவறித லைபபயநதேவிடுமாதலானததுணிவுபறறி
யறிநதவெனவிறநதகாலததாறகூறினா - அறிவறிநதவெனறவதனானமககளெ
னனுமபெயாபெணணொழிநதுநினறது -இத
னாறபுதலவாபபேறறினதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (பெறு-ற) எ-இ-ள்.

பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்)பெ றும்பேறுகளுள்,
அறிவறிந்த-அறியவேண்டியவற்றை அறிவத
தற்கு உரிமையாகிய, மக்கட்பேறல்லபிற-மக்களைப்பெறுவது

அல்லாதவையாகியமற்றப்பேறுகளை, யாமறிவதில்லை-தாம்மறிப்பது இல்லை, என.

வி. அறிவது என்பது,
அறிவதைச்செய்வது என அந்த
த்தொழிலின்மேலேநின்றது,
அதிகாலைமதிப்பது எனப்பொ
ருளாகக்கப்பட்டது. காரணமாகிய
உரிமையானது, பின்புகா நியமாகிய
அறிவதைத்தந்தேவிடுமாதலால்
அந்தத்துணிவுபற்
றி, அறிந்த என இறந்தகாலத்தாற்சொன்னார்.
அறிவறிந்தன்
றதிகாலை, மக்களென்னும்பெயர், பெண்பாலையொழித்துநி
ன்றது. இதிகாலை, புதல்வனைப்பெறுதலின்சிறப்புச்சொல்லப்
பட்டது.

+ இனி இக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு, பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள், அறிவு-அறிவிருலே, அறிந்த-(அறியவேண்டியவைகளை) அறியத்தக்க, மக்கட்பேறல்லபிற-மக்கட்பேறல்லாதவையாகிய பிறபேறுகளை, யாமறிவதில்லை-(பேரா) நாம்மதிப்பதே இல்லை, எறு.

இதற்கு-வி. அறியவேண்டியவைகளை, என்பதுகுறைத்துநின்றது. அறியும்என்கிறஎதிர்காலுப்பெயரொச்சவினை, தெளிவுபற்றி, அறிந்த என இறந்தகாலப்பெயரொச்சவினையாகமயங்கிநின்றது. நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகினும்பெண்ணறி

எ. அது. புதல்வனைப்பெறுதல்.

குறு

வென்பதுபெரும்பேதைமைத்தே,
என்றுசொல்லுவாராதலால், அறிவறிந்தமக்கள்,
என்பதுபெண்மக்களைவிலக்கிநின்றது. அறிவதே,
என்னுந்தேற்றவகாரங்குறைந்துநின்றது.

(விரிவுரை) ஒருவன்பெறும்பேறுகளுள் அறிவறிந்தமக்கட்பேறே, சிறந்ததென்றுயிற்று,
ஆகவேவீடுபேறுசிறந்ததன்றே
எனின், (விடையுரை) வீடுபேறு, தானின்புறுவதொன்றே; அறிவறிந்தமக்கட்பேறு,

தானின்புறுவதுமன்றி, மாநிலத் துமன்னு
யிர்க்கெல்லாம்இன்பம்விளைப்பது ஆதலாலும்,
அறிவறிந்தமக் களாற்போதிக்கப்பட்டார்யாவரும்,
இருவகைப்பற்றுக்களையும்
அறுத்துவீடுபெறுவரானதிருலே,
அந்தமக்கட்பேறுவீடு பேற்றிற்குங்காரணமா
மாதலாலும், இதுபோலச்சிறந்ததன் றென்பதாம்.

கூஉ.

எழுபிறப்புந்தியவைதீண்டாபழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின்.

ப. எது-வினைவயதாறபிறகு
மபிறபபேழினகணணுமொருவனேதது
ணபஙகளுசெனறடையாபிறராறபழிகபபடாதநறகுணஙகளையுடைய
புநலவ னைபபெறுவனுயினெனறவாறு.

வி. அவனதுவினைவளராதுதேயதறகுகாரணமாகியநலவினைசே
செயுமபுதலவனைபபெறுவனுயினெனறவாருயிறது-பிறபபேழாவன - ஊனுவப
திலுனருமொனபதுமானிட-நீபறவைநாறகாலோராபபபதாரு - சீரிய-பந
தமாநதேவாபதிலுலயனபடைதத-வநதமிருபரநாலநது-இதிலோரறிவுயிரி
ணடுமீரறிவுயிரொனறுமூவறிவுயிரொனறுநாலறிவுயிரொனறுமைமயறிவுயிரி
ண
டுமாம-தநனைதாயாதிவினைதேயதறபொருடடவனைநோகபபுதலவாசெயயு
நதானதருமஙகடகவாநதநறகுணஙகாரணமாகவிறபனெனறுகாரணபபெ

யாகாரியததினமேனினறது.

பு. (எழு-ன்) எ-இ-ள்.

எழுபிறப்பும்-(வினைப்பயனாற்பி

றக்கின்ற) எழுவகைப்பிறப்பிலும், தீய்வைதீண்டா-(ஒருவ

னைத்) தீவினைப்பயன்களாகிய துன்பங்கள் தொடாதொழியும்,

பழிபிறங்கா-பழியுண்டாகாத, பண்புடை-(நல்வினைகளைச்செ

ய்தற்குக்காரணமாகிய)நற்குணங்களையுடைய,மக்கட்பெறின்-

புதல்வரைப்பெறுவானானால், எறு.

வி. தனதுதீவினைவளராது தேய்தற்குக்காரணமாகியந

ல்வினைகளைச்செய்யும்புதல்வரைப்பெறுவானானால், எனக்கொ

ள்க. எழுவகைப்பிறப்பு என்பவையாவையெனின், தேவர்,மக்

கள், மிருகம், பறவை, நீர்வாழ்சாதி,

ஊர்வன, தாபரம், எனக்காண்க. இவற்றை,

எழுவகைத்தோற்றம் என்றும், ஏழ் உடல்

என்றுஞ், சொல்லுவார். இவற்றின்விரி

எண்பத்துநான்

குநூறாயிரம்யோனிபேதம்என்றுசொல்லப்படும்.

உம்-நிகண் டு,

ஊர்வனபதினொன்றாகுமொன்பான்
மானிடர்தம்பேத
நீரினில்விலங்குபுள்ளுப்பப்பத்தா
நெடியதேவர்சாருமீரேழ் நாலைந்தேதாபரயோ
னிபேதம் எனக்கா ண்க. தாய்தந்தை யரு
டையதீவினைதேயும்பொருட்டு
அவ ர்களைக்குறித்துப்புத்திரர்
செய்யுந்தானதருமங்களுக்கு
அந்தப்புத்திரருடைய நற்குண ங்காரணமாதலால்,
இங்கேபண்பு என்னுங்காரண ப்பெயர்அத
ன்காரியமாகிய, நல்வினைகளின்மேலேநின்றது.

௬௩.

தம்பொருளென்பதம்மக்களவர்பொருட்
டந்தம்வினையான்வரும்.

ப.

எது-தமபுதலவரைததமபொருளெனறுசொலலுவ
ரறிநதோரபபு
தலவாசெயதபொருடமமை

நோக்கியவாசெய்யுநல்வினையானேதமபாலவரு
மாதலானென்றவாறு.

வி. தந்தமவினையென்புழித்தொக்கு
நின்றவாறுமவேற்றுமைமுருகன்
துகுறிஞ்சிநிலமென்புழிப்போலவுரிமைப்பொருட்க
ணவந்தது - பொருளசெ
யதமக்களைப்பொருளென்வுபசரித்தார் - இவையிர
ண்டுபாட்டாலுநன்மக்களை
ப்பெற்றாரெறுமறுமைப்பயன்கூறப்பட்டது.

பு. (தம்-ம்) எ-இ-ள்.

தம்பொருளென்பதம்மக்கள்-
த
ம்முடையபுதல்வரைத்தமதுபொருளென்றுசொல்லுவர்
(அ
றிவுடையோர்,) அவர்பொருள்-(அந்தத்தந்தையர்தேடியபொ
ளுமல்லாமல்) அந்தப்புதல்வர்தேடியபொருளும், தந்தம்வினை
யான்வரும்-தங்கள்தங்களைக்(குறித்து அந்தப்புதல்வர்செய்யு
ம்நல்)வினையினாலேதங்களைவந்து அடையும்ஆதலால், எறு.

வி. தாம் இறந்தபோது அதுதம்மைவந்து அடையாத
தினாலும்; அந்தப்பொருளையும், புதல்வர்தேடியபொருளையு
ம், நல்வினைகளாலே அவரை அடையப்பண்ணுவார் அவர் ஆத
லாலும்; தமக்குப்பொருளுண்டாயிருக்கவும் அதைப்பொரு
ளல்லவென்றுபுதல்வரைப்பொருள் என்றார். தந்தம்வினை என்

னும் இடத்திற்குறைந்துநின்ற ஆறும்வேற்றுமை அது என்

௭. அதி. புதல்வரைபபெறுதல்.

௫௫

னும் உருபு, சாத்தனதுவிலைச்சீட்டு என்றாற்போல இருபொருளுக்கு உரிமைபடநின்றது. தந்தம் என்றது, அடுக்கு. அவர்பொருள் என்ற இடத்தில், அவர்பொருளும் என்ற இறந்த துதழுவிய எச்ச உம்மைகுறைந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், நன்மக்களைப்பெற்றார்பெறும் மறுமைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௪. அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம்மக்கள் சிறுகையளாவியகூழ்.

ப. எது-சுவையானமிழதததினுமிகவினிமையுடைததுததமமககளது சிறுகையானளாவபபடடசோறெனறவாறு.

வி. சிறுகையானளாவலாவதுஇடடுநதொடடுஙகவவியுநதுழநதுநெயயுடையடிசினமெயபடவிதிரததல.

பு. (அமி-ழ்) எ-இ-ள். தம்மக்கள்-தங்கள்புதல்வருடை
ய, சிறுகையளாவியகூழ்-சிறுகைகளாலே அளையப்பட்ட சோ
றுனது, அமிழ்தினும்-அமிர்தத்தைக்காட்டிலும், ஆற்றவினி து-
மிகவும் இனிமையுடையது, எறு.

வி. சிறுகைகளால் அளாவுகிறதாவது,

கையைவைத்துந்

தோண்டியும்வாயிலேவைத்தும் அளைந்தும்நெய்கலந்தசோற்
றை உடம்பிலேபடும்படி உதறுவது என்பதை, படைப்புப்
பலபடைத்துப்பல்லாண்டுமுடைப்பெருஞ்செல்வத்த
ராயினுமிடைப்படக் குறுகுறுநடந்து சிறுகைநீட்டியுமிட்டு
ந் தொட்டுக்கௌவியுந் தழந்துநெய்யுடையடிசின்மெய்ப்பட

விதிர்த்துமயக்குறுமக்களாயிலோற்
பயக்குறவிலர்தாம் வாழு நாளே, என்னும்
இந்தப்புறநானூறிலேகாண்க.

சுரு.

மக்கண்மேய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு.

ப. எது - ஒருவன்மெய்க்கின்பமாவது மக்கள்தும்மெய்யைத்தீண்டுதல்-செவிக்கின்பமாவது அவர்தும்சொல்லைக்கேட்டலென்றவாறு.

வி. மற்றுவினைமாற்று - மக்கள்தும்மழலைச்சொல்லேயன்றியவர்கற்றறிவுடையராயச்சொல்லுஞ்சொல்லு மின்பமாகவிற்பொதுப்படச்சொல்லென்றார்-தீண்டல் - கேட்டலென்னுங்காரணப்பெயர்கள்ணடுக்காரியங்களின்மேனின்றன.

ருசு எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.

பு. (மக்-கு) எ-இ-ள்.

மக்கண்மேய்தீண்டல்-(ஒருவன்
தன்) புத்திரருடையசரீரத்தைத்தொடுகிறது,
உடற்கின்பம்-
அவ னுடம்பினுக்கு இன்பமா ம்,
அவர்சொற்கேட்டல்-அந்தப்
புத்திரருடையசொல்லைக்கேட்கிறது, இன்பஞ்செவிக்கு-(அவன்) காதுக்கு இன்பமாம், எறு.

வி. மற்று, அசைநிலை இடைச்சொல்.

மதலைச்சொல்லே
யல்லாமல் அவர்கற்று

அறிவுடையவராகிச்சொல்கின்றசொல்
லும் இன்பமாம் ஆதலாலே, பொதுப்படச்சொல்லென்று
ர். தீண்டியது, கேட்பது, என்னுங்காரணப்பெயர்கள், இங்
கே இன்பம் என்னும்
அவற்றின்காரியங்களின்மேல்நின்றன.
இனிமக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பம் என்பதற்கு,
தன்மக்களானவர்கள்தன் உடம்பைத்தொடுகிறது
ஒருவனுடைய உடலுக்கு இன்பம்
எனப்பொருள்கொள்வது, அநுபவித்து அறி
ந்தவர்க்கு இன்பமாம்.

கிகி.

குழலினிதியாழினிதென்பர்தம்மக்கள்
மழலைச்சொற்கேளாதவர்.

பத

-குழலைசையினிதியாழிசையினிதெனறுசொலலுவாதமபுதலவ
ருடையமதலைசொறகளைகேளாதவனெறவாறு.

வி. குழல-யாழ-எனபனவாகுபெயர

-கேடடவரவறிலுமழலைசொ
லலினிதெனபாரெனபது-குறிபபெசசம-இனிமைமிகுதிபறிமழலைசொலலை
சிறபபுவகையாலுகூறியவாறு -
இவைமூனறுபாடடாலுமிமமைபபயனகூறபபடடது.

பு. (குழ-ர்.) எ-இ-ள். குழலினிதியாழினிதென்பர்-குழ
லின் ஒலிஇனிதுவீணையின ஒலி இனிது என்றுசொல்லுவர், தம்
மக்கள்-தம்புதல்வருடைய, மழலைச்சொற்கேளாதவர்-மதலைச்
சொற்களைக்கேளாதவர், எறு.

வி. குழல், யாழ்,

என்பனவு, பொருளாகுபெயராய் அந்த

ந்தஒலிகளைக்காட்டிநின்றன. மழலைச்சொல்லைக்கேட்டவர் குழ
லொலிவீணையொலிகளை இனிதென்றுசொல்லார் என்பது, கு
றிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. குறிப்பெச்சம் என்பது,
சொல்லலிபொருள்வலியால் வேண்டியேநிற்குஞ் சொற்கள்கு
றைந்துநிற்பது. மேற்சொற்கேட்டவின்பஞ் செவிக்கினைப்
பொதுவகையாற்சொல்லிய அதனுள்அடங்கிநின்றமழலைச்சொ

எ. அதி. புதல்வனைப்பெறுதல்.

ரு எ

ல், இன்பமிகுதியாதலால் அதுபற்றி அதனை

இங்ஙனங்கூறப்புவ கையாலுஞ்சொன்னார்.

இவைமூன்றுபாட்டாலும், புதல்வரை
ப்பெற்றவர்களின்
இம்மைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௭. தந்தைமகற்காற்றுநன்றியவையத்து
முந்தியிருப்பச்செயல்.

ப: எது-தாதைபுதலவனுககுசசெயயுநனமையாவது-
கறறாரவையத தீனகணவரினுமிககிரு
ககுமாறுகலவியுடையனாககுதலெனறவாறு.

வி. பொருளுடையனா
ககுதனமுதலியனதுனபமபயததலினனமையா
காதெனபதுகருதது-இதனாறறநதைகடனகூறபபடடது.

பு. (தந்-ல்) எ-இ-ள். தந்தைமகற்காற்றுநன்றி-பிதாவா
னவன்புத்திரனுக்குச்செய்யும்நன்மையாவது, அவையத்து(க
ற்றவருடைய) சவையிலே, முந்தியிருப்பச்செயல்-முதன்மை
பெற்றிருக்கும்படிசெய்வதாம், எறு.

வி.

முதன்மைபெற்றிருக்கச்செய்வதாவது,அவரினுமே
ற்படக்கல்வியுடையவனாக்குவது.பொருளுடையவனாக்குவது,
முதலானவை,
துன்பத்தைத்தருவதினாலே,நன்மையாகாதென்

பதாம். இதினாலே, கல்வியிலுயர்த்துவதே புத்திரர்க்குத்தந்தை செய்யுங்கடமையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௬௮. தம்மிற்றம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது.

ப. எது-தமமககளதறிவுடைமைபெரிய நிலததுமனனாநினறவுயிாகட கெலலாநதமமினுமினிதாமெனறவாறு.

வி. ஈணடறிவாவதியலபாகியவறிவொடுகூடியகலவியறிவு-மனனுயிரெனறதீணடறிவுடையாாமேனினறது-அறிவுடைமைகணடினபுறுதறகுரியவரவராகலின-இஈனாறறநதையினுமவையததாருவபபரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (தம்-து) எ-இ-ள். தம்மக்களறிவுடைமை-தம்மக்கள் அறிவுடையராயிருப்பது, மாநிலத்து-பெருமைதங்கிய உலகத்திலே, மன்னுயிர்க்கெல்லாம்-நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கெல்லாம், தம்மினினிது-தம்மைக்காட்டிலும் இனிதாம், எறு.

+ வி. தம்மின்என்னும்உறழ்பொருவிலேவந்த இன்உருபு, இனிது என்னும்குறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது. சுபாவஅறிவோடு கூடியகல்வியறிவை இங்கே, அறிவென்றது. அறிவுடை

மைகண்டு இன்புறுதற்கு உரியவர் அவரோயாதலால், இங்கே மன்னுயிரென்றது, அறிவுடையவனை என்றுகொள்க. இதினுலே அறிவுடையமக்களைப்பெற்றவரினுங்கண்ட அறிவுடையோர்மகிழ்ச்சிகூர்வார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறோர் உரை-தங்களைக்காட்டிலுந் தங்கள்புத்திரர் அறிவுடையராயிருக்குந்தன்மையானது தங்களுக்கினிதாதலுமன்றியுலகத்தில்நிலைபெற்ற எல்லாவுயிர்களுக்குமினிதாம், என்று.

இதற்கு-வி. எல்லாமன்னுயிர்க்கும், எனக்கூட்டி, மூற்றும்மைவிகாரப்பட்டுநின்றதெனக்கொண்டு, அதனை, இறந்தது தழுவியஎச்சவும்மையுமாக்குக. அறிவுடையராயினகாலத்துப்பிறிதோருயிர்க்குந்தீங்குசெய்யாராதலால், மாநிலத்துமன்னுயிர்க்கெல்லாமினிதென்றார். தாதையர்தம்புதல்வனைத்தம்மினுங்கல்வியறிவுடையராய்ச் செய்யவேண்டுமென்பது இதன்கருத்து.

சுசு. ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்குந்தன்மகனைச்
சான்றோனெனக்கேட்டதாய்.

ப. எது-தானபெறறபொழுதைமகிழசசியினுமிகமகிழுநதனமகனைக
கலவிகளவிக ளாணிறைநதானெனறறிவுடையாசொலலகேடடதாயெனற

வாறு.

வி. கவானினகடகண்டபொதுவுவகையினுஞசாலபுடையனெனககே டடசிறபபுவகைபெரிதாகலிறபெரிதுவககுமெனவும - பெணணியலாறறானாகவ றியாமையிறகேட்டதாயெனவுஙகூறினா-அறிவுடையாரெனபதுவருவிககபப டடதுசான்றோனெனறகுரியவரவராகவின-தாயுவகைககளவையினமையின ஃ திதனாறபிரிததுககூறபபடடது.

பு. (ஈன்-ய்) எ-இ-ள். தன்மகனை-தன்புத்திரனை, சான் றோனென-(கல்விகேள்விகளாலே) நிறைந்தானென்று (அறிவு டையார்) சொல்ல, கேட்டதாய்-கேள்விப்பட்டதாயானவள், ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்கும்-அவனைப்பெற்றபொழுதின்ம கிழ்ச்சியினும் அதிகமாகமகிழ்வாள், எறு.

வி. தொடையினிடத்துக்கண்டபொதுவாகியமகிழ்ச்சியி னுஞ்சான்றோனென்றுசொல்லக்கேட்ட சிறப்புமகிழ்ச்சிபெரி து, ஆதலாலே, பெரிதுவக்கும் என்றும், பெண்ணாதலால்தா

எ. அதி. புதல்வனைப்பெறுதல்.

னாக அறியக்கூடாமையினாலே, கேட்டதாய் என்றுஞ், சொன் னார். சான்றோனென்று அறிந்துசொல்லுதற்கு உரியவர் அவ ராதலாலும், என என்ற எச்சத்திற்கு

எழுவாயாதலாலும், அறி

வுடையார் என்றது, வருவிக்கப்பட்டது. தாயின்மகிழ்ச்சிக்கு

அளவில்லாததினாலே, மேலே,

தம்மின் என்றுகூட்டிச்சொன்

னதுமல்லாமல் இதினாலே,

பிரித்துஞ்சொல்லப்பட்டது.

எ௰.

மகன்றந்தைக்காற்றுமுதவியிவன்றந்தை

யென்னோர்ருன்கொல்லெனுஞ்சொல்.

ப. ஏது-கலவியுடையனாகியதந்தைக்குமகளசெயயுஙகைமாறாவதுத

னனறிவுமொழுககமுஙகண்டாரிவனறந்தையிவனைபபெறுவதற்கெனனதவஞ

செயதானகொலோவெனறுசொலலுஞசொலலைநிகழததுதலெனறவாறு.

வி.

சொலலெனபதுநிகழததுதலாகியதனகாரணந்தோனறநினறது-

நிகழததுதல—அமஙனஞசொலலவொழுகுதல - இதனாறபுதலவர்கடனகூறபப

டடது.

பு. (மக-ள்) எ-இ-ள். தந்தைக்கு-(அவையத்துமுந்தியிருக்கும்படியாகத்தன்னைக்கல்வியுடையவனாகச்செய்த) பிதாவுக்கு, மகனுற்றுமுதவி-மகன்செய்யப்படும் (கைமாறு) உதவியாவது, (தன்னறிவையும்தெரிதவறுதலடையாகியவொழுக்கத்தையுங்கண்டவர்ஆச்சரியப்பட்டு) இவன்றந்தை-இவன்பிதாவானவன், (இவனைப்பெறுவதுக்கு) என்றோர்முன்கொல்-என்னதவத்தைச்செய்தானோ, என்னுஞ்சொல்-என்றுசொல்லப்பட்டசொல்லை (நடத்துதலாம்,) எறு.

வி. சொல்என்றது, நடத்துதலாகியதன்காரணந்தோன்றநின்றது. நடத்துதலாவது, அவர் அப்படிச்சொல்லும்படியாகத் (தான்) நடப்பதுதான். மற்ற இசை எச்சங்குறிப்பெச்சங்கள்வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன. இதிலுலேபுதல்வர்கட்டன்சொல்லப்பட்டது.

அ. அதி. அன்புடைமை.

அ. அதிகாரம்.

அன்புடைமை.

ப-ம. அனபுடைமை-அஃதாவது-அவவாழககைததுணையுமபுதலவரு முதலியதொடாபுடையாாகடகாதலுடையனாதல-அதிகாரமுறையுமிதனானே விளஙகுமிலலறமினிதுநடததலுமபிறவுயிாகணமேலருளபிறததலுமனபினப யனாதலினிதுவேணடபபடடது--வாழககைததுணைமேலனபிலவழியிலலறமினி துநடவாமை-அறவோாககளிததலுமநதணாோமபலுநதுறவோாககெதிரலு நதொலலோாசிறபபினவிருநதெதிாகோடலுமிழநதவெனனை-எனபதனானும

ஃதருளபிறததலருளெனனுமனபீனகுழவியெனபதனானுமறிக.

பு-ம். (அன்-மை) அதாவது-ஒருவன் இல்வாழ்க்கைக்கு த்துணையாகியமனைவியும்புதல்வருமுதலாகியதொடர்ச்சியுடை யவரிடத்து ஆசையுடையவனாவதைச்சொல்வது. இதினாலேஅ திகாரமுறையும்விளங்கும்.இந்த இல்லறம் இனிதாகநடப்பது க்கும், பிறஉயிர்களின்மேல் அருள்பிறப்பதுக்குங், காரணம், அன்புடைமை ஆதலால், அதுவேண்டப்பட்டது. இல்லறமி னிதுநடத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை இவர் இனி ச்சொல்லப்படும்-யாக்கையகத்துறுப்பன்பு என்றகுறளினாலு ம், அருள்பிறத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை, அரு ளென்னுமன்பீன்குழவியென்னுங்குறளினாலுங்கண்டுகொள்க.

எக. அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்தாளார்வலர்
புன்கணீர்பூசறரும்.

ப. எது-அனபிறகுமபிறரறியாமலடைததுவைககுநதானாளதோ-தம மாலனபுசெயயபபடடாரதுதுனபஙகணடுழியனபுடையாாகண பொழிகினறபு லலியகணணீரெயுணணினறவனபினையெலலாருமறியததூறறு மாதலானெனற வாறு.

வி. உமமைசிறபபினகணவநதது-ஆாவலரதுபுனமைகணணீாமேலேற றபபடடது-காடசியளவைககெயதாதாகிலுமஅநுமானவளவையானவெளிப படுமெனபதாம-இதனாலனபினதுணமையுணாததபபடடது.

பு. (அன்-ம்) எ-இ-ள்: ஆர்வலர்-(தம்மாலே அன்புசெ
ய்யப்பட்டவருடைய துன்பத்தைக்கண்டபோது) அன்புடை
யவரின், புன்கணீர்-(அகத்திலேதோன்றப்பட்ட) துன்பத்தி
னாலே (புறத்திலேதோன்றப்படுங்) கண்ணீரோ, பூசறரும்-(உள்

அ. அதி. அன்புடைமை.

சூக

ளிருந்த அன்பையெல்லாரும் அறியும்படியாகத்)
தூற்றும், (ஆதலால்)
அடைக்குந்தாள்-(பிறர் அறியாமல்) அடைத்துவை
க்குந்தாளிடுகதவு,
அன்பிற்குமுண்டோ-அன்பினுக்கும் உள் தாமோ,
(இல்லை,) எறு.

வி. அன்பிற்கும் என்ற உம்மை, சிறப்புப்பொருள்பட
வும், உண்டோ என்ற ஓகாரம், எதிர்மறைப்பொருள்படவும்,
தெளிவுப்பொருள்படநின்ற எகாரங்குறைந்தும்,
நின்றன. இன்பத்திலுலேலவரப்பட்ட
ஆனந்தக்கண்ணீரைவிலக்குதற்கு ப்,
புன்கணீர்என்றார். புன்மை,

நின்றது. தாள், என்றது சினையாகு பெயராய்த்தாளிடப்பட்ட கதவின்மேல் நின்றது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, அன்பு, பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தாற்காணக்கூடாதாகிலும், அநுமானப் பிரமாணத்தாலே வெளிப்படுமென்பதாயிற்று. இதினாலே, அன்பினது உண்மை, சொல்லப்பட்டது.

எஉ. அன்பிலாரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடைய ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு.

ப. எது-அன்பில்லாதார் பிறர்க்குப்பயன்படாமையினெல்லாப்பொருளாலுந்தமக்கேயுரியரன்புடையாரவற்றானேயன்றித்தமமுடமபாலும்பிறர்க்குரியரென்றவாறு.

வி. ஆனுருபுகளும்பிரிநிலையேகாரமும்விகாரத்தாற்றொக்கன-என்பாகு பெயர்-என்புமுரியராதல்-தன்னகம்புக்கக்குறுநடைபுதவின்றகுதிகண்டஞ்சித்துலைபுக்கோன்முதலாயினாகடகாணக.

பு. (அன்-கு) எ-இ-ள். அன்பிலார்-அன்பில்லாதவர், எல்லாந்தமக்குரியர் (பிறருக்குப்பிரயோசனப்படாததினாலே) எல்லாப்பொருள்களாலுந் தமக்கே உரிமைவைத் திருப்பார், அன்புடையர்-அன்புடையவர், (அவைகளாலுரிமைவைத்திருப்பதுமல்லாமல்) என்பும் (தம்முடைய) எலும்பையுடைத்தாயிருக்கிறதேகத்தினாலும், பிறர்க்குரியர்-பிறருக்கே உரிமைவை

த்திருப்பார், எறு.

வி. எல்லாம்-என்றதை எல்லாவற்றாலும்-என்றும், என்பும்-என்றதை என்பினாலும் என்றும், விரித்துக்கொள்க. பிரிநிலைஏகாரங்கள்குறைந்துநின்றன. உம்மைஎல்லாவற்றாலும்ன்றி, என்புமுரியர்எனநின்றதினாலே, இறந்ததுதழுவிநின்றது.

௬௨ அ. அதி. அன்புடைமை.

என்பு, எலுமபு.

அது, சினையாகுபெயராய், உடம்பின்மேல்நி

ன்றது. உடம்பினாலும்பிறர்க்கு உரிமைபூண்டதைத்தன்னைவந்துஅடைந்தபுறாவைக்காக்கும்பொருட்டுத்தன்னுடையதேகத்தைஅறுத்தறுத்துநிறுத்துக்கொடுத்தும்போதாததினாலே,தானேதராசுத்தட்டில்ஏறியசிபிச்சக்கரவர்த்தி முதலானவரிடத்திற்காண்க.

எ௩. அன்போடியைந்தவழக்கென்பவாருயிர்க்கென்போடியைந்ததொடர்பு.

ப. எது-பெறுதறகரியமககளுயிரககுடமபோடுணடாகியதொடாசசியினையனபொடுபொருநதுதறகுவநதநெறியினபயனெனறு சொலலுவரறிந

தோனெறவாறு.

வி. பிறபபினதருமை பிறநதவுயிர்கணமேலேறறபபடடது-இயைநத வெனபதுபசாரவழககு-வழககாகுபெயர்- உடமபோடிலையநதலலதனபுசெய யலாகாணமையினதுசெயதறபொருடடிததொடாசசியுளதாயிறறெனபதாம்-ஆ கவேயிததொடாசசிபபயனனபுடைமையெனருயிற று.

பு. (அன்-பு)எ-இ-ள். ஆருயிர்க்கு (பெறுவதற்கு) அரு மையாகிய (மனிதர்) உயிர்ககு, என்போடியைந்ததொடர்பு-எலும்பையுடையமேதகத்தோடேபொருந்திய தொடர்ச்சியை,

அன்போடியைநத-அன்போடுபொருந்தவந்த, வழக்கெனப-வழியின்பிரயோசனமென்றுசொல்லுவார், (அறிந்தவர்,) எறு.

வி. பிறப்பினுடைய அருமை, பிறந்த உயிர்கள்மேல்எற்ற ப்பட்டது. அன்போடுஇயையவந்தஎன்பது,இயைந்த, எனவி காரப்பட்டுநின்றது. பின்பு ஆருயிர்க்கென்போடுதொடர்பு, எனவே, அமையும் ஆதலால், இயைந்ததொடர்புஎனறதில்,இ யைந்த என்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கின்பிரயோசனத்தை வழக்குஎன்றது, ஆகுபெயர். உடம்போடுபொருந்திலுலல்ல து, அன்புசெய்யக்கூடாததிலுலே அந்தஅன்புசெய்கிறநிமித் தம், இந்தத்தொடர்ச்சிஉண்டாயிற்றுஎன்பதாம். ஆகவே, இ ந்தத்தொடர்ச்சியின்பயன், அன்புடைமைஎன்றுற்பிறு.

இனிஇந்தக்குறளுக்குமற்றுமோருரை.ஆருயிர்க்கு-அரு மையாகியஉயிர்களுக்கு,என்போடியைந்ததொடர்பு (மக்கள்) உடம்போடுபொருந்திய சம்பந்தத்தை, அன்போடியைந்த-(அதற்குமூன்றும்அந்தஉயிர்கள)அன்போடுபொருநதிவந்த

அ. அது. அனபுடைமை

வழக்கென்ப-நியாயப்பிரயோசனமென்று சொல்லுவார், (அறிந்தோர்,) எறு.

இதற்கு-வி. அதற்குமுன் அந்தவுயிர்கள் அன்போடுபொருந்தாவிட்டால், பெறுதற்கு அருமையாகிய மானிடதேகத்தோடு சம்பந்தப்படாமல் இழிவாகியமிருகமுதலியவற்றின் தேகங்களோ டுசம்பந்தப்படுமென்பதாம். எனவே, மக்கள் உடம்போடு உயிர்க்குஉண்டாகிய. சம்பந்தப்பிரயோசனம் அன்புடைமையென்றுயிற்று. மேற்சொல்லியஇலக்கணங்களுள் இதற்குப்பொருந்தியவற்றையெடுத்தனைத்துக்கொள்க.

எசு. அன்பீனுமார்வமுடைமையதுவீனு நண்பென்னுநாடாச்சிறப்பு.

ப. எது-ஒருவனுக்குத்தொடர்புடையார்மாட்டுச்செய்தவன் பத்தன்மையார்பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்தரும்வவிருப்பமுடைமைதானிவற்குப்பகையுநொதுமலுமில்லையாயாவருநண்பென்றுசொல்லப்படும்எவிற்நதசிறப்பினைத்தருமென்றவாறு.

வி. உடைமைஉடையனாந்தன்மை -

யாவருநண்பாதலெல்லாப்பொரு
ளுமெய்துதற்கேதுவாகலின்தனைநாடாச்சிறப்பென்றார்.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள். அன்பு (ஒருவனுக்குத்தொடர்ச்சியுடையவர்இடத்திற்செய்த)அன்பானது, ஆர்வமுடைமையீனும்(அந்தக்குணத்தையுடையவராகியபிறர் இடத்தும)விருப்பமுடைமையைத்தரும்,அது-அந்தவிருப்பமுடைமையானது, நண்பென்னும்-(இவனுக்குப்பகையும் புதுமுகமும் இல்லாமலேஎல்லாரும) நட்புஎன்றுசொல்லப்பட்ட, நாடாச்சிறப்பு- (இவ்வளவென்றுமதிக்கக்கூடாத செல்வத்தை, ஈனும்-தரும், எறு.

வி. உடைமை, உடையவனாகிறகுணம்.எல்லாருநட்பாகிறது, எல்லாப்பொருள்களும்பெறுவதற்குக்காரணமாதலால், அதைநாடாச்சிறப்புஎன்றார். நாடுதல்இவ்வளவுஎன்று ஆராய்கிறது.

எரு. அன்புற்றமர்ந்தவழக்கென்பவையகத்
தின்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பு.

ப. எது.அன்புடையார்பில்லறத்தோடுபொருந்திய நெறியின்பயனென்றுசொல்லுவர்றிந்தோரிவ்வுலகத்திலவாழ்க்கைக்கணின்றின்பறுகாந்ததன்மேற்றுறக்கத்துச்சென்றெய்தும்பேரின்பத்தினையென்றவாறு.

வி. வழக்காகுபெயர்-இல்வாழ்க்கைக்கணின்றுமனைவியொடுமக்களோடுமொக்கலோடுங்கூடியின்புற்றாதாஞ்செய்த வேளவித்தொழிலாற்றேவராயாடுண்டுமின்புறுவராகவினின்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பென்றார்-தவத்தாற்றுன்புற்றெய்துந்துற்கக்கவின்பத்தினையீண்டுமின்புற்றெய்துதலன்பானேயன்றியிலலையென்பதாம்.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள்.

வையகத்தின்புற்றார்-இந்த உலகத்து (இல்வாழ்க்கையிலேநின்று) இன்பத்தை அநுபவித்தவர், எய்துஞ்சிறப்பு (அதற்குமேற்படப்பரலோகத்திலேபோய்) அடையப்பட்ட (பேரின்பமாகிய)சிறப்பை, அன்புற்று-அன்புடையவராகி, அமர்ந்த-(இல்லறத்தோடு)பொருந்திய, வழக்கென்ப-நியாயத்தின்பிரயோசனமென்றுசொல்லுவார், (அறிந்தோர்) எறு.

வி. வழக்கின்பயனைவழக்கென்றது,ஆகுபெயர்.வழக்காவது, நீதி. இல்வாழ்க்கையிலே மனைவி மக்கள் சுற்றத்தோடு கூடிநின்று இன்பத்தைஅநுபவித்தவர், தாம், செய்த உபகாரத்தொழிலினாலே, பின்புதேவராகி அவ்விடத்தும்இன்பத்தை அநுபவிப்பார் ஆதலாலே, இன்புற்றார் எய்துஞ்சிறப்பு என்றார். இப்படிச்சொன்னதினாலே, தவஞ்செய்துதுன்பப்பட்

டவர்பின்பு அடையும்பரலோக இன்பத்தை இகலோகத்திலும் இன்பத்தை அநுபவித்து அடைகிறது, அன்பினாலே அல்லாமல் இல்லையென்பதாயிற்று.

எசு. அறத்திற்கேயன்புசார் பென்பவறியார்
மறத்திற்குமஃதேதுணை.

எது-அனபுதுணையாவதறததிறகேயெனறுசொலலுவாசிலரறியாரெனைமறததிறகுமவவனபேதுணையாவதெனறவாறு.

வி. ஒருவனசெயதபகைமைபறறியுளளததுமறநிகழநதுழியவனைநடபாககககருதியவனமேலனபுசெயயவதுநீஙகுமாகவினமறததைநீககுதறகுநதுணையாமெனபாா-மறததிறகுமஃதேதுணையெனறா-துனபததிறகியாரேதுணையாவாரெனபுழிபபோல-இவையைநதுபாடடாலுமனபினதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (அற-ணை) எ-இ-ள். அறியார்-அறியாதவர் (சிலர்,) அறத்திற்கே யன்புசார்பென்ப-தருமத்துக்கே அன்புதுணையாவதுஎன்றுசொல்லுவார்,மறத்திற்கும்-பாவத்துக்கும்,அஃதே-அந்த அன்புதானே, துணை-சகாயப்படுவது, எறு.

அ. அதி. அன்புடைமை. ௬௫

வி. ஒருவன்செய்தபகையினாலே மனத்திலே கோபந்தோன்றினபொழுது அவனை நட்பாகநினைத்து அவன்மேல்

அன்புசெய்தால் அந்தக்கோபம்நீங்கும் ஆதலால், அதுபோ
லப்பாவத்தைநீக்குதற்கும் அன்புதுணையாமென்றுசொல்லவ
ந்தவர், மறத்திற்கும்ஃதேதுணையென்றார். துன்பத்திற்குயா

ரேதுணையாவார், என்று

பிறரும் இப்படிச்சொல்வதுகாண்க.

இவையைந்துபாட்டாலும்,

அன்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்

டது.

எஎ. என்பிலதனைவெயிற்போலக்காயுமே
யன்பிலதனையறம்.

ப. எது-எனபிலலாவுடமபைவெயிறகாயுநதாறபோலககாயுமனபில
லாதவுயிரையறககடவுளெனறவாறு.

வி. எனபிலதெனபதனாலுடமபெனபதூஉம-அனபிலதெனபதனாலு
யிரெனபதூஉமபெறறும-வெறுபபினறியெஙகுமொருதனமைததாகியவெயிலி
னமுனனெனபிலலதுதனனியலபாற செனறுகெடுமாறுபோலவததனமைததா
கியவறததினமுனனனபிலலதுதனனியலபாறகெடுமெனபதாம - அதனைககாயு
மெனவெயிலறஙகளினமேலேறறினாரவறறிறகுமவவியலபுணமையின -இவவா
றலலவைசெயதாரககறஙகூறறமெனபபிறருஙகூறினார.

பு. (என்-ம்) எ-இ-ள். என்பிலதனை-எலும்பில்லாத உட
ம்பை, வெயிற்போல-வெயில் (காய்ந்துகொல்வது) போல,
அன்பிலதனை-அன்பில்லாத உயிரை, அறங்காயும்-தருமமான
துகோபித்துக்கொல்லும், எறு.

வி. என்பிலது அன்பிலது என்றதிறுலே, உடம்பு என்பதும், உயிர் என்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம். இப்படிச் சொன்னதிறுலே, வெறுப்பில்லாமலே எங்கும்ஒரேகுணமாயிருக்கப்பட்டவெயிலின்முன், எலும்பில்லாதஉடம்பைக்கொண்டஉயிரானதுதன்சுபாவப்படியே போய்க்கெடுவதுபோல, அப்படிப்பட்டகுணமுடையதாகிய தருமத்தின்முன், அன்பில்லாத உயிர் தன்சுபாவப்படியேபோய்க்கெடும், என்பதாம். இப்படித்தானேகெடுவதாயிருக்க, காயும், என்றுவெயிலின்மேலும், தருமத்தின்மேலும், எற்றிச்சொல்லவேண்டுவது என்னவெனின், அவற்றிற்குங்காய்கிறசுபாவம் உண்டானதிறுலே, என்றுகண்டுகொள்க. இப்படியே, அல்லவைசெய்தார்க்கறங்

கூற்றம, என்றுபிறருஞ்சொன்னார். பாவங்களைச்செய்தவர்களுக்குநமனுலகத்தோன்றுந்தருமம், என்பது அதற்குப்பொருள்.

எஅ. அன்பகத்தில்லாவுயிர்வாழ்க்கைவன்பார்க்கண்
வற்றன்மரந்தளிர்த்தற்று.

ப. எது-மனத்தினகணனபில்லாதவுயிரில்லறததோடுகூடிவாழதலவன பாரினகணவற்றலாகியமரநதளிர்த்தாறபோலும, என்றவாறு.

வி. கூடாதெனபதாம-வனபாரவனனிலம-வற்றலெனபதுபாலவிளங காவஃறிணைபபடாககைபபெயர.

பு. (அன்-று) எ-இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர்-மனசிலே அன்பில்லாத உயிரானது, வாழ்க்கை-(இல்லறத்தோடுகூடி)வாழ்கிறது, வன்பார்க்கண்-கடினமாகியபூமியிலே, வற்றன் மரம் - நீர்வற்றினதாகியமரம், தளிர்த்தற்று - துளிர்விட்டது போலும், எறு.

வி. இப்படிச்சொன்னதினாலே வந்த அருத்தம், அன்பில்லாதஉயிர்வாழமாட்டாதுஎன்பதாம்.வற்றல்என்றது,தொழிலாகுபெயராய்வந்த பால்பகாவஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். இனிவன்பாற்கண் எனப்பாடம்ஓதி, பாலைநிலத்தில் எனப்பொருள்கொளினும், அமையும்.

எகூ. புறத்துறுப்பெல்லாமெவன்செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப்பன்பிலவர்க்கு.

ப. எது-யாககையகததினகணினறிலலறததிறகுறுபபாகியவனபுடையரலலாதாரககேனைபபுறததினகணினறுறுபபாவனவெலலாமவவற்றஞசெயதற்கெனனவுதவியைசசெயயுமெனறவாறு.

வி. புறததுறுபபாவன-இடனுமபொருளுமேவலசெயவோருமுதலாயின-துணையோடுகூடாதவழியவறறாறபயனினமையினெவனசெயயுமெனறா -உறுபபுபபோறவினுறுபபெனபபட்டது - யாககையிறகணமுதலியவுறுபபுககளெலலாமெனனபயனைசசெயயுமனததினகணுறுபபாகிய வனபிலலாதாரககெனவுரைபபாருமுளா-அதறகிலலறததோடியாதுமியையாமையறிக.

பு. (புற-கு) எ-இ-ள். யாக்கையகத்து-தேகத்துள்ளே

நின்று, உறுப்பன்பில்லவர்க்கு-(இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய அன்பில்லாதவர்களுக்கு, புறத்து-(மற்றுப்)புறத்திலேநின்று, உறுப்பெல்லாம்-அங்கமாயினவையெல்லாம், எவன்செய்யும்-(அந்தஅறஞ்செய்கிறதற்கு) என்ன(உதவியைச்)செய்யும், எறு.

வி. புறத்து உறுப்பானவை, இடமும், பொருளும், எவ்செய்வோரும், முதலானவை. இல்லறத்திற்குத்துணையாகிய அன்போடுகூடாதபோது, அவற்றினாலேபிரயோசனம் இல்லையாதலால், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்பைப்போலிருப்பதினாலே, உறுப்பென்றது உவமையாகுபெயர். தேகத்திற் கண்முதலாயின உறுப்புக்கள் எல்லாம் என்னபயனேச்செய்யும், மனத்தின் இடத்தில் உறுப்பாகிய அன்பிலாதவர்களுக்கு, எனச்சொல்லுவாருமுண்டு. அப்படிச்சொன்னதற்கு, இல்லறத்தோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாதிருப்பதை அறிந்துகொள்க.

இனி, இக்குறளுக்குவேறுரை. யாக்கையகத்துறுப்பு-உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற அவயவத்தையொத்த, அன்பில்லவர்க்கு-அன்பில்லாதமனிதர்க்கு, புறத்துறுப்பு-(அந்த உடம்பின்) புறத்திலேயிருக்கின்றஅவயவத்தையொத்த, எல்லாம்-(மற்று உள்ளவை) எல்லாம், எவன்செய்யும்-என்ன (உதவியை

ச்) செய்யும், எறு.

இதற்கு-வி. யாக்கையகத்துறுப்பு என்பவை, ஈரல்குடல்முதலாயினவை. அதன்புறத்துறுப்பு என்பவை, கைகால்முதலாயினவை. இந்த இருவகையுறுப்புக்களும் உவமையாதலால், இல்லறத்துக்கு, அகத்துறுப்பாவது, அன்பு. அதற்குப்புறத்துறுப்பாவது, இடமும், பொருளும், ஏவல்செய்வோருமாம். உயிர்வாழ இருந்தவர்களுக்கு, உடலின் அகத்துறுப்பு இல்லாவிடின், அதன்புறத்துறுப்புக்கள் இருந்தும்பயனிலாததுபோல, இல்லறஞ்செய்தற்கு, அகத்துறுப்பாகிய அன்பில்லாவிடின், புறத்துறுப்பாகிய இடம், பொருள், ஏவல்செய்வோர், இருந்தும், பிரயோசனப்படாதஇடமே, எவன்செய்யுமென்றார். அகத்துறுப்பு, அகத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. புறத்துறுப்பு, புறத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. அகத்துறுப்பன்பு, புறத்துறுப்பெல்லாம், என்பன, அகத்துறுப்புப்போன்றஅன்பு, புறத்துறுப்புப்போன்ற எல்லாம், எனவிரிதலால், உவமத்தொகையெனக்கொள்க.

அ௰. அன்பின்வழியதுயிர்நிலையஃதிலார்க்கென்புதோல்போர்த்தவுடம்பு.

ப. எது-அனபுமுதலாகவதனவழிநினறவுடமபேயுயிரநினறவுடமபாவதவவனபிலலாதாாககுளவான வுடமபுகளெனபினைத தோலாறபோாததனவா

முயிரநினறனவாகாவெனறவாறு.

வி. இலலறமபயவாமையினனனவாயின-இவைநானகுபாடடாலுமனபிலவழிபபடுஙகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள். அன்பின்வழியது-அன்புமுதலாக அதன்பின்நின்றது, உயிர்நிலை-உயிர்நின்ற உடம்பு, அஃதிலார்க்கு-அந்த அன்பில்லாதவர்க்கு, உடம்பு-(உள்ள)உடம்புகள், என்புதோல்போர்த்த-எலும்பைத் தோலினாலேமூடினவை (ஆம்,) (அதுவே அல்லாமல் உயிர்நின்றவை அல்ல) எறு.

வி. இல்லறம் பிரயோசனப்படாததினாலே அப்படிச் சொல்லப்பட்டன. வழி, பின். உயிர்நிலை, உடம்பு. உயிர்நிற்பதுக்கு இடம், ஆதலாற், காரணப்பெயர். உள்ள என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. அஃதிலார்க்கு உள்ள உடம்பு எனக்கூட்டிப்போர்த்த, என்பதை, அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கைஇறந்தகாலவினைமுற்று ஆக்குக. இவைநான்குபாட்டாலும், அன்பில்லாதபோது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬. அதிகாரம்.

விருந்தோம்பல்.

ப-ம. விருததோமபல-அஃதாவது - இருவகைவிருநதினாையுமபுறந தருதல-தெனபுலததாாமுதவியவைமபுலததுணமுனனைய விரணடுஙகடபுலனு காதாரைநினைநது செயவனவாகலானும பினனையவிரணடும பிறறகீதலனமை யானுமிடைநினறவிருநதோமபல சிறபபுடைததாயிலலறஙகடகுமுதலாயிற று-வேறுகாதவனபுடையிருவாகூடியலலதுசெயயபபடாமையினிஃதன புடை மையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (வி-ல்) அதாவது, முன்பு அறிந்ததினாலேகுறித்து வந்தவரும், அறியாதுவந்தவரும், ஆகிய் இருவகைவிருந்தின ாையும், பாதுகாப்பதைச்சொல்வது. தென்புலத்தார்முதலா கிய ஐந்திடத்துள்ளே, தென்புலத்தார், தெய்வம், என்கின்ற இரண்டும் கண்ணினாலேகாணப்படாதவரை நினைந்துசெய்ப

வையாதலாலும், சுற்றம், தான், என்கின்ற இரண்டும், பிறர்க்

குக்கொடுப்பவை அல்ல ஆதலாலும், இடையிலேநின்றவிருந் தோம்பல், சிறப்புடையதாய் மனையினிடத்திலேசெய்யப்ப டுந்தருமங்களுக்கெல்லாம்மூதலாயிற்று. வேறுபடாத அன்பு டைய இருவர்கூடி அல்லது செய்யப்படாததிலுலே, இது அன்புடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பியில்வாழ்வதெல்லாம்விருந்தோம்பி வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எது-மனைவியோடுமவனதிறசெலவாதிலவினகணிருந்துபொருள்க ளைப்போற்றிவாழுஞ்செயகையெலலாமவிருந்தினரைப பேணியவாகுபகாரஞ் செயதறபொருடடெனறவாறு.

வி. எனவே வேளாண்மைசெயயாத வழியிலவினகணணிருந்ததுமபொ ருளகளுமகாரணமாகவருநதினபசசெயகைகடடெலலாமபயனிலலையெனப தாம.

பு. (இ-ற)எ-இ-ள். இருந்தோம்பி-(மனைவியோடுமனை த்திலேபோகாமல்) இருந்து (பொருள்களைப்) பாதுகாத்து, இல்வாழ்வதெல்லாம்-மனையிடத்துவாழ்கின்ற செயல்களெல் லாம், விருந்தோம்பி - விருந்தினரைப்பேணி, வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு-(அவர்களுக்கு)உபகாரஞ்செய்கைநிமித்த ம், எறு.

வி. எனவே உபகாரஞ்செய்யாதபோது, மனையினிடத் தில் இருப்பதும், பொருள்களைக்காப்பதுஞ், காரணமாகவரு நீதுண்டசெயல்களுக்கு எல்லாம், பிரயோசனம் இல்லையென்

பதாம்.

அஉ. விருந்துபுறத்ததாத்தானுண்டல்சாவா
மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று.

ப. எது-உணணபபடுமபொருளமிாதமேயெளினுநதனனைநோககிவ
ததவிருநதுதனனிலவின புறததததாகததானே யுணடலவிருமபுதனமுறைமையு
டைததனறெனறவாறு.

வி. சாவாமருநதுசாவாமைககுககாரணமாகியமருநது- விருநதினறி
யேயொருகாறறானுணடலைசசாவாமருநதெனபாருளராயினுமொழிகவெனறு
ஊபபினுமமையும-இவையிரணடுபாடடானுமவிருநதோமபவின சிறபபுககூ
றபபடடது.

பு. (வி-று) எ-இ-ள். சாவாமருந்தெனினும்-(உண்ணப்
படுவது) சாவாதிருப்பதற்குக்காரணமாகிய அமிர்தமேயானா

எ௰ கூ. அதி. விருந்தோம்பல்.

லும், விருந்துபுறத்ததா-(தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்து (தன்
மனையின்)புறத்தில்உள்ளதாக, தானுண்டல்-தானேதனித்து
ண்பது, வேண்டற்பாற்றன்று-விரும்புதலுரிமையுடையது அ
ல்லாதது, எறு.

வி. விருந்தில்லாமலே ஒருபோதுதான்தனித்துண்பது,
சாவாதிருக்கக்காரணமாகியமருந்தென்றுவாழ்த்தினாலும், அ

துஉரிமையுடையது அன்றுஆதலால், விரும்பாதுஒழிக, என்று சொல்லினும், அமையும். இதற்குபாற்றன்று, ஆதலால், எனக் காரணம்வருவித்து, வேண்டல் என்பதை, எதிர்மறைவியங் கோண்முற்றுவினைஆக்குக. இவைஇரண்டுபாட்டாலும், விருந்தோம்பலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

அ௩. வருவிருந்துவைகலுமோம்புவான்வாழ்க்கை
பருவந்துபாழ்படுதலின்று.

ப. எது-தனனைநோககிவநத விருநதை நாடோறுமபுறநதருவானதில வாழககை நலகுரவானவருநதிககெடுதலிலலையெனறவாறு.

வி. நாடோறுமவிருநதோமபுவானுககதனாறபொருடொலையாதுமேனமேறகிளைககுமெனபதாம.

பு. (வ-று) எ-இ-ள். வருவிருந்து-(தன்னைநோக்கி)வந்த விருந்தினரை, வைகலும்-நாள்தோறும், ஓம்புவான்-பாதுகாப்பவனுடைய, வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து-(தரித்திரத்தினாலே) வருந்தி, பாழ்படுதலின்று-கெடுவதில்லை, ஏறு.

வி. தரித்திரத்தினாலே என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. பருவரல், துன்பம். தினந்தோறும்விருந்தினரைப்பாதுகாப்பவனுக்கு, அந்தப்பாதுகாவலாலே, பொருள்மேன்மேலும்வளருமென்பதாம்.

அச. அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையுமுகனமர்ந்து
நல்விருந்தோம்புவானில்.

ப. எது-திருமகணமனமகிழநதுவாழாநிறகுமுகமினியனாயததககவிரு நதினாைபபேணுவானதிலலிளகணெனறவாறு.

வி. மனமகிழதறகுககாரணநதனசெலவநலவழிபபடுதல-தகுதி-ஞான வொழுககஙகளானுயாதல-இதனாறபொருளகிளைததறகுககாரணஙகூறியவாறு.

கூ. அதி. விருந்தோம்பல். எக

பு. (அக-ல்) எ-இ-ள்.செய்யாள்-திருமகளானவள், அகன மர்ந்து-மனம்பொருநதி, உறையும்-வாசம்பண்ணுவாள், முக னமர்ந்து-(இனிய)முகம்பொருந்தி, நல்விருந்து - நல்லவிரு ந்தினரை, ஓம்புவானில்-(உணவுமுதலாயினவைகளாலே)பாது காப்பவனுடையமனையினிடத்தில், எறு.

வி. அவள்மனம்பொருந்துவதற்குக்காரணம், அவன்செ ல்வம்நல்வழிப்படுவது. நல்விருந்து, என்றஇடத்து, நன்மை, அறிவு, ஆசாரமுதலாயினவற்றின்மேல்நின்றது. இப்படிச்சொ ன்னதினாலே, மேன்மேலும் பொருள்வளர்வதற்குக்காரணந் தோன்றப்பட்டது.

அரு. வித்துமிடல்வேண்டுங்கொல்லோவிருந்தோம்பி
மிச்சின்மிசைவான்புலம்.

ப. எது - முனனே விருநதினரை மிசைவிததுபபினமிககதனைததானமி சைவானதுவிளைபுலததிறகுவிததிடுதலுமவேணடுமோவேணடாவெனறவாறு.

வி. கொலலெனபசைநிலை - தானேவிளையுமெனபதுகுறிபபெசசம -

இவை

மூனறுபாடடாலுமவிருநதோமபுவாரிமைமகணணேயதுமபயனகூத

படடடது.

பு. (வித்-ம்) எ-இ-ள். விருந்தோம்பி-(முன்னே)விருந்தினரை உண்பித்து, மிச்சில்-(பின்)மிகுந்திருந்ததை, மிசைவான்-உண்பவனுடைய, புலம்-கழனிக்கு, வித்துமிடன்-விதைவிதைத்தல்குறும், வேண்டுங்கொல்லோ-வேண்டுமோ,(வேண்டாதனவாம்,) எறு,

வி. கொல், என்பது, அசைநிலையிடைச்சொல். தானே விளையுமென்பது, குறிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

இனிஇக்குறளுக்குவேறொருமுடபு.முன்னேவிருந்தினரை (அசனமுதலாயினவைகளாலே) உபசரித்து, அவருண்டுகுறைந்திருந்ததைப்பின்உண்பவனுடையகழனியானது, விதைவிதைத்தலையும்விரும்புமோவிரும்பாது, தானேவிளையுமென்றவாறு.

இதற்கு-வி. வித்தும் என்ற உம்மையைப்பிரித்துக்கூட்டி,வித்திடலும், எனவே, களைபறித்தலும்; என் எதிர்தழுவுதலால், எதிரதுதழுவியஎச்ச உம்மையெனக்கொண்டு, கொல்லென்பதை, அசைநிலையாக்கி,ஓகாரமெதிர்மறைப்பொருள்பட நின்றதெனக்கொள்க. மிச்சில் என்பது, உண்டகுறையாகிய எச்சி

லுக்கும், மிகுந்திருந்ததாகியபாண்டக்குறைக்குஞ், சொல்லப்படும். இவற்றைவடநூலார்பரிகலசேடமென்றும், பாண்டசேடமென்றுஞ்சொல்லுவர். இப்படிச்சொன்னதினாலே, விருந்தென்றது, ஞானவொழுக்கத்தை உடையநல்விருந்து எனக்காண்க. இவைமூன்றுபாட்டாலும், விருந்தோம்புவார் இம்மையில்-அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.

அசு. செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பானல்விருந்துவானத்தவர்க்கு.

ப. எது-தனகடசெனறவிருநதைபபேணிபபினசெலலககடவவிருநதினைபபாாததுததானதனோடுணணவிருபபானமறுபிறபபிறறேவனாயவானினுளளாரககுநலவிருநதாமெனறவாறு.

வி. வருவிருநதெனபதிடவழுவமைதி-நலவிருநது-எயதாவிருநது-இதனானமறுமைககணெயதுமபயனகூறபபடடது.

பு. (செல்-கு) ஏ-இ-ள். செல்விருந்தோம்பி-(அவனிடத்திற்) போனவிருந்தினரைப்பேணி, வருவிருந்துபார்த்திருப்பான்-(பின்பு)போகத்தக்கவிருந்தினரை (எதிர்) பார்த்துத்(தான் அவரோடேகூட உண்ணும்படியாகக்) காத்திருப்பவன், வானத்தவர்க்கு-(மறுபிறப்பிலேதேவனாகி) வானுலகத்துள்ள தேவர்களுக்கு, நல்விருந்து – நல்லவிருந்துதானாவான், எறு.

வி. அவனிடத்திற்போம்விருந்து என்றுசொல்லாமல், வருவிருந்து என்றது, இடவழுவமைதியென்பதை, தரல்வரறன்மைமுன்னிலையையுமேனையவேனையிடத்தையுமெய்துமென்

ப, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இங்கேநன்மையாவது, பெறுதற்கு அருமை. இதினாலே, மறுமைப்பயன்சொல்லப் பட்டது.

அஎ. இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லைவிருந்தின் றுணைத்துணைவேள்விப்பயன்.

ப. விருநதோமபலாகியவேளவியினபயனினனவள விறறெனபதோரள வுடைததனறதறகவவிருநதினறகுதியளவேயளவெளறவாறு.

வி. ஐமபெருவேளவியினோனறுகவினவெளவியெனறும-பொருளளவு தானசிறிதாயினுநதககாரகைபபடடககாலவானசிறிதாயபபேராககுமாகலி

௯. அதி. விருந்தோம்பல்.

எ௩

னினைததுணைநதெனபதொனறிலலையெனறுஙகூறினார-இதனானிருமையுமபய ததறகுககாரணஙகூறபபடடது.

பு. (இனை-ன்) எ-இ-ள். வேள்வி-(விருந்தோம்பலாகிய) யாகத்தின்,

பயன்-பிரயோசனமானது, இனைத்துணைத்து-இத் தன்மை அளவையுடையது,

என்பதொன்றில்லை-என்றுசொல்லக்கிடந்தது ஒன்றுமில்லை, விருந்தின்றுணைத்துணை-(அதற்

குஅந்த) விருந்தின்(குணத்தகுதி) அளவே அளவு,
எனல.

வி.

ஒண்பிரமமேமேவதமோதுதலோமம்வளர்த்த
லெண்டெய்வமீதல்பவியேபூத
மொண்டொடியீ
ரொண்ணீர்க்கடனுற்றலேபிதிர்விருந்தோம்ப
லெண்ணீர்மைமாஞுடையாகம்,
என்றுசொல்லப்பட்டஐம் பெருவேள்வியிலே,

இது ஒன்றுனதிலுலேவேள்வியென்றும்,
உபகாரஞ்செய்யப்பட்டபொருளின் அளவுசிறிதாலும், அது
நல்லோர்கைப்படுமாலுல் அந்த அறத்தின்பயன்
ஆகாயமுஞ் சுருங்கும்படிவிரியுமாதலால்,
இனைத்துணைத்தென்பதொன்றி
லிலையென்றுஞ்சொன்னார்.
நல்லோர்கைப்பட்டஉபகாரப்பய னுக்கு,
அளவில்லையென்றதற்குஉதாரணம், நாலடியார்,
உறக்குந்துணையதோராலம்விசிறீண்டி

யிறப்பநிழற்பயந்தா அங்கறப்பயனுந்
தான்சிறிதாயினுஉந்தக்கார்கைப்பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப்போர்த்துவிடும், எனக்காண்க. இதினாலே,இகபர இன்பங்கள் இரண்டும்பெறுதற்குக்காரணஞ்சொல்லப்பட்டது.

இனிவேறோருரை. விருந்தோம்பலாகிய

அறத்தின்பயனு

க்கு அளவில்லை, (ஆயினும்)விருந்தின்றுணைத்துணை-(ஒருவன் செய்யப்படும்) விருந்தும் (அதனையுண்ணும்) விருந்துமாகிய

இரண்டின்தகுதி அளவே அதற்கு அளவு, எறு.

இதற்கு,வி. இரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியைச்சார்ந்து, விருந்து என்றது, இங்கேபோசனத்துக்கும், விருந்தினனுக்குங்,கொள்ளக்கிடந்தது. ஒருவன், (எவ்வகைப்பட்ட விருந்தினைச்செய்து,எவ்வகைப்பட்டஉபசாரத்தோடேகூட, எவ்வகைப்பட்ட)விருந்தினனை,உண்பிப்பானோ,அவ்வகைஅள

விற்பயன்கொள்வானாதலால்,

விருந்தின் றுணைத் துணையென்று

ர்.

புதிதாகவந்தவனுக்கிடப்படும்போசனத்துக்குவிருந்தென்

றுவழங்குதற்கு உதாரணம்,

வெண்ணெயோ

விதுரனிட்டவிருந்தையோ வேலுழுந்த

மண்ணெயோவுண்டு

மூன்றுள்வருடசிதிர்ந்த மாயோன்,

னனவருதல்காண்க.

வேள்வி, ஏறப். இனைத் துணைத்தென்பதொ

ன்றில்லையென்றதற்குவிசேடவுரையுமிக்குறளுக்குக்கருத்துரை

யும்மேற்சொல்லியவையேகொள்க.

அசி.

பரிந்தோம்பிப்பற்றற்றாரென்பர்விருந்தோம்பி

வேள்விதலைப்படாதார்.

ப.

எது—நிலையாபொருளாகவேவருந்திக்காத்துபயினதினையிழந்தி

துபொழுதியாமபதுகோடிலமாயினேமெனறிராது வரபபொருளாவிரு

ததினரையோமபிவேளவிபபயனையெயதுமபொறியிலாரெனறவாறு.

வி. ஈடடியவொணபொருளைக்காததலுமாஙகேகடுநதுனபமாகவிறப
ரிநதோமபியெனறார-வேளவியாகுபெயா.

பு. (பரி-ர்) எ-இ-ள். பரிந்தோம்பி-(நிலையில்லாப்பொரு
ள்களை)வருந்திக்காத்தும்,பற்றற்றோமென்பர்-(இப்பொழுது

அவற்றைஇழந்துபோய்) நிராதரவானோம்
என்றுபுலம்புவர்,

விருந்தோம்பி -(அந்தப்பொருள்களாலே)
விருந்தினரைப்பா

துகாத்து, வேள்வி-அந்தஉபகாரத்தின்பிரயோசனத்தை,
தலை

ப்படாதார்-பொருந்தாதவர், எறு.

வி. பற்று,ஊன்றுகோல். அது,இங்கேஉவமையாகுபெ
யராய்நின்றது. புலம்புவரென்றது, பற்றற்றோமென்பர், என்
றசொல்வலியினாலே, பெறப்பட்டது. வேள்வி,காரணஆகுபெ
யர். ஈட்டலுந்துன்பமற்றீட்டியவொண்பொருளைக்

காத்தலுமாங்கேகடுந்துன்பம், என்பாராதலால், பரிந்
தோம்பியென்றார். பரிந்தோம்பாதுபற்றறுதலைத்தழுவிநின்
றதாகவின்,இறந்ததுதழுவிய எச்சஉம்மைகுறைந்துநின்றது.

கூ. அதி. விருந்தோம்பல்.

எரு

அகூ.

உடைமையுளின்மைவிருந்தோம்பலோம்பா
மடமைமடவார்கணுண்டு.

ப.

எது - உடைமைககாலததினமையாவதுவிருநதோமபலையிகழும
பேதைமையஃதறிநதாரமாடடுளதாகாது
பேதையாரமாடடேயுளதாமென
றவாறு.

வி.

உடைமைபொருளுடையனாநதனமையபபொருளாறகொளளுமப
யனையிழபபித
துடைமையையினமையேயாககலின மடமையையினமையாகவு
பசரிததார-பேதைமையானவிருநதோமபலையிகழிறபொருணினறவழியுமத
னா
றபயனிலலையெனபதாம-இவையிரணடுபாடடானுமவி
ருநதோமபாவழிபபடு
வகுறறவகூறபபடடது.

(உடை-டு) ஏ-இ-ள். விருந்தோம்பலோம்பாமடமை-

விருந்தோம்பலாகியதருமத்தைப்பேணுதபேதைமையானது,

உடைமையுளின்மை - பொருளுடையவுயிருக்குங்காலத்திலே

தானேதரித்திரமாம், அது-அந்தபபேதைமையானது,மடவா

ர்கணுண்டு- அறிவிலலாதவர்களிடத்திலேஉள்ளதாம், எறு.

வி. உடைமை,

பொருளுடையவவுயிருக்குந்தன்மை.

அந்தப்பொருளாற்பெறப்படும்பிரயோசனதைதக்கெடுத்து,

ப்பொருளுடைமையைப்பின்பு

இல்லாமையாகவேசெயயுமா

தலாலே,

காரணமாகியமடமையைகாரியமாகிய இன்மையா

க உபசரித்தார். அதுவென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்வருவித்துரை

க்கப்பட்டது. இப்படிச்சொன்னதிலுலே, பொருளுடைனே

பொழுதே, விருந்தோம்புதலாகியதருமத்தைத்தினந்தோறு

ஞ்செய்யாவிடின், அந்தபொருளாற்பயனில்லையென்பதுபெ

றப்பட்டது. இவையிரண்டுபோட்டாலும், விருந்தோம்பாத

போது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

கூ.

மோப்பக்குழையுமனிச்சமுகந்திரிந்து

நோக்கக்குழையும்விருந்து.

ப. எது -

அனிச்சப்பூமொந்துழியன்றிக்குழையாதுவிருந்தினாமுகம்

வேறுபட்டுநோக்கக்குழைவரென்றவாறு.

வி. அனிச்சமாகுபெயர் - சேயமைக்கட்கண்டுழியின்முகமுமதுபற்றி

நண்ணியவழியின்சொல்லுமவைபற்றியுடன்பட்டவழிநன்றாறலுமென்விருந்

தோம்புவார்க்கின்றியமையாத மூன்றனுண்முதலாயவின் முகமில்வழிச்சேய

மைக்கண்ணேவாடிநீங்கு மாதலிற்றீண்டியவழியல்லதுவாடாத வனிச்சப்பூவி

எசு ய. அதி. இனியவைகூறல்.

னுமவிருந்தினாமெல்லியரென்பதாம் - இதனாலவிருந்தோம்புவார்க்குமுதற்க

ணின்முகமவேண்டுமென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (மோப்-து) எ-இ-ள்.

அனிச்சம்-அனிச்சப்பூவானது,

மோப்ப-மோந்துபார்க்க,

குழையும்-வாடும்,விருந்து-விருந்

தினனுணவன்,
முகந்திரிந்துநோக்க-(விருந்துசெய்பவன்) மு
கம்வேறுபட்டுப்பார்க்க, குழையும்-வாடுவான்,
எறு.

வி.

தூரத்திலேபார்த்தபொழுதே இனியமுகமும்,
அதி
லேகிட்டியபொழுது, இனியசொல்லும்,
அவர்முதுடன்ப
ட்டபோது நன்றுசெய்தலுமாகியமூன்றும்,
விருந்துசெய்
பவர்க்குஇல்லாமற்கூடாதவையாம்.
இவற்றுள்முதலாகியஇனி
யமுகமில்லாதபோது,
விருந்தினர்கண்டுமனங்குழைந்துதூர
த்திலேதானேவிலகிப்போவார் ஆதலாலே, தொட்டால்வாடு
ன்ற அனிச்சப்பூவினும்விருந்தினர்மெல்லியரென்பதாம். இது

குறிப்பினுலே, அதனினும் இதுஉயர்ந்ததென்று உயர்வுதோன்றநின்றவேற்றுமையெண்ணும்அலங்காரம். கூற்றினுங்குறிப்பினுமொப்புடையிருபொருள்வேற்றுமைபடவரின்வேற்றுமையதுவே.என்னும், அணியியற்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

இந்

நூலெவிருந்தோம்பலிலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

இதனுள்

விருந்தோம்புவார்க்குமுதற்கண் இனியமுகமவேண்டுமென வே, வருகின்றஅதிகாரம் இனியவைகூறலாதலால், அதிகாரமுறையும்விளங்கிற்று. என்னெனின், இனியமுகத்தோர்சொல்பவை, இனியசொற்களேயாதலால், எனக்காண்க. இன்முகந்திரிந்துநோக்கக்குழையும்விருந்தென்பதற்கு, விருந்தோம்பலிடத்துஉபசாரஞ்சிறிதுகுறையினும்மலர்ந்தமுகத்தினுகவந்தவிருந்தினைதுமுகம்வேறுபட்டுப்பார்ப்பதினுலே விருந்தோம்பலாகிய தருமம்வாடுமென்பதே, சிறந்துகாட்டிற்றுப்போலும். இதற்கு விருந்தென்பதைதும்மடியாகுபெயராகக்கொள்க.

ஐ. அதி. இனியவைகூறல்.

ஏ ஏ

ய. அதிகாரம்.

இனியவைகூறல்.

ப-ம. இனியவைகூறல-அஃதாவதுமனததினகணுவகையைவெளிபபடு
பபனவாயவினியசொறகளைசசொலலுதல-இதுவுமவிருநதோமபுவாாககினறி
யமையாதாகவினவிருநதோமபலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (இ-ல்) அதாவது, மனசிலே
இருக்கின்றமகிழ்ச்சி
யைவெளிப்படுப்பவையாகியஇனியசொல்லுக்களைச்சொல்லு
வதைச்சொல்வது.
அதிகாரமுறைமேலேசொல்லப்பட்டது.

கூக. இன்சொலாலீரமளைஇப்படிறிலவாஞ்
செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்.

ப.

எது-இனசொலாவனவனபொடுகலநதுவஞசனையிலவாயிருககினற
வறததினையுணாநதாாவாயிறசொறகளெனறவாறு.

வி. ஆலஅசைநிலை-அனபொடுகலததலஅனபுடை
மையைவெளிபபடுத

தல - படிறினமைவாயமை

-மெயயுணாநதாாநெஞசிறகெலலாஞசெமமையு

டைததாயததோனறலிறசெமபொருளெனபபடடது-இலவாஞசொலலெனவி

யையுமவாயெனவேணடாதுகூறினாா-

தீயசொறபயிலாவெனபதறிவிததறகு-

இதனானினசொறகிலககணஙகூறபபடடது.

பு. (இன்-ல்) எ-இ-ள். இன்சொல்-இனியசொல்லான வை, ஈரமளைஇ-அன்போடுகலந்து, படிறிலவாம்-பொய்மை இல்லாதனவாம், செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல் -அறப் பொருளை அறிந்தவர்வாய்ச்சொற்களாம், எறு.

வி.

ஆல், அசைநிலையிடைச்சொல், அன்பொடுகலத்தல், அன்புடையகுணத்தை வெளிப்படுத்துவது.

தருமமானது,

மெய்யு

ணர்ந்தவருடையநெஞ்சினுக்குஎல்லாஞ்செம்மையுடை

யதாய்த்தோன்றுவதினாலே,

செம்பொருளென்றார். ஆம்என்

னும்பெயரெசசம், சொல்என்பதனொடுமுடிந்தது. செம் பொருள் ண்டார்சொல்லெனவே அமையும், வாய் எனவேண்

டாதுசொன்னானெனின், அவர்களுடையவாய்க்குத்தியசொற்ப

ழக்கம்இராதென்பது

தெரிவிப்பதற்குளனக்கொள்க. எப்படி

யெனின்,

இப்படிமேவண்டாதுசொல்லுஞ்சொல்லுக்கு, விதப்

புக்கிளவியென்றுபெயர்; சூத்திரம், விதப்புக்கிளவிமேவண்டிய

எ அ ய. அநி. இனியவைகூறல்.

துவிளக்கும் என்பாராதலால்,

அப்படிப்பொருள்கொள்ளப்

பட்டது. விதப்பு, அதிகம். இனி இதற்கு,

செம்பொருள்கண்

டார்வா

ய்ச்சொவின்சொல்லென்றுகூட்டி, அறப்பொருள்உண

ர்ந்தார்வாயாற்சொல்லுயின்சொலாவன,

அன்மேபோதுகலந்து

பொய்மைஇல்லாதனவாம்,

எனமுடித்துப்பொருள்கொளினு

ம் அமையும். வாய்ச்சொல், உருபுதெ

ாக்கமூன்றும்வேற்றுமை

த்தொகை. இன்சொல், பண்புதொகை.

வாய்ச்சொல்லின்சொ ல், என இரண்டுங்கூட்ட,

வினைத்தொகை. இவர்,

கல்லாதாரொட்பங்கழிபநன்றாயினுங்

கொள்ளாரறிவுடையார், என்று சொல்லுவர் ஆதலாற், க

ல்லாதார் அறநிலை

உணராதுமனமாசுடையராதலாலே, அவர்வா

ய்ச்சொல்லும் அன்போடுகலந்துபொய்மை

இல்லாதனவாகி

லும், அவற்றை

இன்சொலெனல்கூடாவெனவிலக்குதற்பொரு

ட்டு, மேற் செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்லெனவிசேடி

த்தார் எனக்கொள்க. இதினாலே இன்சொல்லுக்கு இலக்கணஞ்

சொல்லப்பட்டது.

கூஉ. அகனமர்ந்தீதலினன்றேமுகனமர்ந்

தின்சொலனாகப்பெறின்.

ப. எது-நெஞ்சுவந்தொருவாக்குவேண்டியதொருபொருளைக்கொடுத்தலினுநன்றுகண்டபொழுதேமுகமினியனாயத னோடினியசொல்லையுமுடையனாகப்பெறினென்றவாறு.

வி. இன்முகத்தோடுகூடியவின்சொலீதல்போலப்பொருளவயத்தத்தன்றித்தனவயத்ததாயினுமற்நெஞ்சுடையாராக்கலவதியலபாக வின்மையிளதனினுமரிதென்னுங்கருத்தானின்சொலனாகப்பெறினென்றார்.

பு. (அக-ன்)ஏ-இ-ள். முகனமர்ந்து-(கண்டபொழுதே இனிய) முகம்பொருந்தி, இன்சொலனாகப்பெறின்-(அதனோடேகூட) இனியசொல்லையும் உடையவனாகப்பெற்றால்,(அது) அகனமர்ந்து-மனம்பொருந்தி, ஈதலினன்று-(ஒருவர்க்குவேண்டியதொருபொருளைக்) கொடுப்பதினுநன்மையுடையது, ஏறு.

வி. இன்முகத்தோடுகூடியஇன்சொல்லானது, ஈகையைப்போலப்பொருளின்வசப்படாது தன்வசப்படுவதானாலும்,

௰. அதி. இனியவைகூறல். ௭௯

தருமசிந்தனைஉடையவர்களுக்கேஅல்லாமற்சுபாவத்திலேஇல்லாததினாலே, அகனமர்ந்து ஈதலினும் இது அரிதென்கிறகருத்தைக்கொண்டு, முகனமர்ந்தின்சொலனாகப்பெறின் என்றார். ஏகாரம்,அசைநிலை. இனி,முகனமர்ந்தின்சொலனாகப்பெறின், அது,அகனமர்ந்தீதல்போலநன்றெனக்கொ

ளினும் அமையும்.

௬௩.

முகத்தானமர்ந்தினிதுநோக்கியகத்தானு

மின்சொலினதேயறம்.

ப. எது-கண்டபொழுதேமுகத்தானவிருமபியி

னிதாகநோக்கிப்பின்ன

ணணிபவழிமனத்துடனாகியவினியசொற்களைச்சொலலுதலினகணணதேயறம

எது.

வி. நோக்கியெனனுமவினையெச்சமஇன்சொலெனவடையடுத்துநின்ற

முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டது-ஈதலினகணணதனறென்றவாறு. இவை

யிரண்டுபாட்டானுமின்முகத்தோடுகூடியவின்சொனமுனனரேபிணித்துக

கோடலினவிருந்தோமபு

ரறகடசிறந்ததெனபதுகூறப்பட்டது.

பு. (முக-ம்) எ-இ-ள்.

முகத்தானமர்ந்து-(கண்டபொ

ழுதே) முகத்தினாலேபொருந்தி,

இனிதுநோக்கி-இனிதாகப்

பார்த்து,

(பின்புகிட்டிவந்தபோது) அகத்தானும்-மனத்தோ

டுபட்டதாகிய, இன்சொலினதேயறம்-இனியசொற்களைச்சொ

ல்லுதலிடத்தையுடையதே அறமாவது, (ஈதலிடத்தையுடையதன்று,) என்று.

வி. ஈதலிடத்தையுடையதன்றாண்பது, குறிப்புஎச்சம். நோக்கினென்றவினையெச்சமானது, இன்சொல்லென்பதனை, இனியசொற்களைச்சொல்லுதல் எனவிரித்துச் சொல்லென்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டுமுடிந்ததெனக்கொள்க. இவை விரண்டுபாட்டாலும், இன்முகத்தோடுகூடியஇன்சொல், விருந்தோம்பலென்னும் அதிகாரத்திலேசொல்லியபடி, விருந்தோம்புதலுக்குச்சிறந்தது என்பது, சொல்லப்பட்டது. இனியதற்குநோக்கியென்னும் வினையெச்சத்தை, எச்சத்திரிபு எனக்கொண்டு, அது ஆம்என்னும் பெயரெச்சத்தைக்கொண்டுமுடிய, அப்பெயரெச்சம், இன்சொலினது, என்னுங்குறிப்புமுற்றின்பகுதியாகி, அடையடுத்துநின்றஇன்சொல், என்னும்பெயரோடுமுடிந்ததெனக்கொண்டு, முகத்திலுலே அமர்ந்தினிது

அடு ம. அதி. இனியவைகூறல்.

நோக்கினதிலுலே, மனத்தோடுபட்டுவந்ததாகிய இனியசொல்ல உடையதே அறமாவது, எனக்கொளினும் அமையும்.

கூச.

துன்பறூஉந் துவ்வாமையில்லாகும்யார்மாட்டு
மின்புறூஉமின்சொலவாக்கு.

ப.

எது-எலலாாமாடடுமினபததைமிகுவிககுமினசொலலையுடையாா
ககுததுளபததைமிகுவிககுநலகுரவிலலைபாமெனறவாறு.

வி.

நாமுதலியபொறிகளசுவைமுதலியபுலனகளைநுகராமையுடைமை
யிறறுவவாமையெனறா-யாாமாடடுமின்புறூஉமினசொலவாககுபபகை
யுநொ
துமலுமினறியுளளதுநணபேயாமாக
வேயவரெலலாசசெலவமுமெயதுவரென
பதுகருததது.

பு. (துன்-கு) எ-இ-ள்.

யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தும்,
இன்புறூஉம்-இன்பத்தை
அதிகப்படுத்துகின்ற,இன்சொலவ
ர்க்கு-இனியசொல்லைஉடை யவ ர் களுக்கு,
துன்புறூஉம்-துன்
பத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற, துவ்வா
மை-தரித்திரமானது,

இல்லாகும்-இல்லையாம், எறு.

வி. நாமுதலாகிய இந்திரியங்கள், இரசம்முதலாகியபுலன்

களை அநுபவியாதிருப்பதை உடையது,

தரித்திரமாதலால்

அதைத்துவ்வாமையென்றார். துப்பு, அநுபவம்.

துவ்வாமை, அ

நுபவியாமை. இப்படிச்சொன்னதினாலே, எல்லா

ரிடத்திலும்மி

குந்தஇன்பத்தைஉண்டாக்குகிற

இன்சொலுடையவர்களுக்கு

ப்பகையும்புதுமுகமும்இல்லாமல், நட்பேஉளதாம்.

உளதாக

வே, எல்லாச்செல்வமும்பொருந்துவார்கள்

என்பதாம்.

கூடு. பணிவுடையனின்சொலனாதலொருவற்
கணியல்லமற்றுப்பிற.

ப. எது-ஒருவனுககணியாவதுதனனாறறாழபபடுவாாகடடாழசசியுடை
யனாயெலலாாகணணுமினியசொலலையுடையனாதலிவையிரணடுமினறிமெயக
கணியுமபிறவணிகளணியாகாவெனறவாறு.

வி. இனசொலஞதகினமாகவிறபணிவுடைமையுமுடனகூறினார-மறற
சைநிலை-வேறறுமையுடைமையாறபிறவெனவுமிவைபோலபபோழகுசெயயா
மையானலலவெனவுகூறினார - இவையிரணடுபாடடாலுமினியவைகூறுவார
கருமமைபபயனகூறபபடடது.

பு- (ப-ற) எ-இ-ள். ஒருவற்கணி-ஒருவனுக்கு ஆபரண
மாவது, பணிவுடையன்-(தன்னுலே தாழப்படுவாரிடத்துலே)

ம. அதி. இனியவைகூறல். அக

தாழ்வுடையவனுகி,இன்சொலஞதல்-(எல்லாரிடத்திலும்) இனி
யசொல்லை உடையவனுவது,(இவையிரண்டுந்தவிர) பிற-(வே
றேதேகத்திலேதரிக்கப்பட்ட) ஆபரணங்கள், அல்ல-ஆபரண
ங்கள் அல்ல, எ-று.

வி. பணிவுடைய இன்சொல்லுக்கு இலமானதிலுலே,ப
ணிவுடைமையையும் அதலேடுசேர்த்தும்;இவையிரண்டுந்த
னக்கு ஐயிக்கியப்பட்டிருப்பதுபோலாகாமல்வேறுபட்டே
இருப்பதால், ஆபரணங்களைப்பிற என்றும்; இவற்றைப்போ
ல உயிர்க்கு அழகுசெய்யாமையாலும், ஒருவன்கற்றவர்சபை
யிலேஎல்லா ஆபரணங்களையும்பூண்டி இறுமாந்துகடுஞ்சொ
ற்சொல்லுவானுனுல் அவனைப்புறம்போக்கிக் கற்றவர்கண்ணு
லேநோக்கவும்நோக்கார், ஆதலால் அப்பொது அந்த ஆப
ரணங்களிருந்தும் அவனுக்குஒருசிறப்புமில்லாதலிலுலும், அணி
யல்லவென்றுஞ்சொன்னுர். மற்று, அனைநிலை. அணியென்ப

து, செய்யுளிருமருங்குஞ்சென்றுபொருள்முற்றுவதினாலே, தரப்பிசைப்பொருள்கொளாகக்கொள்க. இவையிரண்டுபாட்டாலும் இன்சொலுடையார்க்குவரும்இம்மைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

கூசு. அல்லவைதேயவறம்பெருகுநல்லவை
நாடியினியசொலின்.

ப. எது-பொருளாறபிறாககுநனமைபயககுஞசொறகளைமனததானாராயநதினியவாகவொருவனசொலலுமாயினவனுககுபபாவஙகடேயவறமவளருமெனறவாறு.

வி. தேயதலதனபகையாகியவறமவளாதலிறறனககுநிலையினறிமெலிதல--தவததினமுனனிலலாதாமபாவமெனபது மிபபொருடடு- நலலவைநாடிசசொலலுஙகாலுஙகடியவாகசசொலலினாகா தெனபதாமிதனானமறுமைபபயனகூறபபடடது.

பு. (அல்-ன்)எ-இ-ள். நல்லவை-(பொருளாற்பிறருக்கு) நன்மைதரப்படுஞ்சொற்களை, நாடி-(மனசினாலே)ஆராய்ந்து இனியசொலின்-இனிமையவாக (ஒருவன்)சொல்லுவானானால (அவனுக்கு) அல்லவைதேய-பாவங்கள்தேய்ந்துபோம்படியாக, அறம்பெருகும்-தருமம்வளரும், எறு.

11

வி.

தேய்தலாவது, தனக்குப்பகையாகிய அறம்வளர்வதி
னாலே, நிலை இல்லாமலே, மெலிந்துபோவது.

அல்லவைதேய
அறம்பெருகுதற்குஉதாரணம்,
விளக்குப்புகவிருண்மாய்ந்தாங்கொருவன்
றவத்தின்முன்னில்லாதாம்பாவம், எனக்காண்க.

நல்ல
வைநாடிச்சொல்லும்போதுங்
கடுஞ்சொல்லாற்சொல்லலாகா
தென்பதாம். இதினாலே மறுமைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

௯௭.

நயனீன்றுநன்றிபயக்கும்பயனீன்று
பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்.

ப. எது - ஒருவனுககிமமைககுநீதியையுமுணடாககிமறுமைககறத

தையும்பயக்கும்பொருளாற்பிறர்க்கு நன்மையைக்கொடுத்தினிமைப்பண்பினீங்காதசொல்லென்றவாறு.

வி. நீதியுலகத்தோடுபொருந்துதல்-பண்பென்றதீண்டதிகாரத்தானினிமைமேனின்றது-தலைப்பிரிதலொருசொன்னீர்மைத்து.

பு. (நய-ல்) எ-இ-ள். நயனீன்று - (ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு)நீதியையும்உண்டாக்கி,நன்றிபயக்கும்-(மறுமைக்கு)

அறத்தையுந்தரும், பயனீன்று-(பொருளாற்பிறர்க்குநன்மையாகிய) பிரயோசனத்தைத்தந்து, பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்-(இனிமையாகிய)குணத்திலேநின்றும்நீங்காதசொல், எறு.

வி. நயன், உலகத்தோடுபொருந்துகின்றநீதி. நயம்,நயன் என மொழி இறுதிப்போலியாய்நின்றது. பண்பு என்றது, இங்கே அதிகாரத்தினாலேஇனிமைப்பண்பாயிற்று. தலைப்பிரிதல், பிரிதல்; இது,இரண்டுசொற்போலத்தோன்றினாலும் ஒரு சொல்லின்தன்மையையுடையது;அல்லதுதலையென்பது, இடமெனக்கொண்டு,இடத்தில்நின்றுநீங்குதல்எனினும்அமையும்.

கூஅ. சிறுமையுணீங்கியவின்சொன்மறுமையு
மிம்மையுமின்பந்தரும்.

எது-பொருளாற்பிறர்க்குநோயசெய்யாதவினியசொல்லொருவனுக்கிருமையினுமின்பத்தைப்பயக்குமென்றவாறு.

வி. மறுமையினபமபெரிதாகவினமுறகூறப்பட்டது-இமமையினபமா
வதுலகநதனவயததநாதலானலவனவெயதியினபுறுதல - இவையிரணடுபாட
டானுமிருமைபபய னுமொருகெயதுதலவலியுறுதிபபட்டது.

டு. (சி-ம்)ஈ-இ-ள்.

சிறுமையுணீங்கியவின்சொல்-(பொ
ருளாற்பிறர்க்குச்செய்யுந்)
தீண்டப்பிரயோசனத்திலேநின்று
நீங்கியஇனியசொல்லானது,
மறுமையுமிம்மையுமின்பந்தரு
ம்-(ஒருவனுக்கு) இம்மைமறுமையென்கின்ற
இருமையிலும்
இன்பத்தைத்தரும், எறு.

வி. சிறுமை, துன்பம்; அது, கடுஞ்சொல்வின்பயனுத
லாற்சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல்லென்றார். மறுமை இன்

பம்பேரிதாதலால்அது,முன்சொல்லப்பட்டது.இம்மை இன்பமாவது, இன்சொலுடையானுக்கு உலகந்தன்வசப்படுதலாலே, நல்லவைகளை அடையப்பெற்றுஅநுபவித்து இன்பப்படுவது. இவையிரண்டுபாட்டாலும்இருமைப்பயன்முழுமையும்

பெறுவது, வலியுறுத்தி (பலப்படுத்திச்)

சொல்லப்பட்டது,

௯௯. இன்சொலினிதீன்றல்காண்பானெவன்கொலோ
வன்சொல்வழங்குவது.

ப. எது - பிறாகூறியவினசொறறனகனபமபயததலையநுபவிததறிகினறவனதுநிறகபபிறாமாடடுவனசொலலைசசொலலுவதெனனபயனகருதியெனறவாறு.

வி. இனிதெனறதுவினைககுறிபபுபபெயர - கடுஞசொறபிறாககுமிஞனதாகவினதுகூறலாகாதெனபதுகருதது.

பு. (இன்-து)எ-இ-ள். இன்சொல்-(பிறர்சொல்லிய)இனியசொல்லானது, இனிதீன்றல்-(தனக்கு)இன்பந்தருவதை, காண்பான்-(அநுபவித்து)அறிபவன், (அதைவிட்டுப்பிறரிடத்தில்) வன்சொல்வழங்குவது-கடுஞ்சொல்லைச்சொல்வது, எவன்கொலோ-என்ன (பிரயோசனத்தைக்குறித்தோ,) எறு.

வி. கொல் என்றது, அசைநிலை. கடுஞ்சொல்லானது, பிறருக்கும் இன்பமாகாது, ஆதலால் அது சொல்லலாகாதென்பதுகருத்து.

௱. இனியவுளவாகவின்னாதகூறல்
கனியிருப்பக்காய்கவர்ந்தற்று.

ப. எது-அறமபிறககுமினியசொறகளுநதனககுளவாயிருககவவறறை ககூறுதுபாவமபயககுமினனாதசொறகளையொருவனகூறுதலினியகனிகளுநத னகைககணுளவாயிருககவவறறைநுகராதினனாதகாயகளை நுகாநததனோடொ ககுமெனறவாறு.

வி. கூறுதலெனபதனாறசொறகளெனபதுபெறறாம - பொருளவிசேடி ததுநினறபணபுகளுவமைககணணுஞ்செனறன-இனியகனிகளெனறதவவையு ணடநெலவிககனிபோலவமிழதானவறறை-இனனாதகாயகளெனறது- காஞசி ரஙகாயபோலநஞசானவறறை-கடுஞசொறசொலலுதனமுடிவிறறனககேயின னாதெனபதரம - இவையிரணடுபாடடானுமினனாதகூறவினகுறறஙகூறபபட டது.

பு. (இ-று) எ-இ-ள். இனிய-(தருமத்தைஉண்டாக்குகின்ற) இனிமையையுடையசொற்களும், உளவாக-(தனககு) உண்டாயி ருக்க, (அவற்றைவிட்டுப்பாவத்தையுண்டாக்குகின்ற) இன்னாத- இன்பமில்லாதவையாகியசொற்களை, கூறல்-(ஒருவன்) சொல் வது, கனியிருப்ப-(இனிய) கனிகளும் (தன்கையில்) உண்டாயி ருக்க, (அவற்றைப்புசியாமல்) காய்கவர்ந்தற்று-(இனிமையில் லாத) காய்களைப்புசித்ததோடேயொக்கும், எறு.

வி. கூறல்என்பதினாலே, சொற்களென்பதுபெற்றோம்.

உபமேயமாகியசொற்களைவிசேடித்துநின்ற இனிமை இன்னாமை என்னும்பண்புகள், உபமானமாகிய கனி காய் என்பனவற்றையும் விசேடித்துநின்றன. இங்கே உபமான அடையாகிய இனிமை இன்னாமைகள், அமிர்தத்தையும்விடத்தையும் ஒத்தபண்புகள். கடுஞ்சொல்லைச்சொல்வது, முடிவிலேதனக்கேதீங்குதருமென்பதுகருத்து. இவையிரண்டுபாட்டாலுங்கடுஞ்சொற்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௧. அதிகாரம்.

செய்நன்றியறிதல்.

ப-ம. செயநனறியறிதலஅஃதாவது - தனககுபபிறாசெயதநனமையைமறவாமை -இனியவைகூறியிலலறமவழுவாதாாககுயதியிலகுறறஞசெய நனறிகோறலேயாகலினதனைபபாதுகாததுககடிதறபொருடடிஃதினியவை கூறலினபினவைககபபடடது.

௰௧. அதி. செய்நன்றியறிதல். அ௫

பு-ம். (செய்-ல்)

அதாவது-தனக்குப் பிறர்செய்தநன்

மையைமறவாமல்

அறிவதைச்சொல்வது. இனியசொற்களைச்

சொல்லி இல்லறத்திலேவழுவாதவர்க்கு ஒழியாதகுற்றமாவது செய்நன்றிமறப்பதேயாதலால், அதைப்பாதுகாத்துவிலக்கு கிறநிமித்தம், இனியவைகூறலின்பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

௱௧.

செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும் வானகமுமாற்றலரிது.

ப.

எது-தனககுமுனனோருதவிசெயயாதிருககவொருவனபிறனுககுச செயதவுதவிககுமணணுலகுமவிணணுலகுங கைமாறுககொடுததாலுமொத தலரிதெனறவாறு.

வி. கைமாறுகளெலலாஙகாரணமுடையவாகலிறகாரணமிலலாவுதவி ககாறறுவாயின-செயயாமைசசெயதவெனறுபாடமோதிமறிததுதவமாடடா மையுளளவிடததுசசெயதவுதவியெனறுரைபபாருமுளா.

பு. (செய்-து)எ-இ-ள். செய்யாமல்-(தனக்குமுன்னொரு உதவி) செய்யாதிருக்க, செய்தவுதவிக்கு-(அவன்பிறன் ஒருவனுக்குச்) செய்யப்பட்ட உதவிக்கு, வையகமும்வானகமும்-மண்ணுலகத்தையும் வானுலகத்தையும், (கைமாறாகக்கொடுத்தாலும்) ஆற்றலரிது-ஆற்றாது, எறு.

வி. கைமாறுதவிகள் எல்லாங்காரணமுடையவை, இது காரணம் இல்லா உதவிஆகலால், ஆற்றலரிதென்றார். செய்யாமைச்செய்தவுதவியென்றுபாடமோதி, மறுபடி உதவமாட்டாமல் இருந்த இடத்திற்செய்த உதவியென்றுசொல்வாரும்

உண்டு.

௱௨. காலத்தினாற்செய்தநன்றிசிறிதெனினு
ஞாலத்தின்மாணப்பெரிது.

ப. எது-ஒருவனுககிறுதிவநதவெலலைககணொருவனசெயதவுபகாரந
தனனைநோககசசிறிதாயிருநததாயினுமககாலநதனனைநோககநிலவுலகததி
னுமிகபபெரிதெனறவாறு.

வி. அககாலநோககுவதலலதுபொருணோககலாகாதெனபதாம-கால
ததினாலெனபதுவேறறுமைமயககம.

பு. (கா-து) எ-இ-ள். காலத்தினால்-(ஒருவனுக்கு ஆபத்
துவந்த) காலத்திலே, செய்தநன்றி-(ஒருவன்) செய்த உபகா

அகூ ௰க. அதி. செய்நன்றியறிதல்.

ரம்,

சிறிதெனினும்-(அந்தஉபகாரத்தைப்பார்க்கச்)சிறிதாயி
ருந்தாலும், (அந்தக்காலத்தைக்குறிக்க)
ஞாலத்தின்-நிலவுலக த்திலும்,
மாணப்பெரிது-மிகவும்பெரிதாம், எறு.

வி. காலத்தில் என்பதற்குக் காலத்தினால் என ஆலுருபு, மயங்கிநின்றது, உருபுமயக்கம். காலத்தைக்குறிப்பதே அல்லாமற்பொருளைக்குறிக்கலாகாது, என்பதுகருத்து.

ஈகூ. பயன்றூக்கார்செய்தவுதவிநயன்றூக்கி
னன்மைகடலிற்பெரிது.

ப. எது-இவாகதிதுசெயதாவினனதுபயககுமெனருராயதவிலராயச செயதவுதவியாகியவீரமுடைமையையாராயினநதநனமை கடலினுமிகபபெரிதாமெனறவாறு.

வி. இவைமூனறுபாடடாலுமுறையே காரணமினறிச செயததூஉங காலததினாறசெயததூஉமபயனறூககாசசெயததூஉமளவிலவாதவகூறபபடடன.

பு. (பய-து) எ-இ-ள். பயன்றூக்கார்-(இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னதுபலிக்குமென்று) அந்தப்பயனை ஆராயாதவராகி,(ஒருவனுக்குச்)செய்தவுதவிநயன்-செய்தஉதவியினுடையநீதியை, தூக்கின்-ஆராய்ந்துபார்த்தால், நன்மைகடலிற்பெரிது-(அந்த) நன்மையானதுகடலினும்மிகப்பெரிதாம், எறு.

வி. பயன்றூக்கார்என்னுமுற்றுவினை, இங்கே எச்சவினையாய்நின்றது; வினைமுற்றேவினையெச்சமாகலுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இவைமூன்றுபாட்டாலுமுறையாகவே, காரணமில்லாமற்செய்த உதவிக்கும், காலத்திற்செய்த உதவிக்கும், பயனை ஆராயாதுசெய்த உதவிக்கும், அளவில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

௱௪. தினைத்துணை நன்றிசெயினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர்பயன்றெரிவார்.

ப. எது-தமக்குத்தினையளவிற்றாகியவுபகாரத்தையொருவன்செய்தானாயினும்தனையவ்வளவிற்றாக்கக்கருதாதுபனையளவிற்றாக்கக்கருதுவரக்கருத்தின்பயன்றெரிவாரென்றவாறு.

௰௧. அதி. செய்நன்றியறிதல்

அஎ

வி.

தினை--பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக்காட்டுவன்சில்வள்வை-அக்கருத்தின்பயனாவதங்ஙனங்கருதுவாராக்குவரும்பயன்.

பு. (தினை-ர்) எ-இ-ள். தினைத்துணை நன்றிசெயினும்-(தமக்குத்) தினை அளவு உபகாரத்தை (ஒருவன்)செய்தானானாலும், (அதை அந்த அளவாகநினையாமல்) பனைத்துணையாக்கொள்வர்-பனை அளவாக (மனதிலே)

நினைத்துக்கொள்வர், பயன்

றெரிவார்-அந்தநினைப்பின்பயனைத்தெரியத்தக்கவர்,

எறு.

வி. தினைபனையென்பவை,

சிறுமைபெருமைகளுக்குக்

காட்டப்படுஞ்சில அளவு. அந்தநினைப்பின்பயனாவது, அப்ப

டிநினைப்பவர்களுக்குவரும்பிரயோசனம்.

௱௫. உதவிவரைத்தன்றுதவியுதவி செயப்பட்டார்சால்பின்வரைத்து.

ப.

எது-கைமாறானவுதவிகாரணததானுமபொருளானுஙகாலததானு

மாகிய மூவகையானுமுனசெயத வுதவியளவிறறனறதனைச செ

சயவிததுககொ

ணடவாதமமமைதியளவிறறெனறவாறு.

வி. சாலபெவவளவுபெரிதாயிற றுதவியுமவவளவுபெரிதாமெனபாாசா

லபினவரைததெனறாஇவையிரணடுபாடடானுமூனறுமலலாதவுதவிமாததிர

முமறிவாாககுசசெயதவழிபபெரிதாமெனறுகூறபபடடது.

பு. (உத-து) எ-இ-ள். உதவி-கைம்மாறு உதவியானது, உதவிவரைத்தன்று-(காரணம்பற்றியும் பொருள்பற்றியுங்கால ம்பற்றியுமுன்செய்த) உதவி அளவையுடையதன்று, உதவிசெ யப்பட்டார்-அந்த உதவியைச்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டவ ருடைய, சால்பின்வரைத்து-மேன்மையின் அளவைக்கொண் டிருக்கும், எறு.

வி. மேன்மை எவ்வளவுபெரிதாயிற்றோ, உதவியும் அவ்

வளவுபெரிதாமென்றுசொல்லவந்தவர், சால்பின்வரைத்துஎன்றார். உதவிவரைத்தன்று என்றதினாலே, முன் உதவி என்றது, கைம்மாறுஉதவியென்பதுபெற்றோம். இவையிரண்டுபாட்டாலுமேற்சொல்லப்பட்டமூன்றும் அல்லாதகைம்மாறு உதவி மாத்திரமும்அறிவார்க்குச்செய்தபோதுபெரிதாமென்றுசொல்லப்பட்டது.

அஅ ௰க. அதி. செய்நன்றியறிதல்.

௱௬.

மறவற்கமாசற்றார்கேண்மைதுறவற்க
துன்பத்துட்டுப்பாயார்நட்பு.

ப. எது-துனபககாலததுததனககுபபறறுககோடாயினாரதுநடபை விடாதொழிகவறிவொழுககஙகளிறகுறறமறறாரதுகேணமையை மறவாதொழிகவெனறவாறு.

வி. கேணமை-கேளாநதனமை-இமமைககுறுதிகூறுவாாமறுமைக குறுதியுமுடனகூறினாா.

பு. (மற-பு) எ-இ-ள், துன்பத்துள்-துன்பம்வந்தகாலத்தில், துப்பாயார்நட்பு-(தனக்கு) ஆதாரமாயினவருடையசிநேகத்தை, துறவற்க-விடாதிருக்க, மாசற்றார்கேண்மை-(அறிவுஆசாரங்களிலே) குற்றமற்றவருடையநட்பை, மறவற்க-மறவாதிருக்க, எறு.

வி. துப்பு, ஊன்றுகோல். அதுபோலத்தளர்ச்சிவந்தபோதுதாங்கினார் என்றுசொல்லவந்தவர், துன்பத்துட்டுப்பாயார் என்றார். இவர்நட்பு இம்மைக்குஉறுதியென்றுசொல்லவந்தவர், மறுமைக்குறுதியாகிய, மாசற்றார்கேண்மையுமுடன்சொன்னார்.

௱௭. எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்தங்கண்
விழுமந்துடைத்தவர்நட்பு.

ப. எது--தங்கணையதியதுன்பத்தைநீக்கினவருடையநட்பினையெழுமையினையுடையதமமெழுவகைப்பிறப்பினுநினைப்பாநல்லோரென்றவாறு.

வி. எழுமையென்றதுவினைப்பயன்றொடருமேழுபிறப்பினையதுவளையாபதியுடகண்டது--எழுவகைப்பிறப்புமேலேயுரைத்தாம்- விரைவுதோன்றத்துடைத்தவரென்றார்--இவையிரண்டுபாட்டானுநன்றிசெய்தாரதுநட்புவிடலாகாதென்றதுகூறப்பட்டது.

பு. (எழு-பு) எ-இ-ள். தங்கண்-தம்மிடத்து, (அடைந்த) விழுமம்-துன்பத்தை, துடைத்தவர்நட்பு-நீக்கினவருடையசிநேகத்தை, எழுமை-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய, எழுபிறப்பும்-(தமது) எழுவகைப்பிறப்பிலும், உள்ளுவர்-நினைப்பார் (நல்லோர்,) எறு.

வி. எழுமை என்றது, வினைப்பயன்தொடரும்எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களை, அது, வளையாபதியென்னும்இலக்கியத்திற்கண்டது. விரைவுதோன்றும்படியாகத் துடைத்தவரென்

ஞர்.

இனி இதற்குவேறுரை. தங்கண்-தமதுகண்களிலேநின்றும், வீழும்-விழுகின்ற, அம்-நீரை (கண்ணீரை,) துடைத்தவர்-போக்கினவருடைய, நட்பு-சிநேகத்தை, எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய எழுவகைத்தோற்றங்களிலும் (சனனந்தோறும்) நினைப்பார், (நல்லோர்) எறு.

இதற்கு-வி. வினையினால் எடுத்த உடம்புகளுக்கு அடுத்தகுணங்கள்முழுவதும்அமைந்திருப்பதுஅரிதாதலால்,அவைமுழுதும் அமைந்தவெனச்சொல்லவந்தவர், எழுமையெழுபிறப்புமென்றும்,தமதுஉள்ளத்திலேநின்றும்அளவிடக்கூடாமல் எழுந்ததுன்பத்தை ஒழித்தவரென்றுசொல்லவந்தவர், அதன்காரியமாகியகண்ணீரைத் துடைத்தவரென்றுஞ்,சொன்னார். இவையிரண்டுபாட்டாலும், உதவிசெய்தவருடையநட்பைவிடலாகாதென்றது, சொல்லப்பட்டது.

௱அ. நன்றிமறப்பதுநன்றன்றுநன்றல்ல

தன்றேமறப்பதுநன்று.

ப. எது-ஒருவனமுனசெயதநனமையைமறபபதொருவறகறனனறவனசெயததீமையைசசெயதபொழுதேமறபபதறனென்றவாறு.

வி. இரணடுமொருஙகேசெயயபபடடவழிமறபபது மறவாததுமவகுததுககூறியவாறு.

பு. (நன்-று)எ-இ-ள். நன்றி-(ஒருவன்செய்தஉதவியை,

மறப்பது-(ஒருவன்) மறந்துவிடுவது, நன்றன்று-தருமம் அன்றாம், நன்றல்லது-(அவன்பின்புசெய்த) தீமையை, அன்றே-அப்பொழுதே, மறப்பது நன்று-மறந்துவிடுவது தருமமாம், எறு.

வி. இரண்டும் ஒருவனாலேசெய்யப்பட்டபோது, மறப்பதும், மறவாததுஞ், சொல்லியபடி.

ஈகூ. கொன்றன்னவின்னாசெயினுமவர்செய்த
வொன்றுநன்றுள்ளக்கெடும்.

ப. எது - தமக்குமுன்னொருநன்மைசெய்தவர்பின்கொன்றாலொத்தவின்னாதவற்றைச்செய்தாராயினுமவையெல்லாமவர்செய்த நன்மையொன்றனையுநினைக்கவில்லையாமென்றவாறு.

12

கூ௰ ௰க. அதி. செய்நன்றியறிதல்.

வி. தினைத்துணைபனைத்துணையாகக்கொள்ளப்படுதவினவவொன்றுமேயவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமென்பதாம்-இதனான்றல்லதன்றேமறக்குந்திறங்கூறப்பட்டது.

பு. (கொன்-ம்) எ-இ-ள். கொன்றன்ன-(தமக்குமுன்னொரு உதவிசெய்தவர்பின்தன்னைக்) கொன்றதைஒத்த, இன்னாசெயினும்-துன்பங்களைச்செய்தாராயினும், (அவையெல்லாம்) அவர்செய்தவொன்றுநன்று-அவர்முன்செய்த ஒரு உதவியையும், உள்ளக்கெடும்-நினைக்கக்கெடும், எறு.

வி. தினைத்துணை நன்றியைப் பனைத்துணையாகக்கொள்ளப்படுதலாலே, அந்த ஒன்றுமே அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமென்பது, கருத்து. இதினாலே நன்றல்லதை அன்றேமறப்பதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௰ .எந்நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வில்லைச்
செய்நன்றிகொன்றமகற்கு.

ப. எது-பெரியவறங்களைச்சிதைத்தாரக்கும்பாவத்தைநீங்கும்வாயிலுண்டாமொருவன்செய்தநன்றியைச்சிதைத்தமகனுக்கு அஃதில்லையென்றவாறு.

வி. பெரியவறங்களைச்சிதைத்தலாவது- ஆனமுலையறுத்தலுமகளீர்கருவுசிதைத்தலுமபாரபபாரத்தபுதலுமுதலியபாதங்களைச்செய்தல்- இதனாறசெய்நன்றிகோறலின்கொடுமைகூறப்பட்டது.

பு. (எந்-கு) எ-இ-ள். எந்நன்றிகொன்றார்க்கும்-எந்தத்தருமங்களை அழித்தவர்க்கும், உய்வுண்டாம்-(அந்தப்பாவத்தை ஒழிக்கும்) ஒழிவுண்டாகும், செய்நன்றி-(ஒருவன்) செய்த உதவியை, கொன்றமகற்கு-கெடுத்தமனிதனுக்கு, உய்வில்லை-(அந்தப்பாவ) ஒழிவு இல்லை, எறு.

வி. கோவில், அறச்சாலை,பசு,பார்ப்பார்,கற்புடைமகளீர், முதலியபாதுகாவல் அறங்களைக்கெடுத்தவரும்அடங்குதற்கு, எந்நன்றிகொன்றார்க்குமென்றார். இதினாலே,செய்நன்றிகெடுத்தவின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

௰உ. அதிகாரம்.

நடுவுநிலைமை.

ப-ம. நடுவுநிலைமை-அஃதாவது-பகைநொதுமனணபெனனுமூன்றுபகுதியினுமறத்தினவழுவாதொபபநிறகு நிலைமை-இதுநன்றிசெய்தாரமாட

டநநனறியினைநினைததவழிசசிதையுமனறெயவவிடததுஞசிதையலாகாதென றறகுசசெயநனறியறிதலினபினவைககபபட்டது.

பு-ம். (நடு-மை) அதாவது; பகை, புதுமுகம், நட்பு, என்கின்றமூன்றுபாலிலுந் தருமத்திலேதவறாமற் சமமாகநிற்கும் நிலைமையைச்சொல்வது. இது, உதவிசெய்தவரிடத்தில் அந்த உதவியைநினைத்தபோது, இந்தநடுவுநிலைமைகெடுமாதலால், அப்படிப்பட்டஇடத்திலுங்கெடலாகாது என்பதற்காகச்செய்நன்றியறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௰௧. தகுதியெனவொன்றுநன்றேபகுதியாற் பாற்பட்டொழுகப்பெறின்.

ப. எது-நடுவுநிலைமையெனறுசொலலபபடுமோரறமுமேநனறுபகை நொதுமனணபெனனும பகுதிதோறுமதனமுறைமையைவிடாதொழுகபபெறினெனறவாறு.

வி. தகுதியுடையதனைததகுதியெனறா-ஊராணோதேவகுலமெனபதுபோலபபகுதியானெனபுழியானுருபுதோறுமெனபதனபொருடடாயநினறது--பெறினெனபதவவொழுககததருமைதோனறநினறது--இநனாடுவுநிலைமையதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (தகு-ன்) எ-இ-ள். தகுதியெனவொன்றுநன்றே-நடுவுநிலைமையென்கின்றஒருதருமமுமேநன்று, பகுதியான்-(பகை, புதுமுகம், நட்பு, என்னும்) பால்களிலேயெல்லாம், பாற்பட்டு-(அந்தநடுவுநிலைமையின்) உரிமையொடுகூடி, ஒழுகப்பெறின்-நடக்கப்பெற்றால், எறு.

வி. தகுதியை உடையதைத்தகுதிஎன்றது, ஆகுபெயர். ஊரானோர்தேவகுலம், என்பதற்குப்பொருள், ஊர்தோறும் ஒருதேவகோயில்; இதுபோலப்பகுதியான் என்னுமிடத்தில், ஆன் உருபு, தோறும்என்பதன்பொருள்படநின்றது. பெறின் என்றது, அந்த ஒழுக்கத்தினது அருமைதோன்றும்படியாகநின்றது. இதினாலே, நடுவுநிலைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௰௨. செப்பமுடையவனாக்கஞ்சிதைவின்றி
யெச்சத்திற்கேமாப்புடைத்து.

ப. எது-நடுவுநிலைமையையுடையவனதுசெலவமபிறாசெலவமபோலழிவின்றியவனவழியினுளளாககுமவலியாதலையுடைததெனறவாறு.

௯௨ ௰௨. அதி. நடுவுநிலைமை.

வி. விகாரததாறறொககவெசசவுமமையானிறககுநதுணையுமவனறனககுமேமாபபுடைததெனபதுபெறறாம--அறததொடுவருதலினனனதாயிறது-தானிறநதுழியெஞசிநிறபதாகலினெசசமெனறா.

பு. (செப்-து) எ-இ-ள். செப்பமுடையவனாக்கம்-நடுவுநிலைமையை உடையவனதுசெல்வமானது, சிதைவின்றி(பிற

ர்செல்வம்போல) அழிவில்லாமல், எச்சத்திற்கு-(அவன்)சந்ததிக்கும், ஏமாப்புடைத்து-இன்பமாவதையுடைத்து, எறு.

வி. எச்சத்திற்கு என்னுமிடத்து, உம்மைகுறைந்துநின்றதாதலால், அவன் இறக்கும் அளவும் அவனுக்கும் இன்பமாவதை உடைத்தாம் என்பது, பெறப்பட்டது. தருமத்தொடு பொருந்திவருதலாலே, அப்படியாமெனக்காண்க. தான் இறந்தபோதுமிகுந்துநிற்பதாதலால், சந்ததியை எச்சமெனப்பட்டது. இதினாலே, நடுவுநிலைமையானுடையசெல்வம் அழியாதென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௱௰௩. நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை யன்றேயொழியவிடல்.

ப. எது-தீங்கினறிநனமையேபயநததாயினுநடுவுநிறறலையொழிநதுண்டாகினறவாககதைதயபபொழுதேயொழியவிடுகவெனறவாறு.

வி. நனமைபயவாமையினனறேதரினுமெனறா-இகததலானெனபதிகநதெனததிரிநதுநினறது-இவையிரணடுபாடடானு முறையேநடுவுநிலைமையானவநதசெலவநனமைபயததலுமேனைசசெலவந தீஙகு பயததலுஙகூறபபடடன.

பு. (நன்-ல்) எ-இ-ள். நன்றேதரினும்-(தீங்கில்லாமல்) நன்மையையேதருமானாலும், நடுவிகந்து-நடுவுநிலைமையை நீங்கினதினாலே, ஆம்-உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை-செல்வத்தை, அன்றே-அப்பொழுதே, ஒழியவிடல்-ஒழிந்துபோம்படியாகவிடுக, எறு.

வி. செயவெனெச்சம், நடுவிகந்துஎன்கின்ற இறந்தகால

வினையெச்சமாகத்திரிந்து, இங்கேகாரணப்பொருட்டாய்நின்றது. நடுவுநிலைமையைவிட்டதினாலேவருஞ்செல்வமானது நன்மைதருவதே இல்லை, அப்பொழுது நன்மைதருவதுபோலத் தோன்றினும், பின்பு அநுபவத்தில், தீவினைப்பயனாகவேவிளையுமாதலால், அதைவிரும்பலாகாதென்பதுகருத்து. இதினா

௰௨. அதி. நடுவுநிலைமை. ௯௩

லே, நடுவுநிலைமை ஒழிந்துவந்தசெல்வந்தீங்குதருமென்பது சொல்லப்பட்டது.

௱௰௪. தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ

ரெச்சத்தாற்காணப்படும்.

ப. ஏது-இவர நடுவுநிலைமையுடையரிவர நடுவுநிலைமையிலரென்னும்விசேடமவரவருடைய நன்மைக்கள்துணமையானுமின்மையானுமறியப்படுமென்றவாறு.

வி. தக்காரக்கெச்சமுண்டாதலுந்தகவிலாரக்கிலலையாதலுமொருத லையாகலினிருதிறத்தாரையுமறிதற்கவைகுறியாயின்-இதனாற்றக்காரையுந்தக விலாரையுமறியுமாறுகூறப்பட்டது.

பு. (தக்-ம்) எ-இ-ள். தக்கார்-(இவர்) நடுவுநிலைமையு டையவர், தகவிலர்-(இவர்)நடுவுநிலைமையில்லாதவர்,என்பது-என்றுசொல்லப்படுவது, அவரவரெச்சத்தாற்காணப்படும்-அவரவருடைய மக்களாலே அறியப்படும், எறு.

வி. வித்தினாலேமரத்தை அறிவதுபோல அவர்பெற்ற மக்களாலே,தக்காரையுந்தகவிலாரையுந்தானே அறியலாமென் பார், காணப்படுமென்றார். செந்நெலானாயசெழுமுளைம ற்றுமச்செந்நெலேயாகிவிளைதலால்-மகனறிவு தந்தையறிவு எனப்பிறருமிப்படிச்சொல்லுதல்காண்க. இதினாலே, தக்கா ரையும்தகவிலரையும் அறியுங்குறிசொல்லப்பட்டது.

௱௰௫. கேடும்பெருக்கமுமில்லல்லநெஞ்சத்துக் கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எது-தீவினையாறகேடுநலவினையாறபெருககமுமயாவாககுமுனனே யமைநதுகிடநதனவவவாறறையறிநதவைகாரணமாகமனததிறகோடாமை

யேயறிவானமைந்தாரக்கழகாவதென்றவாறு.

வி. அவைகாரணமாகக்கோடுதலாவதவையிப்பொழுதுவருவனவாகக் கருதிக்கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம்வருதலைக்குறித்துமொருதலைக்கணிற்றல்-அவற்றிற்குக்காரணம்பழவினையேகோடுதலன்றெனவுண்மையுணர்ந்து நடுவுநிற்றல்சாலவினையழகுசெய்தலிற்சான்றோர்க்கணியென்றார்.

பு. (கே-ணி) ஈ-இ-ள். கேடும்-(தீவினையாற்) கெடுதலும், பெருக்கமும்-(நல்வினையாற்)பெருகுதலும், இல்லல்ல-இல்லாமலல்ல,(முன்னேதானேயாவர்க்கும் அமைந்திருந்தனவாம் ஆதலால் அதுதெரிந்து அந்தஇரண்டுங்காரணமாக) நெஞ்ச

த்துக்கோடாமை-மனத்திற் கோணாதிருப்பதே, சான்றோர்க்கணி-(அறிவிலே)பூரணமானவர்க்கு அழகு, ஏறு.

வி. அந்தஇரண்டுங்காரணமாகக்கோணுதலாவது, அவை இப்பொழுதேவருபவையாகநினைத்துக், கேடுவாராதிருப்பதைக்குறித்தும், பெருக்கம்வருவதைக்குறித்தும், சமனாகநில்லாமல்ஒருபாலிலேநிற்பது. அவற்றினுக்குக்காரணம்பழவினையே, அதுகோணாமலே தம்மைநாடிவந்துஅடையுமென்று உண்மைஉணர்ந்து, நடுவிலேநிற்பது, சான்றோரை அழகுசெய்வதாற், சான்றோர்க்கணியென்றார். பழவினைகோணாமலே தம்மைநாடிவந்தடையுமெனபதற்கு உ-ம்,

பல்லாவொளித்துவிடினுங்குழக்கன்று
வல்லதாந்தாய்நாடிக்கோடலைத், தொல்லைப்,

பழவினையு மன்னதகைத்தேதற்செய்த,

கிழவனைநாடிக்கொளற்கு, எனக்காண்க. இ-ள் அதன் தாயை விகாரப்படுத்திப்பலபசுக்கள்நடுவிலே நிற்கச்செய்து அதன்கன்றை அவிழ்த்துவிட்டபோதும் அந்தக்கன்று தன்தாயைத்தேடிசசென்று அடையவல்லதாம் பழவினையுந்தன்னை உண்டுபண்ணின கருத்தனைநாடிச்சென்றடைதற்கு அதுபோலும வன்மைக்குணத்தையுடையது, எனக்காண்க.

ஈ௰௬. கெடுவலியானென்பதறிகதன்னெஞ்ச
நடுவொரீஇயல்லசெயின்.

ப. எது-ஒருவனறனனெஞசநடுவுநிறறலையொழிநதுநடுவலலவறறைச செயய நினைககுமாயினதநினைவையானகெடககடவேனெனறுணருமுற்பாதமாகவறிகவெனறவாறு.

வி. நினைததலுஞசெயதலோடொககுமாகலிறசெயினெனறா.

பு. (கெடு-ன்.)எ-இ-ள் தன்னெஞ்சம்-ஒருவனுடைய மனசானது, நடுவொரீஇ-நடுவுநிலைமையை நீங்கி, அல்லசெயின்-(நடுவுநிலைமை) யல்லாதபாவங்களைச்செய்ய நினைக்குமானால், (அந்தநினைவைஅப்பொழுதே) கெடுவலியானென்பதறிக -நான்கெடக்கடவேனென்பதாகஅறிந்துகொள்க, எறு.

வி. நினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்குமாதலால் நினைப்பின்என்னாமற்செயின் எனவும், அந்தநினைப்பினாலேபின்புகெ

டுவது நிச்சயமாதலாற், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துக் கெடுவல்யானென்பது எனவுஞ், சொன்னார். அந்தநினைவை என்பது, குறைந்துநின்றது. என்பது என்றதை, என்பதாக என முற்றெச்சமாக்கி, அறிக என்னும் வியங்கோள் வினைகொண்டு முடிந்ததெனக்காண்க.

ஈ௰௭. கெடுவாகவையாதுலகநடுவாக

நன்றிக்கட்டங்கியான்றாழ்வு.

ப. எது-நடுவாகநின்றறந்தினகணணேதங்கினவனதுவறுமையைவறுமையென்றுகருதாருயாநதோரென்றவாறு.

வி. கெடுவென்பதுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர்-செல்வமென்றுகொள்ளுவரென்பதுகுறிப்பெச்சம் - இவைமூன்றுபாட்டானுமுறையே- கேடும்பெருக்கமுங்கொடுதலாலவாராதென்பதூஉங்கொடுதலகேட்டிற்கேதுவென்பதூஉங்கோடாதவன்றாழ்வுகேடன்றென்பதூஉங்கூறப்பட்டன.

பு. (கெ-வு.)எ- இ-ள். நடுவாக-நடுவுநிலைமையாகியநீதியையுடையவனாக, நன்றிக்கண்-தருமத்திலே, தங்கியான்-நிலைத்தவனுடைய, தாழ்வு-வறுமையை, கெடுவாக-வறுமையாக, வையாதுலகம்-கொள்ளாருயர்ந்தோர்,(செல்வமென்றுகொள்வார்,) எறு.

வி. கெடு என்றது, ஏவல்வினையன்று, விகுதிக்குமுன்னிற்குமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். தாழ்வு, கெடு, என்பவையாகுபெயர். செல்வமென்றுகொள்வாரென்பது, அருத்தாபத்தி. இவைமூன்றுபாட்டாலும் முறையேகேடும் பெருக்கமும், மனத்திற்கோணுதலாலே வாராதென்பதும், கோணுதல் கேட்

டிற்குக்காரணமென்பதும், கோணாதவன் வறுமை வறுமையனறென்பதுஞ, சொல்லப்பட்டன.

௱௰௮.சமஞசெய்துசீர்தூககுங்கோல்போலமைந்தொருபாற் கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எது-முனனேதானசமனாகநினறுபின றனகணவைததபாரததை வரையறுககுநதுலாமபோல விலககணஙகளானமைநதொரு பககததுககோடாமைசானறோககழகாமெனறவாறு.

வி. உவமையடையாகிய சமஞசெயதலுஞ சீர்தூககலும பொருடகணணும பொருளடையாகிய வமைதலுமொருபாறகோடாமையு முலமைககணணுஙகூடடிசசானறோ சீர்தூககலாவது தொடைவிடைகளாறகேடடவற

றையூழானுளளவாறுணாதலாகவுமொருபாற கோடாமையாவதவவுளளவாறறைமறையாதுபகைநொதுமனடபெனனுமூனறுதிறததாரககுமொபபககூறுதலாகவுமுரைகக-இலககணஙகளானமைதலிருவழியுமேறபனகொளக.

பு. (சம-ணி) எ-இ-ள்.சமஞ்செய்து (முன்புதான்) சமமாகநின்று, (பினபுதன்னிடத்தில்வைத்த) சீர்தூக்குங் கோல்போல்-பாரத்தை (இவ்வளவுஎன்று) வரையறுக்கின்ற துலாக்கோல்போல, அமைந்து-(இலக்கணங்களாலே) பொருந்தி, ஒருபாற்கோடாமை-ஒருபக்கத்திலே கோணாதிருப்பது, சான்றோர்க்கணி- (நடுவுநிலைமையாகிய நீதி) நிறைந்தோர்க்கு அழகாம், எறு.

வி. உபமானத்தைவிசேடித்தசமஞ்செய்தலையும, சீர்தூக்குதலையும், உபமேயமாகியசான்றோரிடத்தும், உபமேயத்

தை விசேடித்த அமைதலையும், ஒருபாற்கோடாமையையும், உபமானத்தினிடத்துங்கூட்டிச் சான்றோர் சமஞ்செய்தலாவது, பகை புதுமுகம் நட்பென்னுமூன்றிடத்தும், ஒரேதன்மையாக இருப்பதாகவும், சீர்தூக்கலாவது, எழுத்தினாலும் வாய்ச்சொல்லினாலுந் தாம்வாங்கி உட்கொண்ட அவற்றைவிதி முறைப்படி ஆராய்ந்துஉண்மைஅறிவதாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது, அந்தஉண்மையை மறையாமல் மேற்சொல்லிய மூன்றுதிறத்தவர்க்கும் ஒத்திருக்கும்படி சொல்லுதலாகவுங்,கொள்க. இலக்கணங்களாலமைதலாவது, இன்னும்உபமானம் உபமேயம்என்னும் இரண்டிடத்தும்பொருந்தவேண்டுபவைபொருந்துதலாம். உவமையை, உபமானமென்றும்; பொருளை, உபமேயமென்றுஞ்; சொல்வதுவடநூல்வழக்கு.

ரஅகூ. சொற்கோட்டமில்லதுசெப்பமொருதலையாவுட்கோட்டமின்மைபெறின்.

ப. எது-நடுவுநிலைமையாவது சொலவினகடகொடுதலிலலாத தாமஃதறனாவது மனததினகடகோட்டமிலலாமையைததிணணிதாகபபெறினெனறவாறு.

வி. சொலஊழானறுததுசசொலலுஞசொல-காரணமபறறியொருபாறகொடாதமனததோடு கூடுமாயினறஙகிடநதவாறு சொலலுதனடுவுநிலையாமெனவேயதனொடுகூடாதாயினவவாறுசொலலுதனடுவுநிலைமையனறெனபது கூறபபடடது.

பு. (சொ-ன்) எ-இ-ள்.

சொற்கோட்டமில்லது-சொல்
விலேகோணவில்லாதிருப்பது,

செப்பம்-நடுவுநிலைமையாம்,
உட்கோட்டமின்மை -
மனத்தினிடத்திலேகோணவில்லாதிரு
ப்பதை, ஒருதலையாப்பெறின்-(அது)

நிச்சயமாகப்பெற்றால்
எனல்.

வி. சொல், விதிமுறையாக
அறத்துச்சொல்லுஞ்சொல்.
அந்தச்சொல், காரணம்பற்றி
ஒருபக்கத்திற்கோணுதமனத்
தோடுகூடுமாறல், தருமம்
இருந்தபடிசொல்வது, நடுவுநிலை
மையாம்; எனவே, அதனெறுகூடாதாறல்,
அப்படிச்சொல்

வது, நடுவுநிலைமை அன்று என்பது, சொல்லப்பட்டது.

இனி இதற்குவேறுரை. சொற்கோட்டமில்லது என்னுமிடத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஇழிவுசிறப்புஉம்மைகூட்டிச், சொற்கோட்டமில்லதும், எனவும்; உட்கோட்டமின்மையென்னுமிடத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஉயர்வுசிறப்பு உம்மை

கூட்டி, உட்கோட்டமின்மையும், பெறின் எ
னவும்; பொரு

ளுரைத்து : அதினாலே, பொருட்கோட்டமும் மனக்கோட்

டமும் இல்லாதபோது,
சொற்கோட்டமுடையதும், நடுவுநி

லைமையாமெனவும்; அந்த இரண்டும் உண்டானாற்சொற்கோட்டமில்லது, நடுவுநிலைமையாகாதுஎனவும்; சொற்கோட்டம், பொருட்கோட்டம், மனக்கோட்டம், மூன்றுமில்லாததே, நடுவுநிலைமைக்குச்சிறந்ததுஎனவுங்; கொள்க. இவைஇரண்டுபாட்டாலுநடுவுநிலைமைக்கு இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௨௰. வாணிகஞ்செய்வார்க்குவரணிகம்பேணிப்
பிறவுந்தமபோற்செயின்.

ப. எது-பிறாபொருளையுந்தமபொருளபோலபபேணிவாணிகஞ்செய வாராககுநனறாயவாணிகமாமெனறவாறு.

வி. பிறவுந்தமபோறசெயதலாவது-கொளவதுமிகையுங்கொடுபபது குறையுமாகாமலொபபநாடிசசெயதல--இபபாடடுமூனறனுண முனனையவிர ணடுமவையததாரைநோககினவேனையதுவாணிகரைநோககிறறவவிருதிறததா ாககுமிவவறமவேறுகசசிறநதமையின.

பு. (வா-ன்) எ-இ-ள். பிறவும்-பிறர்பொருள்களையும்,த மபோல-தம்முடையபொருள்களைப்போல,பேணிச்செயின்-

௯அ ௰௨. அதி. நடுவுநிலைமை.

பாதுகாத்துச்செய்வாரானால், வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிக ம்-வியாபாரஞ்செய்வார்க்குவியாபாரம்மிகவும்நன்றாம், எறு.

வி. சொல்லெச்சமாகவாணிகம் என்பதற்குப் பயனிலை குறைந்துநின்றது. பிறவுந்தமபோற்பேணிச்செய்தலாவது, கொள்வதில் அதிகமும், கொடுப்பதிற்குறைவுமாகாமல்,

நடுவு

நிலைமைக்கொத்திருக்கச்செய்வது.இப்படிச்செய்வார்க்குஅந் தவாணிகம் வரைஅறுக்கக்கூடாதநல்லாக்கமுடையதென்பார், வாணிகஞ்செய்வார்க்கு வாணிகமெனப்பயனிலைகொடாதொ ழிந்தார். இந்தநடுவுநிலைமை இவர்க்குமிகவுஞ்சிறந்ததென்பா ர், இப்பாட்டை அதிகாரமுடிவிலேவைத்தார். இதினாலே, வா ணிகர் ஆக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௩. அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை.

ப-ம. அடககமுடைமை- அஃதாவதுமெயமொழிமனஙகடீநெறிககடசெலலாதடஙகுதலுடையனாதல-அஃதேதிலார்குறறமபோறறஙகுறறஙகாணுநடுவுநிலைமையானுககாகவினிதுநடுவுநிலைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (அட-மை) அதாவது, மனவாக்குக்காயங்கள்பாவவழியிலே செல்லாமல் அடங்குவதுடையனாவதைச்சொல்வது. இதுநடுவுநிலைமையென்கின்றநீதிநெறியாளனுக்கே உரியதாகவின், நடுவுநிலைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௨௧. அடக்கமமரருளுய்க்குமடங்காமை யாரிருளுய்த்துவிடும்.

ப. எது-ஒருவனையடககமாகியவறமபினறேவருலகததுமடஙகாமையாகியபாவநதஙகுதறகரியவிருளினகணணுஞசெலுததுமெனறவாறு.

வி. இருளெனபதோாநரகவிசேடம — எலலாமபொருளிறபிறநதுவிடுமெனபதுபோலவுயததுவிடுமெனபதொருசொலலாயநினறது.

பு. (அட-ம்)எ-இ-ள். அடக்கமமரருளுய்க்கும்-அடக்கமுடைமையாகியதருமமானது (தன்னைச்செய்தவனைப்பின்பு) தேவருள் ஒருவனாகச்செலுத்தும, அடங்காமையாரிருளுய்த்

துவிடும்-அடங்காமையாகியபாவமானது அரியநரகத்திலேசெலுத்திவிடும், எறு.

வி. பாவபுண்ணியங்களிரண்டும் ஒருவர்க்கு இம்மையிலேசெயப்படுபொருளாகியகருமங்களாகநிற்குமாயினும், மறுமையிலே அவற்றைச்செய்தவரைச்செயப்படுபொருளாக்கித் தாம்வினைமுதலாகியகருத்தாவாமென்றுசொல்லவந்தவர், உய்க்கும் என்றும், உய்த்துவிடுமென்றுஞ், சொன்னார். உய்த்துவிடும் என்பது, பிறந்துவிடும், நின்றுவிடும், என்பவைபோல, ஒருசொல். உய்த்துப்பின்கழியும் எனினும், அமையும். இருள், நரகம். அருமையிருள், ஆரிருளெனவிகாரப்பட்டுநின்றது.

௱௨௨. காக்கபொருளாவடக்கத்தையாக்க மதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு.

ப. எது-உயிரகடகடககததினமிககசெலவமிலலையாகலானவவடககததையுறுதிபபொருளாககொணடழியாமறகாககவெனறவாறு.

வி. உயிரெனபது-சாதியொருமை அஃதீணடுமககளுயிரமேனினறதறிநதடஙகிபபயனகொளவததுவேயாகலின.

பு. (கா-கு) எ-இ-ள். உயிர்க்கு-உயிர்களுக்கு, அதனி னூங்காக்கமில்லை-அந்த அடக்கத்தின்மிக்கசெல்வமில்லை, (ஆ தலாலே) காக்கபொருளாவடக்கத்தை-அடக்கத்தை(உறுதிப்) பொருளாகக்கொண்டு (அழியாமலே) காக்கக்கடவது, எறு.

வி. உயிர் என்றது, சாதி ஒருமை. அறிந்து அடங்கி அந் தப்பலனைக்கொள்வது அதுவாதலால், இங்கே உயிர் என்றது, மக்கள் உயிரையேகுறித்துநின்றது.

௱௨௩. செறிவறிந்துசீர்மைபயக்குமறிவறிந் தாற்றினடங்கப்பெறின்.

ப. எது-அடங்குதலேநமககறிவாவதெனறறிநதுநெறியானேயொரு வனடங்கபபெறினவவடககநலலோரானறியபபடடவனுககுவிழுபபதனைக கொடுககுமெனறவாறு.

வி. இலவாழவானுககடங்குநெறியாவது மெய்முதலியமூனறுநதனவ யததவாதல.

பு. (செறி-ன்) எ-இ-ள். அறிவறிந்து-(அடங்குவதேநம க்கு) ஞானமாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின்-நெறியினாலே,

அடங்கப்பெறின்-(ஒருவன்) அடங்கப்பெறுவானானால், செறி வு-(அநத) அடக்கமானது, அறிந்து-(நல்லோர்களாலே) அறி யப்பட்டு, சீர்மைபயக்கும் - (அவனுக்கு) சிறப்பைத்தரும்,

எறு.

வி. கிரகத்தனுக்கு அடங்குநெறியாவது, மனவாக்குக்

காயங்கள்தன்வசப்படுவது. இனிஇக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

அறிவறிந்து-அறிவினாலே (தனக்கு அறியவேண்டியவ

ற்றை)அறிந்து, ஆற்றின்-(அந்தஅறிந்த) நெறிக்குத்தக, அடங்கப்பெறின் -(மனமொழிமெய்கள்) அடங்கப்பெறுவானானால்,செறிவு-அந்தஅடக்கம், அறிந்து-(உயர்ந்தோரால்) அறியப்பட்டு,சீர்மைபயக்கும்-செல்வமுடைமையைத்தரும்,எறு.

இதற்கு, வி. ஆற்றின் என்றஇடத்தில்இன், சாரியையெனக்கொண்டு, கு உருபும், அதன்தகவுப்பொருளுங்,குறைந்துநின்றதெனக்கொள்க. சுட்டுக்கள்,வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

௩௨௪. நிலையிற்றிரியாதடங்கியான்றோற்ற மலையினுமாணப்பெரிது.

ப. எது-இவ்வாழ்க்கையாகியதனைநெறியினவேறுபடாதுநின்றடங்கினவனதுயாசசிமலையினுமிகப்பெரிதென்றவாறு.

வி. திரியாதடங்குதல-பொறிகளாறபுலனகளைநுகராநின்றேயடங்குதல-மலையாகுபெயர்.

பு. (நிலை-து) எ-இ-ள். நிலையிற்றிரியாது-(தனக்குரிய இல்வாழ்க்கை) நிலையிலேநின்றுமாறுபடாமல், அடங்கியான்றோற்றம்-அடங்கினவனுடையஉயர்ச்சி, மலையினுமாணப்பெ

ரிது-மலையின் உயர்ச்சியினுமிகப்பெரிதாம், எறு.

வி. திரியாதடங்குதல், இந்திரியங்களால்நல்விடையங்களாகிய அநுபவங்களை அநுபவித்தேமனமொழிமெய்கள் அடங்குவது. மலை, பொருளாகுபெயர்.

ஈஉரு. எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதலவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து.

ப. எது-பெருமிதமினறியடஙகுதலெலலாரககுமொபபநனறேயெனினுமவவெலலாருளளுஞசெலவமுடையாரககே வேறொருசெலவமாஞசிறபபினையுடைததெனறவாறு.

௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

ஈக

வி. பெருமிதததினைசசெயயுஙகலவியுஙகுடிபபிறபபுமுடையாரஃதினறியவைதமமானேயடஙகியவழிசசிறததுகாடடுமாகவிறசெலவாககேசெலவநதகைததெனறா-செலவநதகைததெனறதுமெவிநதுநினறது-பொதுவெனபாரையுமுடனபடடுசசிறபபாதலகூறியவாறு - இவையைநதுபாடடானுமபொதுவகையானடககததுசசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (எல்-து) எ-இ-ள். எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதல்-(கருவியாமல்) அடங்குகிறது எல்லார்க்கும் (பொதுப்பட) நன்மையாம், (ஆயினும்) அவருள்ளும்-அந்த எல்லாருள்ளும், செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து-செல்வமுடையவர்க்கே (அந்தஅ

டக்கம்மேலுமொரு)செல்வச்சிறப்பினையுடையதாம், எறு.

வி. கருவத்தையுண்டாக்குகின்றகல்வியும், உயர்குடிப்பிறப்பும், பொருளும், வீரமும், முதலாயின உடையவர், அந்தக்கருவமில்லாமலே, அவைதம்மாலே அடங்கினபோது, மேன்மேலுஞ்சிறந்துகாட்டும், ஆதலால் சிறப்பினுள்ளும், பொதுப்படச்செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்பது, செல்வந்தகைத்து என்று, மெலித்தல்விகாரமாய்நின்றது. எல்லார்க்குமெனப்பொதுவாக உடன்பட்டுச் செல்வர்க்கே எனச்சிறப்பாகச்சொல்லியபடி. இவையைந்து பாட்டாலும், அடக்கமுடைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௨௬. ஒருமையுளாமைபோலைந்தடக்கலாற்றி
னெழுமையுமேமாப்புடைத்து.

ப. எது-ஆமைபோலொருவனொருபிறப்பினகணைம பொறிகளையுமடக்கவல்லனாயினவவனமையவனுககெழுபிறப்பினகணணுமாணாதலையுடைததென்றவாறு.

வி. ஆமையைததுறுபபினையுமிடாபுகுதாம லடககுமாறுபோலவிவனுமைமபொறிகளையுமபாவமபுகாமலடககவேணடுமெனபா ராமைபோலெனறா- ஒருமைககடசெயதவினையினபயனெழுமைதோறுநதொடருமெனபதிதனானறிக-இதனானமெயயடககவகூறபபடடது.

பு. (ஒரு-து) எ-இ-ள். ஒருமையுள்-ஒருபிறப்பிலே, ஆமைபோல-ஆமை (ஐந்து உறுப்புக்களையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குவது) போல, ஐந்தடக்கலாற்றின்-(ஒருவன்) ஐம்புலன்களையும் (பாவம்வாராமல்) அடக்கவல்லவனானால், (அந்தவல்லமை அவனுக்கு) எழுமையுமேமாப்புடைத்து-எழுவகைப்பிறப்பிலும் இன்பமுடைத்தாம், எறு.

வி. விக்கினம்வாராமல் என்பது, உபமானத்திலே இசையெச்சமாகக்குறைந்துநின்றதினாலே, உபமேயத்திலும்பாவம்வாராமலென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. பொறிபுலன்களிரண்டுங்காரணகாரியமாதலால், இரண்டையும் அடக்கவேண்டுமென்பார், பொதுப்பட ஐந்தடக்கலாற்றின் என்றார். ஆமை ஐந்துறுப்புகளையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குதல்போலப் புலன்களைப்பாவம்வாராமல் அடக்கினாலின்பமாமென்பதற்கு, உ-ம்.

ஆமைதன்னுறுப்போரைந்துந்தன்னுளேயடக்குமாபோற்,
றீமைசெய்புலன்களைந்துந்தன்னுள்ளேசெறியச்சேர்த்தின்,
வாய்மையுண்ணிகழுமென்னைவழுத்தவும்படநின்றானேற்,
றூய்மைசெய்தவர்கணாளுஞ்சொல்லுவதவன்றன்சொல்லே,

எனக்காண்க. ஒருவன்ஒருபிறப்பிலேசெய்தவினைப்பயன்எழுவகைப்பட்டசன்னந்தோறுந்தொடருமென்பதுகருத்து. இதினாலே, சரீர அடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௩௨௭. யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற் சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு.

ப. எது -தமமாறகாககபபடுவனவெலலாவறறையுஙகாககமாடடாராயினுநாவொனறனையுஙகாககவதனைககாவாராயிறசொறகுறறததினகடபடடுததாமேதுனபுறுவரெனறவாறு.

வி. யாவெனபதஃறிணைபபனமைவினாபபெயர் அஃதீணடெஞசாமையுணரநினறது-முறறுமமைவிகாரததாறறெககது-சொறகுறறஞசொலவினகடடோனறுஙகுறறம-அலலாபபாசெமமாபபரெனபனபோல சசோகாபபரெனபதொருசொல.

பு. (யா-டு) எ-இ-ள். யாகாவாராயினும்-(தம்மாலேகாக்கவேண்டிய) எல்லாவற்றையுங்காக்கமாட்டாராயினும், நாகாக்க-நாவு ஒன்றையுங்காக்க, காவாக்கால்-(அதைக்) காக்காவிட்டால், சொல்லிழுக்குப்பட்டு-சொற்குற்றத்தில் அகப்பட்டு, சோகாப்பர்-துன்பப்படுவார், எறு.

வி. யாஎன்பது அஃறிணைப்பனமைவினாப்பெயர்; அது இங்கே, ஒன்றுங்குறையாமை என்பதுபட, உம்மைகுறைந்துநின்றது. செம்மை, ஏமம், என்னும்பண்புப்பெயர், செம்

௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

மையாதல், எமமாதல், என்னும்பொருட்டாய்த்தொழித்பெ
யராங்கால், செம்மாப்பு, எமாப்பு, எனநிற்பதுபோலச், சோ
கம்,
என்னும்பண்புப்பெயர்தொழிற்பெயராங்கால், சோகா
ப்பு, எனநிற்கும். இவை எவ்வினையாங்கால்,
செம்மா, எமா,
சோகா, எனநிற்கும். இவ்வாறே,
மூக்காலுமுற்றுவினைகளின்
பகுதியாய்நின்று,செம்மாந்தார்,எமாந்தார், சோகாத்தார்,செ
ம்மாக்கின்றார்,எமாக்கின்றார்,சோகாக்கின்றார்,செம்மாப்பார்,
எமாப்பார், சோகாப்பார்,
எனவரும். இவற்றுடன், தார்விகுதி
எதிர்காலத்தற்கேயுரித்தாய்,
செம்மாப்பர்,.எமாப்பர், சோ
காப்பர், எனவரும். செம்மை, நேர்மை. எமம், இன்பம்.
சோகம், துன்பம். எனக்காண்க.

ஈஉஅ. ஒன்றுணர்த்திச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயி
னன்றுகாதாகிவிடும்.

ப. எது-தியவாகியசொறகளினபொருளாற பிறாகருவருநனபமொன்
றியுமொருவனபகருணடாவதாயினவனுகு பபிறவறறுகளாலுணடான
தனமதிதாயவிடுமெனறவாறு.

வி. தீயசொல்லாவன-தீஙகுபயககுமபொயகுறளைகடுஞசொலலெனபன-ஒருவனலலவாகசசொலலுஞசொறகளினகணணேயொனறாயினுநதீசசொறபடுமபொருளினதுபயனபிறாககுணடாவதாயினெனறுரைபபாருமுளர்.

பு. (ஒன்-ம்) எ-இ-ள். ஒன்றானும்-ஒன்றாயினும், தீச்சொற்பொருட்பயன்-தீயசொல்லின் பொருளால்வரும்பயன் (ஆகியதுன்பம்,) உண்டாயின-(ஒருவனிடத்து)உண்டாமானால், நனறு-(அவனுக்குமற்றத்தருமங்களாலேவந்த) நன்மை, ஆகாதாகிவிடும்-தீமையாயவிடும், எறு.

வி. தீச்சொல்லாவன, பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், என்பவை. ஒருவன், நல்லவையாகச்சொல்லுஞ்சொற்களிலே ஒன்றானாலும்தீச்சொற்படும்பொருளின்பயன்பிறர்க்கு உண்டாவதானால், என்றுசொல்வாரும் உண்டு.

இனி, இதற்குப்பிறன்கோட்கூறலாய்ப்பிற்கூறியவுரையே சிறந்துகாட்டிற்றுப்போலும், ஒருவன்நல்லவையாகச்சொல்லுஞ்சொற்களிலேஒன்றானாலுந்தீயசொல்லின்பொருளால்வரும்பிரயோசனமானதுஉண்டானால்மேலேசொல்லியசொற்களால்வந்தநன்மைமுழுதுந்தீதாகிவிடும்,எறு.

ஈச ௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

இதற்கு, வி.

இதுவழக்கிடஞ்செய்யுளிடமென்னு மிரண்

டிடத்துமேற்கும்.வழக்கிடத்துப்,போய்,குறளை,கடுஞ்
சொல்

பயனில்சொல்,
என்னுஞ்சொற்பொருளால்வருவன. இவற்றுல்
நன்மைதீதாகிவிடுதலாவது,ஒருவனுள்ளவனையும்மெய்சொல்லி
யொருதரம்பொய்சொல்லுவாணுலும்,
ஒருவன்தன்குற்றத்
தையே உள்ளளவுமாராய்ந்து உணர்த்து
ஒருதரம்பிறன்குற்
றத்தை
எண்ணி அவன்புறத்துச்சொல்லுவாஞயினும்,இன்சொ
ல்லேயேசொல்லி யொருதரம் கடுஞ்சொல்லேச்சொல்லுவாரு,
யினும், பெரும்பயனுடையசொற்களையே சொல்லியொரு
தரம்பயனில்லாதசொல்லேச்சொல்லுவாணுலும், மூன்றெற்
றநன்மைஇழந்துதீயோனென்றுஎண்ணநிற்பது.

இனிச்செய்

யுளிடத்துத் தீச்சொற்பொருட்பயனாவன, எழுத்தானந்தஞ் சொல்லானந்தம்பொருளானந்தமுதலியவும்,பொருத்தவியலுள்விலக்கியனவும்,அணியியலுட்பிரிபொருட்சொற்றொடர்முதலியவாகச்சொல்லிய பதினைந்தும்பிறவுமாமெனக்காண்க. அவையெல்லாம்இங்கேசொன்னால், விரியும். ஒன்றாயினுமென்பது, ஒன்றானுமெனவிகாரப்பட்டு நின்றது. தீச்சொற்பொருட்பயன், தீமை.

௱௨௯. தீயினாற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறாதே நாவினாற்சுட்டவடு.

ப. எது-ஒருவனையொருவனதீயினாறசுட்டபுணமெயககடகிடபபினுனததினகணபபொழுதேயாறுமவவரறனறிவெவவுரையுடையநாவினாற சுட்டவடுவதனகணணுமெஞஞானறுமாறாதெனறவாறு.

வி, ஆறிபபோதலாறதீயினாறசுட்டதனைபபுணணெனறுமாறாமையினானாவினாறசுட்டதனைவடுவெனறுஙகூறினார. தீயுமவெவவுரையுஞசுடுதறறொழிலானொககுமாறாமையாறதீயினவெவவுரைகொடிதெனபதுபோதாவினிதுகுறிபபானவநதவேறறுமையலஙகாரம-இவைமூன்றுபாடடாலுமொழியடககஙகூறபபடடது.

பு. (தீ-டு) எ-இ-ள். தீயினாற்சுட்டபுண்-(ஒருவனையொருவன்) நெருப்பினாலேசுட்டபுண்ணானது, உள்ளாறும்-(சரீரத்திலேகாணப்பட்டிருந்தாலும்) மனத்தினிடத்திலே (அப்பொழுதே) ஆறிப்போம், (அப்படிக்கில்லாமல்) நாவினாற்சுட்டவடு-(கொடுஞ்சொல்லையுடைய) நாவினாலே (ஒருவன்) சுட்டவ

டுவானது(காயமானது,) ஆறாது-(அந்தமனத்தினிடத்தும்எப்பொழுதும்) ஆறாதாம், எறு.

வி. ஆறிப்போவதினாலேதீயினார்சுட்டதைப்புண்ணென்றும், ஆறாததினாலேநாவினார்சுட்டதை வடுவென்றுஞ், சொன்னார். தீயுங்கொடுஞ்சொல்லுஞ்சுடுகிறதொழிலினாலேயொக்கும் பின்பு. ஆறாமையினாலேதீயினுங்கொடுஞ்சொல் அதிகமெனவருதலால், இதுகுறிப்பினாலே ஒப்புடையிருபொருள் வேற்றுமைபடவந்தவேற்றுமையென்னும்அலங்காரம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௰. கதங்காத்துக்கற்றடங்கலாற்றுவான்செவ்வி
யறம்பார்க்குமாற்றினுழைந்து.

ப. எது-மனததினகணவெகுளிதோனறாமறகாததுககலவியுடையனாய டஙகுதலைவலலவனதுசெவவியையறககடவுளபாராநிறகுமவனையடையுநெறியினகணினறெனறவாறு.

வி. அடஙகுதலமனமபுறததுபபரவாதறததினகணணேநிறறல-செவவி-தனகுறைகூறுதறகேறறமனமொழிமுகஙகளினியனாஙகாலம-இனியிபபெறறியானையறநதானேசெனறடையுமெனபதாம-இதனானமனவடககஙகூறப படடது.

பு. (கத-து) எ-இ-ள். கதங்காத்து-(மனசிலே) கோபம் (உண்டாகாமல்) பாதுகாத்து, கற்றடங்கலாற்றுவான்-(எல்லா நூல்களையும்) படித்து (மன)அடக்கத்தைச்செய்வானுடைய, செவ்வி-சமையத்தை, அறம்பார்க்கும்-தருமமாகிய (தெய்வம்) பார்த்துநிற்கும், ஆற்றினுழைந்து-(அவனை அடைகிறதுக்

கேற்ற) வழியிலேபுகுந்து, எறு.

வி. மன அடக்கஞ்செய்தலாவது, மனம்புறத்திலேசெல்லாமல், தேவபத்தியோகஞானநெறிகளிலேநின்றொடுங்கியிறக்கப்பண்ணுதல். உம்.

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலும்,

மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே, எனக்காண்க. சமையம், தன்குறைபாடு சொல்லுதற்கேற்றமனமுஞ்சொல்லுமுகமும் இனிமையானவனாயிருக்கின்றகாலம். இந்தக்குணமுடையவனைத்தருமந்தானேசென்றுஅடையுமென்பது, கருத்து. இதினாலே, மனஅடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

14

ஈசு ௰ச. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

௰ச. அதிகாரம்.

ஒழுக்கமுடைமை.

ப-ம. ஒழுககமுடைமை-அஃதாவது - தததமவருணததிறகுநிலைககுமோதபபடடவொழுககததினையுடையராதல - இதுமெயமுதலியவடஙகினாககலலதுமுடியாதாகலினடககமுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம்.

(ஒழு-மை) அதாவது, தங்கள் தங்கள் சாதிகளுக்கும் அந்தந்தச்சாதிகள் நிற்கவேண்டிய நிலைகளுக்குஞ்சொல்லப் பட்ட ஒழுக்கநடைகளையுடையவராவதைச்சொல்வது. இது மனமொழிமெய்கள் அடங்கினவருக்கல்லதுமுடியாதாதலால், அடக்கமுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௩௧. ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலாலொழுக்க முயிரினுமோம்பப்படும்.

ப. எது-ஒழுககமெலலாாககுஞசிறபபினைததருதலானவவொழுககமு யிரினுமபாதுகாககபபடுமெனறவாறு.

வி. உயாநதாாககுமிழிநதாாககுமொபபவிழுபபநதருநலிறபொது பபடககூறினாா-சுடடுவருவிககபபடடது

-அதனால்வனமவிழுபபநதருவதா

யதொழுககமெனபதுபெறறும -உயிரெலலாபபொருளினுஞசிறநததாயினு மொழுககமபோலவிழுபபநதாராமையினுயிரினுமோமபபபடுமெனறா.

பு. (ஒழு-ம்) எ-இ-ள். ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலால்-ஒழுக் கமாவது (எல்லார்க்குஞ்) சிறப்பைத்தருவதினாலே, ஒழுக்கமு யிரினுமோம்பப்படும்-அந்த ஒழுக்கமானது (ஒருவனுடைய) உயிரைப்பார்க்கிலும்பாதுகாக்கப்படும், எறு.

வி. உயர்ந்தார்க்கும்இழிந்தார்க்குஞ்சமமாகச்சிறப்பை

த்தருவதினாலே,இன்னார்க்கென்னாது பொதுப்படச்சொன்னார். அவ்வொழுக்கமெனச்சுட்டு இடைச்சொல், வருவிக்கப்பட்டது. இதினாலேசிறப்பைத்தருவது, ஒழுக்கமென்பதுபெற்றோம். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததானாலும், ஒழுக்கத்தைப்போலேசிறப்பைத்தராததினாலே, அதைஉயிரினுமோம்பப்படுமென்றார்.

௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

௱௭

௱௩௨.

பரிந்தோம்பிக்காக்கவொழுக்கந்தெரிந்தோம்பித்
தேரினுமஃதே துணை.

ப. எது-ஒழுக்கத்தினையொன்றானுமழிவுபடாமற்பேணிவருந்தியுங்காக்கவற்றங்களபலவற்றையு மாராய்ந்தவற்றுளிருமைக்குந் துணையாவதியாதென்றுமனத்தையொருக்கித்தோந்தாலுந் துணையாயமுடிவதவவொழுக்கமேயாகலானென்றவாறு.

வி. பரிந்துமென்னுமுற்றுமமைவிகாரத்தாற்றொக்கது-இவையிரண்டுபாட்டானுமொழுக்கத்தது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (பரி-ணை) எ-இ-ள்.

தெரிந்து-(பலதருமங்களையும்) ஆராய்ந்து,

ஓம்பி-(அந்தத்தருமங்களுள் இம்மைமறுமையிர

ண்டுக்குந்துணையாவது எது என்றுமனத்தைஅடக்கிப்) பாது காத்து, தேரினும்-தெளிந்தாலும், அஃதேதுணை-அந்த ஒழுக்கமேதுணையாவது, (ஆதலால்) ஒழுக்கம்-ஆசாரத்தை, பரிந்து-(ஒன்றினாலுங்கெடாமல்) வருத்தப்பட்டும், ஓம்பி-பாதுகாத்து, காக்க-காவல்செய்க, எறு.

வி. தெரிந்தோம்பித்தெரினுமென்றதினாலே, செயப்ப

டுபொருளும், வினாப்பெயரும்,
வருவிக்கப்பட்டன. காவலு

ட்பட்டவர்துன்பப்பட்டுமெலியக் காவல்செய்தலுமுண்டாதலால், அதைநீக்குதற்பொருட்டு, ஓம்பிக்காக்கவென்றார். பரிந்து என்ற இடத்தில், உம்மைகுறைந்துநின்றது. அது, வருந்தி ஓம்புதல், வருந்தாது ஓம்புதல், என்னுமிரண்டினுள்ளே, வருந்தியுமோம்புகவென்றலின், எதிரதுதழுவிநின்றஎச்சஉம்மை. இவையிரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கத்தின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௩. ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்க
மிழிந்தபிறப்பாய்விடும்.

ப. எது-எல்லாரக்குந்தத்தமவருணத்திற்கேற்றவொழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாமவவொழுக்கத்திற்றவறுதலவருணத்திற்றாழ்ந்தவருணமாய விடுமென்றவாறு.

வி. பிறந்தவருணத்துளிழிந்தகுலத்தாராயினுமொழுக்கமுடையராக வுயாகுலத்தராவராகலிற்குடிமையாமென்று முயாந்தவருணத்துப் பிறந்தாராயினுமொழுக்கத்திற்றவறத்தாழ்ந்தவருணத்தராவராகலினிழிந்தபிறப்பாய்விடுமென்றுங்கூறியவாறு - உளவழிப்படுங்குணத்தினுமிலவழிப்படுங்குற்றம்

௱அ ௰ச. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

பெரிதென்றவாறு--பயனிடையீடின்றியெய்துதலி

னவவிரைவுபற்றி யவவேது

வாகியவினைகளேபயனாகவோதப்பட்டன.

பு. (ஒ-ம்) எ-இ-ள். ஒழுக்கமுடைமைகுடிமை-(எல்லார்க்குந்தங்கள்தங்கள்வருணத்திற்கு ஏற்ற) ஆசாரத்தையுடையராகுந்தன்மையேகுலமுடையராகுந்தன்மையாம், இழுக்கம்-(அந்த ஒழுக்கத்திலே)தவறுகிறது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும்-(பிறந்தகுலத்திலேநின்றும்) தாழ்ந்தகுலமாய்விடும், எறு.

வி. இழிந்தகுலத்தாரானாலும் ஒழுக்கமுடையவரானால், அதிலேநின்றும் உயர்ந்தகுலத்தராவராதலாலே, குடிமையா

மென்றும்; உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாரானாலும், ஒழுக்கத்தி லேதவறினால், தாழ்ந்தகுலத்தராவராதலால், இழிந்தபிறப் பாய்விடுமென்றுஞ்சொன்னார். ஒழுக்கம் உண்டானபோது உண்டாகுங்குணத்தைக்காட்டிலும், அதுஇல்லாதபோதுஉண் டாகுங்குற்றம்பெரிதென்பதாம். பிரயோசனம் இடைவிடா மல் உண்டாதலாலே, அந்தவிளைவுநோக்கி ஒழுக்கம் உண்டா கிறதும் இல்லையாகிறதுமாகியஏதுவினைகளே, குடிமை,இழிந் தபிறப்பு, என்னும்பயனாகச்சொல்லப்பட்டன. பிறப்பு,ஆகு பெயர். இனி இந்தக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

இழுக்க மிழிந்தபிறப்பாய்விடுமாதலால் ஒழுக்கமுடை

மையே குடிமை எனமுடித்து,

உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாரா

யினும் அந்தக்குலத்துக்குஉரியஒழுக்கத்தைக்கைவிட்டால்அறி னாலே உடனேதாழ்ந்தகுலத்தராவதுநிச்சயமாதலால், அந்த நிச்சயந்தோன்ற, ஒழுக்கமுடைமையேகுடிமையென்றார்என த்தேற்ற ஏகாரம்வருவித்துப்பொருளுரைத்துக்கொள்க.

௱௩௪. மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும்.

ப. எது-கற்றவேதத்தினைமறந்தாலுமினுமவவருணங்கெடாமையிற்பி
னனும்ஃதோதிக்கொள்ளலாமந்தணருயாந்தவருணந்தனனொழுக்கங்குறைக்
கெடுமென்றவாறு.

வி. மறந்தவழியிழிகுலத்தாலுமாகவினமறக்கலாகாதெனனுங்கருத்
தானமறப்பினுமென்றார்-சிறப்புடையவருணத்திற்குமொழியவேயேனையவரு
ணங்கடகுங்கொள்ளப்படும்.

௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை. ௱௯

வி. (மற-ம்) எ-இ-ள். ஒத்து-(கற்ற)

வேதத்தை, மறப்

பினும்-மறந்துபோனாலும், கொள்ளலாகும்-(அந்தவருணங்கெ
டாததினாலேபின்னும் அதை) கற்றுக்கொள்ளலாம், பார்ப்பா
ன்பிறப்பு-பிராமணன் குலமானது, ஒழுக்கங்குன்ற-(அவனு

டைய)ஆசாரங்குறைந்தால்,

கெடும்-கெட்டுப்போம், எறு.

வி.

மறந்தபோதுதாழ்ந்தகுலத்தானாவானாதலால்,

மற

க்கலாகாதென்னுங்கருத்தைக்கொண்டு,
மறப்பினுமென்றார்.
சிறந்தவருணத்துக்குச்சொல்லவே,
மற்றவருணங்களும், ஒழு
க்கங்குன்றக்கெடுமென்பதுதானேபெறப்படும்.

ஈஈரு. அழுக்காறுடையான்கணாக்கம்போன்றில்லை
யொழுக்கமிலான்கணுயர்வு.

ப. எது-அழுககாறுடையானமாடடாககமிலலாதாறபோலவொழுக
கமிலலாதவனமாடடுமுயாசசியிலலையெனறவாறு.

வி.

உவமையானொழுககமிலலாதவனசுறறததிறகுமுயாசசியில
லையெ
னபதுபெறறாம-எனனை-கொடுபபதழுககறுபபானசுறறமுதலகூாதலின-உய
ாவுஉயாகுலமாதல.

பு. (அழு-வு)

எ-இ-ள். அழுக்காறுடையான்கண்-பொறா

மையுடையவனிடத்திலே, ஆக்கம்போன்று-செல்வம் (இல்லாதது) போல, ஒழுக்கமிலான்கண்-ஆசாரமில்லாதவனிடத்திலும், இல்லையுயர்வு-உயர்ச்சியில்லை, எறு.

வி. கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுடுப்பதூஉமுண்பதூஉமின்றிக்கெடுமென்பார் ஆதலால்,பொறாமையுடையவன் சுற்றத்திற்குஞ்செல்வமில்லாததுபோல, ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்வில்லையென்பது, உவமையாற்பெற்றோம். உயர்வு, உயர்குலமாவது.

௱௩௬.

ஒழுக்கத்தினொல்காருரவோரிழுக்கத்தி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. எது-செயதறககுமைநோககியொழுககததாறசுருஙகாா-மனவலியுடையாரவ்விழுககததாறறமககிழிகுலமாகிய குறறமுணடாமாறறையறிநதெனறவாறு.

வி. ஒழுககததிறசுருககமதனையுடையாாமேலேறறபபடடது-கொணடவிரதமவிடாமைபறறியுரவோரெனறா.

௱௰ ௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

டி. (ஒழு-து) எ-இ-ள்.

இழுக்கத்தின்-(ஒழுக்கந்) தவறு
கிறதிலுமே,

எதம்-(தனக்குஇழிகுலமாகிய)குற்றமானது, ப
டுபாக்கு-உண்டாக, அறிந்து-தெரிந்துகொண்டு, ஒழுக்கத்தி
ன்-(செய்வதற்கு அருமையென்றுநினைந்து) ஆசாரத்திலே,
ஒல்கார்-தளராதார், உரவோர்-அறிவுடையார்,

எறு.

வி. ஒழுக்கத்தினதுதளர்தலை,
அதனையுடையவர்மேலே
ற்றப்பட்டது.

அழிவிலுற்கொண்டவிரதம்விடாததைக்குறித்
து, உரவோர் என்றார். என்னெனில்,

பழியஞ்சான்வாழும்பசுவுமழிவிலுற்
கொண்டவருந்தவம்விட்டானுங்கொண்டிருந்த
வில்லஞ்சிவாழுமெருதுமிவர்மூவர்
நெல்லுண்டநெஞ்சிற்கோர்நோய்,

எனக்கொண்டவிர

தத்தையழிவினால்விட்டவனையிகழப்படுதலாற்காண்க. ஒல்கல்; தளர்தல், குழைதல். படுபாக்கு என்றதிற்பாக்கு என்பது வினையெச்சவிகுதி. வான்பான்பாக்கினவினையெச்சம்பிற, என்னுஞ்சூந்திரநோக்கிக்காண்க. அறிந்து என்னும்வினையெச்சமிங்கே, காரணப்பொருட்டாய், அறிந்ததினாலேயெனநின்று, ஒல்கார் என்னும், தெரிநிலைஎதிர்மறைமுற்றுவினைகொண்டுமுடிந்தது.

௱௩௭. ஒழுக்கத்தினெய்துவர்மேன்மையிழுக்கத்தினெய்துவரெய்தாப்பழி.

ப. எது-எலலாருமொழுககததானேமேமபாடடையெயதுவா அதனினிழுககுதலானேதாமெயதுதறகுரிததலலாதபழியையெயதுவரெனறவாறு.

வி. பகைபறறியடாபபழி கூறியவழியதனையுமிழுககமபறறியுலகமடுககுமெனறுகொளளுமாகலினெயதாபபழியே யதுவரெனறார- இவையைநதுபாடடானுமொழுககமுளவழிபபடுஙகுணமுமில வழிபபடுஙகுறறமுஙகூறபபடடன.

பு. (ஒழு-ழி) எ-இ-ள். ஒழுக்கத்தின்-(யாவரும்) ஆசாரத்தினாலே, எய்துவர்மேன்மை-மேலாந்தன்மையைப்பொருந்துவார், இழுக்கத்தின்-(அதிலே) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி-(தாம்) பொருந்துதற்கு (உரிமை) யில்லாதநிந்தையை, எய்துவர்-பொருந்துவார், எறு.

வி. ஒழுக்கத்திலேதவறினவனைப்பகையினாலே ஒருவன் அடாநிந்தைசொல்வானானால், அதுவும் அவனுக்குஅடுக்குமென்று உலகஞ்சொல்லுமாதலால், எய்தாப்பழியெய்துவரென்றார். இவையைந்துபாட்டாலும் ஆசாரமுண்டானபோதுஉண்டாகுங்குணமும், இல்லாதபோதுஉண்டாகுங்குற்றமுஞ்,சொல்லப்பட்டன.

௱௩அ. நன்றிக்குவித்தாகுநல்லொழுக்கந்தீயொழுக்கமென்றுமிடும்பைதரும்.

ப. எது-ஒருவனுககுநலலவொழுககமறததிறகுககாரணமாயிருமையினுமினபமபயககுநதீயவொழுககமபாவததிறகுககாரணமாயிருமையினுநதுனபமபயககுமெனறவாறு.

வி. நனறிககுவிததாகுமெனபதனாறநீய வொழுககமபாவததிறககுககாரணமாதலுமிடுமபைதருமெனபதனாலலொழுககமினபநதருதலுமபெறறாம்-ஒனறுநினறேயவறறைமுடிககுமாகலின இதினாறபின விளைவு கூறபபடடது.

பு. (நன்-ம்) எ-இ-ள்.

நல்லொழுக்கம்-(ஒருவனுக்கு)ந

ல்ல ஆசாரமானது, நன்றிக்கு-தருமத்துக்கு, வித்தாகும்-(காரணமாகிய) விதையாகி (இம்மைமறுமையிரண்டிலும்இன்பம்விளைக்கும்,) தீயொழுக்கம்-பொல்லாதநடையானது,(பாவத்திற்குக்காரணமாகியவிதையாகி) என்றும்-(இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தில்)எப்போதும், இடும்பைதரும்-துன்பம்விளைக்கும், எறு.

வி. வித்தாகுமென்றதினாலே,விளைத்தல்களும்; நல்லொழுக்கம்நன்றிக்குவித்தாகுமென்றதினாலே, தீயொழுக்கம்பாவத்திற்குவித்தாகும்என்பதும்; தீயொழுக்கமிடும்பைதருமென்றதினாலே, நல்லொழுக்கம் இன்பந்தரும் என்பதும்; என்றும் என்றதினாலே, இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தும்என்பதும்; பெறப்பட்டன. வித்துநிலத்திலேயூன்றப்பட்டதுபோல, இந்த இரண்டு ஒழுக்கங்களுள் ஒன்று ஒருவனிடத்திலேநிலைத்திருக்குமானாற்பின்புதன்பயனாகியஇன்பத்தையானாலுந்துன்பத்தையானாலுந்தருவதுநிச்சயமாதலால், அதைவித்தென்றது, எது உருவகவலங்காரம். இதினாலேபின்விளைவு, சொல்லப்பட்டது.

௱௰௨ ௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

௱௩௯.

ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதீய

வழுக்கியும்வாயாற்சொலல்.

ப. எது-மறநதுநதீயசொறகளைத்தம
வாயாறசொலலுந தொழிலக
ளொழுககமுடையவாககுமுடியாவெனறவாறு.

வி தீயசொறகளாவன
பிறாககுததீஙகுபயககுமபொயமுதலியவுமவரு
ணததிறகுரியவலலனவுமாம அவறறதுபளை
மயாறசொலலுதறறொழிலபலவா
யின-சொலசாதியொருமை-சொலலெனவேயமைநதிருகக
வாயாலெனவேண
டாதுகூறினாநலலசொறகளபயினறதெனதத
ாமவேணடியதனகிறபபு முடி
ததறகு-இதனைவடநூலாாதாறபரியமெனப.

பு. (ஒழு-ல்) எ-இ-ள் வழுக்கியும்-மறந்தும் தீய-தீமை
யையுடைய (சொற்களை,) வாயாற்சொல்ல-(தம்) வாயினாலே
சொல்லுந் தொழில்கள்,
ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லா-நல்
லொழுக்கமுடையார்க்குக்கூடாதவை, எறு.

வி. தீயசொற்களாவன, பிறருக்குத்தீங்குதரும் பொய் மூலானவையுங், குலத்திற்குத்தகாதவையுமாம். அவைவலவா தலாலே, சொல்லுந்தொழில்களுமபலவாயின. சொல், என் பது, குறைந்துநின்றது. அது, சாதியொருமை.சொலல்என வே அமைந்திருக்க, வாயாற்சொலல்எனவேண்டாது சொன் னது, தீயசொற்பழக்கமில்லாதவாய் என்று, அதனைச்சிறப்பி த்தற்கு, எனக்காண்க. இதை,வடநூலார்தாற்பரியமென்பார்.

நினைத்துச்சொல்லுதலுங்கூடாது

என்றதைத்தழுவிநின்றதிலு

லே, வழுக்கியும் என்ற உம்மை, இறந்ததுதழு

விய எச்சவும்

மை. ஒழுக்கமுடையவர்மறந்துசொல்லினும் பிறர்க்குநன்மை தருஞ்சொற்களேயேசொல்லுவரென்பதுகருத்து இதிலுலே ஒழுக்கமுடையவர்பேசுந்திறஞ்சொல்லப்பட்டது.

ஈசய. உலகத்தோடொட்டவொழுகல்பலகற்றுங் கல்லாரறிவிலாதார்.

ப. எது-உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுதலைக்கல்லாதார்பலநூல்களை யுங்கற்றாராயினும்அறிவிலாதாரென்றவாறு.

வி. உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுதலாவதுயாந்தோர்பலருமொழு கியவாற்றானொழுகுதல்-அந்நூல்சொல்லியவற்றுளிக்கால்த்திற்கேலாதனவொ ழிந்துசொல்லாதவற்றுள்ளேற்பனகொண்டுவருதலானவையு மடங்கவுலகத்தோ டொட்டவென்றுங்கல்விக்குப்பயனறிவுமறிவிற்குப்பயனொழுக்கமுமாகலினவ

௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

௱௰௩

வொழுகுதலைக்கல்லாதார்பலகற்றுமறிவிலாரென்றுங்கூறினார்-ஒழுகுதலைக்க ற்றலாவதடிப்படுதல்-இவையிரண்டுபாட்டானுஞ்சொல்லானுஞ்செயலானும வருமொழுக்கங்களெல்லாமொருவாற்றாற்றொகுத்துக்கூறப்ப ட்டன.

பு. (உல-ர்) எ-இ-ள்.

உலகத்தோடொட்டவொழுகல்-

உலகத்தோடுபொருந்தநடப்பதை, கல்லார்-கற்றிலாதவர், பல கற்றும்-(நூல்கள்) பலவற்றையுங்கற்றிருந்தாராயினும், அறிவி லாதார்-ஞானமில்லாதவர், எறு.

வி. இங்கேஉலகமென்றது, உயர்ந்தவரை, எனக்காண்க.

உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுவதாவது, உயர்ந்தோர்யாவ
ரும்நடந்தவழியிலேநட்டப்படது. பழையனகழிதலும் புதியன
புகுதலும்வழுவலகாலவகையினானேயென்றுராதலால், தரும
சாத்திரங்கள்சொல்லியவைகளில் இக்காலத்துக்குஏற்றிராதவை
கள்நீங்கிச், சொல்லாதவைகளில் ஏற்றிருப்பவைகளைக்கொண்
டுவருதலால், அவையும் அடங்க, உலகத்தோடொட்ட என்று
ம்; கல்விக்குப்பிரயோசனம் அறிவும், அறிவுக்குப்பிரயோச
னம் ஒழுக்கமுமாதலால், அந்த ஒழுக்கநடையைக்கல்லாதார்,
பலகற்றுமறிவிலாதார்என்றுஞ், சொன்னார் ஒழுக்கமிலக்கற்றலாவ
து, அவர்நடந்தபழநடக்கத்தைதொடங்குவது. இதினாலே ஒழு
க்கமுடையவர்நடக்குந்திறம், எதிர்மறைமுகத்தாற்சொல்லப்
பட்டது.

ஐந. அதிகாரம்.

பிறனில்விழையாமை.

ப-ம. பிறனிலவிழையாமை—அஃதாவது - காமமயக்கத்தாறபிறது
டையவிலவாஅவிருமபாமை-இஃதொழுக்கமுடையவாமாடடே தீகழவதாக

விஞ்ஞுக்கமுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (பிற-மை) அதாவது, (காமமயக்கத்தினாலே) அந்நியனுடையமனையாளைவிரும்பாதிருப்பதைச்சொல்வது. இது ஒழுக்கமுடையார்க்கே உரியதாதலால், அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௰௪

௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

௱௪௧.

பிறன்பொருளாட்பெட்டொழுகும்பேதைமைஞாலத்
தறம்பொருள்கண்டார்கணில்.

ப. எது-பிறனுககுபபொருளாநதனமை
யுடையாளைககாதலிததொழு
குதினறவறியாமை ஞாலததினகணறநூலையுமபொரு
ணூலையுமாராயநதறிந
தாாமாடடிலலையெனறவாறு.

வி.

பிறனபொருளபிறனுடைமை-அறமபொருளெனபனவாகுபெயா-

செவவெணணினறொகைதொககுநினறது-இனபமொனறையுமே நோககுமின
பநூலுடையாரிததீயொழுககததையுமபரசதிகமெனறுஙகூறுவராகலினஅற

மபொருளகணடாரகணிலலெனறாஎனவேயபபேதைமையுடையாரமாடடற

முமபொருளுமிலலையெனபதுபெறபபடடது.

பு. (பிற-ல்) எ-இ-ள். பிறன்பொருளாட்பெட்டு-பிறனுக்குப்பொருளாந்தன்மையுடையவளை விரும்பி, ஒழுகும்பே

தைமை-(அதற்கு இசைவாக) நடக்கப்பட்ட அறியாமையான

து, ஞாலத்து-உலகத்திலே,

அறம்பொருள்கண்டார்கணில்-

தருமசாத்திரத்தையும்

அர்த்தசாத்திரத்தையும்அறிந்தவரிடத்

தில் இல்லை, எறு.

வி. பிறன்பொருள், அந்நியன் உடைமை. அறம்பொருள் என்பவை, ஆகுபெயர். அறமும்பொருளும் என்றுஉம்மைவைத்தெண்ணாது, அறம்பொருள்என்றுஎண்ணினதற்குச், செவ்வெண் என்றுபெயர். இந்தச்செவ்வெண்,

தொகைபெற
வேண்டுமென்பது இலக்கணம் என்னெ
னில், பெயர்ச்செவ்வெ
ண்ணேயென்றாவெனாவெண்ணான்குந் தொகைபெறாஉம்,
என்
னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.
அது தொகைபெறுங்கால், அற
ம்பொருளிரண்டும், எனப்பெறும்.
இங்கேபெறாதுநின்றது,
செய்யுள்விகாரம். இன்பம் ஒன்றையுமேகுறிக்கப்படுங்காம
சாத்திரமுடையவர், இந்தத்தீய ஒழுக்கத்தையும் பரரதிகமெ
ன்றுஞ்சொல்லுவராதலால், அறம்பொருள்கண்டார்கணில்என்
றார்; எனவே
அந்தப்பேதைமையுடையவரிடத்தில், அறமும்
பொருளும் இல்லையென்பதுபெறப்பட்டது.

ஈசஉ. அறன்கடைநின்றாருளெல்லாம்பிறன்கடை
நின்றாரிற்பேதையாரில்.

ப. எது-காமஙகாரணமாகபபாவததினகணினறா ரெலலாருளளுமபிற

௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

௱௰௫

னிலலாளைககாதலிததவனவாயிறகடசெனறுநினறாரைபபோலபபேதையாரில
லையெனறவாறு.

வி.

அறததினீககபபடடமையினஅறனகடையெனறா-அறனகடைநி
னறபெணவழிசசெலவாரையுமவரைவினமகளீரொடுமிழிகுலம
களீரொடுஙகூடியினபநுகாவரரையுமபோலவறமுமபொருளு
மிழததலேயனறிபபிறனகடைநி
னறாசசததாறறுஙகருதியவினபமுமிழகஙின
றராகலிறபேதையாரிலலெனறா
எனவேயினபமுமிலலையெனபதுபெறபபடடது.

பு. (அற-ல்) எ-இ-ள்.

அறன்கடைநின்றாருளெல்லாம்-
(காமங்காரணமாகப்) பாவத்திலேநிற்கின்ற எல்லாருள்ளும், பிறன்கடைநின்றாரில்-பிறன் (இல்லாளைவிரும்பி அவனுடைய வீட்டின்) தலைக்கடையிலே(சென்று)நின்றவரைப்போல, பேதையாரில்-அறிவில்லாதவர் இல்லை, எறு.

வி.

அறத்திலேநீக்கப்பட்டு அதின்பின்னிற்பது, பாவமாதலால் அதை, அறன்கடையென்றார்.

பாவத்திலேநின்ற (பெ
ண்போனவழியிலேபோவாராகிய)பெண்வழிச்செல்வாரையும்,
வேசியரோடும்
தாழ்ந்தகுலப்பெண்களோடுங்கூடி இன்பத்தை
அநுபவிப்பவரையும், போல அறமும்பொருளும்
இழந்துபோவதுமல்லாமல், பிறன்கடைநின்றவர்,
அச்சத்தினாலே தாம்நினைத்த இன்பமும்
இழந்துபோவாராதலாலே, பிறன்க
டைநின்றாரிற்பேதையாரில் என்றார்: எனவேபிறன்கடைநின்ற
வர்க்கு, அறம்பொருள் இன்பங்கள்மூன்றும் இல்லையென்ப
து, பெறப்பட்டது.

௱௪௩. விளிந்தாரின்வேறல்லர்மன்றதெளிந்தாரிற்
றீமைபுரிந்தொழுகுவார்.

ப. எது-தமமையையுறாநாரிலலாளகணணே
பாவஞசெயதலைவிருமபி
யொழுகுவாருயிருடையரேனுமிறநதாரேயாவரெனறவாறு.
வி. அறமபொருளினபஙகளினபயனெயதாமையின

விளிந்தாரின்வேற

லலரென்றுமவாதீமைபுரிந்தொழுகுவதிலலுடையவரது தெளிவுபற்றியாகவிற தெளிந்தாரிலலென்றுங்கூறினார்.

பு. (விளி-ர்) எ-இ-ள். தெளிந்தார்-(தம்மைச்)சந்தேகப் படாதவருடைய, இற்றீமைபுரிந்து-மனைவியிடத்திலேபாவஞ் செய்வதைவிரும்பி,ஒழுகுவார்-நடப்பவர்,(உயிருள்ளவரானாலும்) விளிந்தாரின்-இறந்தவரில்நின்றும், மன்ற-நிச்சயமாகவே, வேறல்லர்-வேறுபாடு உடையவரல்லர், எறு.

௩௰௬ ௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

வி.

அறம்பொருளின்பங்களின்பிரயோசனத்தை அடையாததினாலே, விளிந்தாரின்வேறல்லர் என்றும் ; அவர்பாவஞ் செய்வதைவிரும்பிநடப்பது இல்லாட்டியை உடையவர்தெளிவுகொண்டாதலால்,தெளிந்தாரில்என்றும் ; சொன்னார்.மன்ற என்பது, நிச்சயம் என்னும்பொருள்படவந்த உரிச்சொல்; என்னெனில்,

மன்றவென்கிளவிதேற்றஞ்செய்யும், என்னுஞ் சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

௱௪௪. எனைத்துணையராயினுமென்னாந்தினைத்துணையுந்
தேரான்பிறனில்புகல்.

ப. எது-எத்துணை

பெருமையுடையராயினுமொருவாகியாதாயமுடி
யுங்காமமயக்கத்தாற்றினையளவுந்த
மபிழையையோராதுபிறனுடைய விலவி
னகடபுகுதலென்றவாறு.

வி.

இந்திரனைப்போலவெல்லாப்பெருமையுமிழந்துகிறுமையெய்தனோ

க்கியென்னாமென்றார்-என்னீரறியாதீர்போலவிவைகூறனின்னீரவல்லநெடுந்த
காயெனபுழிப்போலவுயாத்தற்கடபனமையொருமைமயங்கிற்று-தேரான்பிற
னென்பதனைத்தமமையையுறாதபிறனென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (எ-ல்) எ-இ-ள். எனைத்துணையராயினும்-எவ்வளவு
(பெருமை)
யுடையவராயிருந்தாலும், என்னாம்-(ஒருவர்க்கு)
எப்படியாய்முடியும்,
தினைத்துணையுந்தேரான்-(காமமயக்க
த்தினாலே)

தினையளவுந்தம்முடையகுற்றத்தையுணராமல், பிற

னில்புகல்-அந்நியனுடையமனையிட

த்துநுழைவது, எறு.

வி. இந்திரனைப்போல எல்லாப்பெருமையும் இழந்துசி றுமை அடைவதுகுறித்து, என்னும்என்றார். என்னீரறியாதீர் போலவிவைகூறனின்னீரவல்லநெடுந்தகாய்; என்றஇடத்தில், நீரறியாதீர் என உயர்த்திச்சொல்லுதற்பொருட்டுவந்தபன் மைப்பால், நின் என்னும் ஒருமைப்பாலோடு இணங்கிநின் றதுபோல; எனைத்துணையர் என உயர்த்திச்சொன்னபன்மை ப்பால், தேரான்என்னும்ஒருமைப்பாலொடு, பால்வழுவமை தியாகஇணங்கிநின்றது. தேரான்பிறன் என்பதைத், தம்மை ச்சந்தேகப்படாதபிறன், என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இனியி க்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

பிறனில்புகல்-(ஒருவனுடையமனைவியைவிரும்பி) அவ

௰௫. அதி.

பிறனில்விழையாமை. ௱௰௭

ன்மனையினிடத்திற்போய்ச்செய்யும்

இழிதொழிலாலே, (தம

க்குவருங்குற்றத்தை) தினைத்துணையும்-(கா
மமயக்கத்திலுலே)
தினைபளவாலுலும், தேரான்-உணராதவர்,
எனைத்துணையராயி
லும்-எவ்வளவு (பெருமை)
யுடையவராயிருந்தாலும், என்லு
ம்-(அவர்க்கு அதிலுலே)
என்னபிரயோசனமாம், (ஒன்றுமி
ல்லை,) எறு.

இதற்கு வி. அகவினையைவிரும்பிப்போன
இந்திரனைப்
போலே, யெல்லாப்பெருமையும்
இழந்தானிறுமைப்படுவனை
க்குறித்து, எனைத்துணையராயிலு
மென்லுமென்றார். எவனெ

ன்லும்விலுவினைச்சொல், என் எனவிகாரமாய்ப்பெயர்த்தன்
மைப்பட்டுநின்று, ஆம் என்லும்பயனிலைகொண்டு, கற்றதலு
லாயபயனென்னென்றதுபோல, இன்மைகுறித்துநின்றது(இப்
படியேவழக்கிடத்தும், ஒன்றும் ஆகாது

என்னும்பொருள்
பட, என்னும், என்ன ஆகும்,
எனவருதல்காண்க. கால்கழுவு
தல் என்றாற்போல, பிறனில்புகுதல் என்றது,
இடக்கரடக்க
ல்; இடக்கர் என்பது, இழிவுசொல்;
அதைமறைத்துச்சொல்

லுஞ்சொல்லை, இடக்கரடக்கல், என்றுசொல்வது: ஆதலாலே பிறனில்லினிடத்திலேபோய் அவர்செய்யும்இழிதொழிலைத்தாம்சொல்லத்தகாது என்பதுநோக்கிப், பிறனில்புகல் என்றார். அது காரணமாதலால் இங்கே அதன்காரியமாகியகுற்றந்தோன்றநின்றது. தினைத்துணையுந்தேரார் எனச்சொல்லவந்தவர், தேரான் எனச்செறுதலாகியகோபம்பற்றிப் பால்வழுவமைதியாகச்சொன்னார்; உவப்பினுமுயர்வினுஞ்சிறப்பினுஞ்செறலினுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. உம்மையிரண்டினுள், முன்னையது, உயர்வுசிறப்பு; பின்னையது, இழிவுசிறப்பு.

ஈசரு. எளிதெனவில்லிறப்பானெய்துமெஞ்ஞான்றும்
விளியாதுநிற்கும்பழி.

ப. எது-எயதுதலெளிதெனறுகருதிபபினவிளைவுகருதாதுபிறனிலலின கணிறபானமாயதலினறியெஞஞானறுநிலைநிறகுவ குடிபபழியினையெயதுமெனறவாறு.

வி. இலலினகணிறததலஇலலாளகணணெறிகடநதுசெறல.

பு. (எ-ழி) எ-இ-ள். எளிதென-(இப்போதுபெறுவது)
அரிதல்லவென்று எண்ணிப், (பின்உண்டாவதை எண்ணாமல்)
இல்லிறப்பான்-(பிறன்)
இல்லிடத்துப்புகுவான், (அதினாலே)
எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும்,விளியாதுநிற்கும்பழி-இறவா
மலேநிற்கின்ற (குல) நிந்தையாகிய
(பாவத்தை,) எய்தும்-
அடைவான், எறு.

வி. இந்தக்குறளிடத்தும்,
மேல்வருங்குறளிடத்தும்,
இல்லிறப்பான்என்றது, இடக்காடக்கல். இறத்தல், போதல்.

௱௪௬.

பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண்.

ப. எது-பிறனிலலாளகணெறிகடததுசெலவாளிடததுபபகையுமபாவ
மூமசசமுஙகுடிபபழியுமெனனுமிநநானகு
குறறமுமொருகாலுநீஙகாவாமெ

னறவாறு.

வி.

எனவேஇருமையுமிழததலபெறறும-இவை யாறுபாடடாலுமபிற

னிலவிழைவானகடகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (ப-ண்) எ-இ-ள். இல்லிறப்பான்கண்-(பிறனுடைய மனையாளைவிரும்பி அவன்) மனையினிடத்திலேசெல்பவனிடத்தில், பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கும்-பகையும்பாவமும் பயமும் (குல) நிந்தையுமாகியஇந்தநான்குகுற்றங்களும்,இக

வாவாம்-(ஒருக்காலும்) நீங்காதிருப்பவையாம்,

எறு.

வி. எனவே இருமை இன்பங்களும்

இழந்தவனென்ப

துபெறப்பட்டது. இவையாறுபாட்டாலும்,பிறன்மனைவியை விரும்புவான்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

ஈசஎ. அறனியலானில்வாழ்வானென்பான்பிறனியலாள் பெண்மைநயவாதவன்.

ப. எது-அறனாகியவியலபொடுகூடியிலவாழவானெனறுசொலலபபடுவானபிறனுககுரிமைபூணடவனுடையவியலபினகணணேநிறபாளதுபெணடனமையைவிரும்பாதவனெனறவாறு.

வி. ஆனுருபீணடுடனிகழசசிககணவநதது-இலலறஞசெயவானெனப படுவானவனேயெனபதாம.

பு. (அற-ன்) ஏ-இ-ள். அறனியலான்-தருமசுபாவத்தோ
டுகூடி, இல்வாழ்வானென்பான்-இல்லினிடத்திலே வாழ்பவ

ஐரு. அதி. பிறனில்விழையாமை.

௱௰௯

னென்று (எல்லாராலும்) புகழப்படுவான்,

பிறனியலாள்-பிற
னுக்கு (உரிமைபூண்டு
அவன்சாயலின்படிநடக்கும்) நடை
யினையுடையவளது, பெண்மைநயவாதவன்-பெண்தன்மையை
விரும்பாதவன், எறு.

வி. ஆன்,

என்னும்மூன்றாம்வேற்றுமையுருபு, இங்கே
உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. அவனேஇல்லறத்திற்கு
உரியவனென்பது, கருத்து.

௱௪௮.

பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க்

கறனொன்றோவான்றவொழுக்கு.

ப. எது-பிறன்மனையாளையுடகொள்ளாதபெரியவாண்டகைமைசால புடையராககறனுமாநிரமபியவொழுககமுமாமென்றவாறு.

வி. புறப்பகைகளையடககுமாண்மையுடையராககுமுடபகையாகியகா மமடககுதறகருமையினதனையடககியவாண்மையைபபேராண்மையென்றா- ஒன்றோவென்பதெண்ணிடைசசொல-செயதறகரியவறனுமொழுககமுமிதனை சசெயயாமையேபயககுமென்பதாம.

பு. (பிற-கு) எ-இ-ள். பிறன்மனைநோக்காத-பிறன்மனை

யாட்டியை (விரும்பிமனத்திற்) குறியாத,

பேராண்மை-பெ

ரிய ஆண்தன்மை,

சான்றோர்க்கு-(புருடத்தன்மை) நிறைந்த

வர்க்கு, அறனொன்றோ-தருமம்ஒன்றுதானோ, ஆன்றவொழுக் கு-உயர்ந்த ஒழுக்கமுமாம், எறு.

வி. புறத்திலிருக்கும்பகைகளையடக்கும் ஆண்மையுடை யவர்க்கும், உட்பகையாகியகாமத்தையடக்குவது, அருமையா தலால், அதையடக்கிய ஆண்மையைப், பேராண்மையென்றா ர். செய்வத்ற்கு அருமையாகிய அறமும் ஒழுக்கமும், பிறன் மனைநோக்காதிருப்பது, தானேதரும் என்பதுகருத்து.

௱௪௯.

நலக்குரியார்யாரெனினுமநீர்வைப்பிற்

பிறற்குரியாடோடோயாதார்.

ப. எது-அச்சந்தருங்கடலாற்சூழப்பட்டவுலகத்தெல்லா நன்மையு மெய்துதற்குரியாரியாவரென்ற பிறனொருவனுக்குரிமையாகி யாளுடையதோளைச்சேராதாரென்றவாறு.

வி. அகலமாழமபொருளுடைமைமுதலியவற்றானளவிடப்படாமையினாமநீரென்றார்-உரிச்சொல்லீறுதிரிந்துநின்றது--நலத்திற்கென்பது நலக்கென்கக்குறைந்துநின்றது-இருமையினுநன்மையெய்துவரென்பதாம்.

௩௨௰ ௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

பு. (நல-ர்) எ-இ-ள், நாமநீர்வைப்பில்-அச்சத்தைத்(தரும்) நீராற்சூழப்பட்ட (கடலாற்சூழப்பட்ட)உலகத்தில்,நலக்குரியார்யாரென்னின்-(எல்லா) நன்மைகளுக்கும் உரியவர்யாவரென்றால், பிறற்குரியாள்-பிறனொருவனுக்கு உரிமையானவளுடைய, தோடோயாதார்-தோளைச்சேராதவர், எறு.

வி. அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை, முதலானவைகளாலே அளவிடப்படாமற், பார்த்தமாத்திரமே பயத்தைத்தரத்தக்கநீர், வேறேயில்லாததினாலே, கடலை நாமநீரென்றார். நாம் என்பது, அச்சமாகியபொருளைத்தருவதோர்உரிச்சொல், பேநாமுரூஉமெனவரூஉங் கிளவியாமுறைமூன்றுமச்சஞ்சுட்டலுமென்பதினால், அறிக; இங்கே அது நாம, என அகரச்சாரியைபெற்றுநின்றது. நலத்துக்குஎன்பது, நலக்குஎன, அத்துச்சாரியைகுறைந்துநின்றது. இம்மைமறுமையிரண்டிலும்நன்மைபொருந்துவார் இவர் என்பதுகருத்து.

௩௫௰. அறன்வரையானல்லசெயினும்பிறன்வரையாள் பெண்மைநயவாமைநன்று.

ப. எது-ஒருவனறததைததனககுரிததாகசசெயயாதுபாவஙகளைசசெயயுமாயினுமவனுககுபபிறனெலலைககணிறபாளதுபெணமையைவிருமபாமையுணடாயினதுநனறெனறவாறு.

வி. இககுணமேமேறபடடுததோனறுமெனபதாமஇவைநானகுபாடடானுமபிறனிலவிழையாதானகடகுணஙகூறபபடடது.

பு. (அற-று) எ-இ-ள். அறன்வரையான்-(ஒருவன். தருமத்தைத் (தனக்கு உரிமையாகச்) செய்துகொள்ளாதவனாகி, அல்லசெயினும்-(தருமம்) அல்லாதபாவங்களைச்செய்வானாயினும், (அவனுக்குப்) பிறன்வரையாள்-பிறனுடையஎல்லையிலே நிற்பவளுடைய, பெண்மைநயவாமை-பெண்தன்மையைப் (பார்த்து) விரும்பாதிருப்பது, (ஒன்றும் உண்டானால்) நன்று-(அது) நன்மையுடைத்தாம், எறு.

வி. இந்த ஒருதருமமுமே, எல்லாப்பாவங்களையும் அடக்கி, மேற்பட்டுநிற்குமென்பது, கருத்து. நன்று என்பது, விகுதிப்பொருள்விகுதிபெற்றுநின்ற பகுபதமெனக்கொள்க. பிறன்வரையாள்பெண்மைநயவாதவன் அல்லசெய்யான்செயி

௰௬. அதி. பொறையுடைமை.

ணுமதுபொறுத்தல்வேண்டுமென்பார், இதனைப்
பொறையுடைமையைச்சாரவைத்தார்.
இவைநான்குபாட்டாலும், பிறனி
ல்லாளைவிரும்பாதவன்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௬. அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

ப-ம. பொறையுடைமை-அஃதாவது-கார
ணமபறறியாதனமடமை
யாணாதலொருவனறமமைமிகை செயதவழிததாமுமதனை யவன
கடசெயயாது பொறுதத லையுடை ய ர ாதல-நெறியினீங
கியசெயதாரையுமபொறுககவேணடு
மெனறறகிதுபிறனிலவிழையாமையினபினவைககபபடடது.

பு- ம். (பொ-மை) அதாவது,
(காரணம்பற்றியானாலும், அறியாமையினாலே
ஆனாலும், ஒருவன்தமக்குக்குற்றஞ்செய்த
போதுதாமும் அவனிடத்தில்
அந்தக்குற்றத்தைச்செய்யாம லேமனம்)
பொறுத்திருப்பதைச்சொல்வது. அதிகார அடை
வு, மேலேசொல்லப்பட்டது.

௱௫௧.

அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மை
யிகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை.

ப. எது-தனனையகழகினறாரை வீழாமற
றாங்குவதாயநிலமபோலதத
மமையவமதிபபாரைபபொறுததறலையாயவறமெனறவாறு.

வி. இகழதலமிகையாயினசெயதலுஞசொலலலும.

பு. (அக-லை) ஏ-இ-ள். அ
கழ்வாரை-(தன்னைத்) தோண்
டுகின்றவரை, தாங்குநிலம்போல-(விழாமலே)
சுமக்கின்றபூ
மியைப்போல,தம்மையிகழ்வார்-தம்மைநிந்திப்பவரை,பொ
றுத்தல்-சகிக்கிறது, தலை-தலைமையான (சிறந்த)

தருமமாம்,

எறு.

வி. அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போல,
வென எடுத்துக்

காட்டிய உவமையினுலே, தம்மைக்கொலைசெய்வதையொத்த
குற்றஞ்செய்வாரையும்பொறுப்பதும், பொறுத்திருந்தே அ
வரைப்பாதுகாப்பதுஞ் சிறந்ததருமமென்பது, பெறப்பட்
டது.

ஈஉ யசூ. அதி. பொறையுடைமை.

ஈருஉ.
பொறுத்தலிறப்பினேயென்றுமதனை
மறத்தலதனினுநன்று.

ப. எது-பொறைதனருகலாறருமொறுதறகியனறகாலதறுமபிறாகெ
யதமிகைபபபொறுகவதனேயுடகொளளாதிபபொழுதேமறதலபெறின

பபொறையினுதனெனறவாறு.

வி. மிகையெனறதுமேறசொலலியனவிசணடனேயு
ம-பொறுதறதாலும்

டகொளளபபடுதலினமறததலையதனினுநனறெனறா.

பு. (பொ-று)எ-இ-ள்.

இறப்பினை-(பொறுப்பதுநலமா
தலாலேதண்டிக்கக்கூடுமானகாலத்திலும்பிறர்
இகழ்ந்துசொ
ல்லுதல்பிழைசெய்தலாகிய)மிகுதியை,பொறுத்தல்-பொறுக்
கவேண்டும், அதனை என்றுமறத்தல்-அதை
(மனசிலேவையா
மல்) என்றைக்குமறந்துவிடுவது,
அதனினுநன்று-அந்தப்
பொறுமையிலும்நன்று, எறு.

வி. இறப்பு என்ற து,
மிகுதி; அதுஇங்கே, சொல்லத்தக்
கதுஞ்செய்யத்தக்கதுஞ்சமம்,
சொல்லத்தகாததுஞ்செய்யத்
தகாததும்மிகுதி, யாதலால்
அவையிரண்டனையுங்குறித்துநின்
றது. மேலேமிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரை
என்ற இடத்து
இந்த உரைபொருந்தாதெனில், பொருந்தும்.

என்னை, சமநி
லையென்பது நடுவு நிலைமை,
அதுதப்பினதுமிகுதி, நடுவுநிலை
மைதப்பினதினாலே, சொல்லத்தகாதவையுஞ்,
செய்யத்தகாத வையுமாகிய, மிக்கவைகளை
யெனப்பொருள்படுமாதலாற்கா
ண்க. இவை இரண்டையும்பொறுத்த
இடத்தும், மனத்திலே
நினைக்கப்படுமாதலால், மறப்பதை
அதனினும்நன்றென்றார்.

௩௫௩.

இன்மையுளின்மைவிருந்தொரால்வன்மையுள்
வன்மைமடவார்ப்பொறை.

ப.

எது-ஒருவனுககுவறுமையுளவைததுவறுமையாவதுவிருநதினரை
யேறறு
ககொளளாதுநீககுதலதுபோலவனமையுளவைததுவனமையாவதறிவி
னமையானமிகைசெயதாரைபபொறுததலெனறவாறு.

வி.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை-அறனல்லாதவிருந்தொராலபொருளு
டைமையாகாதவாறுபோல மடவார்ப்பொறையு மெனமை
மயாகாதெனபதுக
ருதது.

பு (இ-றை)எ-இ-ள். இன்மையுளின்மை-(ஒருவனுக்கு)
இல்லாமைபலவற்றுள்ளும்இல்லாமையாவது, விருந்தொரால்.

௰௬. அதி. பொறையுடைமை. ௱௨௱

விருந்தினரைப் (பாதுகாவாது) விலக்குவது, வன்மையுள்வன்
மை-(அதுபோல)
வல்லமைபலவற்றுள்ளும்வல்லமையாவது,
மடவார்ப்பொறை-அறிவில்லாதார்
(செய்தகுற்றத்தோடவ
ரையுந்) தாங்குவது, எறு.

வி. மடவார் என்ற இடத்து,

ஐஉருபும் இறந்ததுதழு
வியஎச்சஉம்மையுங்குறைந்துநின்றன,
ஆதலால், மடவார்செ

யீதகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமல்லாமல், அவனையுந்தாங்குவ
து, என்பதுபெறப்பட்டது. அவனையுந்தாங்குதலாவது,அவ
ர்செய்தகுற்றங்களைமறந்து அவனைப்பாதுகாப்பது
இதுஎடு
த்துக்காட்டுஉவமையாதலால்,
மேல்வருமிருந்துவிலக்கலாகி
ய இன்மையைக்குறிக்க,
முன்வந்தபொருளில்லாமைகள்பலவு
ம்பொருளுடைமைகளாம், அதுபோல,
மேல்வருமடவார்
ப்பொறையாகியவன்மையைக்குறிக்க,
முன்வந்தமனம்பொ
றிவழிச்செல்லாது அடக்குதல்முதலியபலவல்ல
மைகளுமளவி
மைகளாம், எனக்கொள்க. விருந்து
விலக்கலின்மேற்பட்டதரி
த்திரமும்,
ஒருவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து அவனையும்
பேணுதலின்மேற்பட்டவல்லமையும்உலகத்தில்ஃ,

யாதலால்,

விருந்தோம்பினவன் எல்லாப்பொருளும்

உடையவனாவான்;

ஒருவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து

அவரையும்பாதுகாப் பவன்,

எல்லாவல்லமைகளும் உடையவனாவான்;

என்பதுகரு

த்து.

௱௫௪.

நிறையுடைமைநீங்காமைவேண்டிற்பொறையுடைமை

போற்றியொழுகப்படும்.

ப. எது-ஒருவனசாலபுடைமைதனகணினறு

நீங்காமையைவேணடுவ

னாயினவனாறபொறையுடைமையைததனகணழியாமறகாததொழுகபபடுமென

றவாறு.

வி. பொறையுடை

டயாரககலலதுசாலபிலலையெனபதாயிறறு-இவைநா

னகுபாடடானுமபொறையுடைமையதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (நி-ம்) ௭-இ-ள்.

நிறையுடைமை-(ஒருவன் எல்லாந
ர்குணங்களுங்குறைவுபடாத)
நிறையுடைமையாகிய சால்பு
டைமையானது,

நீங்காமைவேண்டின-(தன்னிடத்திலே) நீங்
காதிருப்பதைவிரும்புவானானால், (அவனாலே)
பொறையுடை

௱௨௪ ௰௬. அதி. பொறையுடைமை.

மை-பொறுமையுடையவனாந்தன்மையை, போற்றியொழுக
ப்படும்-(தன்னிடத்தில் அழியாமலே) பாதுகாத்துநடக்கப்
படும், எறு.

வி. பொறுமையுடையவனே, எல்லாநற்குணங்களும்நி
றைந்தவனென்பதாயிற்று இவைநான்குபாட்டாலும், பொ
றையுடைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௫௫.

ஒறுத்தாரையொன்றாகவையாரேவைப்பர்

பொறுத்தாரைப்பொன்போற்பொதிந்து.

ப. எது-பிறனறமகசூததீங்கு செயதவழிப்பொறுதவனையொறுததாரையறிவுடையாரொருபொருளாகமனததுககொளளாரதனைப்பொறுததாரைப்பொனபோறபொதிநதுகொளவரெனறவாறு.

வி. ஒறுததவாதாமுமததீங்குசெயதவனோடொததலினொனறாகவையாரேயெனறார-பொதிநதுவைததல-சாலபுடைமைபறறியிடைவிடாதநினைததல.

பு. (ஒ-து) எ-இ-ள். ஒறுத்தாரை-(ஒருவன்செய்தகுற்றத்தைப்பொறாமல் அவனைத்) தண்டித்தவரை, ஒன்றாகவையார்-(அறிவுடையோர்) ஒருபொருளாகவேமனத்துட்கொள்ளார், பொறுத்தாரை-(அதைப்)பொறுத்தவரை,பொன்போற்பொதிந்துவைப்பர்-பொன்னைப்போலேமுடிந்து மனத்துள்வைப்பார், எறு.

வி. ஒறுத்தவர்தாமுமந்தக்குற்றத்தைச்செய்துஅவனோடே ஒத்துப்போவதினாலே, ஒன்றாகவையாரேயென்றார்.ஏகாரந், தெளிவுப்பொருள்படநின்றது. பொன்னைமுடிந்துவைத்துப்பாதுகாப்பதுபோல, அந்தப்பொறையுடைமையைப்பற்றி. அறிவுடையோர் அவரைஇடைவிடாமலே, நினைப்பரென்பதாம்.

௱௫௬. ஒறுத்தார்க்கொருநாளையின்பம்பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந்துணையும்புகழ்.

ப. எது-தமக்குத்தீங்குசெய்தவனையொறுத்தாரக்குண்டாவதவவொருநாளையின்பமேயதனைப்பொறுத்தாரக்குலகமழியுமளவும்புகழுண்டாமென்றவாறு.

வி. ஒருநாளையின்பமஅந்நாளொன்றிலுங்கருதியதுமுடித்தேமென்த

௰௬. அதி. பொறையுடைமை.

௱௨௫

தருக்கியிருக்கும்பொய்யின்பம்-ஆதாரமாகியவுலகம்பொன்றப்புகழும்பொன்றுமாகவினேற்புடையுலகென்னுஞ்சொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

பு. (ஒ-ழ்) எ-இ-ள்.

ஒறுத்தார்க்கு-(தமக்குத்தீங்குசெய்தவனைத்) தண்டித்தவர்க்கு, (உண்டாவது) ஒருநாளையின்பம்-(பழியொடுபட்ட அந்த) ஒருநாளையின்பமே.(யாம்) பொறுத்தார்க்கு-(அதைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றுந்துணையும்புகழ்-(உலகம்) அழியும் அளவும்புகழ், (உண்டாம்,) எறு.

வி.

பொறுத்தார்க்குப்பொன்றுந்துணையும்புகழென்ற
தனால், ஒறுத்தார்க்கு அவ்வாறேபழியென்பதும்,
பெறப்ப

டும். ஒருநாளையின்பமாவது, அந்த ஒருநாளிலும்நினைத்தது
முடித்தோம் என்று, கருவித்து இருக்கும், பொய்யின்பமா
ம். ஆதாரமாகியஉலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலால்,
இயைபுடைய உலகம் என்பது,
வருவிக்கப்பட்டது.

௱௫ ௭.

திறனல்லதற்பிறர்செய்யினுநோய்நொந்
தறனல்லசெய்யாமைநன்று.

ப.

எது-செயயததகாதகொடியவறறைததனகடபிறாசெயதாராயி
னு

மவாககதனாலவருநதுனபததிறகுநொநதுதானறனலலாத

செயலகளைசசெய

யாதிருததலொருவனுககுநனறெனறவாறு.

வி.

உமமைசிறபபுமமை-துனபததிறகுநோதலாவது—உமமையெரிவா

யநிரயததுவீழபபாகொலெனறுபரிதல.

பு. (திற-று)எ-இ-ள். திறனல்ல-(செய்யத்)தகாதவற்றை, தற்பிறர்செய்யினும்-பிறர்தன்னிடத்திலே செய்தாரானாலும், (அவற்றைப்பொறுத்து)

நோய்நொந்து-(அவர்க்கு அதினா

லேவருந்) துன்பத்திற்குத்தான்வருந்தி, அறனல்ல-தருமமல்லாதசெயல்களை, செய்யாமைநன்று-(அவரிடத்திலே) செய்யாதிருப்பது (ஒருவனுக்கு) நன்மை, எறு.

வி. செய்யினும் என்ற உம்மை, இழிவுசிறப்புப்பொருள்படநின்றது. பிறர்செய்தகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமன்றியவர்க்கு அதினாலேவருந்துன்பத்திற்கும் வருந்துதற்கு, உம்.

தம்மையிகழ்ந்தமைதாம்பொறுப்பதன்றிமற்

றெம்மையிகழ்ந்தவினைப்பயத்தா-லும்மை

யெரிவாய்நிரயத்துவீழ்ப்பர்கொலென்று

பரிவதூஉஞ்சான்றோர்கடன்,

எனக்காண்க.

௱௫௮. மிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரைத்தாந்தந்
தகுதியான்வென்றுவிடல்.

ப. எது-மனசசெருககாறறஙகட டீபவறறைச
செயதாரைததாநதம
முடையபொறையானவென்றுவிடுகவெனறவாறு.

வி. தாமுமவாகட டீபவறறைதசெய்து தோலாது
பொறையானவரின
மேமபடடுவெலகவெனபதாம-இவைநானகுபாடடாணும
பிறாசெயதனபொ
றுததலசொலலபபடடது.

பு (மிகு-ல்) ஈ-இ-ள்.
மிகுதியான்-நடுவுநிலைமைதப்பி
னதினாலே, மிக்கவை செய்தாரை-(தம்மிடத்தில)
தகாதவற்றை
ச்செய்தவரை, தாந்தந்தகுதியால்-தாம் த
ம்முடையபொறு
மையினாலே, வென்றுவிடல்-செயித்துவிடுக,

எறு.

வி. தகுதி. க. நடுவுநிலைமை, உ. பொறுமை, ங. அறிவு,

ச. நற்குணம். மிகுதி. க. அதியாயம், உ. அதிகம், உயர்வு,

கூட்டம், பூரிப்பு, நற்குணம், இவைபகுபதமாங்கால், தக்கா

ன்-ள்-ர்-எம்-தக்கவன்-ள்-ர்-து-வை-மி

க்கான்-ள்-ர்-எம்-மி

க்கவன்-ள்-ர்-து-வை-எனவும்வரும்.

இன்னுமேலதகுதியெ

னவொன்றுநன்றேயெனவும்,

இவ்வேகமிகுதியான் னனவும், இ

வ்சொல்வியதிலுலேயுங்காண்க. இன்னும்தகுதி-தகை எனவும்,

மிகுதி-மிகைஎனவும்வரும்போதுமிப்பொருள்வாதல்காண்க.

தாழும் அவரிடத்திலேதகாதவற்றைச்செய்து

தோற்றுப்போ

காமலே, பொறுமையிலுலே, அவரில்மேற்பட்டுவெல்கவென்

பதுகருத்து. இவைநான்குபாட்டாலும்,
பிறர்செய்த, தகாத
வைபொறுப்பதுசொல்லப்பட்டது.

௱௫௯. துறந்தாரிற்றூய்மையுடையரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொன்னோற்கிற்பவர்,

ப. எது-இலவாழகைககணினறேயுநதுறததாரைபபோலததூயமை
யுடையாரநெறியைககடநதாரவாயின னாசசொலலைபபொறுபபவ
ரெனறவா
று.

வி. தூயமைமனமாசினமை-வாயெனவேணடாது கூறினாவேணடிய
ததனிழிபுமுடிததறகு.

பு. (து-ர்)எ-இ-ள். துறந்தாரில்-(இல்லறத்திலேநின்றும்
பற்றற்ற)முனிவரைப்போலே, தூய்மையுடையர்-புனிதமுடை
யவராவார், இறந்தார்வாய்-நடுவுநிலைமைகடவந்தவர்வாயா

௰௬. அதி. பொறையுடைமை.

௱௨௭
ற் (சொல்லப்பட்ட) இன்னாச்சொல்,
தீயசொற்களை, நோற்கிற்பவர்-பொறுப்பவர்,

எறு.

வி. தூய்மை,
களங்கமில்லாதமனப்பரிசுத்தம். இங்கே
வாயெனவேண்டாதுசொன்னதும்,
வேண்டியதாகிய அவர்வாயினிழிவுதோன்றற்கு,
எனக்கொள்க. நோற்கிற்பவர்-என்பதில், பகுதி,
நோன். இல், சாரியை இடைச்சொல். பகர ஒற்று,
எதிர்கால இடைநிலை. அர், விகுதி. விகுதிக்கும்
இடைநிலைக்கும் இடையிலேநின்ற-அகரம்,
சாரியை. வகரவொற்று, உடன்படுமெய். இது,
எதிர்காலவினையாலணையும்பெயர். இப்ப
குதியுலேமூக்காலமூற்றுவினைகள்வருமாறு, நோற்றான், நோ
ற்கின்றான், நோற்பான், எனவரும். இது,
தொழிற்பெயராய்காண், நோன்றல், எனவும்,
வலித்தல்விகாரமாய். நோற்றல், எனவும்; வரும்.
எதிர்மறையிலே, நோலான், நோலாவுடம்பி

னகத்து, எனவரும். நோற்கிற்பவர்-எண்ணுல், தவஞ்செய்பவர், எனவும்வருமெனில், வருமாயினும்; அநிலேலபருதி, நோல், என்பது. அதையெதிர்மறுத்து, நோற்பார்சிலர், பலர்நோலாதவரெனவுணர்க. இறப்பு, மிகுதி.

நசுடு. உண்ணுதுநோற்பார்பெரியர்பிறர்சொல்லுமின்னுச்சொலேற்பாரிற்பின்.

ப. எது-விரதங்களாலுணவுத்தவிர்தலுறறநோயைபபொறுபபாரெலலாரிலுமபெரியரவாபெரியராவதுதமமைபபிறாசொலலுமினனுதசொலலைப பொறுபபாரிறபினனெனறவாறு.

வி. பிறாறிவிலலார-நோலாமைககேதுவாகியவிருவகைபபறறெடுதின் றேநோறறலினனுசசொலலேறபாரிறபினனெனறார-இவை யிரணடுபாடடா லுமபிறாமிகைகசசொலலியனபொறுதலிலசூறபபடடது.

பு. (உ-ன்) எ-இ-ள். உண்ணுதுநோற்பார்-(விரதங்களாலே) போசனத்தைதவிட்டுத் (தங்களையடைந்தநோயைப்) பொறுப்பவர், பெரியர்-(எல்லாரிலும்) பெருமையுடையவர்; (அவர் பெருமையுடையவர் ஆவது,) பிறர்சொல்லுமின்னுச்சொல்-

(தம்மைப்பார்த்துப்)

பிறர்சொல்லுந்தீயசொற்களை, நோற்

பாரிற்பின்-பொறுப்பவரின்பின், எறு.

வி. பிறர், அறிவில்லாதவர். தவஞ்செய்யாமைக்கு எது

வாகிய இருவகைப்பற்றோடு
கூடிநின்றேநோற்றதினாலே, இ
ன்னாச்சொன்னோற்பாரிற்பின் என்றார். இனி

இக்குறளுக்குவே
றோர்முடிபு.

அறிவிலார்
இகழ்ந்துசொல்லுந்தீயசொற்களைக்காரண
மில்லாமலே பொறுப்பவராகிய
இல்லறத்தார்க்குப் பினபு
உண்ணாமைக்காரணத்தினாலேநங்களையடைந்தநோயைப்பொ
றுப்பவரா
கியதுறவறத்தார்பெருமையுடையவராவர், எறு.

இதற்கு-வி.

பிறர்சொல்லுமீன்னாச்சொல்லென்றதினால்,

அறிவிலார்என்பதும், இகழ்ந்தென்பதும்,
பெறப்பட்டன. உ

ண்ணுதுஎன்னுடம்எதிர்மறைவினையெச்சமிங்கே,
காரணப்பொ
ருட்டாய்நின்றது. ஆதலாலே, துறந்தார்க்கு
அஞ்ஞாதாதியந்த
க்காரணப்பலமுதலாயினகுறைந்துதேய்தலால்,
நோற்றல் எளி
தாயும், இல்லறத்தார்க்கு அந்த
உண்ணுதற்றொழிலவிடாமை
யிலே,
யவையுறைத்திருக்கவுங்காரணமில்லாமலே
நோற்ற
லால், அரிதாயும்இருந்தது.
ஆதலாலேபிறர்சொல்லுமின்னுஞ்
சொன்னோற்பாரிற்பின் உண்ணுதுநோற்பா
ர்பெரியர்என்றார்.

பெரியர் என்றது, ஆக்கவினைக்குறிப்புச்சொல்.

இங்கே அது ஆக்கச்சொல்குறைந்துநின்றது;

பெரியராவர், எனவருவிக்கப்

பட்டது. என்னை, ஆக்கவினைக்குறிப்பாக்க

மின்றியலா. என்

னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

உண்ணுதற்றொழிலினாலே, யஞ்

ஞாநாதியந்தக்கரணங்களுறைக்குமென்பதற்கும், அதனைவிட

த்தேயுமென்பதற்கும், உம்.

தக்கோலந்தின்றுதலைநிறையப்பூச்சூடிப்

பொய்க்கோலங்கொள்ளவொழியுமோ-வெக்காலு

முண்டிவினையுளுறைக்குமெனப்பெரியோர்

கண்டுகைவிட்டமயல். இ-ள். வயிறுநிறையவுண்டு வாய்

நிறையவாசனையோடு கூடியதாம்பூலந்தின்று தலைநிறையப்

பூக்களையுந்தரித்துப்பொய்யாகிய ஆடையாபரண அலங்கார

ங்களையுக்கொண்டதினாலே நீங்குமோ நீங்காது எப்போதும்

உண்ணுதற்றொழிலினாலேபலப்படுமென்றுபெரியோர்களறிந்

து அந்தத்தொழிலோடேகூடக்கைவிடப்பட்ட அஞ்ஞான

மென்றவாறு. இதற்குத்தக்கோலமென்ற இடத்தில் இறந்தது

தழுவிய எச்சவும்மைகுறைந்துநின்றது அதனாற்சோற்றையுண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டுபோட்டாலும், பிறர் இகழ்ந்துசொல்லியவைபொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

ஐஎ. அதிகாரம்.

அழுக்காறாமை.

ப-ம. அழுக்காறுமை-அஃதாவது தனக்கு அழுக்காறென்பதோர் சால அதற்குப்பொருணமேலேயுரைத்தாம-அசசொற்பினனழுக்காறுதைசெயர் மையென்னுமபொருளபடவெதிர்மறையாற்காரும்மைகாலைகாரவிகுதியுமபெ றறழுக்காறுமையென்றதனை இடைபெறுமையும்பொன்றகுமறுதலையாகவி னதனவிலக்குதற்குப்பொறையுடைமையினபின்வைக்கபபட்டது.

பு-ம். (அழு-மை) அதாவது, பொறுமைப்படாதிருத் தலேச்சொல்லுதல். அழுக்காறு என்பது, ஒருசொல். இது பொறுமைப்படாதிருப்பது என்னும்பொருள்பட, எதிர்ம றை ஆகாரமும், மைவிகுதியும், பெற்று அழுக்காறுமை என நின்றது. இத்தப்பொறுமையும் பொறுமைக்குமறுதலை ஆத லால், அதைவிலக்குதற்குப்பொறையுடைமையினபின்வைக்க ப்பட்டது. மறுதலை, என்பது, பகை. (விரோதம்) இது ஆகு பெயராயிப்பகைவனையுணர்த்திநின்றதுமுண்டி. அது-தன்னை மறுதலைபறித்தகாலையுமெனபதனுற்காண்க.

நசூ. ஒழுக்காறுசினனதிவாருவன்றன்னெஞ்சத் தழுக்காறிலாதவியல்பு.

ப. எத-ஒருவனறனனெஞசதனகணணழுககாறெனனுஞருறமில லாதவியலபினைதனகோதியவொழுகுதலெனறவாறு.

வி. இயலபுஅறிவொடுகூடியதனனமை அதுதனனையுநனகைபபடுதலி னொழுகுதெறிபோலவுபசரிரூமோமபுகுவெனபதாம்.

பு. (ஒழு-பு) ஏ-இ-ள். ஒருவன்றன்னெஞ்சத்து-ஒருவன் தன்மனசிலே, அழுக்காறிலாதவியல்பு-பொறுமை (பொறாமை குற்றம்) இவ்வாதரணத்தை, ஒழுக்காறுசினனதிவாருவன் (தனக்கு ஒழு ன்சென்னை) ஒழுக்கமெறியாகக்கொள்க, எறு.

வி. இந்தத்தன்மைபடைத்தாயிருக்கிறபடியாலே, ஒழுக்கத் தைத்தப்பாமல் உபசரிக்கவேண்டியிருக்கிறபடியாலும்,

௱௨௯

தழுவிய எச்சவும்மைகுறைந்துநின்றது அதனாற்சோற்றையுண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும்,

பிறர்

இகழ்ந்துசொல்லியவைபொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

— ௰௭. அதிகாரம்.

அழுக்காறாமை.

ப-ம. அழுககாறாமை-அஃதாவதிதனுளழுககாறெனபதோரசொல அதறகுபபொருணமேலேயுரைததாம-அசசொறபினனழுககாறறைசசெயயாமையெனனுமபொருளபடவெதிரமறையாகாரமுமமகாவைகாரவிகுதியுமபெறறழுககாறாமையெனநினறது இபபொறாமையுமபொறைககுமறுதலையாகவினதனைவிலககுதறகிதுபொறையுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (அழு-மை) அதாவது, பொறாமைப்படாதிருத்தலைச்சொல்லுதல். அழுக்காறு என்பது, ஒருசொல். இது பொறாமைப்படாதிருப்பது என்னும்பொருள்பட, எதிர்மறை ஆகாரமும், மைவிகுதியும், பெற்று அழுக்காறாமை என நின்றது. இந்தப்பொறாமையும் பொறுமைக்குமறுதலை ஆத

லால்,

அதைவிலக்குதற்குப்பொறையுடைமையினபின்வைக்க

ப்பட்டது. மறுதலை, என்பது, பகை. (விரோதம்) இது ஆகு பெயராய்ப்பகைவரையுணர்த்திநிற்றலுமுண்டு. அது-தன்னை மறுதலைபழித்தகாலையுமென்பதனாற்காண்க.

௱௬௧. ஒழுக்காறாக்கொள்கவொருவன்றன்னெஞ்சத்
தழுக்காறிலாதவியல்பு.

ப. எது-ஒருவன்றன்னெஞ்சத்தின்கண்ணழுக்காறென்னுங்குற்றமில்லாதவியல்பினைத்தனக்கோதியவொழுக்கநெறியாகக்கொள்கவென்றவாறு.

வி. இயல்புஅறிவொடுகூடியதன்மை அத்தன்மையுநன்மைபயத்தலினொழுக்கநெறிபோலவுயிரினுமோம்புகவென்பதாம்.

பு. (ஒழு-பு) எ-இ-ள். ஒருவன்றன்னெஞ்சத்து-ஒருவன் தன்மனசிலே, அழுக்காறிலாதவியல்பு-பொறாமை (யென்னுங் குற்றம்)இல்லாதகுணத்தை, ஒழுக்காறாக்கொள்க-(தனக்குமுன்சொன்ன) ஒழுக்கநெறியாகக்கொள்க, எறு.

வி. இந்தத்தன்மையுஞ்சிறப்பைத்தருதலால், ஒழுக்கத்தைப்போல் உயிரினுமோம்பப்படுமென்பதுகருத்து.

௱௬௰ ௰௭. அதி. அழுக்காறாமை.

௱௬௨.

விழுப்பேற்றினஃதொப்பதில்லையார்மாட்டு

மழுக்காற்றினன்மைபெறின்.

ப.

எது-யாவாமாடடுமழுககாறறினினறுநீஙகுதலையொருவனபெறுமா
யினமறறவனபெறுஞசீரியபே றுகளுளபபேறறினை
யொபபதிலலையெனறவாறு.

வி. அழுககாறுபகைவாமாடடு மொழியறபாற
றெனபாாயாாமாடடு
மெனறாஅனமைவேறுதல -
இவையிரணடுபாடடாலுமழுககாறினமையதுகு
ணஙகூறபபடடது.

பு.

(விழு-ன்)எ-இ-ள்.யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், அழு
க்காற்றின்-பொறாமையிலேநின்றும்,
அன்மைபெறின்-(நீங்கு
வதாகிய) அல்லாதகுணத்தைப்பெறுவானானால்,
விழுப்பேற்றி
ன்-(அவன்பெறப்படுஞ்)
சிறந்தபேறுகளுள், அஃதொப்பதில்
லை-அதற்குநிகரானது இல்லை, எறு.

வி. பொறாமை,

பகைவரிடத்திலும்படக்கூடாதென்று
சொல்லவந்தவர், யார்மாட்டுமென்றார்.

அன்மை, அல்லாதத
ன்மை. இவையிரண்டுபாட்டாலு ம்,

பொறாமையில்லாததினா
லுண்டாகுங்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௬௯. அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பான்பிறனாக்கம்
பேணாதழுக்கறுப்பான்.

ப.

எது - மறுமைககுமிமமைககுமறமுமபுகழுமாகியவுறுபபுககளைதத
னககுவேணடாதானெனறுசொலலபபடுவான
பிறனசெலவஙகணடவழியுவவா
தழுககாறறைசசெயவானெனறவாறு.

வி. அழுககறுததலெனினுமழுககாறேனினுமொககும-அழுககாறறை
சசெயயிறறனககேயெதமாமெனறவாறு.

பு. (அற-ன்)எ-இ-ள். அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பா
ன்-(மறுமைக்குத்) தருமத்தையும்(இம்மைக்குச்)செல்வத்தை
யுந்(தனக்கு) விரும்பாதவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், பிற

னாக்கம், பிறனுடையசெல்வத்தைக்-(கண்டபோது) பேணாத
ழுக்கறுப்பான்-(மகிழ்ந்து) பாதுகாவாமலேபொறாமைப்படு
வான், எறு.

வி. அழுக்காறு என்னும் பண்புப்பெயர்ச்சொல், தொ
ழிற்பெயராங்கால், அகங்காரம் அகங்கரித்தல் எனவும், அதி
காரம் அதிகரித்தல் எனவும், வருவனபோல, அழுக்கறுத்தல்
எனவரும். அது, எவவிடத்தும், முற்றுவினை எச்சவினைகட்குப்

பகுதியாமிடத்தும், அழுக்கறு எனநிற்கும்.
பொறாமைப்படு தலாலே, தனக்கேகுற்றமாம்
என்பது, கருத்து.

௱௬௪. அழுக்காற்றினல்லவைசெய்யாரிழுக்காற்றி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. எது-அழுககாறேதுவாகவறனலலவறறை
சசெயயாரறிவுடையார.

ததீநெறியாறறமககிருமையிணுநதுனபமவருதலையறிநதெனறவாறு.

வி.

அறனலலவையாவன-செலவஙகலவிமுதலியனவுடையாாகடஉஙகு

நினைததலுஞசொலலலுஞசெயதலுமாம.

பு. (அழு-து) எ-இ-ள்.

அழுக்காற்றின்-பொறாமையினா

லே, அல்லவைசெய்யார்-(தருமம்)அல்லாதவற்றைச்செய்யார்,

(அறிவுடையவர்)

இழுக்காற்றின் - (அந்தப்பொறாமைப்படுவ

தென்னும்)தீமைவழியினாலே,

எதம்படுபாக்கறிந்து-(தமக்கு

இம்மையிலுமறுமையிலும்)

துன்பம்உண்டாகஅறிந்து, எறு.

வி. தருமமல்லவையாவன,

செல்வங்கல்விமுதலானவை யுடையவரிடத்திலே

தீங்குநினைப்பதும், சொல்வதுஞ், செய்

வதும், ஆம்.

ஈசுரு.

அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்னார்
வழுக்கியுங்கேடீன்பது.

ப. எது-அழுககாறுபகைவரையொழிநதுஙகேடுபயபபதொனறாகலா
னவவழுககாறுடையாரககுபபகைவாவேணடாகேடுபயததறகதுதானேயமை
யுமெனறவாறு.

வி. அதுவேயெனனுமேகாரமவிகாரததாறறொககது.

பு. (அ-து)எ-இ-ள். ஒன்னார்வழுக்கியும்-பகைவரில்லாம
லும்,கேடீன்பது-கேட்டைத்தருவது, (ஆதலால்) அழுக்காறு
டையார்க்கு-பொறாமையுடையவர் (கெடுதற்கு)அதுசாலும்-
அது ஒன்றுமேபோதும், எறு.

வி. ஆதலால், என்னும் எதுப்பொருளைத்தரும் இடைச்
சொல்லும், அதுவே, என்னும்பிரிநிலை ஏகாரமுங், குறைந்து
நின்றன. பிரிக்கப்பட்டார், பகைவர். பொறாமையுடையவர்தா
மேகெடுவரென்பது, கருத்து.

௱௩௨. ௰எ. அதி. அழுக்காறாமை.

௱௬௬.

கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுடுப்பதூஉ
முண்பதூஉமின்றிக்கெடும்.

ப.

எது-ஒருவனபிறாககுக கொடுபபதனகணழுககறுபபானதுசுறற
முடுககபபடுவதுமுணணபபடுவதுமினறிக
கெடுமெனறவாறு.

வி. கொடுபபதனகணழு
ககறுததலாவது-கொடுககபபடுமபொருளைப
பறறிபபொறாமைசெயதல--சுறறஙகெடுமெனவேயவனகேடுசொலலாமையே
பெறபபடடது-பிறாபேறுபொறாமைதன
பேறறையேயனறிததனசுறறததின
பேறறினையுமிழபபிககுமெனபதாம.

பு. (கொ-ம்) எ-இ-ள்.

கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்ற
ம்-(ஒருவன்பிறர்க்கொருபொருளைக்)
கொடுப்பதற்குப்பொ
றாமைப்படுவனுடையசுற்றமும்,உடுப்பதுமுண்பதுமின்றிக்
கெடும்-(எல்லாச்செல்வங்களையும்இழப்பதுமல்லாமல்)
உடுக்க
ப்படுவதாகிய ஆடையும்.

உண்ணப்படுவதாகிய ஆகாரமுங்கூ
டக்கிடையாமல் அழிந்துவிடும், எறு.
வி. சுற்றம் என்றஇடத்தில்,
இறந்ததுதழுவிய எச்சவுடம்
மை, குறைந்துநின்றது. அதிலுலே, அவன்
உடுப்பதுமுண்ப
துமின்றி, விரைந்துகெடுவானென்பது,
பெறப்பட்டது. சந்
த இன்பங்குறித்து, உடுப்பதும் உண்பதும்
என்பவை, உடுப்
பதூஉம் உண்பதூஉம் எனநீண்டு,
அளபெடுத்துநின்றன.
உடுப்பதூஉமுண்பதூஉம், என
இறந்ததுதழுவி, எண்ணினின்
ற, இறிவுறிறப்பு உம்மைகளாலே,
எல்லாச்செல்வங்களையும்
இழப்பதன்றி, என்பதும்,
எளிதிலேகிடைக்கப்படும், ஆடை
ஆகாரங்கள்கூட, என்பதும்பெற்றும்.

கொடுப்பதழுக்கறுப்
பான் என்றது, அன்சாரியையும், கு-உருபும்,
குறைந்துநின்ற
நான்காம்வேற்றுமைச்சந்தி,
கொடுப்பதைக்குறித்து அழுக்க
றுப்பான், என
இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுட
ன்தொக்கதாகையெனினும், அமையும்.
இதுநோன்பேர்த
லால், யாற்றுநீர்ப்பொருள்கொள்.
அன்றிக்-கொடுப்பதழுக்க
றுப்பாலும், சுற்றமும், உடுப்பதூஉம்,
உண்பதூஉம் இன்றிக்
கெடும், என
நிரனிறைப்பொருள்கோளாக்கினும், அமையும்.

பிறர்பெறும்பேற்றுக்குப்பொறாமைப்படுவது, தன்செல்வ
த்தையுந்தன்னையுங்கெடுப்பதுமல்லாமல், தன்சுற்றத்தார்செ

ல்வத்தையுஞ்சுற்றத்தையுங்கெடுக்குமென்பதாம்.

௰௭. அதி. அழுக்காறாமை. ௱௩௩

௱௬௭.

ஔவித்தழுக்காறுடையானைச்செய்யவ

டௌவையைக்காட்டிவிடும்.

ப. எது-பிறராககஙகணடவழிப

பொறாமையையுடையானைததிருமக

டாலுமபொறாதுதனறௌவைககுககாடடிநீஙகுமெனறவாறு.

வி.

தௌவைமூததவள-தௌவையைககாடடியெனபது-அறிவுடையந

தணனவளைககாடடெனறானோவெனபதுபோலவுருபுமயககம-மனததைககோ

டுவிததழுககாறுடையனாயினானையெனறுரைபபாருமுளா.

பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ள்.

செய்யவள்-இலக்குமியானவள்,

அழுக்காறுடையானை-பொறாமையுடையவனை, ஔவித்து-(தா

னும்) பொறாமல், தௌவையைக்காட்டிவிடும்-(தனக்கு) மூத்

தவளாகியமூதேவிக்குக்காட்டிக்கொடுத்துநீங்குவாள்,

எறு.

வி. செய்யவள் அழுக்காறுடையானை ஒளவித்துதீதெள
வையைக்காட்டிவிடும், எனக்கூட்டுக.

தெளவை, மூதேவி.

தெளவையைக்காட்டி-என்பது, தெளவைக்குக் காட்டிஎன்னு

ம்நான்காம்வேற்றுமைப்பொருளிலே,இரண்டாம்வேற்றுமை யுருபுதடுமாறிவந்த, உருபுமயக்கம். உருபுமயக்கமோருருபின் பொருளொடுதன்பொருள்விடுதீதுத்தலைமயங்குதலே, என்னு

ஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. ஒளவியம் என்பது, மனக்கோட்ட

த்துக்குப்பெயராதலால், மனதீதைக்கோணுவித்து அழுக்கா றுடையருளவனை, என்றுசொல்வாருமுண்டு.

ஈசுஅ.

அழுக்காறெனவொருபாவிதிருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த்துவிடும்.

ப. எது-அழுககாறெனறுசொலலபபடட வொபபிலலாத பாவிதனனை யுடையானையிமமைககடசெலவததைககெடுததுமறுமைககணரகததுசசெலுததிவிடுமெனறவாறு.

வி.பணபிறகுபபணபியிலலையேனுநதனனையாகதினானையிருமையுஙகெடுததறகொடுமைபறறியழுககாறறினைபபாவியெனறா-கொடியானைபபாவியெனனுமவழககுணமையின-இவையாறுபாடடானுமழுககாறுடைமையதுகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (அ-ம்) எ-இ-ள். அழுக்காறெனவொருபாவி-பொறாமையென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாவியானவன், திருச்செற்று-(தன்னையுடையவனையிம்மையிலே) செல்வத்தை

க்கெடுத்து,

தீயுழியுய்த்துவிடும்-(மறுமையிலே)நரகத்திற்செலுத்திவிடுவான், எறு.

வி. பண்புக்குப்பண்பியாந்தன்மையில்லையானாலும், தன்னையுண்டாக்கினவனை,

இருமையிலுங்கெடுக்குங்கொடுமையி
னாலே, அழுக்காறாகியகுணத்தைக்குணியாகப்பாவியென்றது,
எது உருவக அலங்காரமெனக்காண்க.
இவையாறுபாட்டாலு
ம்,
அழுக்காறுடைமையின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.
௱௬௯.

ஔவியநெஞ்சத்தானாக்கமுஞ்செவ்வியான்
கேடுநினைக்கப்படும்.

ப.

எது-கோட்டத்தினைப்பொருந்தியமனத்தையுடையவனதாககமு
மேனைச்செமமையுடையவனதுகேடுமுளவா
யினவையாராயப்படுமென்றவாறு.

வி. கோட்டமீண்டழுககாறு-உளவாயினெனப
தெஞ்சிநின்றது-ஆகக
ககேடுகளகோட்டமுஞ்செமமையுமேதுவாகவருதலகூடாமை
யினறிவுடையா
ரதற்கேதுவாகிப்பழவினையாதெனறாராயப்படுதலினினைக்கப்படுமென்றா-இம
மைச்செயதனயானறிநலவினையுமமைப்பயனகொலொருதனியழநதித்திருந்த

குமாமணிககொழுநதுடனபோநததென நினைககபபட்டவாறறிக.

பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ள்.

ஔவியநெஞ்சத்தா னாக்கமும்-
பொறாமைமனமுடையவனுக்குச்செல்வமும்,
செவ்வியான்
கேடும்-நடுவுநிலைமையுடையவனுக்குக்கேடும்,
(உண்டானால்)
நினைக்கப்படும்-(அவையறிவுடையவராலே
இவற்றிற்குக்காரண
ம்யாது என்று) ஆராயப்படும், எறு.

வி. பொறாமையும், நடுவுநிலைமையுங்,
காரணமாக, ஆக்
கக்கேடுகள் நிச்சயமாகவே
உண்டாகாதென்பதுதோன்ற, அந்
தஉண்டாயின, என்னுஞ்சொல்லை,
இதனுட்குறைத்துவைத்தா
ர். இந்த இருவகையார்க்கும், இந்த இரண்டும்,
ஒரோரிடத்து
ப்பிறகாரணத்தால்வருமென்பார்,
நினைக்கப்படுமென்றார்.பிற

காரணமாவது, பழவினை.

செவ்வியான்கேடுநினைக்கப்பட்டத
ற்கு, உதாரணம்.

இம்மைச்செய்தனயானறி நல்வினை
யும்மைப்பயன்கொலொருதனியுழந்தித்
திருத்தகுமாமணிக்கொழுந்துடன்போந்த

தெனவும், பின்செய்ததீவினையாதொன்றுமில்லைப்பிறப்
பதற்கு, முன்செய்ததீவினையோவிங்ஙனம்வந்துமூண்டதுவே,

ய அ. அதி. வெஃகாமை. ௱௩௫

எனவுங், காண்க. இதனாற்பொறாமையும்
நடுவுநிலைமையுங்கார ணமாக,
ஆக்கமுங்கேடும்வாராதென்பது;
சொல்லப்பட்டது.

௱௭ய.

அழுக்கற்றகன்றாருமில்லையஃதில்லார்

பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில்.

ப.

எது-அழுகுகாறறைசசெயதுபெரியராயினுருமிலலையசசெயவிலலா
தாபெருகுகததினீஙகினுருமிலலையெனறவாறு.

வி.

இதனுறகேடுமாகுமுமவருதறகேதுகூறபபடடது-இவையிரண
டொடடாணுமவையொருஙகுகூறபபடடன.

ட. (அழு-ல்) எ-இ-ள்.

அழுக்கற்று-பொறுமைபபட்டு,
அகன்றருமில்லை-பெரியரானவருமில்லை,
அஃதில்லார்-அந்த சீசெயல் இல்லாதவராகி,
பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில்-பெரி
யராதவிலேநின்றுநீங்கினவருமில்லை, எறு.

வி. அஃதில்லார் என்பது, முற்றெச்சம்.

குறிப்புமுற்றி லொச்சமாகலுமுளவே,
என்னுஞ்சூத்திரமோக்கிக்காண்க. அழு க்காறு
என்னும்பண்புப்பெயர்தொழிற்பெயராஙகால்,
அழு க்கறல்
எனநிற்கும். அதிலேநின்றுமுக்காலவினைமுற்றுக்கள்

,அழுக்கற்றான்
அழுக்கறாநின்றான்அழுக்கறுப்பான் எனவருமாத

லால், அழுக்கற்று என இறந்தகாலவினையெச்சம்வந்ததுஇத
னுள்ளேமுதனிலைவினைஅழுக்கறு எனநிற்றல்காண்க.இதினாலே
கேடும்,ஆக்கமும், வருதற்கு,ஏதுசொல்லப்பட்டது.

௰அ. அதிகாரம்.

வெஃகாமை.

ப-ம.

வெஃகாமை-அஃதாவது-பிறாககுரியபொருளைவெளவககருதா
மை-பிறருடைமைக
ணடவழிபபொறாமையேயனறியதனைததானவெளவககரு
துதலுஙகுறறமெனறறகிஃதழுககாறாமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (வெஃ-மை) அதாவது-(பிறர்க்கு

உரியபொரு

ளை யநியாயத்தாற்கைக்கொள்ள) விரும்பாமையைச்சொல்வ
து. பிறருடைமைகண்டபோதுபொறாமைப்படுதலேயன்றிய
தனைக்கைக்கொள்ளவிரும்புதலுங்குற்றமென்பதற்கு, இதைய
ழுக்காறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௭௧.

நடுவின்றிநன்பொருள்வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கேதரும்.

ப. எது-பிறாககுரியனகோடனமககறனனறெனனு
நடுவுநிலைமையின
றியவாநனபொருளையொருவன வெஃகுமாயி
னவவெஃகுதலவனகுடியைககெ
டசசெயதுபலகுறறஙகளையுமபபொழுதேயவனுககுககொடுககுமெனறவாறு.

வி.

குடியைவளரசசெயதுபலநனமையுமபயககுமியலபுபறறிவெஃகி
னெனபாா-நனபொருளவெஃகினெனறா-பொனறவெனபதுபொனறியெனத
திரிநதுநினறது-செயதெனபது-சொலலெசசம.

பு. (நடு-ம்) எ-இ-ள். நடுவின்றி-(பிறர்க்கு
உரியனவற்
றைக்கைக்கொள்ளவிரும்புவதுநமக்குத்தருமம்

அன்றென்னு

ம்) நடுவுநிலைமையில்லார்மல், நன்பொருள்வெஃகின்-(பிறருடை

ய) நற்பொருளை (ஒருவன்) விரும்புவானுலுல், (அந்தவிருப்

படமானது) குடிபொன்றி-(அவன்) குடியைக்கெடச், (செய்

தது) குற்றமும்-(பல) குற்றங்களையும், ஆங்கேதருஉம்-அப்பொழுதே (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எறு.

வி. வெஃகின் என்றுசொல்லவந்தவர், அப்பொருள்கு

டியைவளரச்செய்துபலநன்மைகளையுந்தருமாதலால், அதுப

ற்றி, நன்பொருள்வெஃகினென்றார். பொன்றனன்பது, பொ

ன்றியெனத்திரிந்துநின்றது. அப்படித்திரிந்துநின்றலும், பொருள்மாறுபடாது என்பதை, சொற்றிரியினும்பொருடி

ரியாவினைக்குறை, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. செய்து-என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

ாளஉ. படுபயன்வெஃகிப்பழிப்படுவசெய்யார்

நடுவன்மைநாணுபவர்.

ப எது-பிறாபொருளைவெளவினாறறமககுவருமபயனைவிருமபியதுவெளவுதற குபபழியினகணணேபடுஞ செயலகளைச செயயாா நடுவுநிலைமையனமையையஞசுவாரெனறவாறு.

வி. நடுவு-ஒருவனபொருடகுபபிறனுரியனலலனெனனு நடுவு.

பு. (படு-ர்) எ-இ-ள்.படுபயன்வெஃகி-(பிறர்பொருளைக்கொண்டதினாலேதமக்கு) வரும் பிரயோசனத்தைவிரும்பி, (அதைக்கைக்கொளற்கு) பழிப்படுவசெய்யார்-நிந்தையொடுபடுகின்ற செயல்களைச்செய்யமாட்டார், நடுவன்மை-நடுவுநிலைமையல்லாததற்கு, நாணுபவர்-(அஞ்சிக்) கூசுபவர், எறு.

௰அ. அதி. வெஃகாமை. ௱௩௭

வி. நடுவுநிலைமை,

ஒருவனுடையபொருளுக்குப்பிறனு ரியவனல்லன், என்னும்நீதி.

௱௭௩.

சிற்றின்பம்வெஃகியறனல்லசெய்யாரே

மற்றின்பம்வேண்டுபவர்.

ப.

எது-பிறாபாலவெளவியபொருளாறறாமெயது நிலையிலலாதவினபத

தைவிரும்பியவாமாட்டறனல்லாதசெயல்களைச்செய்யாரறத்தானவருநிலைபு
டையவினபத்தைக்காதவிப்பாரென்றவாறு.

வி. பாவத்தானவருதவினபபொழுதேயழியு
மெனபாரசிற்றினபமென
றார்-மற்றையினபமெனபதுமற்றினபமென்றிறது.

பு. (சிற்-ர்) எ-இ-ள். மற்றின்பம்வேண்டுபவர்-(தருமத்தினாலேவருவதாகிய) பேரின்பத்தைவிரும்புபவர், சிற்றின்பம்வெஃகி-(பிறர்பொருளைக்கைக்கொண்டதினாலே தாங்களடைவதாகிய) சிறிய இன்பத்தைவிரும்பி. அறனல்லசெய்யார்-(அவரிடத்திலே) தருமம் அல்லாதசெயல்களைச்செய்யவேமாட்டார், எறு.

வி. பாவத்தினாலேவருதலால்,
அப்பொழுதேஅழியுமெ ன்றுசொல்லவந்தவர்,
சிற்றின்பமென்றார். சிறுமைக்கு எதிரா
ய்ப்பிறிதாகியதுபெருமையாதலால், விரைந்து அழிதலும்நீட்டித்து அழிதலுமாகிய ஐம்புல இன்பங்களை இங்கேசிற்றின்பம்பேரின்பமென்றார். காமமோக்க இன்பங்களையன்றென உணர்க. மற்று என்னும் இடைச்சொல், இங்கேயினமாகியபிறிது என்னும்பொருள்படநின்றது. வினைமாற்றசைநிலைபிறிதெனுமற்றே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

௱௭௪. இலமென்றுவெஃகுதல்செய்யார்புலம்வென்ற புன்மையில்காட்சியவர்.

ப.

எது-யாமவறியமென்றுகருதியதுதீர்தற்பொருட்டுப்பிறர்பொருளை விரும்புதல்செய்யாரைம்புலன்களையும்வென்றகுற்றமில்லாதகாட்சியினையுடையாரென்றவாறு.

வி. வெல்லுதல்பாவநெறிக்கட்செல்லவிடாமை-புலம்வென்றபுன்மையில்காட்சியவாக்குவறுமையின்மையின்வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று-புன்மையில்காட்சிபொருள்களைத்திரிபின்றியுணர்தல்.

பு. (இல-ர்) எ-இ-ள்.

புலம்வென்ற-ஐம்புலன்களையுஞ்

செயித்த, புன்மையில்-குற்றமில்லாத, காட்சியவர்-உணர்வை

௱௬௮ ௰௮. அதி. வெஃகாமை.

யுடையவர், இலமென்று-(நாம்) தரித்திரமுடையமானோமென்றுநினைத்து, (அதுநீங்கும்படியாக) வெஃகுதல்செய்யார்-

(பிறர்பொருளை)விரும்புவதைச்செய்யார்,

(விரும்பார்,) எறு.

வி. வெல்லுதலாவது,

புலங்களைப்பாவவழியிலேபோக

விடாதிருப்பது. புலம்வென்றபுன்மையில்காட்சியவர்க்கு,வறு மையில்லாததினாலேவெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி, பொருள்களை, மாறுபாடில்லாமல்-உணர்வது. இனி-வென்ற என்னும்பெயரெச்சம்-காட்சியவர் என்னும்பெயர் கொண்டுமுடியவேண்டுதலாலே-புன்மையென, இடைப்பிற வரல்வென்றபுன்மையெனப்பொருள்படுதலால் அதுபொரு ந்தாது என்பதை-உருபுமுற்றீரெச்சங்கொள்ளும்பெயர்வினை யிடைப்பிறவரலுமாமேற்பன. என்னுஞ்சூத்திரநோக்கியுணர் ந்து-புலம்வென்றபுன்மை-என்பதற்கு, ஐம்புலன்களானவை

வென்ற (வென்றியாகிய) புன்றொழிலானது, இல்-(தம்மிடத்து) இல்லாத, காட்சியவர்-அறிவுடையவர், எனப்பொருள் கொண்டு-அறிவிலாதவரைவென்ற ஐம்புலப்புன்மைபுணராத அறிவுடையவர், என எழுவாயாக்கி-இலமென்றுவெஃகுதல் செய்யார், எனப்பயனிலைகூட்டிமுடிக்கப்பொருந்தும் எனக் காண்க. வெல்லப்பட்டவர் அறிவிலராதலாலும், அந்த அறிவிலருள்ளும்-ஒருவரைஐம்புலன்களுங்கூடிவென்றதனாலும், வென்றவென்றியை, வென்றபுன்மையென்றார். ஆதலால், இது தொழில்கொண்டுமுடிந்த பெயரெச்சம். புன்மை, இங்கே தொழிலின்மேல்நின்றது. வென்ற(வெல்லுதற்றொழிலாகிய) புன்றொழில், எனவிரியும். காட்சி, அறிவு.

௱௭௫. அஃகியகன்றவறிவென்னாம்யார்மாட்டும் வெஃகிவெறியசெயின்.

ப. எது-நுண்ணிதாயெல்லாநூலகளிலுஞ்சென்றநமமறிவென்னபயத்தவாமபொருளைவிரும்பியாவாமாட்டுமறிவொடுபட்டாதசெயலகளையறிவுடையார்செயவராயினென்றவாறு.

வி. யார்மாட்டுமவெறியசெயதல்--தக்கார்மாட்டுந்தகாதார்மாட்டுமிழிந்தனவுங்கடியனவுமுதலியசெயதல்--அறிவிற்குப்பயனவைசெய்யாமையாகவென்றவென்னாமென்றார்.

௰அ. அதி. வெஃகாமை. ௱௩௯

பு. (அஃ-ன்) எ-இ-ள். வெஃகி-(பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், வெறிய-மயக்கத்தொடு கூடிய

செயல்களை, செயின்-(அறிவுடையார்)செய்வாரானால், அஃகி-நுட்பமாகி, அகன்ற-(எல்லாநூல்களிலுஞ் சென்று) விரிந்த, அறிவென்னாம்-(தம்முடைய) அறிவானது என்ன (பிரயோசனத்தையுடையது) ஆகும், எறு.

வி. யார்மாட்டும்வெறியசெயலாவது, மேல்மக்களிடத்தும் கீழ்மக்களிடத்தும்இழிவானவையும்கோபிக்கப்படுபவையுமுதலானவைகளைச்செய்தல். அறிவுக்குப்பயன், அவைசெய்யாதிருப்பதாதலால், அஃகியகன்றவறிவென்னாமென்றார்.

ஈஎசு. அருள்வெஃகியாற்றின்கணின்றான்பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாதசூழக்கெடும்.

ப. எது-அருளாகியவறத்தைவிரும்பியதற்குவழியாகியவில்லறத்தின்கணின்றவன்பிறர்பொருளை யவாவியதனைவருவிக்குங்குற்றநெறிகளை யெண்ணக்கெடுமென்றவாறு.

வி. இல்லறநெறியாலறிவுமுதிர்ந்துழியல்லதுதுறக்கப்படாமையினதனைத்துறவறத்திற்காறென்றார்-கெடுதலிரண்டற்முஞ்சோவிழத்தல்-சூழ்நத்துணையானேகெடுமென்வேசெய்தாற்கெடுதலசொல்லாமையேபெறப்பட்டது.

பு. (அரு-ம்) எ-இ-ள். அருள்வெஃகி-கருணை(யாகியதுறவறத்தை) விரும்பி, ஆற்றின்கணின்றான்-(அதுபெறுதற்கு) வழி (யாகிய இல்லறத்திலே) நின்றவன், பொருள்வெஃகி-(பிறர்) பொருளைவிரும்பி, (அதைக்கொள்ளும்பொருட்டு) பொல்லாத-பொல்லாதவழிகளை, சூழ-ஆலோசனைசெய்ய, கெடும்-கெடுவான், எறு.

வி. இல்லறநெறியிலேநின்று அறிவுமுதிர்ந்தாலல்லது, துறவறத்தைக்கைக்கொளப்படாததினாலே, அதைத்துறவறத்

துக்கு, ஆறு என்றார். கெடுதல்-இரண்டுதருமங்களையுமுடிய இழப்பது. ஆலோசனைசெய்தமாத்திரமேகெடுவான் எனவே, செய்தாற்கெடுவது, சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இனி, அருள் வெஃகியாற்றின்கணின்றான் என்பதற்குத் (தன்னைப்பாவத்தி லேநின்றுநீக்கிப்பிறவித்துன்பத்தைப்போக்கிப் பாதுகாத்த ளித்தற்கு உரியகடவுளின்) கருணையைவிரும்பி அதைப்பெறு

௱௪௰ ௰அ. அதி. வெஃகாமை.

தற்கு-வழியாகிய இல்லறத்திலேநின்றவன், எனப்பொருள் கொளினதுசிறப்புடைத்து. என்னெனின், குடிசெய்வலென்

னுமொருவற்குத்தெய்வமடிதற்றுத்தான்முந்துறும்

எனஇவ.

ர்தாமேபிற்கூறுதலாலே. குடிசெய்வது அக்கடவுளருள்பெறு தற்குவழியென்பதுதுணிவு, ஆதலால், எனக்காண்க.

௱௭௭. வேண்டற்கவெஃகியாமாக்கம்விளைவயின் மாண்டற்கரிதாம்பயன்.

ப. எது-பிறாபொருளையவாவிககொண்டதனாலாகின்றவாககதனைவி ருமபாநொழிகபினனதுபவிககுஙகாலவவாககததினபயனனறாதலிலலையாதலா னென்றவாறு.

வி. விளையெனபதுமுதனிலைததொழிறபெயா-இவையேழுபாட்டாலு மவெஃகுதலினகுற்றகூறப்பட்டது.

பு. (வே-ன்) எ-இ-ள். பயன்விளைவயின்-(அநுபவிக்கும் படியாக) பயன்படுங்காலத்து, மாண்டற்கு-மாட்சிமைப்படுதற்கு, (நன்றாதற்கு) அரிதாம்-அரியதாம், (இல்லையாம்) (தீதாதற்கு உளதாம்,ஆதலால்)வெஃகி-(பிறர்பொருளை) விரும்பிக்,-(கொண்டதினாலே) ஆம்-ஆகும், ஆக்கம்-செல்வப்பெருக்கத்தை, வேண்டற்க-விரும்பாதிருக்க, எறு.

வி. விளைவயின்-என்பது,வினைத்தொகைத்தொடர்மொழி. அது வினையின்றொகுதிகாலத்தியலு மென்னுஞ் சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க. அதுமுக்காலத்திலுஞ்செல்லுமாயினும், இங்கே எதிர்காலங்குறித்து, நின்றது. பயன் என்னும் எழுவாய், விளை என்னும்முதனிலைவினைகொண்டது. இந்த ஆக்கமானது பின்பு இன்பம்பயவாது துன்பமேபயத்தலினிதனைவிரும்பினோர் நிச்சயமாகவேகெடுவரென்பதற்கு இரங்கி, ஏதுவுங்காட்டியதனாலேவேண்டற்கவெனவிலக்கினார். இது,ஏதுவிலக்கென்னும் அலங்காரத்தின்பாற்படும். இவையேழுபாட்டாலும் ஆசைப்படுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

ஈஎஅ. அஃகாமைசெல்வத்திரீகியாதெனின்வெஃகாமை வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்.

ப. எது-சுருஙகனமாலைததாகியசெலவததிறகுசசுருஙகாமைககாரணமயாதெனறொருவனாராயினதுபிறனவேணடுஙகைபபொருளைததானவேணடாமையாமெனறவாறு.

வி. அஃகாமையாகுபெயர்-வெஃகாதானசெல்வமஃகாதெனபதாயிற்று.

பு. (அஃ-ள்) எ-இ-ள். செல்வத்திற்கு-(சுருங்கும் ஒழுங்குஉடையதாகிய) ஐசுவரியத்துக்கு, அஃகாமை-சுருங்காமைக்; (காரணம்) யாதெனின்-எது என்று (ஒருவன்) ஆராய்வானாலால், (அது) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்-பிறன்விரும்பப்படுங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-(தான்) விரும்பாதிருத்தலாம், எறு.

வி. அஃகாமை, ஆகுபெயர். பிறர்பொருளைவிரும்பாதவன்செல்வஞ்சுருங்காதென்பது, கருத்து. இனியிதற்குவேறோர்முடிபு.

அஃகாமைசெல்வத்திற்கு - செல்வத்திற்குச்சுருங்காதிருக்குந்தன்மை, யாதெனின் - யாதாலமையுமென்று (ஒருவன்) வினாவினானாயின், (அதற்கு) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்-பிறன்விரும்புங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-விரும்பாதிருக்குந்தன்மை (யாலமையுமென்றுத்தரம்,) எறு.

இதற்கு-வி. யாதென்னுமிடத்தும், வெஃகாமையென்னுமிடத்தும், மூன்றாம்வேற்றுமையுருபும், அதன் பொருளும், தொக்குநின்றன. யாதெனின் என்றதனால், ஒருவன் வினாவினானாயின் என்பதும், அதற்கு உத்தரம் என்பதும்; வருவிக்கப்பட்டன.

௱௭௯. அறனறிந்துவெஃகாவறிவுடையார்ச்சேருந்

திறனறிந்தாங்கேதிரு.

ப. எது-இஃதறனென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத வறிவுடையாரை திருமகடானடைதற்காங்கூறறினையறிந்தக்கூறறானேசென்றடையுமென்றவாறு.

வி. அடைதற்காங்கூறு[illegible]லமுமிடனுஞ் செவ்வியுமுதலாயின-இவையிரண்டுபாட்டாலும்வெஃகாமையின்குணங்கூறப்பட்டது.

பு. (அற-ரு) எ-இ-ள். அறனறிந்து-(இது) தருமமென்றுதெரிந்து, வெஃகா-(பிறர்பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார்-ஞானமுடையவரை, திரு-இலக்குமியானவள், திறன

ஈசஉ ௰அ. அதி. வெஃகாமை.

றிந்து-(அடைவதற்கு ஏற்ற) கூறுபாடு அறிந்து, (வகையறிந்து) ஆங்கே-அதினாலேதானே, சேரும்-சேருவாள், எறு.

வி. அடைதற்கேற்றகூறுபாடு, காலம், இடம், சமையம், முதலானவை. இவையிரண்டுபாட்டாலும், விரும்பாமையின்

குணங்கூறப்பட்டது.

௱அ௰. இறலீனுமெண்ணாதுவெஃகின்விறலீனும் வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு.

ப. எது-பினவினைவதறியாதொருவனபிறனபொருளை வௌவககருதினககருததவனுககுஇறுதியைபபயககுமபபொருளைவேணடாமையெனனுஞசெலவமவெறறியைபபயககுமெனறவாறு.

வி.

பகையுமபாவமுமபெருகவினிறலீனுமெனறுமஅபபொருளைவேண
டியுழல வோாயாவரையுங
கீழபபடுததவினவிறலீனுமெனறுஙகூறினாா-செருக
காகுபெயா-இதனாலவவிருமையுமொருஙகுகூறபபடடன.

பு. (இற-கு) ஏ-இ-ள். எண்ணாதுவெஃகின்-(பின்னுண்டாவதை)எண்ணிப்பாராமல்(பிறன்பொருளைக்கைக்கொள்ள) விரும்புவானானால், (அந்தவிருப்பமானது அவனுக்கு) இறலீனும்-(மரணத்துக்கேதுவாகிய) கெடுதியைத்தரும், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு-(அப்பொருளை)விரும்பாதிருப்பது

என்கின்றமனக்களிப்பானது, விறலீனும்-(வெற்றிக்கு எதுவாகிய) பெருமையைத்தரும், எறு.

வி. பழியும்பாவமும் உயர்ந்துதரித்திரமேலிடுதலாலே, மரணத்திற்கு எதுவென்பதும்; தருமம் உயர்ந்துசெல்வம் பெருகுதலாலே, வெற்றிக்கேதுவென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. பிறன்பொருளைவிரும்பாதிருக்கவே, தருமம் உயரும். உயரவே, செல்வம்பெருகும். பெருகவே, மனக்களிப்பு உண்டாவதுநிச்சயம். ஆதலால், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கெனக்காரியத்தைக்காரணமாக உபசரித்தார். இறல், கேடு. விறல், பெருமை. செருக்கு, மனக்களிப்பு. இதனாலே, வெஃகுதல்வெஃகாமைகளின்குற்றமுங்குணமுஞ்சொல்லப்பட்டன.

௰௯. அதிகாரம்.

புற்ங கூறாமை.

ப-ம.

புறங்கூறாமை-அஃதாவது-காணாதவழிப்பிறரையிகழ்ந்துரையா மை-மொழிக்குற்றமனக்குற்ற மடியாகவருதலானிஃ தழுக்காறாமை வெஃகா மைகளின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (புற-மை) அதாவது-காணாத இடத்துப்பிறரையி கழ்ந்துசொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது.சொற்குற்றமானது மனக்குற்றங்காரணமாகவருமாதலால் இதுமனக்குற்றமாகிய அழுக்காறுவெஃகுதல்களையெதிர்மறுத்துரைத்த அழுக்காறா மைவெஃகாமைகளின்பின்வைக்கப்பட்டது.

ஈஅக. அறங்கூறானல்லசெயினுமொருவன்
புறங்கூறானென்றலினிது.

ப. எது-ஒருவன்றனென்றுசொல்லுவதுஞ்செய்யாதுபாவங்களைச்செ ய்யுமாயினும்பிறனைப்புறங்கூறானென்றுலகத்தாராற்சொல்லப்படுதன்னதெ ன்றவாறு.

வி. புறங்கூறாமைஅக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாதுமேற்பட்டுத்தோன் றுமென்பதாம்இதனாலவ்வறத்தினது நன்மைகூறப்பட்டது.

பு. (அற-து) எ-இ-ள். ஒருவன்அறங்கூறான்-ஒருவன் தருமத்தை (வாயினாலே) சொல்லாதவனாகி, அல்லசெயினும்- பாவங்களைச்செய்வானானாலும், புறங்கூறானென்றலினிது-(பிற ரைப்,)புறங்கூறானென்று(உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுவது இன்பமுடைத்தாம், எறு.

வி. அறங்கூறானென்பது, அறங்கூறானாகிஎன, முற்றுவினைஎச்சவினையாய்நின்றது. கொடும்பாவியாயினுமென்றுசொல்லவந்தவர், அறங்கூறானல்லசெயினுமென்றும், இப்புறங்கூறாமையென்னுந்தருமத்தைக்கைக்கொள்வதுமற்றத்தருமங்களைக்கைக்கொள்வதிலுமிகவும்அருமையென்றுசொல்லவந்தவர், புறங்கூறானென்றல் இனிதென்றுஞ்சொன்னார். புறங்கூறாமை, யெல்லாக்குற்றங்களையுங்கீழ்ப்படுத்துமென்பது, கருத்து.

௱௪௪ ௰௬. அதி. புறங்கூறாமை.

௱௮௨. அறனழீஇயல்லவைசெய்தலிற்றீதே
புறனழீஇப்பொய்த்துநகை.

ப.

எது-அறனென்பதொன்றில்லையென்வழிததுச்சொல்லியதனாமேற
பாவங்களைச்செய்தலினுந்தீமையுடைத்தொருவனை
ககாணாதவழியிரழந்துரை
யாவழிததுச்சொல்லிககண்டவழியவனை
பொய்த்துநகுதலென்றவாறு.

வி. உறழ்ச்சிநிர

னிறையாகக்கொளக-அழித்தலஒளியைக்கோறல்.

பு. (அற-கை) எ-இ-ள்.

அறனழீஇ-தருமமென்பதை
(இல்லையென்று)கெடுத்துப்பேசி, (அதன்மேல)அல்லவைசெ
ய்தலின்-பாவங்களைச்செய்வதினும், தீதே-

தீமையுடையதே,
புறனழீஇ-(ஒருவனைக்) காணாதஇடத்தில்
(இகழ்ந்துபேசி அவ
ன்புகழைக்) கெடுத்து,
பொய்த்துநகை-(கண்ட இடத்தில்
அவனோடு) பொய்யாய்நகைத்தல், எறு.

வி. இன் உருபு, காட்டிலும் என்னும் உறழ்ச்சிப்பொரு
ள்படநின்றது. இது, முறை நிரனிறைப்பொருள்கோள். அழி
என்னுமுதனிலைவினை, அழீஇஎன, அழித்து
என்னும்வினையெ
ச்சச்சொல்லினிசைநிரப்புதற்பொருட்டுநீண்டு அளபெடுத்து
நின்றது. அழித்து என்றது, இங்கேசொல்லினாலேயாதலால்,
அழித்துப்பெசியென்பதுபெறப்பட்டது. ஒழிந்தஇசையெ
ச்சஞ்சொல்லெச்சங்கள், வருவித்துரைக்கப்பட்டனகாண்க.

௱அங.

புறங்கூறிப்பொய்த்துயிர்வாழ்தலிற்சாத

லறங்கூறுமாக்கந்தரும்.

ப. எது—பிறனைக்காணாதவழியிகழ்ந்துரைத்துக்கண்டவழியவற்கினியனாகப்பொய்த்தொருவனுயிர்வாழ்தலின்துசெய்யாதுசாதலவனுக்கறநூல்கள்சொல்லுமாக்கத்தைக்கொடுக்குமென்றவாறு.

வி. பின்புறங்கூறிப்பொய்த்தல் ஒழிதலிற்சாதலாக்கந்தருமென்றார்—ஆக்கம்அஃதொழிந்தார்மறுமைக்கண்யதுமப்பயன்—அறம்ஆகுபெயர்—தருமென்பதிடவழுவமைதி.

பு. (புற-ம்) எ-இ-ள். புறங்கூறி-(ஒருவனைக்) காணாத இடத்தில் (இகழ்ந்து) பேசி, பொய்த்துயிர்வாழ்தலின்-(கண்ட இடத்தில் அவனுக்கு இனியவனாகப்) பொய்யாய் (ஒருவன்) உயிர்வாழ்வதிலும், சாதல்-(அப்படிச்செய்யாமல்) இறந்து போவது, (அவனுக்கு) அறங்கூறும்-தருமநூல்கள்சொல்லப்பட்ட, ஆக்கந்தரும்-செல்வத்தைத்தரும், எறு.

௰௯. அதி. புறங்கூறாமை. ௱௪௫

வி. பின், புறங்கூறிப்பொய்ப்பது ஒழிதலாலே, சாதல், ஆக்கந்தரும் என்றார். ஆக்கமாவது, புறங்கூறாதிறந்தார்மறுமையிலே அடையுஞ்செல்வம். அறம் என்றது, அறநூலையாதலால், ஆகுபெயர்.

அவனுக்குக்கொடுக்கும் என்னாமல், தரும் என்றது,
இடவழுவமைதி. வழுவமைதி என்பது என்னெனின்,
இலக்கணநூல்கள் சொல்லப்படுவனவெல்லாம்- இலக்கணமும்,
வழுவும், வழுவமைதியும், எனமூன்றுவகைப்படும்.
அவற்றுள்,
குற்றமில்லாமலிருப்பது, இலக்கணம். வழுவுஎன்பது, குற்றம்.
வழுவமைதி என்பது, குற்றமாயினுமிது
இருக்கலாமென்று அமைத்துக்கொள்ளப்படுவது.

௱அச. கண்ணின்றுகண்ணறச்சொல்லினுஞ்சொல்லற்க
முன்னின்றுபின்னோக்காச்சொல்.

ப. எது-ஒருவனெதிரேநின்றுகண்ணோட்டமறச்சொன்னாலாயினுமவனெதிரின்றிப்பின்வருவகுற்றத்தைநோக்காத சொல்லைச்சொல்லாதொழிக்கவென்றவாறு.

வி

பின்னாகுபெயர்-சொல்லுவானறொழிலசொன்மேலேற்றப்பட்டது-இவைமூன்றுபாட்டானுமபுறங்கூற்றினதுகொடுமைகூறப்பட்டது.

பு. (கண்-ல்) எ-இ-ள்.

கண்ணின்று-(ஒருவனைக்) கண்

ணெதிரேநின்று, கண்ணறச்சொல்லினும்-கண்ணோட்டமறப் பேசினாலும் (தாட்சணியங்கெடப்பேசினாலும்,) முன்னின்று-(அவன்) எதிரேயில்லாமல், பின்னோக்காச்சொல், பின்(வருங்குற்றத்தை) நோக்காதசொல்லை, சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, எறு.

வி. பின்வருங்குற்றத்தைப்பின் என்றது, ஆகுபெயர். நோக்காதவன்சொல்லுந்தொழிலை, நோக்காச்சொல்லெனச் சொல்லின்மேலேற்றப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், புறங்கூறுதலின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

௱அஇ. அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தானன்மைபுறஞ்சொல்லும் புன்மையாற்காணப்படும்.

ப.

எது-புறஞ்சொலலுவானொருவனறனைநனறெனறுசொலலினுமது

நனமனததானாயசசொலலுகினறான்லலனெனபதனையவனபுறஞ்சொலலுதற குககாரணமாகியமனபபுனமையானேயறியபபடுமெனறவாறு.

வி. மனநதீதாகலினசசொறகொளளபபடாதெனபதாம.

19

௱சன் ௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

பு. (அற-ம்) எ-இ-ள். அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தானன்மை-(புறங்கூறுவான் ஒருவன் தருமத்தைநன்றென்றுசொ

ன்னாலும்) அதை (நல்ல)
மனமுடையவனாகிச் சொல்லுகின்றான்
அல்லனென்பதை, புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற்காணப்படும்.
(அவன்) புறங்கூறுதற்குக் (காரணமாகியமனக்) குற்றத்தினா
லேகண்டுகொள்ளப்படும், எறு.

வி. மனந்தீங்கு உடையது ஆதலால்,
அந்தச்சொல்லைக் கொள்ளப்படாதென்பதாம்,
இனி, அறஞ்சொல்லும்வாயான் என்னாது,
அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்றதனால்,
அந்த அறம்நெஞ்சத்தொடுபட்டது
எனக்கொண்டு, பின்பு, அன்மை யென்றதனால்,
நெஞ்சத்தொடுபட்டறத்தைச்சொல்லுவானல்
லனாந்தன்மை, எனவருதலால்,
அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான ன்மை, என்பதற்கு,
அறத்தையுடன்பட்டுச்சொல்லுமனத்தை
யுடையவன் அல்லனாந்தன்மையை,
எனப்பொருளுரைத்து,
புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற் காணப்படு மென்முடிப்பினது
சிறந்துகாட்டியதுபோலும்.

௱அசு.

பிறன்பழிகூறுவான்றன்பழியுள்ளுந்
திறந்தெரிந்துகூறப்படும்.

ப. எது -

பிறனொருவனபழியையவனபுறததுககூறுமவனறனபழிபலவ
றறுளளுமுளையுததிறமுடையவறறைததெரிததவனாறகூறபபடுமெனறவாறு.

வி. புறததெனபததிகாரததாறபெறறும-இறுவருகினறவறறிறகுமொக
கும-திறமாகுபெயர - தனனைபபுறஙகூறியவாறுகேடடானககூறியாறகவவள
வனறியவனறிறததுபபடடுளையுததிறததனவாகியபழிகளைநாடியெதிரேகூறுமா
கவிறறிறநதெரிநதுகூறபபடுமெனறார.

பு. (பிற-ம்) எ-இ-ள். பிறன்பழிகூறுவான்-பிறனொருவ
னுடையபழியை (யவன்புறத்திலே) சொல்பவன், தன்பழியு
ள்ளும்-தன்னுடையபழிகள்பலவற்றுள்ளும்,திறம்-(வருத்தப்
படுத்துங்குணக்)கூறுஉடையபழிகளை, தெரிந்து-ஆராய்ந்து
(எடுத்து,) கூறப்படும்-(அவனாலே) சொல்லப்படுவான், எறு.

வி. கூறுவானென்ற இடத்திலே, புறத்து என்பது. அதி
காரத்தாற்பெறப்பட்டது. இதுமேலே வருபவைகளுக்கும்

௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

௱௪௭

ஞத்திருக்கும். நிறம் என்பது, நிறத்தையுடையபபழிகளைக்குறி
த்து நின்றதிலுமே, பண்பு ஆகுபெயர். தன்னைப்புறங்கூறிய
தைக்கேட்டவன் அந்தப்புறங்கூறினவனுக்கு
அந்தக்கூறிய அம்மாத்திரந்தானேயல்லாமல்,
அவன்பாற்பட்டுவருத்தப்ப
டுத்துங்குணங்களையுடையபபழிகளை
ஆராய்ந்தெடுத்து அவ
னெதிரேசொல்லுவாருதலாலே,
நிறந்தெரிந்து கூறப்படுமென்றார்.

இனி இதற்குவேறுரை -
பிறன்பழிகூறுவான்-வேறொரு
குணமுடையபபழியை(அவன்புறத்திலே)
சொல்பவன், தன்பழி- (இப்புறங்கூறுதலாகிய)
தன்குணமுடையநிந்தையை, உள்ளுந்திற
ம்-(மேன்மக்கள்)தினைக்குந்தன்மையை,
தெரிந்து-(சான்றோ
ரிலே)தெரிந்துகொண்டபின், கூறப்படும்-சொல்லக்கடவது,

எறு.

இதற்கு-வி.

இங்கேகூறப்படும்என்றதுசெயப்பாட்டுவி

னையன்று, கூறவேண்டும்

என்றதுபோலஉம்மீற்றுவியங்கோ

ள்முற்றுவினை. கூறுக-எனின் அமையும்-கூறவேண்டும்; கூறப்படும், எனச்சொல்வது, சொற்பொருள்விரித்தலென்னும் உத்தி. உண்டுவருவான்-என்றால், உண்டபின்வருவான் எனப்பெயரெச்சப்பொருள்படுதல்போலத்தெரிந்து என்னும்வினையெச்சம், தெரிந்தபின்எனநின்றுகூறப்படுமென்பதனொடுமுடிந்தது. தெரிந்தபின், தன்பழியேஉயர்ந்துகாணப்படுமாதலாலே, பிறன்பழிகூறவேகூறானென்பதுநிச்சயமாதலாலதுபற்றித்தெரிந்துகூறப்படுமென்றார்எனக்கொள்க. இன்னுங்கூறப்படுமென்பதற்கு இவ்வாறன்றிக், கூறுதல்கூறப்படுதல்என்னுஞ், செய்வினைசெயப்பாட்டுவினையிரண்டினுள்ளும், தெரிந்தபின், இவனுக்குப்புறங்கூறுதலாகிய செய்வினையொழிதலாற்கூறப்படுமென்றார். இது, நீயிர்பெரிதுமறிதிர், என்பதுபோலக்குறிப்புப்பொருள்படநின்றது. என்னை, புறங்கூறாதவன், அறங்கூறானல்லசெயினும் அவைபற்றியிகழப்படானாதலாலச்செயப்பாட்டுவினையுமில்லையென்பது தோன்றநின்றமையின் எனவுங்

கொள்க.

௱௪௮ ௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

௱௮௭.

பகச்சொல்லிக்கேளீர்ப்பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடறேற்றாதவர்.

ப. எது-தமமைவிடடுநீஙகுமாறறாறபுறஙகூறிததஙகேளீரையுமபிரிய
பபணணுவாகூடிமகிழுமாறினியசொறகளைச செ
ாலலியயலாரொடுநடபாடுத
லையறியாதாரெனறவாறு.

வி. சிறபபுமமைவிகாரததாறறொககது-கே
களீரையுமபிரிபபரெனறக
ருததானயலாரொடுமெனபதுவருவிததுரைககபபடட
து-அநிதலநமககுறுதி
யெனறறிதல-கடியுமி
டததேறறானசோரததனனகைஎனபுழிபபோலததேறறா
மைதனவி
னையாயநினறது-புறஙகூறுவாரககியாவருமபகையாவரெனப

தது.

பு. (பக-ர்) எ-இ-ள்.

நகச்சொல்லி-மகிழ்ச்சியுண்டாகு
ம்படி (இன்சொற்களைப்) பேசி,
நட்பாடல்-(அயலவருடனே)
நிறைகளுஞ்சொல்வதை, தேர்ந்தவர்-அறியாதவர்.
பகச்சொல்லி-
(தம்மைவிட்டுப்) பிரியும்படியாகப் (புறங்)
கூறி, கேளிர்ப்பிரி
ப்பர்-சுற்றத்தாரையும்பிரியப்பண்ணுவர், எறு.
வி. கேளிரையும், என்கின்ற
உயர்வுசிறப்பு உம்மைகு
றைத்துநின்றது.

கேளிரையும்பிரிப்பதென்றதனாலே, அயலா
ரொடு என்பது, வருவிக்கப்பட்டது.
அறிதல், தமக்குநன்
மையென்றறிதல். தேர்ந்தவர் என்பது,
அறியாதவர், அறிவி

யாதவர்,

எனத்தன்வினைபிறவினையிரண்டிலும்வரும்.

இங்கே

பது, தன்வினையாய்நின்றது.

தன்வினைபிறவினையென்பதென்

னவெனின், நடந்தான்என்றல்,

நடத்தலைச்செய்தான் என

ப்பகுதிவினைப்பொருளைவிகுதிதன்னுள்

அடக்கிநிற்பது, தன்

வினை. நடப்பித்தான் என்றல்,

நடக்கும்படியாகத்தானொரு

வினையைச்செய்தான் எனப்பகுதிவினைப்பொருளையொழித்து

வேறுவினையைவிகுதியுள்ளடக்கிநிற்பது, பிறவினை. அதுசெய்

யென்வினைவழியென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. புறங்கூறு

வார்க்கு எல்லாரும்பகையாவதொன்பது,

கருத்து.

ாஅஅ. தன்னியார்குற்றமுரைத்தூற்றுமரபிலு

ன்னைகொலேதிலார்மாட்டு.

ப. எது-தமமொடுசெறிநதாரதுகுறறததையுமவாபுறததுததூறறுமி யலபினையுடையாரயலாரமாடடுசசெயவதியாதுகொலலோவெனறவாறு.

௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

௧௪௯

வி. தூறறுதலபலருமறியபபரபபுதல - அதனிறகொடியதுபிறிதொன றுகாணாமையினெனனைகொலெனறார்-செயவதெனபதுசொலலெசசம-எனன ாகொலெனறுபாடமோதிஎவவியலபினராவரெனறுரைபபாருமுளா.

பு. (துன்-டு) எ-இ-ள். துன்னியார்குற்றமும்-(தம்மொ டுமிகுதியுங்) கலந்தவருடையகுற்றத்தையும், தூற்றுமரபினார்-(அவர்புறத்திலேயெல்லாருமறியப்) பரப்பிவைக்குந்தன்மை யையுடையவர், எதிலார்மாட்டென்னைகொல்-(தம்மொடுகல வாத) அயலாரிடத்தில்யாதுதான்செய்யார், எறு.

வி. தூற்றுதல், யாவருமறியப்பழியைவிரித்துச்சொல்லு தல் கொடுமைகள்பலவற்றுள்ளும்-இவர் அயலாரிடத்திற்செ ய்யத்தகாதது இது என்றுநினைக்கப்படுவது ஒன்றுங்காணாத தினாலே, என்னைகொலென்றார். செய்யார்-என்பது, சொல் லெச்சம். இனி என்னைகொலென்பதை, என்னர்கொலென்று பாடஞ்சொல்லி, எந்தக்குணத்தையுடையவராவரென்றுபொரு ள்கூறுவாருமுண்டு.

அறனோக்கியாற்றுங்கொல்வையம்புறனோக்கிப்
புன்சொலுரைப்பான்பொறை.

ப. எது-பிறர்நீங்கினவளவுபாராததவாபழிததுரையையுரைப்பானதுட
றபாரததைநிலமிககொடியதுபொறுததலேயெனககறமாவதெனறுகருதிய
பொறுககினறதுபோலுமெனறவாறு.

வி.

எலலாவறறையுமபொறுததலியலபாயினுமிதுபொறுததறகரிதெ
னனுஙகருததாலறனோககியாறறுஙகொலெனறா-
இவையைநதுபாடடானும
புறஙகூறுவாரககெயதுஙகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (அற-றை) எ-இ-ள்.

புறனோக்கி-பிறர்நீங்கின இடம் பார்த்து,
புன்சொலுரைப்பான்-(அவர்குற்றங்களைக்காட்டுகி
ன்ற)ஈனவார்த்தைகளைச்சொல்லுபவனுடைய,
பொறை-(உடலின்) பாரத்தை,
வையம்-பூமியானது, அறனோக்கியாற்றுங்
கொல்-(இப்படிப்பட்டகொடியதைச்சுமக்கிறதேயெனக்குத்)
தருமமென்றுநினைத்துத்தானோசுமக்கின்றது,

எறு.

வி.

பூமியெல்லாவற்றையுஞ்சுமப்பது சுபாவமானாலும்,
இதுசுமப்பதற்கு அரிதென்னுங்கருத்தினாலே,
அறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார். கொல்
என்னும்இடைச்சொல், இங்கே
சந்தேகப்பொருள்படநின்றது. கொல்லேயைய
மசைநிலைக்

ஈ௫௰ ௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

கூற்றே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

இவையைந்துபாட்

டாலும்,
புறங்கூறுவார்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

ஈ௯௰. ஏதிலா

ர்குற்றம்போற்றங்குற்றங்காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோமன்னுமுயிர்க்கு.

ப.

எது-ஏதிலாரைப்புறங்கூறுவார் தற்கவாகுற்றங்காணுமாறுபோலப

புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங்காணவல்லராயினவா

நிலைபேறுடையவுயிர்

க்குவருவதொருதுன்பமுண்டோவென்றவாறு.

வி. நடுவுநின்றொப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக்

காண்கிற்பினென்றுங்

கண்டவழியொழிதலிற்பாவமின்றாமாகவேவரும்பிறவி

களினுந்துன்பமில்லையெ

ன்பதுநோக்கியுயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றுங்கூறினார்

-இதனாற்புறங்கூறறொ

ழிதற்குப்பாயங்கூறப்பட்டது.

பு. (ஏதி-கு) எ-இ-ள்.

ஏதிலார்குற்றம்போல்-(அயலா

ரைப்புறங்கூறுபவர் அதற்காக)

அவர்குற்றங்களைக்காண்பது

போல்,

தங்குற்றங்காண்கிற்பின்-(புறங்கூறுதலாகிய)

தம்மூ

டையகுற்றத்தையுங்காண்டாராஞல், மன்னுமுயிர்க்குத்தீதுண்

டோ-(அவருடைய)நிலைபெறும்உயிர்க்கு
(வருவதுஒரு) தின்

படுண்டாமோ, (இல்லை) எறு.

வி.

நடுவுநிலைமையிலேநின்றுசமஞகக்காண்பதுஅருமை

யாதலால், காண்கிற்பின்என்றும்;
கண்டபோதுபுறங்கூறாத

லாலே, பாவமில்லையாம். அது இல்லையாகவேவரப்பட்டபிற

வித்துன்பங்களுமில்லையென்பது நோக்கிமன்னுமுயிர்க்குத்தீ

துண்டோவென்றும்;சொன்னர். காண்கிற்பின்என்னும் எதிர்

காலவினையெச்சம்,
உண்டோ என்னுமெதிர்மறையோகாரத்

தையீற்றிலேகொண்டகுறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது. அத

னுள், காண், என்பதுபகுதி. பகரஒற்று. எதிர்கால இடைநிலை.
இன் என்பது, வினையெச்சவிகுதி. இல் எனஇடைநின்றது,
சாரியையிடைச்சொல். இதனுலே, புறங்கூறுவதொழிதற்கு
உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.

ாரு௧

உ௰. அதிகாரம்.

பயனிலசொல்லாமை.

ப-ம். பயனிலசொலலாமை-அஃதாவது-தமககுமபிறாககுமறமபொருளினபமாகியபயனகளுளொனறுமபயவாதசொறகளைசசொலலாமை-பொயகுறளைகடுஞசொறபயனிலசொலலெனவாககினகணிகழுமபாவநானகனுடபொயதுறநதாககலலதொருதலையாககககடியபபடாமையினஃதொழிநகிலவாழவாராறகடியபபடுமேனைமூனறனுடகடுஞசொலினியவைகூறலாலுஙகுறளைபுறஙகூறாமையாலுமவிலககிநினறபயனிலசொலலிதனாலவிலககுகினறாராகலினிதுபுறஙகூறாமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (பய-மை) அதாவது, தமக்கும்பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பம் ஆகியபிரயோசனங்களில் ஒன்றுங்கொடாத சொற்களைச்சொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், என்று வாக்கினிடத்திலே நடக்கப்பட்டபாவம் நான்கு. அவற்றுள், பொய் துறவறத்தார்க்கல்லது தள்ளப்படாமையின் அதைநீக்கி, இல்லறத்தாராலே தள்ளப்படும் மற்றமூன்றுக்குள், கடுஞ்சொல், இனியவைகூறலாலும்; குறளை, புறங்கூறாமையாலும், விலக்கிநின்ற, பயனில்சொல் இதனுலே விலக்குகின்றதாதலால் இதுபுறங்கூறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

நகுக.

பல்லார்முனியப்பயனிலசொல்லுவா
னெல்லாருமெள்ளப்படும்.

ப. எது-அறிவுடையாரைபலருங்கேட்டுவெறுப்பப்பயனிலவாகியசொற்களைசொல்லுவானெல்லாராலுமிகழப்படுமென்றவாறு.

வி. அறிவுடையாரைபலருமவெறுப்பவேயொழிந்தாருமிகழப்படுதலினெல்லாருமெளளப்படுமென்றார்—மூன்றனுருபுவிகாரத்தாற்றொக்கது.

பு. (பல்-ம்) எ-இ-ள். பல்லார்முனிய-(அறிவுடையாராகிய) பலருங் (கேட்டு) வெறுக்கும்படியாக, பயனிலசொல்லுவான்-பிரயோசனமில்லாத சொற்களைச்சொல்பவன், எல்லாரு மெள்ளப்படும்-யாவராலும் நிந்திக்கப்படுவான், எ-று.

வி. பயனைஆராய்தற்கு உரியார் அவராதலால், இங்கே

பல்லார் என்றது அறிவுடையார்மேலேநின்றது. அறிவுடை
யார்பலரும்வெறுக்கவே, அதுநோக்கி ஒழிந்தவரும் வெறுப்

நாலடி உடு. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

பாராதலால், எல்லாருமெள்ளப்படும் என்றார். எல்லாரும் என
ற இடத்தில், எல்லாராலும்என்ற மூன்றும்வேற்றுமையுருபு
(தொக்கு) குறைந்துநின்றது. அது, செய்யுள்விகாரம். செய்
யுள்விகாரமென்பது, என்னவெனின், செய்யுள், என்பது-பா
டு. அதனுள்-அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை,
சந்தம், முதலி
யவைகெடாமைப்பொருட்டுவருகின்றவென்பதுவகைவிகாரம்.
விகாரம்,வேறுபாடு. அந்தவேறுபாட்டை, வலித்தன்மெலித்த
னீட்டல்என்னுஞ்சூத்திரத்தாலும், ஒருமொழிமூவழி-என்னுஞ்
சூத்திரத்தாலும் அறிக. அவற்றுள்-இந்தவிகாரம், சிருஞ்செப்
பலோசையுங்குறித்துவந்ததொகுத்தல்விகாரம். என்னெனின்
வெண்பாவிலே, நாலசைச்சீர்வருதற்கு இலக்கணமில்லை; வெ
ண்பாவின வாசிரியப்பாவிற்ற மூவசைச்சீர் என்றதிலுமே, எ
ல்லாராலும் என விரித்துநின்றல்; நாலசைச்சீராய்ச்செப்ப

லோசைகெட்டுநிற்குமாதலால், எல்லாரும் எனக் குறைந்து நின்றுதொகுத்தல்விகாரத்தைப்பெற்றுச்சீருஞ்செப்பலோசை யுங்கெடாமல் நின்றதுகாண்க. செப்பலோசை, வெண்பா ஓசை. ஓசை, ஒலியின்பண்பாகிய சந்தம்.

நகூ. பயனிலபல்லார்முற்சொல்லணையனில

நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது.

ப. எ-து- பயனிலவாகியசொற்களையறிவுடையாரபலாமுனபேயொருவனிசொலலுதலவிநபபமிலவாகியசெயலகளைததனனடடாமாடடிசெயதலினுநதீதெனறவாது.

வி. விருப்பமிலவெறுபபன-இசசொலஅசசெயலினுமிகவிகழறபாடுபயகுமெனபதாம.

பு. (பய-து.) எ-இ-ள். பயனில பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,) பல்லார்முற்சொல்லல்- அறிவுடையாராகிய) பலர் முன்பு (ஒருவன்) சொல்வது, நயனில-விருப்பமில்லாதவை யாகிய (செயல்களை,) நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது-(தன்) சிநேகிதரிடத்துச்செய்வதைக்காட்டிலுந் தீமையுடையதாம், எறு.

வி. சொல்லல் என்றதனால். பயனில-என்பது சொற்களென்பதும்; செய்தல்என்றதனால், நயனில-என்பது செயல்களென்பதும்; பெறபபட்டன. விருப்பமிலவாவன, வெறு

உஅ. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

ாருங்

க்கத்தக்க பாவுச்செய்கைகள்

இந்தப்பயனிலாதனவற்றைச்

சொல்லுதல், அந்த

நயனிலாதனவற்றைச்செய்தலினுடம்நிந்

க்கப்படுவதையுண்டாக்கும் என்பதுகருத்து.

ாகும்.

நயனிலனென்பதுசொல்லும்பயனில

பாரித்துரைக்குமுரை.

ப.

னது-பயனிலவாகியபொருளகளையொருவனவிரித்துரைகருமுரைதா

னேயிவனீதியிலனெனபதனையுரைகருமென்றவாறு.

வி

உலையாவிவனயனிலனெனபதறியலாமெனபாரதனையுரைமேலை

றியுரைசொலலுமென்ரு.

பு. (நய-ரை) எ-இ-ள். பயனில - பிரயோசனமில்லாத (பொருள்களை,) பாரித்துரைக்குமுரை - (ஒருவன்) விரித்துச்

சொல்லுஞ்சொல்லுத்தானே,

நயனிலனென்பது சொல்லும்-

(இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதைச்சொல்லும்,

எறு.

வி. அவன்சொல்லப்பட்டசொல்லினாலே,

யிவன்நீதியில்

லாதவனென்பதை அறியலாமென்று

சொல்லவந்தவர், அதை

உரையின்மேலேற்றி, யுரைசொல்லுமென்றார்.

ஈகூச. நயன்சாராநன்மையினீக்கும்பயன்சாராப்
பண்பில்சொற்பல்லாரகத்து.

ப. எது-பயனொடுபடாதபணபிலசொறகளையொருவனபலரிடைசசொலலுமாயினவையாவாமாடடுநீதியோடுபடாவாயவனைநறகுணஙகளினீககபபடுமெனறவாறு.

வி. பணபுஇனிமையுமெயமையுமுதலாயினசொறகுணஙகள-சொலலினெனபதுமயாவாமாடடெனபதுமெசசமாயவருவிககபபடடன.

பு. (நய-து) எ-இ-ள். பயன்சாரா-பிரயோசனத்தொடு கூடாத, பண்பில்சொல்-(இனிமையும் உண்மையுமுதலாகிய)

குணமில்லாதசொற்களை, பல்லாரகத்து-(ஒருவன்) பலரிடத்திற் (சொல்லுவானானால்அவைதாமேயெல்லாரிடத்தும்,) நயன்சாரா-நீதியொடுகூடாதவையாகி, (அவனை) நன்மையினீக்கும்-நற்குணங்களிலேநின்றுநீக்கிவிடும், எறு.

வி. சொல்லின்-என்பதும், எல்லாரிடத்தும் என்பதும், வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

20

௱௫௪ உ௰. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

௱௯௫.

சீர்மைசிறப்பொடுநீங்கும்பயனில

நீர்மையுடையார்சொலின்.

ப. எது - பயனிலவாகியசொற்களையினியநீர்மையுடையார்சொல்லுவாராயினவரதுவிழுப்பமுமதனாலவருதனகுமதிககறபாடுமூடனேநீங்குமெனறவாறு.

வி.

நீர்மைநீரினதனமை-சொல்லினெனபதுசொல்லாமையைவிளககிறறு.

ப. (சீர்-ன்)எ-இ-ள் பயனில-பிரயோசனமில்லாத(சொற்களை,) நீர்மையுடையார்சொலின்-நற்குணமுடையவர்சொல்

லுவராயின், (அவருடைய) சீர்மை-புகழானது, சிறப்பொடுநீங்கும்-(யாவருமதிக்கப்பட்ட) பெருமையோடேகூட ஒதுங்கிப்போம், எறு.

வி. சொல்லின் என்பது, சொல்லார் என்பதைவிளக்கிநி

ன்றது. ஒடு, ஒருவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றமூன்றாம்வேற்றுமையுருபு.

௱௯௬.

பயனில்சொற்பாராட்டுவானைமகனெனன்

மக்கட்பதடியெனல்.

ப. எது - பயனிலலாதசொறகளைபபலகாலுஞசொலலுவானைமகனெனறுசொலலறகமககளுடபதரெனறுசொலலுகவெனறவாறு.

வி.

அலவிகுதிமுனனெதிரமறையினுமபினவியஙகோளினுமவநததுஅறிவெனனுமுளளீடினமையினமககடபதடியெனறா-இவையாறுபாடடானுமபயனிலலாதசொறகளைசசொலலுதலினகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (பய-ல்) எ-இ-ள்.

பயனில்சொல்-பொருளில்லாத

சொற்களை,

பாராட்டுவானை-மேன்மேலும்புகழ்ந்துசொல்ப

வனை, மகனெனல்-ஆண்மகனென்றுசொல்லாதொழிக, மக்கட்
பதடியெனல்-ஆண்மக்களுள்ளேபதரென்றுசொல்லுக, எறு.

வி. எனல், என்னும்வியங்கோண்முற்றுவினையிரண்டினு
ள்ளேமுன்னையது, எதிர்மறையிலும்; பின்னையது, உடன்பாட்
டிலும்வந்தது. அதுகயவொடு ரவ்வொற்றல்லாலும் மாரைகா
னீற்றவியங்கோண் முற்றவையெய்து மிடம்பாலெங்குமென்
ப.என்னுஞ்சூத்திரம்நோக்கிக்காண்க. உடன்பாடு,எதிர்மறை,
என்பனயாவை எனின் - எந்தச்சொல்லிலேகாலத்தொடுபட்ட

உ௰. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

௱௫௫

வினையுடன்பட்டுநிற்குமோ, அதுஉடன்பாட்டுவினை என்றும்,

இந்த உடன்பாட்டுவினை இனிச்சொல்லும்வினைக்கு எதிராதலால், அதை மறுத்துநிற்கும்வினை, எதிர்மறைவினையென்றுஞ் சொல்லப்படுபவையாமெனக்காண்க. எடுத்தல், எடை. தொடுத்தல், தொடை. என்றாற்போல, மறுத்தல், மறையெனநின்றது. பாராட்டுதல், புகழ்ந்துசொல்லுதல். அது, பொய்பாராட்டலென்னும்

அகப்பொருட்களவியலின்துறைநோக்கிக்

காண்க. இனிஇரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியிலுமேல, இவர்பயனில்சொல்லென்றமாத்திரமே, அரிசியில்லாதநெல் எனவும், பொருளில்லாதசொல்லெனவும், பொருந்தவைத்தாராதலால்; அரிசியில்லாதநெல்லை நெற்பதனென்பதுபோலப்பொருளில்லாத சொல்லைச்சொற்பதனெனவும்; அதைப்புகழ்ந்துசொல்பவனுள்ளே-அரிசியும், பொருளும், போன்ற அறிவில்லாமையின், மக்கட்பதனெனவும், இவையெல்லாம் உய்த்துணரவைத்தமையால் உய்த்துணர்வப்பென்னு முத்தியும்பெறநின்றறிக்குறளெனக்காண்க. எழுவாய்ப்பயனிலை என்றஇடத்துப்பயனிலையென்றது, பொருள்நிற்கும்

நிலையையர்தலாற்பய

ன் என்பது, பொருள். அதுநெல்லைவிசேடித்துநிற்கும்போது, அரிசிப்பொருளில்லாதநெல்லெனக்கொள்க. இவையாறு

பாட்டாலும், பயனில்லாத சொற்களைச்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

ஈகூஎ. நயனிலசொல்லினுஞ்சொல்லுகசான்றோர்
பயனிலசொல்லாமைநன்று.

ப. எது-நீதியொடுபடாதசொற்களைச்சான்றோர்சொன்னாராயினும்ஃதமையும்பயனிலவற்றைச்சொல்லாமைபெறினதுநன்றென்றவாறு

வி. சொல்லினுமென்னவேசொல்லாமைபெறப்பட்டது-நயனிலவற்றினும்பயனிலதீயவென்பதாம்.

பு. (நய-று) எ-இ-ள். நயனில-இன்பமில்லாத (சொற்களை, சொல்லினுஞ்சொல்லுக-(ஒவ்வோரிடங்களிற்) சொல்லவேண்டினுஞ்சொல்லியமைக, சான்றோர்-இல்லறம்நிறைந்தவர், பயனில-பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,) சொல்லாமைநன்று-(எவ்விடத்தும்) சொல்லாதிருப்பதுநன்மை, எறு.

ஈருசு உ௰. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

வி.

வேம்புங்கடுவும்போல்வனவெஞ்சொற்

ருங்குதலின்றிவழி நனிபயக்கு மோம்படைக்கிளவி
யென்பராதலால், இல்லறநடத்துதற்பொருட்டு ஒரோவழிப்
பிரயோசனத்தைததீதருகின்றகடுஞ்சொல்லுஞ்சொல்லவேண்டு

தலாற்சொல்வினுஞ்சொல்லுகளன்றும் ; அந்த

இடத்துமின்

சொல்லுலேதானேபிரயோசனப்படுத்துவது மிகவும்நன்று
என்பதுதோன்றச்சொல்லினும், என இழிவு சிறப்புஉம்மை
கொடுத்தும்;ஒருபொழுதும்வாழ்வதுணராமைநிச்சயமாதலா
லே, தமக்காயினும் பிறர்க்காயினும் பிரயோசனப்படாதசொ
ற்களைச்சொல்லி வீணேகாலம்போக்குதல், கூடாதாதலாலும்,
அறிவுடையோரவனைமக்கட்பதனெனப்புறம்போக்குவராதலா

லும், அவர்புறம்போக்கவே,

எனையறிவில்லாதவரோசுற்றமாக

சூழ்ந்துவிரைந்துகெடுப்பராதலாலும், அச்சொற்களைச்சொ
ல்லாது நாவையடக்கி மனதீதையு மொடுக்கினவர்க்கு அந்த
அறந்தானே, யெல்லாநன்மைகளையுந்தருமாதலால், பயனில
சொல்லாமை நன்றென்றும், சான்றோர். ஓரிடத்து என்
பதும், எவ்விடத்தும் என்பதும், குறைந்துநின்றன. நயன்,
இன்பம். ஓம்படைக்கிளவி, பாதுகாப்புக்கு அடுத்தசொல்.

பாதுகாப்பு, இரட்சிப்பு. நயனிலவற்றிலும் பயனிலகொடிய வையென்பது, கருத்து.

ஈகூஅ. அரும்பயனுயுமறிவிலர்சொல்லார்
பெரும்பயனில்லாதசொல்.

ப. எது-அறிதற்கரியபயனகளையாராயவல்லவறிவினையுடையாமிக பயனுடையவல்லாதசொற்களைச்சொல்லாரென்றவாறு.

வி. அறிதற்கரியபயனகளாவன வீடுபேறுமேற்கதிசெலவுமுதலாயின பெரும்பயனில்லாதவென்பவேபயனசிறிதுடையனவுமொழிக்கப்பட்டன.

பு. (அரு-ல்) எ-இ-ள். அரும்பயனுயுமறிவர்-(அறிதற்கு) அருமையாகியபிரயோச்சனங்களையாராயவல்ல அறிவுடையவர், பெரும்பயனில்லாதசொல்-பெரிதாகிய பிரயோசனமில்லாதசொற்களை, சொல்லார்-சொல்லமாட்டார், எறு.

உடு. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

ஈருஎ

வி. அரும்பயன்களாவன, வீடுபெறும்பேறும்மற்றமே லானபதவிகளையடைவதும்முதலானவை. பெரும்பயனில்லா

தவெனவே,

பயன்சிறிதுள்ளவையும் ஒழிக்கப்பட்டன.

௱௯௯. பொருடீர்ந்தபொச்சாந்துஞ்சொல்லார்மருடீர்ந்த மாசறுகாட்சியவர்.

ப.

எது-பயனினீங்கியசொற்களைமறந்துஞ்சொல்லாமயக்கத்தினீங்

கியதூயவறிவுடையார்-என்றவாறு.

வி. தூயவறிவுமெய்யறிவு-மருடீர்ந்தவென்னும்பெயரொச்சங்காட்சிய.

வரென்னுங்குறிப்புப்பெயர்கொண்டது-இவைமூன்று

பாட்டாலும்பயனில

சொல்லாமையின்குணங்கூறப்பட்டது.

பு. (பொ-ர்) எ-இ-ள். பொருடீர்ந்த-பயனீங்கிய(சொற்களை,) பொச்சாந்துஞ்சொல்லார் - மறந்துஞ்சொல்லமாட்டார், மருடீர்ந்த - மயக்கம்நீங்கிய, மாசறுகாட்சியவர்-குற்றமற்ற,(பரிசுத்தமான) அறிவுடையவர், எறு.

● வி. பரிசுத்த அறிவு, மெய்யறிவு. மருடீர்ந்தவென்னும்

பெயரெச்சவினை, காட்சியவர்என்னுங்குறிப்புவினையால்அணையும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், பயனிலவாகிய சொற்களைச்சொல்லாமையின்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௱. சொல்லுகசொல்லிற்பயனுடையசொல்லற்க
சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்.

ப. எது-சொறகளிறபயனுடையசொறகளைசசொலலுகசொறகளிறபயனிலாதசொறகளைசசொலலாதொழிகவெனறவாறு.

வி. சொலலினெனபதிருவழியுமிகையாயினுஞசொறபொருடபினவருநிலையெனனுமணிநோககிவததது-வைகலுமவைகலவாககணடுமெனபதுபோல-இதனாறசொலலபபடுவெனவும்படாதனவும-நியமிககபபட்டன.

பு. (சொ-ல்)எ-இ-ள். சொல்லிற்பயனுடையசொல்லுக-சொற்களிலே பிரயோசனமுடையசொற்களைச் சொல்லியமைக, சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்சொல்லற்க - சொற்களிலேபிரயோசனமில்லாதசொற்களைச்சொல்லாதொழிக, எறு.

வி. சொல்லின் என்பது, இரண்டிடத்தும் அதிகமானாலும்சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்னும் அலங்காரத்தைக்குறி

த்துவந்தது. என்னவெனின்,

முன்வருசொல்லும்பொருளும்

பலவயிற்பின்னும்வருமெனிற்பின்வருநிலையே என்னும் அணி இலக்கணச்சூத்திரநோக்கிமுன்வந்தசொல்லுத்தானேபின்பல விடத்தும்வருவது, சொற்பின்வருநிலை அணியெனவும், முன் வந்தபொருள்தானேபின்பலவிடத்தும்வருவது, பொருட்பி ன்வருநிலையணியெனவும், முன்வந்தசொல்லும் பொருளும்பி ன்பல இடத்தும்வருவன, சொற்பொருட்பின்வருநிலை அணி யெனவும், காண்க. இதிலே, சொல்லுகஎன்னும்வியங்கோள்மு ற்றின்பகுதிமுன்வந்தபொருள் அதுசொல்லற்கஎன்னும்எதிர் மறைவியங்கோள்முற்றிற்கும்பின்வந்தது எனவும்; சொல்லின் என்பதிற்சொல் என்பது, பின்னும்வந்தசொல்லாதலால்அது, சொற்பின்வருநிலை; ஆகஇரண்டுங்கூட்டச்சொற்பொருட்பின் வருநிலையணியெனக்கொள்க. இதினாலே,

சொல்லப்படுபவை

யும்படாதவையுமாகியவிரண்டுஞ்சொல்லப்பட்டன.

இனியிதற்குவேறோர்முடிபு.

சொல்லின்-சொல்லவேண்

டுமாயின், பயனுடைய-பிரயோசனமுடையசொற்களை, சொ ல்லுக-சொல்லியமைக,சொல்லின்-சொல்லுதலினாலே, (அடை யப்படும்) பயனிலாச்சொல்-பிரயோசனமில்லாதசொற்களை,

சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, எறு.

இதற்கு-வி. சொல்லின் என்பன இரண்டினுள்முன்னையது, செய்யின்என்னும்வாய்பாட்டுவினையெச்சமெனவும்; பின்னையது, முதனிலைத்தொழிற்பெயர் இன்னுருபேற்றதெனவும்; கொள்க.

உக. அதிகாரம்.

தீவினையச்சம்.

ப-ம. தீவினையசசம-அஃதாவது-பாவஙகளாயினசெயதறகஞசுதல-இதனானமெயயினகணிகழுமபாவஙகளெலலாநதொகுததுவிலககுகினறாரகலினிதுபயனிலசொலலாமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (தீ-ம்) அதாவது, பாவங்களைச்செய்வதற்குஅஞ்சுவதைச்சொல்வது. இந்த அதிகாரத்தினாலே சரீரத்தினாலே

செய்யப்படும் பாவங்களையெல்லாந்தொகுத்துவிலக்குகின்றா
ராதலாலேமுன்வாக்கினாலே
சொல்லப்பட்டபயனிலசொல்லா
மையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௱க. தீவினையாரஞ்சார்விழுமியாரஞ்சுவர்
தீவினையென்னுஞ்செருக்கு.

ப.

எது-தீவினையெனறுசொலலபபடுமயககததைமுனசெயததீவினையு
டையாரஞசாரஃதிலராகியசீரியாரஞசுவரெனறவாறு.

வி. தீவினையெனனுஞசெருககெனககாரியஙகாரணமாகவுபசரிககப
பட்டது-மேறறெடடுசசெயதுகைவததமையானஞசாரெனறுஞசெயதறியா
மையானஞசுவரெனறுஙகூறினாா,

பு. (தீ-கு) எ-இ-ள்.

தீவினையென்னுஞ்செருக்கு-பாவ
மென்றுசொல்லப்பட்ட அகங்காரத்துக்கு,
தீவினையாரஞ்சார்
(முன்செய்த) பாவத்தையுடையவர்பயப்படார், விழுமியார
ஞ்சுவர்-(அந்தப்பாவமில்லாதவராகிய) சிறப்புடையவர்பயப்
படுவார், எறு.

வி. செருக்கு, அகங்காரம்.

தீவினையென்னுஞ்செருக்குஎ

னக்காரணத்தைக்காரியமாகஉபசரித்தார், அகங்காரமேதீவினை

க்குக்காரணமென்பதும்; அது இல்லாவிட்டால், தீவினையில்லை

யென்பதும்; தோன்றுதற்கு. பூருவந்தொடங்கிச்செய்துவந்

திருப்பதினாலேதீவினையாரஞ்சாரென்றும், என்றுஞ்செய்தறி

யாததினாலேவிழுமியாரஞ்சுவரென்றும், சொன்னார்.

உ௱உ. தீயவைதீயபயத்தலாற்றீயவை

தீயினுமஞ்சப்படும்.

ப. எது-தனக்கினபமபயததலைககருதிசசெயயுநதீவினைகளபினனஃ தொழிநதுதுனபமேபயததலாலததனமையவாகிய தீவினைகளொருவனாறறீயி னுமஞசபபடும எனறவாறு.

வி. பிறிதொருகாலததுமபிறிதொருதேயததுமபிறிதோருடமபினுஞ செனறுசுடுதறீககினமையிறறீயினுமஞசபபடுவதாயிறறு.

பு. (தீ-ம்) எ-இ-ள். தீயவை-(தனக்குஇன்பந்தருவதை க்குறித்துச்செய்யப்பட்ட) தீவினைகளானவை-(பின்பு,) தீயப யத்தலால்-(அவற்றின்பயனாகிய) துன்பங்களைத்தருவதினாலே,

தீயவை-அந்தத்தீவினைகள்,
தீயினும்-தீயிலும் அதிகமாக, அஞ்
சப்படும்-(ஒருவனாலே) பயப்படப்படும்,
எறு.

வி. இந்தத்தீவினைகளைப்போலே,
மற்றொருகாலத்தும்
மற்றொரு இடத்தும்
மற்றொருதேகத்தும்விடாது பின்தொ
டர்ந்துசுடுவதுநெருப்பினுக்கு
இல்லையாதலாலே, தீயினும்அ
ஞ்சப்படும் என்றார். தீய-என்றது,
தீவினைப்பயன்களையென
க்கொள்க.

உ௱௩.

அறிவினுளெல்லாந்தலையென்பதீய
செறுவார்க்குஞ்செய்யாவிடல்.

ப. எது-தமக்குறுதிநாடிமறிவுக
ளெல்லாவற்றுளளுந்தலையாயவறிவெ
னறுசொல்லுவாநல்லோர்த

மமைசசெறுவாரமாடடுநதீவினைகளைசசெயயாது

விடுதலையெனறவாறு.

வி.

விடுதறகுககாரணமாகியவறிவைவிடுதலெனறுஞசெயயததகுவழியு
ஞசெயயாதொழியவேநமககுததுனபமவாராதெனவுயநதுணாதலினதனையறி
வினுளெலலாநதலையெனறுஙகூறினார-செயயாதுஎனறறகுசசெயயாஎனககக
டைககுறைநதுநினறது-இவைமூனறுபாடடாலுநதீவினைககஞசவேணடுமெ
னபதுகூறபபடடது

பு. (அ-ல்) எ-இ-ள். தீய-தீவினைகளை, செறுவார்ககும்-
(தம்மைப்) பகைப்பவரிடத்திலும்,
செய்யாவிடல்-செய்யா
தொழிவதை, அறிவினுளெல்லாம்-(தமக்கு
நன்மையாராயப்
பட்ட) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும்,
தலையென்ப-முதன்மையா
கிய (அறிவு) என்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எறு.

வி. செறுவாருள்ளும் எனவேண்டிய
ஏழாம்வேற்றுமை

யுருபின்பொருளிலே, கு-என்னும் நான்காம்வேற்றுமையுரு புதடுமாறிநின்றது, உருபுமயக்கம். விடுதற்குக்காரணமாகிய அறிவை, விடல் என்றும்; செய்யத்தகுமான இடத்தும்செய்யாதுவிடவே, இனிநமக்குத்துன்பம்வாராதென்றுகடந்து அறிதலால், அதை அறிவினுளெல்லாந்தலையென்றும்; சொன்னார் தலை, ஆகுபெயர். செய்யாது என்னும், எதிர்மறைவினையெச்சம், கடைக்குறைந்துசெய்யா எனநின்றது. இவைமூன்றுபாட்டாலுந்தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

உக. அதி. தீவினையச்சம். ௱௬௧

உ௱௪. மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழி னறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு.

ப.

எது-ஒருவனபிறாககுககேடுபயககுமவினையைமறநதுமெணணா தொழிகவெணணுவனாபிறறனககுககேடுபயககுமவி னையையறககடவுளெணணு மெனறவாறு.

வி.

கேடெனபவனவாகுபெயா - சூழகினறபொழுதேதானுமுடனேசூழநவிவனபிறபடினுமறககடவுணமுறபடுமெனபதுபெறபபடடது-அறகக

டவுளெணணுவதாவதவனகெடதிதானீங்கநினைதல-தீவி
னையெணணுமாகாதெனபதாம.

டி. (ம-டு) எ-இ-ள்.

மறந்தும்-மறந்தாணுலும், பிறன்-
ஒருவன்,
கேடு-(பிறர்க்குக்)கேடுதருந்தீவினையை,சூழற்க-எண்
ணுதொழிக, சூழின்-எண்ணுவானுனால், சூழ்ந்தவன்கேடு-எண்
ணினவனுக்குக்கேடுதருந்தீவினையை, அறஞ்சூழும்-தருமமே த
வதையெண்ணும், எறு.

வி. கேடு என்பவையிரண்டும், காரிய ஆகுபெயர். எண்
ணுகின்றபொழுதேதபறக்கடவுளெண்ணுதலால், அவனினுந்தா
ன்முற்படுமென்பதுபெறப்பட்டது.

தருமமேதவதைதனெண்ணு
வதாவது,
அவன்கெடும்படியாகத்தான்நீங்கநினைப்பது. தீவி
னையை எண்ணுதலும், ஆகாதென்பதாம்.

ஊரு. இலனென்றுதீயவைசெய்யற்கசெய்பி
னிலனுகுமற்றும்பெயர்த்து.

ப.

எது-யானவறியனென்றுகருதியதுதீர்தற்பொருட்டுப்பிறர்க்குக்கே
டடையொருவன்செய்யாதொழிக்செய்வனாபிற்பெயர்த்துமவறியனாமென்ற
வாறு.

வி. அனவிகுதிமுன்றனித்தன்மையினும்பின்படர்க்கையொருமையினு
மவந்தது-தனித்தன்மை-உள்ளாலென்னுரையுண்டென்பதனானுமறிக-இலமெ
ன்றுபாடமோதுவாருமுளர்-அத்தீவினையாற்பிறவிதோறுமிலனாமென்பதாம்-
பொருளானவறியனென்கக்கருதித்தீயவைசெய்யற்கசெய்யின்பபொருளானே
யன்றிநற்குணநற்செய்கைகளானுமவறியனாமென்றுரைப்பாருமுளர் - மற்று
மசைநிலை.

பு. (இல-து) எ-இ-ள். இலனென்று-(நான்) தரித்திர
னென்று (நினைந்து அதுதீரும்பொருட்டாக,) தீயவைசெய்ய
ற்க-(பிறர்க்குக்கேடுதருந்) தீவினைகளை (ஒருவன்) செய்யா

தொழிக, செய்யின்-செய்வானானால்,
இலனாகுமற்றும்பெயர்த்து-மறுபடியும்
அதிகதரித்திரனாவான், எறு.

வி.

இலனென்னுங்குறிப்புவினைப்பகுபதங்களிரண்டினு
ள்முன்னையது, தனித்தன்மையிலும், பின்னையது,
படர்க்கை யொருமையிலும்.வந்தது.

தனித்தன்மையிலேவந்தது,உளனா
லென்னுரையுண்டு என்பதினாலும்; பந்தமடி
தொடைபாவினங்கூறுவன்-என்பதினாலும்; அறிக.
இலமென்று, பாடஞ்சொல்லுவாருமுண்டு.
அந்தத்தீவினையினாலே, சனனந்தோறும் அ
திகதரித்திரனாவான் என்பதாம்.
இனியிதற்குப்பொருளினாலே
தரித்திரனென்றுநினைத்துத்தீவினைகளைச்செய்யாதொழிகசெ
ய்யின் அப்பொருளினாலன்றியும் நற்குணம்
நற்செய்கைகளா
லும்தரித்திரனாவானென்றுசொல்வாரும் உண்டு.
மற்றும்-என்பது-மற்றுங்கூடுமனைமடிதுயில்
என்றாற்போல, மறுபடியும் என
இடப்பொருள்குறித்துநின்றது.
பெயர்த்து-என்பது,
வேறுபட்டு என்னும்பொருள்படநின்றவினையெச்சம்.
அது,
மறுபடியும்வேறுபட்டிலனாகும் என, ஆக்கவினைக்குறிப்புக்
கொண்டுமுடிந்தது.

உ௱௬.

தீப்பாலதான்பிறர்கட்செய்யற்கநோய்ப்பால
தன்னையடல்வேண்டாதான்.

ப.

எது-துனபஞசெயயுஙகூறறவாகியபாவஙகடனனைபபினவநதுவரு
-
ததுதலைவேணடாதவனறீமைககூறறவாகியவினைகளைததானபிறாமாடடுசெசெ
யயாதொழிகவெனறவாறு.

வி செயயினபபாவஙகளடுதலொருதலையெனபதாம.

பு. (தீப-ன்) எ-இ-ள்.

நோய்ப்பால-துன்பஞ்செய்யுங்

கூறு உடையவையாகிய (பாவங்கள்,) தன்னையடல்வேண்டா
தான்-தன்னைப்பின்வந்து வருத்துவதை விரும்பாதவன், தீப்
பால-தீமைக்கூறுஉடையவையாகிய(வினைகளை,)தான்பிறர்கட்
செயற்க-தான்பிறரிடத்திற்செய்யாதொழிக, எறு.

வி. செய்தாற் பாவங்கள் தன்னை வருத்தப்படுத்துவது,
நிச்சயமென்பதாம். இனிநோய்ப்பால, என்பதற்கு; வியாதி
க்கூறுகளையுடையதுன்பங்கள், எனப்பொருள்கொள்வதேது

உக. அதி. தீவினையச்சம.

ஈ௬௩

ணிவு. என்னெனின், மூழந்தபிணிநலிய

முன்செய்த வினையெ

ன்றேமுனிவார்தாமும்-எனவும் ;

சன்மாந்தரகிருதம்பாபம்வி

யாதிரூபேணபீடிதம்-எனவும், சான்றோ

ரிலக்கியந்தோறும் வழங்கிவருதலால்,

எனக்காண்க.

உ௱௭.

எனைப்பகையுற்றாருமுய்வர்வினைப்பகை

வீயாதுபின்சென்றடும்.

ப. எது-எதுணை

பெரியபகையுடையாருமதனையொருவாறறறப

புவாஅவவாறனறிததீவினையாகியபகைநீஙகாதுபுககுழிபபுககு

ககொலலும

எறு.

வி. வீயாதுடமொடுநீ

னறவுபிருமிலலையெனபுழியுமவீயாமை நீங்கா

மைகணவநதநு.

பு. (எ-ம்) எ-இ-ள்.

எனைப்பகையுற்றாருரும்-எவ்வளவுபெ

ரும்பகையுடையவருரும்,

உய்வர்-(அதையொருவிதத்திறுலே)

தப்பிப்பிழைப்பார், (அப்படியல்லாமல்)

வினைப்பகை-தீவி

னையாகியபகையானது, வீயாது-நீங்காமல்,

பின்சென்று-போ

ன இடமெல்லாம்போய், அடும்-கொல்லும்,

எறு.

வி. வீயாதுடம்பொடுநின்றவுயிருமில்லை

என்ற இடத்து

ம், வீயாமை; நீங்காமைப்பொருள்படநின்றது.

உரை. தீயவைசெய்தார்கெடுதனிழறன்னை

வீயாதழியுறைந்தற்று.

ப. எது-பிறாகருததீவினைசெயதாதாகெடுதலெதினமைதனி

லொருவனிழனெடுதாகபபோயுமவனறனனவிடாதுவநதடியினகடடுகியத

னமைததெனறவாறு.

வி. இவவுவமையைததனகாலமலருததுணையுமபுலனாகாதுயிரைபபறறி நினறதுவநதுழியுருபபதாயதீவினையைசசெயதாரபினனதனாறகெடுதறகுவ மையாககியுரைபபாருமுளா-அஃதுரையனறெனபதறகுஅடியுறைநதநிழறன னைவீநதறறெனனாதுவீயாதடியுறைநதறறெனறபாடமேகரியாயிறறு-மேலவீ யாதுபினசெனறடுமெனறாரீணடதனையுவமையானவிளககினா.

பு. (தீ-று) எ-இ-ள். தீயவைசெய்தார்கெடுதல்-பிறர்க் குத்) தீவினைகளைச்செய்தவர்கெடுவது, (எந்தத்தன்மையையு டையதென்றால்) நிழறன்னைவீயாது-ஒருவன்நிழலானது (நெ டிதாகப்போயும்) அவனைவிட்டுநீங்காமல, அடியுறைந்தற்று- (வந்து) பாதத்தில் அடிங்கினதன்மையையுடையதாம், எறு.

ஈசூச உக. அதி. தீவினையச்சம்.

வி. இந்த
உவமையைத்தன்காலம்வருமளவும் வெளிப்ப
டாது உயிரைப்பற்றிநின்று,
அக்காலம்வந்தபோது தோற்று
வதாகியதீவினையைச்செய்தவர், பின்பு
அதினாலேகெடுதற்கு
உவமையாக்கிச்சொல்வாருமுண்டு. அது

உளையாகாது என்ப

தற்கு, அடியுறைந்தநிழறன்னைவீந்தற்று
என்னுமெல்வீயாதடி

யுறைந்தற்று, என்றபாடமேசாட்சியாயிற்று.
மேலேசொல்

லியகுறளிலே, வீயாதுபின்சென்றடும் என்னூர்,
இங்கேயதை

உவமையிலுலேவிளங்கச்சொன்னர்.

இனியிதற்குவேறுரைமுடிபு.

தீயவை-தீவினைகளானவை,
செய்தார்-(அவற்றைச்) செய்தவர்கெட,
கெடுதல்-கெடுவது,
(யாதுபோலுமெனின்)
நிழறன்னைவீயாது-ஒருவனுடையநிழ லானது
அவனை விட்டுநீங்காமல்,
அடியுறைந்தற்று-அவன்டா
தத்திலேயடங்கிநின்று(அவன்கெடக்கெடுதல்)போலும்,எறு.

இதற்கு-வி. நிழலுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஒருவனிறக்குமளவும் அவனைவிட்டுநீங்காமல்அடியைப்பற்றியேநின்று, அவனிறந்தபொழுதேயொழியும்நிழலைப்போலத், தீவினைகளைச்செய்தவர் கெடுமளவும்விட்டுநீங்காமல் அவரைப்பற்றியேநின்று, அவர்கெட்டபொழுதேயொழியுமாதலாலே, தீயவைசெய்தார்கெடக்கெடுதல்நிழறன்னைவீயாதுஅடியுறைந்து அவன்கெடக்கெடுதல்போலும்-எனவிரித்துக்கொள்க. என்னவெனின்இதுதொழிலுவமையாதலாற், பொருளிலேவந்தகெடுதலாகியதொழிலை, யுவமையிலும்பிரித்துச்சொல்லவேண்டும். சொன்னால், அவன்கெடாமல்நிழல்கெடாதாதலால், அவன்கெட என்பது, அவாய்நிலையாகவந்து இயையும். இயையவே, பொருளிலும்செய்தார்கெட என்பதுதானேவந்தியைதல்காண்க. செயதார்கெடத்தீயவைகெடுதலாவது, செய்தார்தீவினைப்பயன்களையனுபவிக்குமளவும்நின்றுநீங்குவது.

உ௱௯. தன்னைத்தான்காதலனாயினெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்கதீவினைப்பால்.

ப. எது – ஒருவனறனனைததானகாதலசெயதலுடையவனாபிறறீவினையாகியபகுதியெததுணையுஞசிறிதொனறாயினுமபிறாமாடடுசசெயயாதொழிகவெனறவாறு.

வி. நல்வினைதீவினையெனவினைப்பகுதியிரண்டாகவிற்றீவினைப்பாலென்றார்-பிறாமாட்டுச்செய்ததீவினைதன்மாட்டுத்துன்பம்பயத்தலவிளக்கினாராகவிற்றன்னைத்தான்காதலனாயினென்றார்-இவையாறுபாட்டானும்பிறர்க்குத்தீவினைசெய்யிற்றாங்கெடுவரென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (தன்-ல்) எ-இ-ள். தன்னைத்தான்காதலனாயின்-(ஒருவன்) தன்னைத்தானாசைப்படுதலையுடையவனானால், தீவினைப்

பால்-தீவினையாகியபகுப்பு,

எனைத்தொன்றும்-எவ்வளவு(சிறி

யது) ஒன்றானாலும், துன்னற்க-(பிறரிடத்திற்)

செய்யாதொ

ழிக, எறு.

வி. நல்வினைதீவினையெனவினைப்பகுப்பு இரண்டாதலால், தீவினைப்பால், என்றார். பிறரிடத்திற்செய்ததீவினைதன்னிடத்திலேதுன்பத்தைவிளைவிப்பதைமுன்னே, வினைப்பகைவீயாதுபின்சென்றடும்; எம், தீயவைசெய்தார்கெடுதல், எனவும்; தெரிவித்தாராதலாலே; தன்னைத்தான்காதலனாயினென்றார். இனிஎனைத்தொன்றுந்துன்னற்கதீவினைப்பால்என்பதற்கு, தீவினைக்கூறு ஒன்று எம்மாத்திரஞ்சிற்றளவையுடையதாயினும் அதனைச்சேராதொழிக. வெனப்பொருளுரைத்தால் இக்குறளுக்கு உண்டாந்தன்மையுணர்ந்துகொள்க. இவையாறுபாட்டாலும்பிறர்க்குத்தீவினைசெய்தவர்கெடுவரென்பதுசொல்லப்பட்டது.

உ௱௰ அருங்கேடனென்பதறிகமருங்கோடித்
தீவினைசெய்யானெனின்.

ப. எது-ஒருவனசெநநெறிககடசெலலாதுகொடுநெறிககடசென்று பிறனமாடடுததீவினைசெயயானாயினவனையரிதாகியகேடடையுடையனெனபத றிகவெனறவாறு.

வி. அருமை-இனமை-அருஙகேடனெனபதனைசசென்றுசோகலலாப புளளபுளளிலெனறூழவியனகுளமெனபதுபோலககொளக - ஓடியெனனுமவி னையெசசமசெயயானெனனுமெதிரமறையுடசெயநலொடுமுடிநதது- இதனா றநீவினைசெயயாதவனகேடிலனெனபதுகூறபபடடது.

பு. (அரு-ன்) எ-இ-ள். மருங்கோடி-(ஒருவன் பக்கத்தி லேபோய்,) ஒருவன்நல்லவழியிலேபோகாமற் கெட்டவழியி லேபோய், தீவினைசெய்யானெனின்-(பிறர்க்குத்) தீவினைகளை ச்செய்யானானால், (அவனை) அருங்கேடனென்பதறிக-அரிதா கியகேட்டையுடையவனென்பதாக அறிந்துகொள்க, எறு.

௱௬௬ உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல்.

வி அருமை, இன்மை அருங்கேடன்என்பதனைச்-சென் றுசேர்கல்லாப்புள்ள-புள்ளிலென்றூழ்வியன்குளமென்பதில்-
சென்றுசேராதபுட்களையும்
அந்தப்புட்களைப்போலவேசெ
ன்றுசேராதவெய்யிலையுமுடையகுளமெனப்பொருள்
கொள்

வதுபோலக்கொள்க.

பட்சிகளுந்சூரியகிரணங்களுந்சேராத குளமென்றவாறு. ஓடியென்னும்வினையெச்சம், செய்யான்

என்னும் எதிர்மறைவினையின் பகுதியோடுமுடிந்தது. இனி-

அரும்பெறற்செல்வம் என்பதுபோல, அருங்கேடன் என்ப

தைத்,

கேடருமையன், எனதிருப்பிக்கேடில்லாதவன், எனப் பொருள்கொளினமையுந்தன்மையுமுணர்க. இதிலுலே, தீவினை

செய்யாதவன் கேடில்லாதவனென்பது, சொல்லப்பட்டது.

உஉ. அதிகாரம்.

ஒப்புரவறிதல்.

ப-ம. ஒப்புரவறிதல்-அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல்-உலகநடை வேதநடை போலவற நூல்களுட கூறப்படுவதன்றித்தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலினொப்புரவறிதலென்றார்-மனமொழிமெய்களாற்றவிராத்தகுவன கூறினாரினிச்செய்யத்தகுவன வற்றுளெஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலினிது தீவினையச்சத்தின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (ஒப்-தல்) அதாவது, உலகநடையையறிந்து உபகாரஞ்செய்தலைச்சொல்வது. உலகநடை வேதநடைபோலத் தருமசாத்திரங்களிலே சொல்லப்படுவதன்றித்தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மையையுடையது ஆதலால், ஒப்புரவு அறிதலென்றார். மனவாக்குக்காயங்களாலே ஒழியத்தக்கவை சொல்லியினிச்செய்யத்தக்கவையுள் மிகுந்திருந்தனவற்றைச்சொல்லுகின்றாராதலாலிது தீவினையச்சத்தின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௱௰க. கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடுமாரிமாட்
டென்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு.

ப. எது-தமக்குநீருதவுகின்றமேகங்களினிடத்துயிர்களென்னகைமாறுசெய்யாநின்றனவாதலானமமேகங்களைப்போலவாசெய்யுமொப்புரவுகளுங்கைமாறுநோக்குவனவல்லவென்றவாறு.

உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல். ௱௬௭

வி. என்னாற்றுமென்றவினாவாதுமாற்றாவென்பதுதோன்றநிற்றலினது வருவித்துரைக்கப்படும்-தவிருந்தனமையவல்லவென்பதுகடப்பாடென்னும் பெயரானேபெறப்பட்டது-செய்வாரதுவேண்டாமையைச்செய்யப்படுவன

மேலேற்றினார்.

பு. (கை-கு) எ-இ-ள்.

மாரிமாட்டு-(தங்களுக்குநீரையுத
வுகின்ற)
மேகங்களிடத்து, என்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு-உயி
ர்களென்ன (கைமாறு உதவியைச்) செய்யும்,
(ஆதலால் அந்த
மேகங்களுக்கு
ஒப்பானவர்செய்யும்) கடப்பாடு - ஒப்புரவுக
ளும்,
கைம்மாறுவேண்டா-கைமாறுஉதவிகளைவிரும்பாவரம்,

எறு.

வி. என்னாற்றுமென்றவினா, ஒன்றுஞ்செய்யாதொழியு மென்பதுதோன்றநின்றதினாலே, அது, வருவித்துரைத்துக் கொள்க. கடப்பாடு என்னும்பெயராலே, கைமாறுகுறியாம லே செய்யுமுறைமையுடையவையென்பது, பெறப்படும். கொடைகடப்பாடுமேற்கும்என்பதுநிகண்டு. கடம்-என்பது ம், கடமை என்பதும், முறைமை. அது தொழிற்பெயராங்கா ல், கடம்படல், கடப்படல்; கடப்பாடு, எனநிற்கும். இனிமக ரவிறுதியஃறிணைப்பெயரினகரமோடுறழா நடப்பனவுளவே-

என்னுஞ்சூத்திரத்தால், கடன்படல் எனவும், வரும்-இது, இக் காலத்துவேறுபொருள்குறித்துவழங்கப்பட்டது. கைமாறு, குறித்தபோது, அதைக்கடப்பாடுஎன்பதுகூடாதாகையாலே, செய்வாரது வேண்டாமையைச்செய்யப்படுவனவற்றின்மே லேற்றிச்சொன்னார்.

உ௱௰உ. தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எது-தகுதியுடையாரககாயினமுயறலைசசெயதீடடியபொருணமு ழுதுமஒபபுரவுசெயதறபபயதததாமெனறவாறு.

வி. பிறாககுதவாதாளாபபோலேதாமேயுணடறபொருடடுமவைததி ழததறபொருடடுமனறெனபதாயிறறு.

பு. (தா-டு) எ-இ-ள். தக்கார்க்கு-நடுவுநிலைமையுடையா ர்க்கானால், தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாம்-முயற்சியைச் செய்துதொகுத்துவைத்தபொருள்முழுவதும், வேளாண்மை

௱௬௮ உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல்.

செய்தற்பொருட்டு-ஒப்புரவுசெய்தலாகிய பிரயோசனத்தை

யுடையதாம், எறு.

வி. பிறர்க்கு உதவாதவனைப்போலே, தாமே புண்ணுத
ற்பொருட்டும், வைத்து இழந்துபோம்பொருட்டும், அன்றெ
ன்பதாம். ஆயின், என்படதுகுறைந்துநின்றது.

இனி இதற்குவேறுரை. தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லா
ம்-ஒருவன்முயற்சியைச்செய்து தொகுத்தபொருண்முழுவ
தும், (எதற்காகவெனின்) தக்கார்க்கு-சான்றோர்க்கு, வேளா
ண்மைசெய்தற்பொருட்டு-உதவிசெய்தற்காக, எறு.

இதற்கு-வி. தக்கார், மூனிவர் அறிவுடையோர்முதலாயி
னவர். எல்லாப்பற்றுக்களையும்விட்டவராதலால், அவர்க்குஉத
விசெய்தற்பொருட்டாகவே இல்விடத்து இருந்து ஒருவன்
முயன்றுபொருளீட்டுவதென்பதாம். வறியார்க்கொன்றீவ
து, அற்சுரழிபசிதீர்த்தல், முதலாகமற்றையார்க்குச்செய்வன
வெல்லாஞ்சான்றோர். ஒப்புரவறிதலாவதுதானே உலகத்தி
லொத்ததறிந்து உபகரித்தலாதலால், இவ்வதிகாரத்துள்ளேமு
ன்னைகம்மாறுவேண்டாகடப்பாடு எனப்பொதுவகையாற்றெ
ரிந்துச்சொல்விப்பின்னிதிருலேவகுத்துச்சொல்லத்தொடங்
கி அறிவுடையர்மூனிவர்முதலியவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்க
வென்றார். அவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்தலாவது, அவர்பொ
றிவழிச்செல்லாதிருத்தலால், பசிநோய்முதலியவாராமலவற்றி
ற்குவேண்டுவனதானேசென்றறிந்துசெய்வது. உதவிசெய்த

ற்கிடந்தக்காரென்பதை, தான்சிறிதாயினூஉந் தக்கார்கைப்பட்டக்கால், என்பதினாலேயறிக. பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டெனின்,மற்றவர்க்குத்தக்கபடிபொருள்வகையாற்செய்தலுரித்தென்பது, அருத்தாபத்தியாற்பெறப்படும். இதனுள், ஒருவன் என்பதுசொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

உ௱௰௩. புத்தேளுலகத்துமீண்டும்பெறலரிதே
யொப்புரவினல்லபிற.

ப. எது-தெவருலகததுமிவவுலகததுமொபபுரவுபோலநலலனபிறசெயலகளைபபெறலரிதெனறவாறு.

உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல். ௱௬௯

வி. ஈவாருமேறபாருமினறியெலலாருமொருதனமையராதலிறபுததேளுலகததரிதாயிறறு-யாவாககுமொபபதிதுபோறபீறிதொனறினமையினிவவுலகததரிதாயிறறு-பெறறகரிதெனறுபாடமோதிபபெறுதறகுககாரணமரிதெனறுரைபபாருமுளா-இவைமூனறுபாடடாலுமொபபுரவினதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (புத்-ற) எ-இ-ள். புத்தேளுலகத்துமீண்டும்-தேவருலகத்திலும் இந்தவுலகத்திலும், ஒப்புரவினல்லபிற-ஒப்புரவுபோலநன்மையுடையனவாகிய பிறசெயல்களை, பெறலரிது-(ஒருவன்) பெறுவதரிதாம், எறு.

வி. கொடுப்பாருங்கொள்வாருமில்லாமல் எல்லாருமொ

ருதன்மையராயிருப்பதினாலே, புத்தேளுலகத்திலரிதாயிற்று. எல்லார்க்குமொப்பது இதுபோலேவேறொன்று இல்லாததினாலே, இந்த உலகத்திலரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்றுபாடஞ்சொல்லிப்பெறுதற்குக்காரணமரிதென்றுசொல்வாருமுண்டு. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஒப்புரவின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ௱௰௪. ஒத்ததறிவானுயிர்வாழ்வான்மற்றையான்
செத்தாருள்வைக்கப்படும்.

ப. எது - உயிரோடுகூடிவாழவானாவானுலகநடையினையறிந்துசெயவான ஃதறிந்துசெயயாதவனுயிருடையனேயாயினுஞ்செத்தாருளொருவனாககருதப்படுமென்றவாறு.

வி. உயிரினறிவுஞ்செயலுங்காணாமையிறசெத்தாருளவைககப்படுமென்றார்-இதனாலுலகநடைவழுவேதநடைவழுப்போலத்தீர்திறனுடைத்தன்றெனபதுகூறப்பட்டது.

பு. (ஒத்-ம்) எ-இ-ள். உயிர்வாழ்வான்- உயிரோடுகூடிவாழ்பவன், ஒத்ததறிவான் - உலகநடையையறிந்துஉபகாரஞ்செய்பவன், மற்றையான்-அதையறிந்துசெய்யாதவன், செத்தாருள்வைக்கப்படும்-(உயிருள்ளவனேயானாலும்) செத்தவருள்ளேயொருவனாகநினைத்துவைக்கப்படுவான், எறு.

வி. உயிரின் அறிவுஞ்செயலுங்காணாததினாலே, செத்தாருள்வைக்கப்படும் என்றார். இதினாலே, யுலகநடையின்குற்றம் வேதநடையின்குற்றம்போலத்தீருந்தன்மையுடையதன்று என்பது, சொல்லப்பட்டது.

உ௱௰௫.

ஊருணிநீர்நிறைந்தற்றேயுலகவாம்
பேரறிவாளன்றிரு.

ப. எது-உலகநடையைவிரும்பிச்செய்யும்பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வமூரினவாழ்வாரதண்ணீருண்ணுங்குள நீர்நிறைந்தாற்போலுமென்றவாறு.

வி. நிறைதலென்னுமிடத்து நிகழ்பொருளின் றொழிவிடத்திற்கேற்றிக

கூறினார்--பாழ்போகாதுநெடிது

நின்றெல்லாரக்கும்வேண்டுவனதப்பாதுதவு

மென்பதாம்.

பு. (ஊ-ரு) எ-இ-ள். உலகவாம்-உலகநடையைவிரும்பிச்செய்யும். பேரறிவாளன்றிரு-பெரிதாகிய அறிவுடையவனது செல்வமானது, ஊருணிநீர்நிறைந்தற்று-ஊரிலுள்ளவர் தண்ணீருண்ணுங்குளமானது நீர்நிறைந்ததுபோலும், எறு.

வி. நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரின்தொழிலை, அதற்கு இடமாகியகுளத்தின்மேலேற்றிச்சொன்னார். அந்தக்குளத்தைப்போலே,அறிவுடையவன்செல்வமானது, பாழ்போகாமல்நெடுங்காலம்நின்று, எல்லார்க்கும்வேண்டுவனவற்றைத்தப்பாமலேயுதவுமென்பதாம்.

உ௱௰௬. பயன்மரமுள்ளூர்பழுத்தற்றாற்செல்வ

நயனுடையான்கட்படின்.

ப. எது-செலவமொபபுரவுசெயவானகணணேபடுமாயினது பயனபடுமரமூரநடுவேபழுததாறபோலுமெனறவாறு.

வி. உலகநீதிபலவறறுளளுமொபபுரவுசிறநதமையினதனைநயனெனறார-எலலாரககுமெளிதிறபயனகொடுககுமெனபதாம.

பு. (ப-ன்) எ-இ-ள். செல்வநயனுடையான்கட்படின்-செல்வமானது ஒப்புரவுசெய்வானிடத்துஉண்டானால், (அது) பயன்மரமுள்ளூர்பழுத்தற்று-பலன்படுமரம்ஊர்நடுவேபழுத்ததுபோலும், எறு.

வி. உலகநீதிபலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்ததினாலே, அதைநயன்என்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிலேபிரயோசனத்தைத்தருமென்பதாம்.

உரை. மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றுச்செல்வம்
பெருந்தகையான்கட்படின்.

ப. எது-செலவமைபபுரவுசெய்யுமபெரியதகைமையுடையானகண
ணேபடுமாயினஃதெலலாவதுபபுமபிணிகடகுமருநதாயததபபாமரதனை
யொககுமெனறவாறு.

வி. தபபுதலாவது-கோடறகரியவிடங்களினினருதனமறைநதுநினருத
லகாலநதானவேறுபடடாதலபயனபடாமை - தனகுறைதோகாதெலவாவ
ருததமுநதீரகுமெனபதாம - இவைமூனறுபாடடாலுங்கடபபாடடாளனு
டையபொருளபயனபடுமாறுகூறபபடடது.

பு. (மரு-ன்) எ-இ-ள். செல்வம்பெருந்தகையான்கட்
படின்-செல்வமானது (ஒப்புரவுசெய்யும்) பெருந்தன்மை
யுடையவனிடத்துண்டாஞல், (அது) மருந்தாகி-(சமூலமும்
வியாதிகளுக்கு) மருந்தாய், தப்பாமரத்தற்று: தப்பாதமர
தையொக்கும், எறு.

வி. தப்புதலாவது, வியாதிகளைத்தீர்க்காமையும்; கொள்
ளக்கூடாத இடங்களிலே நின்றுவது, மறைந்துநின்றுவது,
காலத்திலுலேவேறுபட்டாவது, பிரயோசனப்படாமையும்,
முதலியனவாம். யாவருந்தன்கிளைதளிர்முதலான உறுப்புக்க
ளைமுறித்தும் பறித்துஞ்செய்யப்பட்ட தன்குறைவும் வருத்
தமும் நோக்காமலே, அவர்களுடைய வருத்தங்களைத்தீர்ப்ப
துபோலப், பெருந்தகையாளன் செல்வமும்யாதொருமாறு
பாடுமில்லாமலே எளிதாகவெளிப்பட்டு நின்றுகொடுக்கக்கு
றைபடுதலும்வருத்தமும்நோக்காதுதப்பாமலேயடைந்தவர்
வருத்தங்களை யொழிக்குமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்
டாலும், ஒப்புரவுடையவன்பொருள் பிரயோசனப்படுந்தன்
மைசொல்லப்பட்டது.

உரை அ. இடனில்பருவத்துமொப்புரவிற்கொல்கார் கடனறிகாட்சியவர்.

ப. எ-து-செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்துமொப்புரவுசெய்தற்குத்தனதாரஞ்செயத்தகுவனவற்றையறிந்தவியற்கையறிவுடையானென்றவாறு.

வி. பிறவெல்லாமொழிபிறுமிஃதொழியானென்பதாம்.

பு. (இட-ர்) எ-இ-ள். இடனில்பருவத்தும் - செல்வம் அற்றகாலத்தும், ஒப்புரவிற்கொல்கார்-உபகாரஞ்செய்தற்கு

ஈஎஉ உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல்.

(மனந்) தளராதி, கடனறி - (தாஞ்செய்யத்தகுவனவாகிய) முறைமைகளையறிந்த, காட்சியவர்-அறிவுடையவர், எறு.

வி. செல்வம் ஒழிந்தாலும்-உபகாரியானவன் உபகரிப்பதற்குப்பண்டுபோலவே மன ஊக்கங்கொள்வானென்பதாம். மனம் என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. இடம், செல்வம். தார்வேந்தர்கெட்டால் - மனஞ்சிறியராவோ, எனப்பிறர்சொல்லுதலுங்காண்க.

உரைக. நயனுடையானல்கூர்ந்தாணுதல்செயுநீர்மை செய்யாதமைகலாவாறு.

ப. எது-ஒப்புரவுசெய்தலையுடையானல்கூர்ந்தானாதலாவது தவிராது செய்யுநீர்மையுடையவவொப்புரவுகளைச்செய்யப்பெறாதுவருந்துகின்றவிய லபாமென்றவாறு.

வி. தானுகாவனநுகாப்பெறாமையன்றென்பதாம்-இவையிரண்டுபாட்டானும்வறுமையானொப்புரவுஒழிதற்பாற்றன்றென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (நய-று) எ-இ-ள். நயனுடையான்-(ஒப்புரவுசெய்யும்) நீதியுடையவன், நல்கூர்ந்தானாதல்-தரித்திரப்பட்டவனாவது, செய்நீர்மை-(தவிராமலே) செய்யப்படுந்தன்மையையுடைய ஒப்புரவுகளை, செய்யாது-செய்யப்பெறாமல், அமைகலாவாறு-தான்சம்மதிப்படாத (வருந்துகின்ற) நெறியாம், எறு.

வி. தான் அனுபவிக்கப்படுவனவற்றையனுபவிக்கப்பெறாததன்மையன்று என்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் வறுமையினாலே ஒப்புரவுசெய்தல் ஒழியுந்தன்மையதன்றென்பதுசொல்லப்பட்டது.

உ௱உ௰. ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனினஃதொருவன் விற்றுக்கோட்டக்கதுடைத்து.

ப. எது-ஒப்புரவுசெய்தலானொருவனுக்குப்பொருட்கேடுவருமென பாருளராயினக்கேடுதன்னைவிற்றாயினுங்கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்தென்றவாறு.

வி. தன்னைவிற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றேயிஃதாயினதுவுஞ்செய்யப்படுமென்றதுபுகழ்பயத்தனோக்கியிதனாலொப்புரவாற்கெடுவதுகேடன்றென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (ஒப்-து) ன-இ-ள். ஒப்புரவினுல்வருங்கேடெனின்-ஒப்புரவுசெய்ததினுலே (பொருட்) கேடுவருமென்று சொல்லுவாருண்டாஞல், அஃது-அந்தக்கேடானது, ஒருவன்விற்று-ஒருவன் (தன்னை) விற்றுப்போட்டாலுமும், கோட்டக்கது டைத்து-கொள்ளுந்தகுதியையுடையதாம், எறு.

வி. தன்னைவிற்றுக்கொள்ளப்படுபொருள் இல்லையல்லவா, இது உண்டாஞல் அந்தக்கேடும்வாங்கப்படுமென்றுசொான்னது, புகழ்தருவதுகுறித்தெனக்கொள்க. தன்னை என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. இனிக்கோட்டக்கது என்பதற்கு, செய்தக்க என்பதுபோலச்செயவெனெச்சம் ஈறுகெட்டு, முதல் நீண்டுநின்றதெனக்கொண்டு,(கொள்ளத்தக்கதாயில)யுடையது, எனப்பொருளுரைத்தாலுளதாந்தன்மையுணர்க. இதினுலே, ஒப்புரவுசெய்துகெடுவதில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

உரு. அதிகாரம்.

ஈ கை.

ப-ம. ஈகை அஃதாவது-வறியராயேறாகுமாறுகொடுத்தல்-இதுமறுமைநோக்கியதாகலினிம்மைநோக்கியவொப்புரவறிதலினபினவைகப்பட்டது.

பு-ம். (ஈகை) அதாவது, தரித்திரராகிவந்து இரந்தவர்க்கு இல்லையென்றுசொல்லாமலே கொடுப்பதைச்சொல்வது. இதுமறுமைநோக்கியதாதலால், இம்மைநோக்கியஒப்புரவறி

தலின்பின்வைக்கப்பட்டது. இனிவேறு அதிகாரமுறைமை, இதுஒப்புரவறிதலோடுமொருபுடையொத்திருத்தலாலதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ௱உக. வறியார்க்கொன்றீவதேயீகைமற்றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து.

ப. எது - ஒருபொருளுமில்லாதாரக்கவாவேண்டியதொன்றைக்கொடுத்தலேயிறாக்குக்கொடுத்தலாவதஃதொழிந்தவெல்லாக்கொடையுங்குறியெதிர்ப்பைகொடுக்குநீர்மையையுடைத்தென்றவாறு.

௱௭௪ உ௩. அதி. ஈகை.

வி. ஒழிந்தகொடைகளாவனவறியரல்லாதாரக்கொருபயனோக்கிக்கொடுப்பன - குறியெதிர்ப்பையாவதளவுகுறித்துவாங்கியவாங்கியவாறேயெதிர்கொடுப்பது - நீர்தென்புழியதுவென்பதுபகுதிப்பொருளவிகுதி - பின்னுந்தன்பாலவருநவிற்குறியெதிர்ப்பைகொடுக்குநீர்மையையுடைத்தென்றார் - இதனாலீகையதிலக்கணமுணர்த்தப்பட்டது.

பு. (வறி-து) எ-இ-ள். வறியார்க்கு - (ஒருபொருளுமில்லாத)தரித்திரர்க்கு,ஒன்று-(அவர்வேண்டியது)ஒருபொருளை, ஈவதேயீகை-கொடுப்பதேகொடையாவதாம், மற்றெல்லாம்-

மற்றக்கொடைகளெல்லாம், குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து-குறியெதிர்ப்பைகொடுக்குந்தன்மையையுடையதாம், என்று.

வி. மற்றக்கொடைகளானவை, தரித்திரர் அல்லாதவர்க்கு ஒரு பிரயோசனத்தைக்குறித்துக் கொடுக்கில்றவையாம். குறியெதிர்ப்பையாவது, ஓரளவைக்குறித்துவாங்கி, யந்தப்படியேயெதிர்கொடுப்பதாம். நீரதுஎன்ற இடத்து, அசரஞ்சாரியை-து, பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந்தன்னிடத்திலேவருதலாலே, குறியெதிர்ப்பை கொடுக்குந்தன்மையையுடையதென்றார். இனி, குறியெதிர்ப்பை என்பது இறந்தகாலவினைத்தொகைத்தொடர்மொழி, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக்குறித்தஎதிர்ப்பை எனவிரியும். எதிர்ப்பைஎன்பதனுள், எதிர், எதிர்காலம். அதுதொழிற்பெயராங்கால், இறப்பு, நிகழ்ப்பு, என்றாற்போலப், பகுதிப்பொருள் விகுதியொடுநின்றுவிகாரப்பட்டு, ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரமுமுளவே, என்னுஞ்சூத்திரத்தால் ஐகாரத்தைமீற்றிலேபெற்று, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக்குறித்து நிகழ்காலத்திலேயிடப்படுகின்றதற்குப்பெயராய்வழங்கிவருகின்றது. அவனெதிர்ப்பையிட்டு உறவாடினன், எனவழங்கிவருவதைச் செந்தமிழ்நாட்டுவழக்கு நோக்கிக்காண்க. இது, கடன்கொடுத்தவிலேநின்றும் வேறுபாடுடையது. இதனைமிக்காலத்துவரிசையென்றும்வழங்குவர்-இதிலுலேகையின் இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

உஉஉ. நல்லாறெனினுங்கொளற்தீதுமேலுலகமில்லெனினுமீதலேநன்று.

ப. எது - ஏற்றலவீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பாருளராயினும் அதிதீ நதாரக்கவவுலகமெய்துதலில்லையென்பாருளராயினும் தீதலே நன்றென்றவாறு.

உ௩. அதி. ஈகை. ௱௭௫

வி. எனினுமென்பதிருவழியும் ஙஙனங்கூறுவாரின்மை விளக்கி நின்றது-பிரிநிலையேகாரத்தாற் பிறவற்றங்களின் தீதல் சிறந்ததென்பது பெற்றாம் - நல்லது கூறுவாரதீயது முடன் கூறினார்.

பு. (நல்-று) எ-இ-ள். நல்லாறெனினும்-(வீட்டுலகத்துக்கு) நல்லவழியென்று (ஒருவர்) சொல்லினும், கொளறீது-ஏற்பது தீதாம், மேலுலகமில்லெனினும்-(ஈவார்க்கு) அந்தவுலகமில்லையென்று (ஒருவர்) சொல்லினும், ஈதலே நன்று-கொடுப்பதே நன்மை, எறு.

வி. எனினும் என்றது, இரண்டிடத்தும் அந்தப்படி சொல்லாமையை விளக்கி நின்றது. பிரிநிலைப்பொருள்படவந்த ஏகாரத்தினாலே, மற்றத்தருமங்களுக்குள்ளே ஈதல், சிறந்ததென்பது பெற்றோம். தீயதை விளக்கினாலல்லது, நல்லது விளங்காதாதலால், நல்லது சொல்லவந்தவர், தீயதையுமுடன் சொன்னார்.

உ௱உ௩. இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல்
குலனுடையான கண்ணேயுள.

ப. எது-யானவறியனென்றிரப்பானசொல்லுமிளிவரவைத்தானபிறாகடசொல்லாமையுமதனைத்தனகடசொன்னாககுமாறறுதீதலுமிவையிரண்டுமுளவாவனகுடிப்பிறந்தானகண்ணேயென்றவாறு.

வி. மேற்றீதென்றதொழிதற்குமநன்றென்றதுசெய்தற்குமுரியவனையுணாததியவாறு-இனியிலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவையொருவன்றனக்குச்சொல்வதற்குமுன்னேயவனகுறிப்பறிந்துகொடுத்தலென்வும அதனைப்பின்னுமபிறனொருவன்பாற்சென்றுரையாவகையாற்கொடுத்தலென்வும - யானிதுபோழதுபொருளுடையனல்லனென்ககரப்பாரசொல்லுமிளிவரவைச்சொல்லாதுகொடுத்தலென்வுமுரைப்பாருமுளா-அவரீதலென்பதனைப்பொருட்பனமைபற்றிவந்தபனமையாகவுரைப்பார்.

பு. (இல-ள) எ-இ-ள். இலனென்னுமெவ்வம் - (நான்) தரித்திரனென்று (இரப்பவன்) சொல்லுகின்றதுயர்மொழிகளை, உரையாமை(பிறருடன்)சொல்லாதிருப்பதும், (அவற்றைத்தன்னிடத்திலேசொல்லியிரந்தவனுக்கு) ஈதல் - (இல்லையென்னாமலே) கொடுப்பதும், (ஆகிய இரண்டும்) குலனுடையான்கண்ணேயுள-(குற்றமில்லாத) குடிப்பிறப்பையுடையவனிடத்தேயுண்டு, எறு.

ஈஎசு உரு. அதி. ஈகை.

வி. யாவரும்பொருளுடையராயிருக்க ஒருவனைப்பொருளுடையான் என்று உலகத்தார்சொல்லுமிடத்து அங்கேஉயர்வு தோன்றநின்றதுபோலக், குலனுடையான் என்ற, இடத்திலுங்குற்றமில்லாமையாகிய உயர்வுதோன்றநின்றது என்பதை, இவர்தாமேபின்பு, நலத்தின்கணாரின்மை தோன்றின

வனைக்குலத்தின்கணையப்படும்; எனச்சொல்லுதலாற்கொள்க.
மேலே தீது என்றதை யொழிப்பதற்கும். நன்று என்றதைச்
செய்தற்குமம, உரியவனைக்காட்டியது, இதன்கருத்து. இனியி
லனென்னுமெவ்வமூனையாமை யீதலென்பதற்கு, இரப்பவன்
துன்பமொழிகளைத்தனக்குச்சொல்வதற்குமுன்னேயவன்குறி
ப்பையறிந்துகொடுத்தலெனவும், அவற்றைமறுபடியுமொரு
வனிடத்திற்போய்சொல்லாதபடிக்குக்கொடுப்பது எனவும்,
ஈவோன் நானிபபொழுது பொருளுடையனல்லேனென்ன
லோபத்தினுலே மறைப்பவன்சொல்லுந்துன்பமொழிகளைச்
சொல்லாதுகொடுத்தலெனவுஞ், சொல்லுவாருமுண்டு. அவர்
ஈதல்என்பதை, ஈயப்படும்பொருள்பலவாதலால் அவைபற்றி
வந்தபன்மையாக உரைப்பார்.

இனியிக்குறளுக்குவேறுரை. (செல்வமுயர்ந்தகாலத்
திலேநான்பொருளுடையனென்று இனிதாகச்சொலவிக்கொடு

ப்பனவும் அதுசுருங்கியகாலத்திலே நானில்லாதவனென்றுதுண்பவார்த்தைகளேச்சொல்லியிரந்தவனாவிலக்குவன்வுமியாவர்க்கும் எளியவையாம் இனியரியவையாவை அவையாரிடத்துண்டாமெனின்) இலனென்னுமெவ்வமுனையாமையீதல்- (ஒருவன்செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்தேதான் இல்லாதவனுவான் ஆதலால்தன்னைவந்திரந்தவர்க்குத்தான்) நான்தரித்திரனேனென்றுசொல்லுந்துன்பமொழிகளேச்சொல்லாதுகொடுப்பவை, (அரியவையாம்) குலனுடையான்கண்ணேயுள-(அவை) குலத்தையுடைமையாகப்பெற்றவனிடத்தேயுண்டாம், எறு.

இதற்கு-வி. விருவிசையெச்சம்வருவிக்கப்பட்டது. குலத்தையுடைமையாகப்பெறுதலாவது, அக்குலத்திலுள்ளோர்யாவர்க்குந்தலைவனுகவிளங்குவது. செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்துவேண்டுவன்கொடுத்தல்கூடாதெனின், அதுகூடுதற்கு அவன்

குலத்தையுடைமையாகப்பெறுதற்கு அமைந்த நற்குணநற்செய்கைகளும், கொடையின்கண்மனவூக்கவுறுதியும், தெய்வவருளுமபிறவுங் காரணமாமாதலாற் கூடுமென்க. செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்தில் இல்லனென்னுமெவ்வமுனையாமையீந்ததைப்பாம்பின்புநிதிலை கையிட்டோன்முதலியோரிடத்திற்காண்க. ஈதற்குழிலொன்றுயினும் ஈயப்படும்பொருள்கள்பலவாதலால அப்பொருளின்பன்மைபற்றியீதலுமிங்கேபலவாயின.

எவ்வம், துன்பம். இலனென்னுஞ்சொற்களையெவ்வமென்றார், அச்சொற்களைச்சொல்லுவோருங்கேட்போருந் துன்புறுதலால் எனக்காண்க. இவ்வுரைக்கு, உரையாமை என்பதையெதிர்மறைத்தோழிற்பெயராக்காது, எதிர்மறை வினையெச்சமாக்குக.

உ௱உச. இன்னாதிரக்கப்படுதலிரந்தவ
ரின்முகங்காணுமளவு.

ப. எது-இரத்தலேயன்றியீதலுமினிதன்றொருபொருளையிரந்தவரது பெற்றதனாலினிதாகியவவர்முகங்காணுமளவுமென்றவாறு.

வி. எச்சவுமமையுமுற்றுமமையுமவிகாரத்தாற்றொக்கன - இரக்கப்படுதலிரப்பாரக்கீவலென்றிருத்தல் - அதனையினனாதென்றதெல்லாமிரப்பாரக்கொன்றீயாமைகூடுங்கொல்லோ-எனனுமச்சநோக்கி-என்வேயெல்லாப்பொருளுமீதலவேண்டுமென்பதுபெறப்பட்டது.

பு. (இன்-வு) எ-இ-ள். இரந்தவர்-(ஒருபொருளை) யாகித்தவர், (அதைப்பெற்றதினாலே) இன்முகங்காணுமளவு-இனிதாகிய (அவர்) முகத்தைக்காண்கிறவரைக்கும், இரக்கப்படுதல்-(இரத்தலேயன்றி) ஈதலும், இன்னாது-இனிதாகாது, எறு.

வி. இரக்கப்படுதலும்என்கின்ற இறந்ததுதழுவிய எச்சஉம்மையும், காணுமளவும்என்கின்றமுற்றுஉம்மையும், குறைந்துநின்றன. இரக்கப்படுதலாவது, இரப்பார்க்கு ஈயக்கடவெனென்றிருப்பது.

கல்லாமையச்சங்கயவர்தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமையுள்ளுமோர்சோர்வச்சமெல்லா
மிரப்பார்க்கொன்றீயாமையச்சமரத்தாரிம்
மாணாக்குடிப்பிறந்தார். என்பராதலின், எல்லாமிரப்பா
ர்க்கு ஒன்றீயாதிருக்கக்கூடுமோவென்றுஅதற்குக்குடிப்பிறந்

௱௭அ உ௩. அதி. ஈகை.

தார் அஞ்சவேண்டுதலால், அந்த அச்சத்தைக்குறித்து, ஈதலு

மின்னாதென்றார். எனவே,

எல்லாப்பொருள்களும் ஈயவேண்

டுமென்பது, பெறப்பட்டது.

உ௱உ௫. ஆற்றுவாராற்றல்பசியாற்றலப்பசியை
மாற்றுவாராற்றலிற்பின்.

ப. எது-தவததானவலியாரகுவலியாவதுதமமையுறறபசியைபபொ
றுததலவவலிதானஙஙனமபொறுததறகரியபசியையீகையானொழிபபாரதுவ
லிகருபபினனெனறவாறு.

வி. தாமுமபசிததுபபிறரையுமதுதீரககமாடடாதாராறறலிறறாமும

பசியாதுபிறரையுமதுதீர்ப்பாராற்றனனென்பதாம்.

பு. (ஆற்-ன்) எ-இ-ள்.ஆற்றுவாராற்றல்-(தவத்தினாலே) வலியவராவார்க்குவலியாவது, (பலத்தையுடையவராவார்க்குப் பலமாவது,) பசியாற்றல்-(தம்மையணுகிய)பசியைப்பொறுத்திருப்பது, (அப்படிப்பட்டபலமானது)அப்பசியைமாற்றுவாராற்றலிற்பின்-அப்படிப்பொறுக்கக்கூடாதபசியைக்(கொடையினாலே) யொழிப்பவருடையபலத்துக்குப்பின், எறு.

வி. தாமும்பசித்துப்பிறர்பசியையுந்தீர்க்கமாட்டாதார் பலத்தில், தாமும்பசியாதுபிறர்பசியையுந்தீர்ப்பார்பலம்நன்றென்பதுகருத்து.

உ௱உசு. அற்றாரழிபசிதீர்த்தலஃதொருவன் பெற்றான்பொருள்வைப்புழி.

ப. எது-வறியாரதுமிக்கபசியையறநோக்கித்தீர்க்கபொருளபெற்றானொருவன்தனைத்தனக்குதவவைக்குமிடமாகலானென்றவாறு.

வி. எல்லாநன்மைகளுமழியவருதலினழிபசியென்றார்- அறநோக்கியென்பதெஞ்சிநின்றது-அற்றாரழிபசிதீர்த்தபொருட்பின்றனக்கேவந்துதவுமென்பதாம்.

பு. (அற்-ழி) எ-இ-ள்.ஒருவன்பெற்றான்பொருள்-பொருளைப்பெற்றுக்கொண்ட ஒருவன், வைப்புழியஃது-(தனக்கு உதவும்படியாக) வைக்கும் இடம் அது (ஆதலால்,) அற்றாரழிபசி-(ஒன்றுமில்லாதவராகிய) தரித்திரருடையமிகுந்தபசியை, தீர்த்தல்-(தருமத்தைக்குறித்து) தீர்க்க, எறு.

வி.- எல்லா நன்மைகளும் அழியவருவதினாலே, அழிபசியென்றார். தருமத்தைக்குறித்துஎன்பது, குறைந்துநின்றது. எல்லா நன்மைகளும் அழியவருமென்பதற்கு-உம்.

பிறந்தகுலமாயும்பேராண்மைமாயுஞ்
சிறந்ததங்கல்வியுமாயுங்-கறங்கருவி

கன்மேற்கழுஉங்கணமலைநன்னாட
வின்மைதழுவப்பட்டார்க்கு-எனக்காண்க. அற்றாரழிபசி தீர்த்தபொருள், பின்புதனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம்.

உ௱உஎ. பாத்தூண்மரீஇயவனைப்பசியென்னுந்
தீப்பிணிதீண்டலரிது.

ப. எது-எஞ்ஞானறுமபகுததுண்டலபயினறவனைபபசியெனறுசொ
லலபபடுநதிநோயதீணடுதலிலலையெனறவாறு.

வி. இவவுடமபினினறுஞானவொழுககங்களையழிததனாலவருமுடமபு
கடகுநதுனபஞசெயதலிறறீபபிணியெனபபட்டது-தனககுமருததுவனறாஞ
கலிறபசிபபிணிநணுகாதெனபதாமிவையாறுபாடடானுமீதலினசிறபபுககூற
பபட்டது.

பு. (பாத்-து) ஏ-இ-ள். பாத்தூண்மரீஇயவனை-(தினந்
தோறும்) பகுத்து உண்பதை (வழக்கமாகத்) தழுவியவனை,
பசியென்னுந்தீப்பிணி-பசியென்று சொல்லப்படுங் கொடிய
நோய், தீண்டலரிது-தொடுவதில்லை, எறு.

வி. இந்த உடலிலேநின்றுஞானஆசாரங்களைக்கெடுத்து,
அதினாலேவரப்பட்ட உடல்களுக்குந்துன்பத்தையுண்டாக்கு
தலாலே, தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு வைத்தியன்தா
னேயாகலாற் பசிப்பிணியணுகாதென்பதாம். இவையாறுபா
ட்டானும், ஈதலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ௱உஅ. ஈத்துவக்குமின்பமறியார்கொறாமுடைமை
வைத்திழக்கும்வன்கணவர்.

ப. எது-தாமுடையபொருளையீயாதுவைததுபபினனிழநதுபோமரு
ளிலலாதாரவறியாரககுவேண்டியவறறைககொடுததவருவததலானருளுடையா
ரெயதுமினபததினைககண்டறியாரகொலலோவெனறவாறு.

வி. உவககுமெனனுஙகாரணததினகணவநத பெயரெசச மஃதினப
மெனனுஙகாரியபபெயாகொணடது-அறிநதாசாபிறறாமுமவவினபததையெ
யதுவதலலதுவைததிழவாரெனபதுகருதது.

பு. (ஈத்-வர்) எ-இ-ள். தாமுடைமை-தாங்களுடைத்தாயிருந்தபொருளை, வைத்திழக்கும்வன்கணவர்-(பிறர்க்குஈயாது) வைத்துப்பின்பு இழந்துபோகின்ற அருளில்லாதவர், ஈத்து-(தரித்திரருக்குவேண்டியவற்றைக்) கொடுத்து, உவக்குமின்பம் (அவர்) மகிழ்ச்சிகூர்தலினாலே (அருளுடையவர்அடையும்) சுகத்தை, அறியார்கொல்-கண்டு அறியார்களோ, எறு.

வி. ஈந்து என்பது, ஈத்து எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. உவக்குமென்னும்பெயரெச்சவினைச்சொல், காரணப்பொருட்டாய்நின்று, அதினாலேவரப்பட்டகாரியமாகியஇன்பமென்னும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. அறிந்தாரானால், தாமுமந்த இன்பத்தை அடைவாரேயல்லாமல், பொருளைவைத்து இழந்துபோகமாட்டார், என்பதுகருத்து.

உ௱உ௯. இரத்தலினின்னாதுமன்றநிரப்பிய
தாமேதமியருணல்.

ப. எது-பொருட்குறைநிரப்பவேண்டிவறியாரக்கீயாதுதாமேதனித்துண்டலொருவாக்குப்பிறாபாறசென்றிரத்தலினுமினனாதொருதலையாக வென்றவாறு.

வி. பொருட்குறைநிரப்பலாவதொரோவெண்களைக்குறித்தத்துணையீட்டுதுமென்வீட்டத்தையேமேற்கொண்டிவறிக்கூட்டுதல்-தனித்தல் - பிறரையொழித்தல்-இரத்தற்குள்ளதப்பொழுதையிளிவரவேபினனலகுரவில்லைத்தமியருண்டறக்கவையிரண்டுமுள்வாமாகலினிரத்தலினினனாதென்றார் - நிரப்பியவென்பதற்குத்தேடியவுணவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (இர-ணல்) எ-இ-ள். நிரப்பிய-(பொருளின்குறைவு தீர) நிரப்ப (விரும்பி,) தாமேதமியருணல்-(தரித்திரர்க்குக் கொடாமல்) தாங்களேதனித்து உண்பது, இரத்தலின்-(ஒருவர்க்குப்பிறரிடத்துச்சென்று) யாசிப்பதிலும், மன்ற இன்னாது-நிச்சயமாகவே இனிதாகாது, எறு.

வி. பொருட்குறைதீரநிரப்பலாவது, ஓரொருதொகைகளைக்குறித்து அவ்வளவுகூட்டுவோமென்றுகூட்டுவதையேமேற்கொண்டாசைப்பட்டுக்கூட்டுவது. தனித்தல், பிறரையொழித்திருத்தல். இரப்பதற்கு உள்ளது அந்தவேளையீனமே, பின்பதரித்திரமில்லை. தனித்து உண்பார்க்கு, நனமுந்தரித்திரமு

மாகிய இரண்டும்; உண்டாமாதலால், இரத்தலின் இன்னாதென்றார். நிரப்பியவென்றதற்குத், தேடிய உணவுகளை நிரப்பிய, எனப்பெயரெச்சம் ஆக்குவாருமுண்டு.

உ௱௩௰. சாதலினின்னாததில்லையினிததூஉ

மீதலியையாக்கடை.

ப. எது-ஒருவாககுசசாதலபோலவினனாததொனறிலலையததனமைத தாகியசாதலுமவறியாரககீதனமுடியாதவழியினிதெனறவாறு.

வி. பிறர்ககுபபயனபடாதவுடறபொறைநீஙகுதலானினிதெனறார்--இவைமூனறுபாட்டாலுமீயாமையினகுறறஙகூறபபட்டது.

பு. (சா-டை) எ-இ-ள். சாதலின்-(ஒருவர்க்கு) சாவது போல, இன்னாததில்லை-துன்பமாவது (ஒன்று) இல்லை, அதூஉம்-அப்படிப்பட்டசாதலும், ஈதலியையாக்கடை. (தரித்திரர்க்குக்கொடுக்கக்கூடாத இடத்து,) இனிது-இன்பமுடையதாம், எறு.

வி. பிறர்குப்பிரயோசனப்படாத உடலின்பாரம்நீங்குதலாலே, இனிதென்றார். முற்றுமற்றொரோவழியென்னுஞ்சூத்திரத்தால், அது, என்னும்முற்றுகரத்தின்மேல் இழிவுசிறப்புஉம்மையின் உயிரெறி, அதும், எனநின்று, பின்செய்யுள்இசைநிறைக்கவேண்டிக்குறில்நெடிலாய் அளபெடுத்து அதூஉம், எனநின்றது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஈயாமையின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

உச. அதிகாரம்.

புகழ்.

ப-ம. புகழ்-அஃதாவது-இல்வாழ்க்கைமுதலீகைபீருகச்சொல்லப்பட்டவில்லறத்தின்வழுவாதாராகமிமைப்பயனாகியிவவுலகினகணிகழ்ந்தியவாறு திறகுங்கீர்த்தியிதுபெரும்பான்மையுமீகைபற்றிவருதலின்தன்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (புகழ்) அதாவது-இல்வாழ்க்கைமுதல்ஈகைகடையாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்திலே குற்றமில்லாமல்நடந்தவர்க்கு-இம்மையின்பிரயோசனமாகி இந்த உலகத்திலேநடத்

தியபடிநிற்குங்கீர்த்தியைச்சொல்வது. இதுமிகுதியும் ஈகைபற்றிவருவதால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௱௩௧. ஈதலிசைபடவாழ்தலிதுவல்ல
தூதியமில்லையுயிர்க்கு.

ப. எது-வறியாராகவீவதனாறபுகழுண்டாகவாழ்கவப்புகழலலதுமக்களுயிர்க்குப்பயனபிறிதில்லையாகலானென்றவாறு.

வி. இசைபடவாழ்தற்குக்கல்வியாண்மைமுதலியபிறகாரணங்களுமுளவேனுமுண்வினபண்டமுண்டிமுதற்றாதலினீதலசிறந்ததெனபதற்குஞாபகமாகவீதலேன்றார்-உயிர்க்கெனபது- பொதுப்படக்கூறினாரேனுமவிலங்குயிர்கடகேலாமையினமக்கள்யிர்மேனினறது.

பு. (ஈத்-கு) எ-இ-ள். அதுவல்லது-அந்தப்புகழல்லாமல், உயிர்க்கு ஊதியமில்லை-(மனித) ருயிர்க்கு இலாபமில்லை, (ஆதலால்)-ஈதலிசைபடவாழ்தல்-(தரித்திரர்க்கு) ஈவதினாலே புகழுண்டாகவாழ்க, எறு.

வி. இசைபடவாழ்வதற்குக், கல்வி, வீரம், முதலாகிய வேறேகாரணங்களும், உண்டாயினும்; அவைசிறந்தனவல்ல, என்பதற்கும்; உண்ணும்பண்டமும், போசனமும், ஈவதுமுதன்மையானது ஆதலால், அதுசிறந்தது என்பதற்கும்; ஞாபகமாக, ஈதலென்றார். இந்த ஈதலென்பது, நூலை-ஈவோன்றன்மையீதலியற்கையென, வேறுபொருளைக்குறித்துநிற்பினும்; உண்டியீதன்மாட்டொத்திபெரும், எனவும்; சிறிதுவயிற்றுக்குமீயப்படும், எனவும்; ஈயாச்சிறுவிலைக்காலத்தாயினும், எனவும், பெரும்பாலும் உண்ணும்பண்டங்கள் உண்வுமுதலியவற்றையேகுறித்துவழங்கிவருவதுகாண்க. உயிர்க்கு எனப் பொதுப்படச்சொன்னாரானாலும், ஈகையாலிசைபடவாழ்வது, மிருகமுதலாயினவற்றிற்குப்பொருந்தாமையால் அது, மனிதருயிரையேகுறித்துநின்றதெனக்காண்க.

உ௱௩உ. உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாமிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மேனிற்கும்புகழ்.

ப. எது-உலகத்தொன்றுரைப்பாருரைப்பனவெல்லாம்வறுமையானி
ரப்பார்க்கவாவேண்டியதொன்றையீவாரணிற்கும்புகழுமென்றவாறு.

உச. அதி. புகழ். ௱அ௩

வி. புகழ்தானுரையும்பாட்டுமென்விருவகைப்படும்வற்றுளுரைப்பாரு
ரைப்பவையென்வெல்லாரக்குமுரியவழக்கினையேயெடுத்தாராயினுமின்மப்ற
றிப்புலவாக்கேயுரிய்செய்யுளுங்கொள்ளப்படும்--படவேபாடுவாரபாடுவனவெ
ல்லாம்புகழாமென்பதூஉம்பெற்றாம்- ஈதற்காரணஞ்சிற்நத்தமையிதனுள்ளுங்
காண்க-இந்நனைப்பிறாமேலுநிற்குமென்பாரதாமெல்லாஞ்சொல்லுக்புகழீவா

ரமேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர்-அதுபுகழதுசிறப்புநோக்காமையறிக.

பு. (உரை-ழ்) எ-இ-ள். உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாம்-(உலகத்து) ஒன்றைச்சொல்லுவார் சொல்பவையெல்லாம், இரப்பார்க்கொன்று-(தரித்திரத்தினாலே)யாசிப்பவர்க்கு(அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேனிற்கும்புகழ்-கொடுப்பவரிடத்துநிற்கும்புகழ்களாம், எறு.

வி. புகழ், உரையும், பாட்டும், என் இருவகைப்படும். அவற்றுள், உரைப்பார் உரைப்பவையென, எல்லார்க்கும் உரியவழக்கையேயெடுத்துச்சொன்னாரரனாலும்; இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளாகியபாட்டுங்கொள்ளப்படும். படவே, பாடுவார்பாடுபவையெல்லாம் ஈவார்மேல்நிற்கும்புகழாம் என்பதும், பெற்றோம். புகழ்படவாழ்வதற்குஈதற்காரணஞ்சிறந்தது, இந்தக்குறளினுள்ளுங்காண்க. இதனைப்பிறர்மேலும்நிற்குமென்பார்தாமெல்லாஞ்சொல்லுக. (இதனைப்பிறர்மேலும்நிற்குமென்பவர்தாமெல்லாஞ்சொல்லட்டும்,என்றொருமுடிவாக்கி, மற்றோர்முடிவாகப்புகழீவார்மேல்நிற்கும்.என்றுசொல்லுவாருமுண்டு; அது, பேசுவார்பேசுபவையும், பாடுவார்பாடுபவையும், ஈவார் புகழ் என்றதுபோலப்புகழின்சிறப்பைக்குறியாததன்மைகாண்க.

உ௱௩௩. ஒன்றாவுலகத்துயர்ந்தபுகழல்லாற்
பொன்றாதுநிற்பதொன்றில்.

ப. எது-தனக்கிணையினறாகவோங்கியபுகழலலதுலகத்திறவாதுநிற்பதுபிறிதொன்றிலலையென்றவாறு.

வி. இணையினறாகவோங்குதலாவது-கொடுத்தற்கரியவுயிருறுப்புப்பொருளகளைக்கொடுத்தமைபற்றிவருதலாற்றன்னோடொப்பதின்றித்தானேயுயர்தல்-அத்தன்மைத்தாகியபுகழேசெய்யப்படுவதென்பதாம்—இனியொன்றாவென்பதற்கொருவார்த்தையாகச்சொல்லினெனவுமொருதலையாகப்பொன்றாதுநிற்பதெனவுமுரைப்பாருமுளர்—இவைமூன்றுபாட்டாலும்புகழ்துசிறப்புக்கூறப்பட்டது.

௱௮௪ உச. அதி. புகழ்.

பு. (ஒன்-றில்) எ-இ-ஏ. ஒன்றா-(தனக்கு) இணையில்லாதது ஆக, உயர்ந்தபுகழல்லால்-ஓங்கியபுகழ் அல்லாமல், உலகத்து-உலகத்திலே, பொன்றாதுநிற்பது-இறவாமல்நிற்பது, ஒன்றில்-மற்றொன்று இல்லை, எறு.

வி. இணையில்லாததாக ஓங்குவதாவது, கொடுப்பதற்கு அரிதாகிய உயிர் உடற்பொருள்களைக்கொடுத்ததுபற்றிவருவதினாலே, தன்னோடொப்பது இல்லையாகத்தானேயுயர்வது. அப்படிப்பட்டபுகழே, செய்யப்படுவது, என்பதாம். ஒன்றாக என்பது, ஒன்றா எனக்கடைக்குறைந்துநின்றது. இனி, ஒன்றாவென்பதற்கு, ஒருவார்த்தையாக எனவும், ஒருதலையாக(நிச்சயமாக) எனவும், சொல்லுவாரும் உண்டு. இவைமூன்றுபா

ட்டாலும், புகழின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ௱௩௪. நிலவரைநீள்புகழாற்றிற்புலவரைப்
போற்றாதுபுத்தேளுலகு.

ப. எது-ஒருவனிலவெலலைககணணேபொனறாதுநிறகுமபுகழைசசெயயுமாயிறபுததேளுலகமவனையலலதுதனனையெயதிநினறஞானிகளைப பேணாதெனறவாறு.

வி. புகழுடமபானிவவுலகுமபுததேளுடமபானவவுலகுமொருஙகேயெயதாமையிறபுலவரைபபோறறாதெனறார்--அவனிரணடுலகுமொருஙகெயதுதல்--புலவர்பாடுமபுகழுடையோர்விசுமபின்-வலவனேவாவானவூர்தி-யெயதுபவெனபதஞசெயவினைமுடிததெனபபிறராலுஞசொலலபபடடது.

பு. (நில-கு) எ-இ-ள். நிலவரை-நிலத்து எல்லையில், நீள் புகழாற்றின்-(ஒருவன் இறவாமல்) நீட்டித்துநிற்கும் புகழைச்செய்வானானால், புத்தேளுலகு-தேவருலகமானது, (அவனை விட்டுப்) புலவரைப்போற்றாது-(தன்னையடைந்த) ஞானிகளைப்பேணாது, எறு.

வி. புகழுடம்பினாலே இந்த உலகமும், தேவ உடம்பினாலே யந்த உலகமும், ஒருமித்து அடையாததினாலே புலவரைப்போற்றாதென்றார். அவன்இரண்டுஉலகமும்ஒருமித்துஅடைவது, புலவர்பாடும்புகழுடையோர்விசும்பின்-வலவனே வாவான்வூர்தி-யெய்துபவென்பதஞ்செய்வினைமுடித்து-எனப்பிறராலுஞ்சொல்லப்பட்டது-இதன்பொருள்-வித்துவான்கள்பா

டப்படும்புகழையுடையவர்கள், இவ்வுலகத்திலேதமதுசெய்தொழிலாகியநல்வினையைச்செய்துமுடித்துக்கொண்டுபின்புவானுலகிலேதேர்ப்பாகனிருந்து நடத்தாதுதானேசெல்கின்றவிமானத்தைப்பொருந்துவர் என்றுசொல்லுவர் அறிந்தோர், எனக்காண்க. இனிப்புலவரைப்போற்றாது புத்தேளுலகு, என்றதற்கு, தேவருலகானது தன்னிற்றலைமைபெற்றகடவுளரைப்போற்றாது என்பதேதெளிவு. என்னவெனில், ஞானிகள்வீட்டுலகத்துக்கு உரியவர் ஆதலால் எனக்காண்க-இதனுள்-ஒருவன் என்பதும், இறவாமலென்பதும், அவனைவிட்டு என்பதும், வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன.

உ௱௩௫. நத்தம்போற்கேடுமுளதாகுஞ்சாக்காடும்
வித்தகர்க்கல்லாலரிது.

ப. எது-புகழுடமபிறகாககமாகுஙகேடுமபுகழுடமபுளதாகுஞசாககாடுஞசதுாபபாடுடையாாககலலதிலலையெனறவாறு.

வி. நநதெனனுநதொழிறபெயாவிகாரததானததெனறாயபபினனமெனனுமபகுதிபபொருளவிகுதிபெறறுநததமெனறாயிறறு-போலெனபதீணடுரையசை-ஆகுமெனபதனைமுனனுஙகூடடியரிதெனபதனைததனிததனிகூடடியுரைககஆககமாகுஙகேடாவது-புகழுடமபுசெலவமெயதபபூதவுடமபுநலகூாதல-உளதாகுஞசாககாடாவது-புகழுடமபுநிறகபபூதவுடமபிறததல-நிலையாதனவறறாநிலையினவெயதுவாா-வித்தகராகவின-வித்தகாககலலாலரிதென

ஞா-இவைபிரணடுபாடடாலும்புகழுடையாரெயதுமேனமைகூறப்பட்டது.

பு. (நத்-து) எ-இ-ள். நத்தம்போற்கேடும்-ஆக்கமாகுங்கேடும், உளதாகுஞ்சாக்காடும்-உண்டாயிருப்பதாகியசாவும், வித்தகர்க்கல்லாலரிது-சாதுரியம்உடையவராகியபுகழாளர்க்கல்லது இல்லை, எறு.

வி. பொருந்தல், திருந்தல், என்னுந் தொழிற்பெயர்கள்; பொருத்தம், திருத்தம், எனநின்றதுபோல, நந்தல்என்னுந்தொழிற்பெயர், நத்தம் எனநின்றது-போல், என்பது இங்கே, அசைநிலை இடைச்சொல். ஆகும் என்பதை, நத்தம், என்ற இடத்துங்கூட்டுக. ஆக்கமாகுங்கேடாவது, புகழ் உடம்பு செல்வத்தைப்பொருந்தப், பூத உடம்புதரித்திரத்தைப்

பொருந்துவது. உளதாகுஞ்சாக்காடாவது,புகழ்உடம்புதோன்றிநிற்கப், பூத உடம்பு இறப்பது நிலையாத உடல் பொருள்முதலாயினவற்றைக்கொண்டு, நிலைத்தவையாகிய புகழைப் பொருந்துபவர், வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். ஞானத்தைக்குறித்துவருகின்ற, விது, என்னும்வடமொழி, வித்து, வித்தம், வித்தகம், எனவிகாரப்பட்டுவருதலால்,

வித்தகர், அறிஞர். அப்படியானால், வித்தகர்வினையுரைப்போர்விதியுழிவழியுரைப்போருத்தமமான பண்புற்றுரைப்பவர் தூதராகும். என்பதுநிகண்டாதலாலே, அறிஞர்க்கு எவ்வாறு

சொல்வதெனின் நன்றுகூறினாய், தூது

உரைத்தற்கு உரியவ

ர் அறிஞரென்பது உணர்ந்திலைபோலும். வேதமாந்தர்வேந்தரென்றிருவர்க்குந் தூதுபோதற்றொழிலுரித்தாகும். என்ற

தினாலும், அன்புடைமையானர் குடிப்பிறத்தல்வேந்தவாம், பண்புடைமைதூதுரைப்பான்பண்பு. என்றதினாலும், அறிவுருவாராய்ந்தகல்வியிம்மூன்றின், செறிவுடையான்செல்கவினைக்கு-என்றதினாலும், உணர்க. இவையிரண்டுபாட்டாலும், புகழுடையார்பொருந்தும்மேன்மைசொல்லப்பட்டது.

உ௱௩௬. தோன்றிற்புகழொடுதோன்றுகவஃதிலார்
தோன்றலிற்றோன்றாமைநன்று.

ப. ஏது-மக்களாய்ப்பிறக்கிற புகழிற்கேதுவாகியகுணத்தொடுபிறக்க-வக்குணமில்லாதார்மக்களாய்ப்பிறத்தலின்விலங்காய்ப்பிறத்தன்னறென்றவாறு.

வி. புகழீண்டாகுபெயர்- அஃதிலாரென்றமையின்மக்களாயென்பதுமமக்களாய்ப்பிறவாமையென்றவருத்தாபத்தியானவிலங்காய்ப்பிறத்தலென்பதும்-பெற்றாம்-இகழ்வாரின்மையின்னறென்றார்.

பு. (தோன்-று) எ-இ-ள். தோன்றின்-மனிதராய்ப்பிறந்தால், புகழொடுதோன்றுக-புகழுக்குஏதுவாகியகுணத்தோடுபிறக்க, அஃதிலார்-அந்தக்குணம்படையாதவர், தோன்றலின்-(மக்களாய்ப்) பிறப்பதில், தோன்றாமைநன்று-பிறவாதிருப்பது (மிருகங்களாய்ப்பிறப்பது) நன்மை, ஏறு.

உச. அதி. புகழ். ௱அஎ

வி. புகழ், காரிய ஆகுபெயர். அஃதிலார் என்றதினால், மனிதராய் என்பதும்; (மக்களாயய்த்) தோன்றாமை என்ற அருத்தாபத்தியால்,மிருகங்களாய்ப்பிறப்பதுஎன்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம்-அருத்தாபத்திப்பிரமாணமாவது, காட்சியருத்தாபத்தியும், கேள்வியருத்தாபத்தியும், எனஇருவகைப்படும். இதன்பொருள். கண்டுநிச்சயிப்பதும், கேட்டுநிச்சயி

ப்பதும் ஆம். நித்திய உபவாசியென்பவன் தேகபலத்தைக்க
ண்டி ஒளித்து உண்பான் என நிச்சயிப்பது, காட்சியருத்தாப
த்தி. பிழைத்திருக்கின்ற ஒருவன்வீட்டிலே இலையென்றதை
க்கேட்டுமற்றொரு இடத்திலிருப்பானென்று நிச்சயிப்பது,
கேள்வியருத்தாபத்தி. அவற்றுள் இது மக்களாய்த்தோன்று
மைநன்று, என்பதுகேட்டி, மிருகமாய்த்தோன்றுவதுநன்று,
என்று நிச்சயித்ததிலுலே, கேள்வியருத்தாபத்தி எனக்காண்
க. மிருகங்களாய்ப்பிறந்தால், ஒருவரும்நிந்திக்கமாட்டாராத
லாலே, நன்று என்றார். இனி, இந்தஅருத்தாபத்திப்பிரமாண
ங்கொள்ளாது, பிறத்தலிற்பிறவாமைநன்று, எனச்சொல்லின்
முடிவினப்பொருள்முடித்தலே, தெளிவு.

உரை. புகழ்படவாழாதார்தந்தேரவார்தம்மை
யிகழ்வாரைநோவதெவன்.

ப. எது-தமதுபுகழுண்டாகவாழமாட்டாதார்அபறறிப பிறரிகழ
நதவழியிலவிகழசிநமமாட்டாமையாலவநதெனறுதமமைநோவாதேதம
மையிகழநதவனாநோவதெனகருதியெனறவாறு.

வி. புகழபடவாழலாயிருககவதுமாட்டாதருநநமபறறிபபிறரிகழத

லொருதலையாகவினிகழவாரையெனறா.

பு. (புகழ்-வன்) எ-இ-ள். புகழ்பட-(நெறிவழிநின்று முயற்சியைச்செய்துதொகுத்துவைத்த அறப்பொருளினாலே தென்புலத்தார்முதல் இறந்தார்கடையாகமேலேசொல்லப்பட்டவர்களைப்பாதுகாத்து அதனாலேதமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார்-(இல்லறத்திலேஇனிது)வாழாதவர்,(அதுபற்றியப்படிவாழ்வார்கண்டு நிந்தித்தபோது)-தந்நோவார்-(இந்தநிந்

தைநாம்புகழ்படவாழாததினாலேவந்ததென்று) தம்மைநொந்துகொள்ளாதவராய், தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன்-தம்மைஇகழ்ந்தவரைநொந்துகொள்வது எதைக்குறித்து, ஏறு.

வி. இகழ்வாரையென்றது, இகழ்ந்தவினையால்அணைந்தபெயராதலால், இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகமயங்கிநின்றதெனக்காண்க. தம்மைநோவது, அறிவுடைமையாதலாலே, அவர்நிந்தித்தல்புகழ்படவாழ்தற்கேதுவாகியபுத்தியெனக்காண்பார் ஆதலாலும்; இகழ்வாரைநோவது, அறிவின்மையாதலாலே, தாம்புகழ்படவாழாதகுற்றத்தின்மேலும் தம்மைநிந்தித்துப்புத்திசொன்னவரைநொந்துகொண்ட குற்றமும்வருதற்கேதுவெனக்காணாதுகெடுவார் ஆதலாலும்; தந்நோவார் தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன் என்றார். எவன், என்றது-ஐ

யக்கிளவி. என்னைக்கொல்லெவனேயாதே யிவையையக்கிளவி, என்பதுநிகண்டு.

உ௱௩அ. வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமிசையென்னு மெச்சம்பெறாஅவிடின்.

எது-புகழென்னுமெச்சம்பெறலாயிருக்கவதுபெறாதொழிவராயினவையகத்தாரக்கெல்லாமதுதானேவசையென்றுசொல்லுவர் நல்லோரென்றவாறு.

வி.

எச்சமென்றார்-செய்தவரிறந்துபோகத்தானிறவாதுநிற்றலின்-இகழப்படுவதற்குப்பிறிதொருகுற்றமவேண்டாதென்பதுகருத்து.

பு. (வசை-டின்) எ-இ-ள். இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் - புகழென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுஞ்சேடத்தைப் (பெறுவதாயிருக்கப்) பெறாதொழிவாராலால், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப - உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் (அதுதானே) நிந்தையென்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எறு.

வி. செய்தவர் இறந்துபோகத்தான்இறவாமல்நிற்பதாதலால், எச்சமென்றார். எச்சமென்வொருவன் மக்கட்குச்செய்வனவிச்சைமற்றல்லபிற-எனப்பிறருமிவ்வாறுகூறுதல்காண்க. இகழப்படுதற்குவேறொருகுற்றமவேண்டாது, என்பதுகருத்து.

இனி இக்குறளுக்குவேறோருரை. இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின்-(ஒருவன் இல்லறமென்னும் மனைவியைத்தழுவிப்) புகழென்னும்புத்திரனைபபெறாவிட்டால், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப-(அது) எல்லாஉலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தபழியென்றுசொல்லுவர் (அறிந்தோர்,) எறு.

இதற்கு-வி. ஒருவனியல்பாகியபுத்திரனைப்பெறாவிடின், அவனுக்குநற்கதியில்லையென்று இந்த ஒரு உலகத்தார்க்குச் சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; மகப்பேறு ஏட்டினுள்ளுஞ்சிறந்தபுகழாகியபுத்திரனைப்பெற்றானாயின் இயல்பாகிய புத்திரனைப்பெறாதபழியும்நீங்கி எல்லாவுலகத்தாரும்புகழப்படுதலால், இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் எல்லாவுலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; நூல்வழக்கென்றுசொல்லவந்தவர், என்பவென்றார். இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் என்றதனால், இல்லறமாகியமனைவியைத்தழுவியென்பதும்; இயல்பாகியபுத்திரனைப்பெறாவிடின் என்பது

ம்; வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமென்றதனால்; இந்த ஒருஉலகத்தார்க்குச்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்,பெற்றாம். இதனுள், சொல்லக்கிடந்த என்பது, அவாய்நிலையாய் வந்தது. இசையென்னுமெச்சம்பெற்ற வுலகத்தார்க்கெல்லாம் அதுவிரோதமாதலால், வையத்தார்க்கெல்லாம் வசையென்றஇடத்துக்கு, உருபு,பகைப்பொருள்படநின்றதெனக்காண்க. வையத்தாரெல்லாராலுஞ் சொல்லக்கிடந்தநிந்தையெனக் கொண்டு, உருபுமயக்கமெனினும், அமையும். இந்தக்குறளை, எச்சம்பெறாவிடின்வசையென்ப, எனத்தன்மை யணிக்கும், இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின், என உருவகவணிக்கும், பிரித்துக்கூடுக. இறையாகுமெச்சந்தானிவ்விருபாற்குமேற்கு மென்ப-என்பதுநிகண்டாதலால்-எச்சம் என்பதுபுதல்வன் புதல்வி என்கின்ற இருபாலுக்குமொத்ததாயினும், வசையென்பஎன்னுங்குறிப்பினாலே, புதல்வனென்பது-பெற்றாம். என்னெனின், புதலவியைப்பெறினும், வசையென்பது, நூல் வழக்கும் உலகவழக்குமாதலாலெனக்காண்க. புகழ்படவாழா தாரை, யெல்லாவுலகத்தாரும் இகழ்வர் என்பது கருத்து.

௱௯௰ உச. அதி. புகழ்.

உ௱௩௯.

வசையிலாவண்பயன்குன்றுஇசையிலா

யாக்கைபொறுத்தநிலம்.

ப. எது-புகழிலலாவுடமபைசசுமநதநிலமபழிபபிலலாதவளபபதனை யுடையவிளையுளகுனறுமெனறவாறு.

வி.

உயிருணடாயினுமதனாறபயனகொளளாமையின-யாககையெனவி மதுநிலததிறகுபபொறையாகலிறபொறுததவெனவுஙகூறினார- விளையுளகுன றுதறகேது-பாவயாககையைபபொறுககினறவெறுபபு-குனறுமெனவிடதது நிகழபொருளினறொழிலிடததினமேனினறது-இவைநானகுபாடடாலுமபுகழி லலாதாரதுதாழவுகூறபபடடது.

பு. (வசை-லம்) எ-இ-ள்.

இசையிலாயாக்கைபொறுத்த

நிலம்-புகழில்லாத உடம்பைச்சுமந்தபூமி, வசையிலாவண்பய ன்குன்றும்-பழிப்பில்லாதவளம் (பொருந்திய) விளைச்சலாகி ய) பிரயோசனங்குறையப்படும், எறு.

வி. பிரயோசனங்குறைதலும், அதுகுறையப்படுதல்பூ மியுமாதலாலே, குன்றும் என்பது, செயப்பாட்டுவினைசெய் வினையாகநின்றது. உயிருள்ளதாயினுமதனாற்பயன்கொள்ளா ததினாலே, யாக்கையென்றும், அது, பூமிக்குப்பாரமாதலாற்

பொறுத்த, என்றுஞ்சொன்னார். விளைச்சல்குறைதற்குக்காரணம், பாவ உடம்பைச்சுமக்கின்றவெறுப்பு. இவைநான்குபாட்டாலும், புகழ் இல்லாதவர்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௱சய. வசையொழியவாழ்வாரேவாழ்வாரிசையொழிய வாழ்வாரேவாழாதவர்.

ப. எது-தமமாடடுவசையுணடாகாமலவாழவாரேயுயிரவாழவாராவாராபுகழுணடாகாமலவாழவாரேயிறநதாராவாரெனறவாறு.

வி. வசையொழிதலாவதிசையெனனுமெசசமபெறுதலானமையினிசையொழிதலாவதுவசைபெறுதலாயிறறு--மேலிசையிலாயாககையெனறதனை விளககியவாறு-இதனாலிவவிரணடுமுடனகூறபபடடன-மறுமைபபயனவாறுறையுநதெயவததுளவைககபபடுமெனமேலேகூறபபடடது-படவேயிலலறததிறகிவவுலகிறபுகழுநதேவருலகிறபோகமுமபயனெனபதுபெறறாம- இனிமறுமுதலியவறநூலகளாறபொதுவாககூறபபடடவிலலறஙகளெலலாமிவாதொ

உச. அதி. புகழ்.

௱௯௧

குததுககூறியவிவறறுளளேயடஙகுமஃதறிநதடககிககொளக-யாமுரைபபிற

பெருஞ்சி.

பு. (வசை-ர்)எ-இ-ள். வசையொழியவாழ்வாரோவர்ழ்வார்-தம்மிடத்திலேறிந்ததையுண்டாகாமல் (இல்விடத்து) வாழ்பவரோ-யுயிரொடுகூடிவாழ்பவராம், இசையொழியவாழ்வாரோவாழா-தவர்-புகழுண்டாகாமல்வாழ்பவரோயிறந்தவராம், எறு.

வி. இசைதோன்ற, வசைதோன்ற, என்றுசொல்லவந்தவர், அருத்தாபத்தியால், வசையொழிய, இசையொழிய, வென்றாரல்லது; அவையிரண்டுமுண்டு உளவாய்ப்பின்புநீங்க வென்றாரல்லர். புகழில்லாதவர் உற்றறிபுலனென்றுமில்லாதசடப்பொருளோடொப்பென்பதாயிற்று. இதினாலே, குணமுங்குற்றமுஞ்சொல்லப்பட்டன. மறுமைப்பயன்,

வையத்துள்வாழ்வாங்குவாழ்பவன்வானுறையுந்
தெய்வத்துள்வைக்கப்படும். எனமேலேசொல்லப்பட்டது. ஆதலால், இம்மைப்பயன் ஒன்றுவுலகத்துயர்ந்தபுகழல்லாற் பொன்றுதுநிற்பதொன்றில். என்றதனாற், புகழ் எனப்படும். படவே, இல்லறத்திற்குப்பயன் இவ்வுலகிற்புகழுந்தேவருலகிற்போகமுமென்பது அறிந்தோம். இனிமதமுதலாகிய தருமசாத்திரங்களிலே பொதுவாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறப்பண்புகளெல்லாம், இவர்தொகுத்துச்சொல்லிய இவற்றுள்ளேயடங்கும். அவையறிந்து அடக்கிக்கொள்க. நாம்

சொல்வோமானால், விரியும்.

இவ்வளவில் முடிந்தது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	இதுபிழை.	இதுநிருத்தல்.
௧	௰௩	பொருபடொ	பொருட்டொ
௭	௩	(வே-ல்)	(வே-ல)
௮	௰௫	முக்கு	மூக்கு
௨௫	௨௮	நிவவுலகத்தின	நிலவுலகத்தின்
௩௯	௩௨	நின்றது	நின்றன
௬௩	௨௪	(இவ்வளவென்று	(இவ்வளவென்று)
௮௩	௨௧	மிஞ்னதாகவின	மின்னாதாகவின
௮௪	௭	பொருளவிசே டிதது	பொருளைவிசேடித்து
௮௯	௨௨	(ஒருவன்செய்த உதவியை,	(ஒருவன்செய்த) உத வியை,
௯௰	௰௮	பாதஙகளை	பாதகங்களை
௱௪	௨௨	கிடபபினுனதறி னகண	கிடப்பினுமனத்தின் கண
௱௯	௧	வி-(மற-ம்)	பு-(மற-ம்)
௱௰௪	௨௬	ஒமுக்கத்தையும்	ஒழுக்கத்தையும்
௱௰௭	௨௯	கணிறபான	கணிறப்பான
௱௨௬	௰௯	பொருள்வாதல்	பொருளவாதல்

௱அஎ	உ	(மக்களாயய்த்)	(மக்களாய்த்)
௱அஅ	௰௩	என்னைக்கொல்	என்னைகொல்

THE CURAL

ON VIRTUE.*

CHAPTER I.

PRAISE OF GOD.

1. As the letter A is the first of all letters, so the eternal God is first in the world.[1]

2.-What profit have those derived from learning, who worship not the good feet of him who is possessed of pure knowledge?

3. They who are united to the glorious feet of him who passes[2] swiftly over the flower *of the mind*, shall flourish long above all worlds.[3]

4. To those who are united to the feet of him who is without desire or aversion, evil shall never come.

---

* This is divided into the two parts of "domestic virtue," and "ascetic virtue:" the former is treated of in the Twenty-four Chapters which are now published, but as it is not agreed whether the subject commences with the first or with the fifth Chapter, I have not introduced the heading.

[1] More literally, "As all letters have the letter A for their first, so the world has the eternal God for its first;" or cause, as a secondary meaning of முதல். "World stands for creatures," says the commentator; so that the stanza may be more freely rendered, "As A is the first among all letters, so God is supreme over all creatures."

[2] மலர்மிசைஏகினான்; "who *has passed* over the flower," the past tense being used to denote swiftness. The commentator says, "Because he comes *swiftly* into the flower of the mind of those who think of him with love, in whatever shape they think of him, therefore he has said 'he passed' in the past tense."

[3] நீள்வினை, "above the earth;" but நிலம் is here used for the plural.

5. [4] The two-fold deeds that spring from darkness shall not adhere to those who delight in the true praise of God.

6. Those shall long prosper who abide in the faultless way of him who has[5] destroyed the five[6] *desires* of the senses.

7. Anxiety of mind cannot be removed, except from those who are united to the feet of him who is without likeness.

8. None can swim the sea of[7] vice, but those who are united to the feet of that gracious being who is a sea of virtue.

9. The head that worships not the feet of him who is possessed of eight attributes, is profitless as a sense without the power of sensation.

10. None can swim the great sea of births, but those who are[8] united to the feet of God.

CHAPTER II.

11. [1] Because by the continuance of rain the[2] world is preserved in existence,[3] it is worthy to be called ambrosia.

12. [4] Rain produces food, and is itself food.

---

4 The two-fold deeds are good deeds and evil deeds, virtue and vice. Both these the poet describes as connected with, or caused by darkness!

5 அவித்தான். This seems to imply that the Divine Being once possessed these five senses and the desires that "go out by them." The language of the commentator is equally strong; he employs the word அறுத்தான், "*he who has cut off* the five desires."

6 பொறிவாயிலைந்து, "the five (desires) that go out by the way of the organs of sense."

7 பிறவாழி. The other sea. I have rendered this the sea of vice, which is the opposite of the sea of virtue; but the commentator says that பொருள் and இன்பம் are intended by பிற.

8 The word translated "united," is said by the commentator to mean "to be engaged in continual thought."

1 Another translation: "Because the world continues as long as rain abides, it is worthy to be called ambrosia."

2 உலகம்வழங்கிவருதல். "The world continues its custom." The commentator gives the meaning "the world continues," and says that "world" is used for "creatures," and that "the world continuing," means "the continual birth of living creatures." See other uses of வழங்கல் in Sections 19 and 99.

3 தான்பிழிதமென்றுணரற்பாற்று. "It has the quality of being considered ambrosia."

4 Literally. "Rain produces good food for those who eat, and is itself food for those who eat."

13. If the cloud withholding rain deceive (our hopes;)[5] hunger will long give distress in the sea-surrounded spacious world.

14. If the[6] abundance of wealth-imparting rain diminish[7] the labour of the plough must cease.

15. Rain destroys; and on the other hand helping, restores what it has destroyed: rain[8] does all this.

16. If no drop fall from the cloud, not a green[9] blade of grass will be seen.

17. Even the[10] wealth of the wide sea will be diminished, if the cloud that has drawn (its waters) up give them not back again (in rain.)

18. If the heaven dry up, neither *yearly* festivals, nor daily worship will be offered in this world, to the[11] inhabitants of heaven.

19. [12] If rain fall not, penance and alms-deeds will not dwell within the spacious world.

20. If it be said that the[13] duties of life cannot be discharged by any persons without water; *so* without rain there cannot be the flowing *of water*.

5 நின்றுடற்றும்பசி. "Hunger abiding will distress."

6 புயலென்னும்வாரிவளம். "The abundance of that source of profit which is called rain."

7 ஏரினுழாஅருழவர். "The husbandmen cannot plough with the plough."

8 எல்லாமழை. "Rain all," i. e., rain is powerful to effect all this. This is an instance of (சொல்லெச்சம்) "defect of a word;" வல்லது should be supplied.

9 பசும்புற்றலை, "a head of green grass."

10 நீர்மை. "Nature." The belief is that pearls are produced by the pearl-oyster drinking in the drops of rain; and that these and other precious stones cannot be formed, nor fish spawn, without rain.

11 வானோர். "Gods."

12 வானம்வழங்காது. "If the heaven does not continue its custom," i. e., if it does not pour forth rain.

13 உலகு, "world," here used for the habits and employments of the inhabitants of the world, உலகநடை. Thus உலகு may have the following meanings; world, living creatures (in the world,) the actions (of those living creatures.)

CHAPTER III.

THE GREATNESS OF ASCETICS.I

21. The clear sense of every treatise[2] desires, beyond all other excellence, the greatness of those who, while abiding in the rule of conduct *peculiar to their state*, have abandoned all desire.

22. To describe the measure of the greatness of those who have forsaken *the two-fold desires*, is like counting the dead.[3]

23. The greatness of those who have discovered the properties of both states of being, and clothed themselves in virtue, shines forth in this world, (beyond all others).[4]

24. He who guides his five senses by the[5] hook of wisdom, will be a seed in the world of excellence.

25. Indran himself, the king of the inhabitants of the spacious heaven, is a sufficient[6] proof of the strength of him who has subdued his five senses.

26. [7] The great will do those things which it is difficult to do; the mean cannot do those things which it is difficult to do.

27. [6] The world is within *the knowledge of* him who knows the properties of taste, sight, touch, hearing, and smell.

---

[1] துற்றார். "Those *who have abandoned* all desire of all created things." This word is synonymous with துறந்தார், and is used for what is considered the highest exercise of religion, a forsaking of all desire; which desire is said to be two-fold; external, புறப்பற்று, or that which says "this is mine," and internal, அகப்பற்று, or that which says "this is I." It denotes the order of Sanniyāsis, whose duties are called துறவரம், the duties of the householder are called இல்லறம்; and these two form the two grand divisions of duty treated of (in the அறத்துப்பால்) under the head of "Virtue."

[2] Declares that the greatness of those ascetics is *to be desired*.

[3] i. e. It is indescribable, immeasurable. வையத்திறந்தார். Those who have died in the world.

[4] i. e. It even exceeds the greatness of Kings.

[5] தோட்டி, is the hook by which the elephant is guided: the five senses are compared to five elephants.

[6] This is an allusion to the curse pronounced on Indran by the Rishi Gautama.

[7] That is, the great alone can perform the difficult work of restraining their passions.

[8] According to the Sank'yha philosophy the five senses are (at one stage of creation) the causes of all that exists. He therefore who possesses a knowledge of all that relates to the five senses is supposed to know all that is in the world, which is here expressed by saying (ஐந்திவான் கட் டேயுலகு) "the world is within him."

28. The hidden[9] words of the men[10] whose words are full, will shew their greatness to the world.

29. The anger of those who have ascended the mountain of[11] goodness, though it continue but for a moment, cannot be resisted.

30. The virtuous are truly called[12] Andanar; because in their conduct towards all creatures they are clothed in kindness.

CHAPTER IV.

31. Virtue will confer heaven and[1] wealth; what greater source of happiness can man possess?

32. There can be no greater source of good than (the practice of) virtue; than the forgetfulness of it, there can be no greater source of evil.

33. As much as possible, in every way, incessantly practise virtue.

34. Whatever is done with a[2] spotless mind is virtue; all else is vain show.

35. That conduct is virtue which is free from these four things; malice, desire, anger, and bitter speech.

36. Say not we will hereafter make[3] choice (of virtue): be virtuous now; in the hour of death, she will be to you a deathless help.

37. You need not describe (in books) the course of virtue; (point out to the sight) the bearer of a palankeen and him who[4] rides in it.

---

9 மறைமொழி, this is said to mean their Mantrams.

10 நிறைமொழிமாந்தர், "full-worded men;" men whose every word will be accomplished, whether it be a curse or a blessing.

12 குணம், "Good dispositions" those which are enjoined on the Ascetic are of course referred to.

13 அந்தணர், "Beautiful, cool-minded." This is a name given to brahmins; and the author thus insinuates that the virtuous man is the true brahmin. அந்தணன் is also one of the names of God.

1 செல்வம். I have rendered "wealth:" but it is said to include in its meaning in this passage Swarga and other inferior places of reward.

2 A mind free from improper motives. Charity performed for the love of praise is mere ostentation; இடம்பம்.

3 அறிவோம், "We will know."

4 ஊர்ந்தான். "He who makes it move." The meaning of the distich is, that the one, as the fruit of his virtues in a former birth, enjoys the luxury of riding in a palankeen; while the other, from former sin, is

doomed to the drudgery of bearing it.

38. [5] He who suffers no[6] day to pass unimproved, but (continually) does some good, such conduct will be a stone to stop the approach of other births.[7]

39. That pleasure only which flows from virtue is[8] pleasure; all else is not pleasure, and it is without praise.

40. That which it is meet to do is virtue; that which it is meet to abandon is vice.

CHAPTER V.

THE DOMESTIC STATE.[1]

41. He will be called a (true) householder, who is a firm support to the virtuous of the[2] three orders in their good path.[3]

42. He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor, and the dead.[4]

43. The chief (duty of the householder) is to preserve the[5] five-fold rule (of conduct) towards the[6] manes, the Gods, his guests, his relations, and himself.

5 "He who acting well permits no falling days; this will be a stone to stop the course of life. The meaning is, that such a man delivered from the numerous births and deaths to which other creatures are liable, will obtain absorption.

6 வீழ்நாள். "Fallen day;" a day in which no virtuous action is performed.

7 வாழ்நாள். "The days of life," in the different births.

8 In this distich the author praises the married state, and condemns illicit intercourse.

1 இல்வாழ்க்கை. There can be no doubt that in this and the following Chapter வாழ்க்கை and இல்வாழ்க்கை are used to designate simply *domestic life*; but as வாழ்க்கை expresses the idea of happiness, the Chapter might be entitled "The excellency of the domestic state." See the Scholia.

2 மூவர். The three orders of Bramachari, Vānaprastan and Sanniyāsi.

3 I have given the meaning of this passage as it is explained by the Scholiast, but it is capable of another rendering.

4 By bearing the expense of suitable funeral obsequies.

5 Hence it is said that a sixth part of all property was to be paid to the Sovereign, and the remaining five portions to be employed for the discharge of these five-fold duties.

6 தென்புலத்தார். "The inhabitants of the southern region," to whom ceremonies for the dead are performed. Yaman is their king; hence his name is தென்திசைக்கோன், "the king of the southern region." I use "manes" to avoid circumlocution; as that word is employed to denote both the gods who rule over the dead and the ghosts of the departed.

44. [7] His descendants shall never faild who, living in the domestic state, fears vice (in the acquisition of property) and shares his food (with others.)

45. If the married life possess love and virtue, these will be both its[8] duty and reward.

46. What will he who lives virtuously in the domestic state gain by going into the[9] other state?

47. Among all those who[10] labour (for future happiness) he is greatest who lives[11] well in the household state.

48. The[12] householder who, not serving from virtue, helps the ascetic in his way[13] endures more than those who endure penance.

49. The marriage-state is truly called virtue. The[14] other state is also good, if *others* do not reproach it.[15]

50. He who on earth has lived in the conjugal state as he should live will be placed among the gods who dwell in heaven.

CHAPTER VI.

THE VIRTUE OF A WIFE.[1]

51. She who has the[2] excellence of home virtues, and can[3] prudently expend the property of her husband, is a help in the domestic state.

7 Literally "That domestic state shall never be without descendants which fears vice (in the acquisition of property) and shares its food (with others.)

8 பண்பு. "Nature, quality."

9 By becoming an Ascetic.

10 முயல்வார். "Those who perform penance," for முயற்சி though used for any strenuous exertion, is especially used for the performance of austerities to obtain absorption. The author therefore in this distich, as in some others, exalts domestic above ascetic virtue.

11 இயல்பினில்வாழ்வான். "He who lives in the domestic state with the dispositions that become it."

12 இல்வாழ்க்கை. I have taken as an ஆகுபெயர் for householder.

13 He endures more, for he not only sustains himself, his family, &c. but in various ways supports the Ascetic also.

14 The Ascetic.

15 For the vices of those who profess it. The author has a chapter against the vices of seeming ascetics.

1 வாழ்க்கைத்துணைநலம். நலம். "goodness, excellence." வாழ்க்கைத்துணை. "a help in the domestic state." It is the author's intention to describe a "help-meet" for the man in his married life.

2 மனைத்தக்கமாண்பு. "excellence suited to the house."

3 வளத்தக்காள். "She who is adapted to his income." Who will maintain a mode of living suited to his circumstances.

8 ON OBTAINING CHILDREN.

52. If the wife be without domestic excellence, whatever (other) greatness[4] (be possessed in) the conjugal state, it is nothing.

53. If his wife be eminent (in virtue) what does (that man) *not* possess? If she be without excellence, what *does* (he) possess?

54. What is more excellent than a wife, if she possess the stability of chastity?

55. She who does not worship God, but who on rising worships her husband; if she say "Let it rain," it will rain.[5]

56. She is a wife who unweariedly guards herself, takes care of her husband, and preserves an unsullied fame.[6]

57. What avails the guard of a prison? The chief guard of[7] woman is her chastity.

58. If women shew reverence to their husbands they will obtain great excellence in the world where the gods flourish.

59. [8] The man whose wife seeks not the praise (of chastity;) cannot walk with lion-like, stately step, before those who revile him.

60. The excellence of a wife is the good of her husband: and good children are the jewels of that goodness.

CHAPTER VII.

ON OBTAINING CHILDREN.[1]

61. Among all the benefits that may be acquired, we know no greater benefit than the acquisition of intelligent children.

62. The evils of the seven births shall not touch those who obtain children of a good dipsosition, and free from vice.

---

4 Literally. "However great the domestic state may be, it is not (great).

5 Such will be her power with God (it is said), although she does not worship him, from the reverence she shews to her husband! I cannot pass by this strange passage without observing that it shews the manner in which woman is degraded where God is not known, and where the creature is set above the Creator.

6 தகைசான்றசொல், சொல் "word" is here used for praise. The literal meaning of the clause is "praise full of greatness;" for herself and for her husband, as the scholiast explains.

7 மகளிர், "Women."

8 புகழ்புரிந்திலர்கொர், "Those who have not a wife desirous of praise."

1 புதல்வர், "புத்திரர்" sons."

ON LOVE.

63. [2]Men will call their sons their wealth, because it flows to them through the deeds which they perform on their behalf.

64. The rice in which the little hand of their children has dabbled will be far sweeter (to the parent) than ambrosia.

65. The touch of children gives pleasure to the body, the sound of their voice is pleasure to the ear.

66. "The pipe is sweet, the lute is sweet," say those who have not heard the prattle of their own children.

67. The benefit which a father should confer on his son is to give him [3]precedence in the assembly of the learned.

68. It is pleasant to all the [4]powerful creatures of the great earth that their children should possess more knowledge than themselves.

69. The mother who hears her son called [5] "a wise man" will rejoice more than she did at his birth.

70. (So to act) that it may be said "by what great penance did his father obtain him," is the benefit which a son should render to his father.

CHAPTER VIII.

ON LOVE.

71. Is there any [1]fastening (that can shut in) love? The sorrowful tear of the affectionate will publish the love that is within.

72. Those who are destitute of love appropriate all they have to themselves; but those who possess love consider even their[2] bones to belong to others.

---

2 The meaning of this mystical passage is that the alms-deeds and the prescribed rites which children by their wealth perform in this world to the பிதிர்க்கள் manes with especial reference to their parents will enrich them in the next world.

3 i. e. To imbue with learning.

4 மனுஷ்யர்கள. "Men." The commentator gives the meaning of this passage as follows; "to see children possessed of knowledge will give more pleasure to the powerful creatures of the great earth than to their parents." I think the meaning given in the text is the correct one.

5 சான்றோன். A "full man."

1 தாழ், "bolt, bar."

2 They will not withhold their body, their life, if it may benefit other

73. They say that the union of soul and body in [3]man is the fruit of the union of love and [4]virtue (in a former birth).

74. [5]Love begets desire: and that (desire) begets the immeasurable excellence of friendship.

75. [6]They say that the felicity (of heaven) and the happiness (of earth) are the fruit of [7]virtue and love (in the conjugal state).

76. The ignorant say that love is an ally to virtue only, but it is also a [8]help to vice.

77. [9]Virtue will burn up the soul which is without love, even as the sun burns up the creature which is without bone.[10]

78. The domestic state of that man whose mind is without love is like the flourishing of a withered tree upon the hard desert.

79. What will all the [11]external members (of the body) avail those who are destitute of love, the internal member of the body?

80. That body which is the dwelling of a soul came in the[12] path of love: the body of those who are without love is merely bone covered with skin.

---

3 ஆருயிர். "The life which it is difficult to attain;" the most difficult to be attained of the births that take place on earth.

4 வழக்கு-வழி-நல்வழி அல்லது நீதி-நீதியின்பயன்.

5 The meaning is, that the love which is shewn by the affectionate to their relatives and friends will produce in those who see it the desire of their friendship: hence, says the Scholiast, enemies and strangers will become the friends of the affectionate.

6 Or more literally, "They say that the felicity (in heaven) which those obtain who have enjoyed the pleasure (of the conjugal state) in this world is the fruit of virtue united with love."

7 அன்புற்றமர்தசலமுக்கு. "Conduct suited to the domestic virtues and the exercise of love." For the gradation in the meanings of ஒழுக்கு see above (73 Note 4) Before அமர்த்த the Scholiast understands இல்லறம்.

8 i. e. To keep from the commission of vice. This is a play upon words.

9 அறம. Virtue, justice, the God of justice.

10 Worms.

11 The meaning is explained thus. The external members of the body, hands, feet, &c. are useless without the heart, its internal member. Even so the external members of the domestic state, lands, wealth and servants are useless without love, its internal member.

12 It is the reward of the exercise of love in a former birth.

CHAPTER IX.

ON HOSPITALITY.

81. The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the benevolence of hospitality.

82. It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality.[1]

83. The family[2] of the man that daily entertains the guests who come to him shall not be laid waste by poverty.[3]

84. Lakshmi[4] with joyous mind shall dwell in the house of that man who with cheerful countenance entertains the good as guests.

85. Is it necessary to [5]sow seed in the field of the man who having feasted his guests eats what may remain?

86. He who, having entertained the guests that have come, looks out for others who may yet come will be [6]a welcome guest to the inhabitants of heaven.

87. The advantages of benevolence cannot be measured: the measure (of the virtue) of the guests (entertained) is the only measure.[7]

88. Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (at length lament) saying, "we have laboured and laid up wealth and are now without support."

89. That stupidity which exercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. It is the property of the stupid.[8]

90. As the Anicham flower fades in smelling, so fades the feast when the face[9] is turned away.

---

1 சாவா மருந்து, one of the meanings of மருந்து is அமுதம், "ambrosia, the food of the Gods."

2 வாழ்க்கை, "domestic state, or prosperity."

3 பருவத்தேபாழ்படுதல், "shall not be in trouble (by poverty) and suffer desolation."

4 The goddess of prosperity.

5 No: for corn will grow of itself; prosperity will come to him without labour and unsought.

6 நல்விருந்து, "a good guest."

7 To feast the worthless therefore, Tiruvallaver would say, can be of no advantage.

8 This seems to be an unnecessary repetition in order to fill up a line.

9 Either the face of the host in disgust at providing for many guests, or the face of the guests in disgust at the unsuitable provision made for

CHAPTER X.

ON SWEETNESS OF SPEECH.

91. Sweet speech flows from love, is free from deceit, and is the word of the mouth of the [1]virtuous.

92. Sweet speech with a cheerful countenance is [2]better than a gift made with a joyous mind.

93. Sweet speech, flowing from the heart, (uttered) with a cheerful countenance and a sweet look is true virtue.

94. Sorrow-increasing poverty shall not come upon those who use in all cases pleasure-increasing sweetness of speech.

95. Humility and sweetness of speech are the ornaments of man, all others are not (ornaments).

96. If a man while seeking to speak usefully, speaks also sweetly, his sins will diminish and his virtue increase.

97. That speech which, while imparting benefits, ceases not to please will yield righteousness (for this world) and merit (for the next world).

98. Sweet speech, free from meanness, will give pleasure both in this world and in the next.

99. Why does he use harsh words who sees the pleasure which sweet speech yields?

100. To say disagreeable things when agreeable are at hand, is like eating unripe fruit when there is ripe.

---

them. In giving this translation in the text I have taken விருந்து as an ஆகுபெயர் (metaphor) for feast. The passage however by a retention of the literal meaning of விருந்து, "guest" is usually rendered as follows; "as the anicham flower fades in smelling, so fades (the mind of) the guest when the face (of his host) is averted."

[1] ஒசும்பு பாருஞ். "The right thing, virtue," கண்டார் "those who have seen—approved."

[2] This is explained as follows, when a liberal man has been reduced to poverty and sees the needy come to him for alms, though he have nothing to give, if he meet them with pleasure and declare with kindness his inability to give, it is better even than former gifts in the time of his wealth.

CHAPTER XI.

ON GRATITUDE.

101. (The gift of) heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received.

102. A favour conferred in the time of need, though it be small (in itself,) is (in value) much larger than the world.

103. If we weigh the excellence of a benefit which is conferred without weighing the return, it is larger than the sea.

104. Though the benefit conferred be as small as a millet seed, those who know its advantage will consider it as large as a palmyra tree.

105. The benefit itself is not the measure of the benefit; the worth of those who have received it is its measure.

106. Forget not the benevolence of the blameless: forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity.

107. (The wise) will remember throughout their seven-fold births the love of those who have wiped away the falling tear from their eye.

108. It is not good to forget a benefit: it is good to forget an injury even in the moment (in which it is inflicted).

109. Though one inflict an injury great as murder it will perish before the thought of one benefit (formerly) conferred.

110. He who has killed every virtue may yet escape: there is no escape for him who has [1]killed a benefit.

CHAPTER XII.

ON EQUITY.[1]

111. That [2]equity which consists in acting with equal regard to each of (the three) divisions of men is a pre-eminent virtue.

112. The wealth of the man of rectitude will not perish, but will bring happiness to his posterity.

[1] i. e. by forgetting it.

[1] This is defined to be the acting with equal justice towards the three divisions of men; enemies, strangers and friends.

[2] Literally "fitness."

113. Forsake even in the moment (of acquisition) that gain which though it should bring advantage is without equity.

114. [3]The upright and the crooked may be known by (the character of) their offspring.

115. Loss and gain come not without cause: it is the ornament of the wise to preserve evenness of mind (under both).

116. Let him whose mind departing from equity commits sin well [4]consider thus with himself, "I shall perish."

117. The [5]great will not regard as poverty the low estate of that man who dwells in the virtue of equity.

118. To incline to neither side, but to rest impartial as the even fixed scale is the ornament of the wise.

119. Freedom from crooked speech is rectitude if it be accompanied by steady freedom from crookedness within.

120. The true merchandize of merchants is to guard and do by the things of others as they do by their own.

CHAPTER XIII.

ON SELF-CONTROL.

121. Self-control will place (a man) among the Gods;—the want of it will drive (him) into the thickest darkness (of hell).

122. Let self-control be guarded as a treasure; there is no greater source of good for man than that.

123. If a man, knowing that self-control is knowledge, in the appointed way control himself, such self-control, known by the wise, will bring distinction.

124. More lofty than a mountain will be the greatness of that man who without swerving from his proper state controls himself.

125. Humility is good in all; but especially in the rich it is (the excellence of) a higher riches.

126. He who throughout one birth like a tortoise keeps in his five senses will obtain happiness throughout the seven births.

---

3 தக்கார், தகவிலர். "The fit—the unfit."

4 அறிக். "Let him know."

5 உலகு. "The world;" said here to mean the great or the wise, because they alone are capable of forming such a judgment.

127. Though you guard nothing else, guard your tongue; as for those who do not guard it, their words will be drawn into evil and they will suffer distress.

128. Good will be changed into evil [1]if (a man speak) even one word of evil meaning.

129. The wound which has been burnt in by fire may heal, but a wound burnt in by the tongue will never heal.

130. [2]Virtue seeking for an opportunity will come into the path of that man who guards against anger and has learnt to control himself.

CHAPTER XIV.

OBSERVANCE OF THE PROPRIETIES OF LIFE.

131. Propriety of conduct leads to eminence; therefore should it be preserved more carefully than life.

132. Let propriety of conduct be laboriously preserved and guarded; though one know and practise and excel in many virtues, *that* will be an eminent aid.

133. Propriety of conduct is true greatness of birth; improper conduct will sink into a mean birth.

134. A Brahmin though he should forget the Veda may recover it by reading; but if he fail in propriety of conduct even his high birth will be destroyed.

135. Even as the envious man will be without wealth, so will the man destitute of propriety of conduct be without greatness.

136. The firm in mind will not slacken in their observance of the proprieties of life, knowing the misery that flows from the transgression of them.

137. From propriety of conduct men obtain greatness: from impropriety comes insufferable disgrace.

138. Propriety of conduct is the seed of virtue: impropriety will ever cause sorrow.

---

1 ஒன்ருலுந்தீச்சொற்பொருட்பய னுண்டாயின். If there be the injury which is the fruit of the meaning of one evil word.

2 அறம். Virtue here signifies the god who rewards virtue as in Ch. 8, Sec. 7, it is used for the god who punishes vice or justice.

16 AGAINST DESIRING THE WIFE OF ANOTHER.

139. Those who study propriety of conduct will not [1] speak evil, even forgetfully.

140. Those who know not how to act agreeably to the [2] world, though they have learnt many things, are still ignorant.

CHAPTER XV.

AGAINST DESIRING THE WIFE OF ANOTHER.

141. The folly of desiring her who is the property of another will not be found in those who know (the attributes of) virtue and (the rights of) property.

142. Among all those who stand on the outside of virtue there are no greater fools than those who stand outside their neighbour's door.

143. Certainly they are no better than dead men who desire evil towards the wife of those who undoubtingly confide in them.

144. However great one may be what does it avail if [1]without at all considering his guilt he goes unto the wife of another.

145. He who thinks lightly of going unto the wife of another acquires guilt that will abide with him imperishably and for ever.

146. Hatred, sin, fear, disgrace; these four will never leave him who goes in to his neighbour's wife.

147. He who desires not the womanhood of her who should walk according to the will of another will be praised as a virtuous householder.

148. That noble manliness which looks not at the wife of

another is the virtue and dignity of the great.[2]

149. Is it asked, "who are those who shall obtain good in this world surrounded by the terror-producing sea?" Those who touch not the shoulder of her who belongs to another.

150. Though a man perform no virtuous deeds and commit (every) vice, it will be well if he desire not the womanhood of her who is within the limit (of the house) of another.

---

1 மாயாசை. "Will not speak with their mouths."

2 உலகம். Here explained to mean "the great" உயர்ந்தோர்.

1 ஐயந்தீர்ந்தார். "Those whose minds are cleared from doubt" i. e. by long acquaintance.

2 சான்றோர். "The full" (of wisdom).

CHAPTER XVI.

ON PATIENCE.

151. To bear with those who revile us even as the earth bears up those who dig it is the first of virtues.

152. Bear with reproach even when you can retaliate; but to forget it will be still better than that.

153. To neglect hospitality is poverty of poverty. To bear with the ignorant is might of might.

154. If you desire that greatness should never leave you pre-

serve in your conduct the exercise of patience.

155. (The wise) will not at all esteem the resentful. They will esteem the patient even as the gold which they lay up with care.

156. The pleasure of the resentful continues for a day. The praise of the patient will continue until (the world) passes away.

157. Though others inflict injuries on you, yet compassionating the sorrow (that will come upon them) it will be well not to do to them any thing contrary to virtue.

158. Let a man by patience overcome those who through pride commit excesses.

159. Those who bear with the uncourteous speech of the insolent are purer than ascetics.

160. Those who endure abstinence from food are great, next to those who endure the uncourteous speech of others.

CHAPTER XVII.

AGAINST ENVY.

161. Let a man esteem that disposition which is free from envy in [1]the same manner as propriety of conduct.

162. Amongst all [2]attainable excellencies there is none equal to that of being free from envy towards every one.

163. Of him who instead of rejoicing in the wealth of others envies it it will be said "he neither desires virtue nor wealth."

164. (The wise) knowing the misery that comes from transgression will not through envy commit unrighteous deeds.

---

1 He had before said that propriety of conduct should be preserved more carefully than life: he refers to this here.

2 விழுமியதகைமை—Excellent acquisitions.

165. To those who cherish envy that is enough. Though enemies fail (in their attempts,) that will bring destruction.

166. He who is envious at a gift (made to another) his relations and even his clothing and his food will utterly perish.

167. Lakshmi envying (the prosperity) of the envious man will depart and introduce her [3]sister to him.

168. The sinner's envy will destroy (a man's) wealth (in this world) and drive him into the pit of fire (in the next world).

169. The wealth of a man of envious mind and the poverty of an upright man will be [4]pondered.

170. Never have the envious become great: never have those who are free from envy been without greatness.

CHAPTER XVIII.

AGAINST COVETOUSNESS.

171. If a man departing from equity covet the property (of others) at that very time will his [1]family be destroyed and guilt be incurred.

172. Those who blush at the want of equity will not commit disgraceful acts through desire of the profit that may be gained.

173. Those who desire the [2]higher joy will not act unjustly through desire of the trifling joy (of this life).

174. The wise who have conquered their senses and are free from crime will not covet (the things of others), saying "we are destitute."[3]

175. What is the advantage of extensive and accurate knowledge if a man through covetousness act [4]senselessly towards all.

176. He who through desire of the favour (of God) abides in

---

3 Mūdēvī—the goddess of adversity.

4 Such an unusual occurrence will attract attention—it will not happen.

1 குடி, குடித்தனம்.

2 மற்மின்பம். "The other joy," the joy of the other world.—சிற்றின்பம "little joy," the joy of this world.

3 Even in poverty they will not covet.

4 வெறிய.. "Drunken deeds."

the path (in which it may be obtained); if he covet (the property of others) and think of evil methods (to obtain it) he will perish.

177. Desire not the gain of [5] covetousness. In the enjoyment of its fruits there is no glory.

178. Do you ask "what is the indestructibility of wealth?" It is to be free from coveting the possessions of others.

179. Lakshmi knowing the manner (in which she may approach) will immediately come to those wise men who knowing that it is virtue covet not the property of others.

180. Without regard (of consequences) to covet (the wealth of another) will bring destruction. That [6]greatness (of mind) which covets not will give victory.

CHAPTER XIX.

AGAINST BACKBITING.

181. Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him "he does not backbite."

182. Deceitfully to smile (in another's presence) after having reviled him to his destruction (behind his back) is a greater evil than the commission of (every other) sin and the destruction of (every) virtue.

183. Death rather than life will confer upon the deceitful backbiter the profit which (the treatises on) virtue point out.

184. Though you speak[1] without kindness before another's face, speak not behind his back words which regard not the subsequent (guilt).

185. The emptiness of that man's mind who (merely) praises virtue will be seen from the meanness of reviling another behind his back.

186. [2]The character of the faults of that man who publishes abroad the faults of others will be sought out and published.

187. Those who know not with laughter-producing speech to

---

5 பிறன்கைப்பொருள். "The property in the hand of another."
6 செருக்கு-களிப்பு-பெருமை-மயக்கம்.

1 கண்ணறை, seeing as if he saw not—without patience in the eye. See the chapter on கண்ணோட்டம்.
2 தனபழியுள்ளுந்திறன்.

AGAINST PROFITLESS CONVERSATION.

live in friendship will separate friends with division-producing speech.

188. What will those not do to strangers whose nature leads them to publish abroad the faults of their intimate friends?

189. The world through [3]charity supports the weight of those who, observing that others are absent, speak reproachful words.

190. If they observed their own faults as they observe the faults of others [4]would this evil of backbiting still exist among men?

CHAPTER XX.

AGAINST PROFITLESS CONVERSATION.

191. He who to the disgust of many speaks useless things will be despised by all.

192. To speak useless things in the presence of many is a greater evil than to do unkind things towards friends.

193. That conversation in which a man utters forth useless things will say of him "he is without virtue."

194. [1]The words without profit or pleasure which a man speaks with many persons will have no union with virtue and will remove him from goodness.

195. If the good speak vain words their eminence and excellence will leave them.

196. Call not him a man who parades forth his empty words. Call him the chaff of men.

197. If you will speak things without excellence speak them. It will be well for the wise not to speak useless things.

198. The wise who seek for great advantage will not speak words that have not much profit.

199. Those wise men who are without faults and are freed from ignorance will not even forgetfully speak things that cannot profit.

200. [2]If you speak, speak what is useful. If you speak, speak not useless words.

---

[3] From a regard to charity alone.

[4] Or "would any evil happen to men?"

[1] பண்பில்சொல், words without the quality either of truth or sweetness.

[2] சொல்லில்.

21

CHAPTER XXI.

ON THE FEAR OF SIN.

201. The evil will not fear—the excellent will fear the pride of sin.

202. Because evil produces evil therefore should evil be feared more than [1]fire.

203. To do no evil even to [2]enemies will be called the chief of all the virtues.

204. Even through forgetfulness meditate not the ruin of another. Virtue will meditate the ruin of him who thus meditates.

205. Commit not evil, saying, "I am poor:" if you do you will become poorer still.

206. Let not him do evil to others who desires not that sorrows should pursue himself.

207. However great be the enmity men have incurred they may live. The enmity of sin will incessantly pursue and kill.

208. Destruction will dwell at the heels of those who commit evil even as their shadow that leaves them not.

209. If a man love himself let him not commit any sin however small.

210. Know ye that he is freed from destruction who commits no evil, going to neither side of the right path.

CHAPTER XXII.

ON [1]BENEVOLENCE.

211. Benevolence seeks not a return. What does the world give back to the clouds [2]?

---

[1] There is an alliteration in Tamil which is lost in the English word "fire."

[2] செய்யாரிக்கு.

[1] தப்புரவு அறிதல். The knowing and discharging of those acts of benevolence which are approved by the world.

தப்புரவு. That which is meet or suitable. There are certain ceremonies and duties *suitable* to every one respectively according to the custom of the world. The benevolence prescribed in this chapter is that a man should know these duties, and if he see others unable to perform them should render such assistance as may enable them to do so. Thus, a Brahmin lad must according to the custom of the world put on the பூணூல் before he pass his twelfth year. The father of the lad is poor and has not had this done. A friend who knows this தப்புரவு and sees it is not done comes forward and gives the father the money required to bear the expense of the ceremony.

22 ON ALMS-DEEDS.

212. To exercise benevolence towards the worthy is the whole design of labouring and acquiring property.

213. It is difficult to obtain another good equal to benevolence either in the world of the gods or in this world.

214. He truly lives who knows (and discharges) the proper duties (of benevolence). He who knows them not will be reckoned among the dead.

215. The wealth of that man of eminent knowledge who desires (to exercise the benevolence approved of in) the world is like [2] the full waters of a city tank.

216. The wealth of a man (possessed of the virtue) of benevolence is like the ripening of a fruitful tree in the midst of a town.

217. Wealth is like a tree which as a medicine is an infallible cure for disease, if it be in the possession of a man who has the great excellence (of benevolence.)

218. The wise who know what is *duty* will not diminish their benevolence even when they are without wealth.

219. To be in sorrow through inability to perform the benefits which should be performed is the poverty of a benevolent man.

220. If it be said that loss will result from benevolence such loss is worth being procured by the sale of one's self.

CHAPTER XXIII.

ON ALMS-DEEDS.

221. To give to the destitute is true charity. All other gifts have the nature of (what is done for) a measured return.

222. To beg is evil, even though it were said that it is a good path (to heaven). To give is good, even though it were said that those who do so cannot obtain heaven.

223. (Even in a low state) not to adopt the mean expedient of saying "I have nothing," but to give is the characteristic of the man of noble birth.

224. To see men begging from us is disagreeable, until we see [1] the pleasant countenance of those who beg.

---

2 All may come and draw from it. அகர முதல.

1 "Pleasant" in consequence of their distress having been liberally relieved.

225. The power of those who perform penance is the power of enduring hunger. It is inferior to the power of those who remove the hunger (of others.)

226. The removal of the killing hunger of the poor is the place for one to lay up his wealth.

227. The fiery disease of hunger shall never touch him who habitually distributes his food to others.

228. Do the hard-eyed who lay up and lose their possessions not know the happiness which springs from the pleasure of giving?

229. Solitary and unshared eating for the sake of fullness of riches is certainly much more joyless than begging.

230. Nothing is more joyless than death: yet even that is joyful where charity cannot be exercised.

CHAPTER XXIV.

ON PRAISE.

231. By giving live with praise. There is no greater profit to man than that.

232. Whatsoever is spoken in the world will abide as praise upon that man who gives one alms to the poor.

233. There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness.

234. If one has acquired extensive fame within the limits of the earth the world of the Gods[1] will no longer praise the Gods.

235. Prosperous destruction and [2] living death will abide with none but the illustrious.

236. If you appear (in this world) appear with fame. For those who are destitute of it it will be better not to be born than to be born.

237. Why do those who live without praise [3]grieve those who despise them, though they do not grieve themselves.

---

1 They will all praise this man.

2 The wise are said to have two bodies, their natural body and the body of fame. Therefore, though the natural body suffer poverty, the body of fame will flourish; and though the natural body die the body of fame will live.

3 By reviling them in return.

238. [4]Not to beget fame will be esteemed a disgrace by all who are in the world.

239. The ground which supports a body without fame will [5] diminish the reproachless riches of its produce.

240. Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not.

4 "Not to leave fame behind as one's posterity."
5 The earth will become unfruitful through supporting such a body.
வசையிலாவண்பயன். "It's reproachless rich produce."

INDEX VERBORUM.

அசமீ 78, 79, 92, 93, 194.
அகரம் 1.
அகலம் அகலென்றுகுறைந்தது 25.
அகழ்தல் 151.
அகன அகத்தோடேகூட்டுக 84, 92.
அச்சம் 146.
அஞ்சல் 44, 201, 202.
அஞ்சாமை 201.
அடக்கம் 121, 122.
அடக்கல் 8, 126.
அடங்கல் 124, 130.
அடங்காமை 121.
அடல் 206, 207.
அடி 3, 4, 10, 208.
அடைத்தல் 38, 71.
அணி 95, 115, 118.
அது 32, 38, 49, 76, 80, 152, 162, 170, 220, 226, [236.
அந்தணர் 30.
அந்தணன் 8.
அமரர் 121.
அமர்தல் 75, 84, 92, 93.
அமிழ்தம் 11, 64.
அறவோர் 30.
அறன் 34, 40, 45, 48, 49, 142, 147, 148, 150, 157, 163, 173, 179, 182, 189.
அறிதல் 61, 116, 123, 136, 164, 179, 210, 214, 218.
அறியாமை 76, 228.
அறிவன் 2.
அறிவாம் 36.
அறிவு 61, 68, 123, 140, 175, 179, 198, 203.
அறுதல் 88, 106, 184, 199.
அற்றார் 226.
அற்று 22, 78, 208, 215, 216, 217.
அனிச்சம் 90.
அனைத்து 34.
அன்பு 45, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80.
அன்ன 109.
அன்று 36, 82, 105, 108, 113.
அஃகல் 175.
அஃகாமை 178.

அமைதல் 20, 118, 219.
அரிது 7, 8, 16, 26, 29, 101, 177, 213, 227, 235.
அருமை 198, 210.
அருள் 176.
அல் 61, 95, 115, 116, 150, 157, 173, 231.
அல்லது 108, 231.
அல்வழை 96, 164, 182.
அல்லால் 7, 8, 16, 143, 233, 235.
அவ் 61.
அவர் 63, 65, 66, 79, 109, 114, 125, 159, 187, 174, 199, 218.
அவா 35.
அவாவுதல் 215.
அவித்தல் 6, 25.
அவ்வியம் 169.
அழிதல் 226.
அழித்தல் 182.
அழுக்கறுத்தல் 163, 166.
அழுக்காறு 35, 135, 161, 162, 164, 165, 167, 168, 170.
அளவு 224.
அளாவல் 64.
அஃதல் 91.
அறம் 6, 23, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 39, 40, 45, 46, 76, 77, 93, 96, 130, 141, 181, 183, 185, 204.
ஆக 92, 100, 104, 117, 119, 122, 128, 155, 161.
ஆதி 17, 51, 133, 217.
ஆகும் 94, 134, 138, 205, 235.
ஆகுலம் 34.
ஆக்கம் 31, 32, 113, 122, 135, 163, 169, 177, 183.
ஆக்கு 15, 16, 43, 50, 171, 179.
ஆடல் 187.
ஆண்மை 148.
ஆதல் 95, 219.
ஆதி 1.
ஆமை 126.
ஆம் 91, 93, 113, 125, 144, 146, 175, 177.
ஆயார் 106.
ஆயின் 44, 45, 49, 59, 127, 128, 144, 209.
ஆய்தல் 198.
ஆராய்ச்சி 121.
ஆர்வம் 74.
ஆர்வலர் 71.
ஆழி 8.
ஆள் 215.
ஆறுமை 129.
ஆறு 37, 41, 43, 46, 48, 123, 130, 164, 176, 219, 232.
ஆறுதல் 129.

ஈ

ஈத்தல் 25, 38, 46, 64, 67, 70, 101, 126, 189, 211, 212, 225.
ஈற்றுவார் 225.
ஈனுதல் 148.
ஈரம் 91.
ஈவார் 232.
ஈனும் 31, 74, 130.
ஈறல் 69, 97, 99, 165.

இகத்தல் 113, 146.

இகழ்தல் 59, 151, 237.
இகை 231, 238, 239, 240.
இடல் 85.
இடம் 218.
இடும்பை 138.
இடை 37.
இந்திரன் 25.
இம்மை 98.
இயல் 35.
இயல்பு 41, 47, 147, 161.
இயைதல் 73, 230.
இரத்தல் 224, 229, 232.
இருத்தல் 67, 81, 86, 100.
இருமை 23.
இருவினை 5.
இருள் 5, 121.
இல் 39, 91, 119, 191, 192, 193, 195, 197.
இலன் 34, 174, 193, 205, 223.
இவர் 72, 114, 135, 140, 170, 236.
இல் 4, 7, 9, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 56, 59, 77, 78, 79, 80, 81, 84, 94, 115, 141, 142, 144, 145, 146, 147, 161, 170, 174, 194, 196, 198, 200, 218, 222, 233, 239.
இல்லை 32, 59, 61, 87, 110, 122, 135, 162, 170, 230, 231.
இழத்தல் 228,
இழிதல் 133.
இழுக்கல் 35, 48.
இழுக்கு 48, 127, 133, 136, 137, 164.
இறப்பு 145, 146, 152, 159.
இறல் 180.
இறைவன் 5, 10.

உடம்பு 80.
உடல் 65.
உடற்றல் 13.
உடுத்தல் 166.
உடைத்தாதல் 44, 45, 48, 112, 125, 220, 231.
உடைமை 41, 62, 69, 72, 74, 89, 95, 112, 133, 139, 154, 165, 167, 179, 200, 210, 223, 228.
உணர்தல் 11.
உணல் 82, 160, 166, 220.
உண்டாதல் 54, 110.
உண்டு 71, 89, 110, 190.
உண்ணமை 160.
உதவி 70, 101, 103, 105.
உயர்வு 40, 135, 233.
உயிர் 31.
உயிர்நிலை 80.
உய்தல் 110, 207.
உய்த்தல் 121, 160.
உரன் 24.
உரிமை 72, 149.
உரை 193.
உலாத்தல 189, 193, 232.
உலாயாமை 223.
உலகம் 11, 13, 19, 140, 213, 222, 233.
உலகு 1, 20, 23, 27, 58, 117, 140, 211, 215, 234.
உவத்தல் 69, 228.
உவமை 7.
உழல் 14.
உழவர் 14.
உழி 168, 226.

இனிது 64, 66, 68, 93, 96, 99, 100, 181, 230.
இனைத்து 87.
இன்பம் 39, 65, 98, 156, 173, 226.
இன்பு 75, 91, 92, 93, 94, 95, 98, 99, 224.
இன்மை 89, 119, 153.
இன்றி 13, 20, 112, 160, 171, 184.
இன்னு 85, 100, 109, 159, 160, 224, 229, 230.

உன் 13, 50, 61, 89, 93, 119, 126, 129, 142, 156, 203, 214, 216.
உள்ளது 53, 54, 100, 223, 235.
உள்ளல் 107, 109, 125, 186.
உள்ளார் 25.
உள்ளூர் 216.
உறுதல் 75, 94, 207.
உறுப்பு 79.
உறைதல் 50, 84, 208.

சகை 221.
சண்டு 18, 23, 213.
சதல் 92, 221, 222, 223, 228, 230, 231.

ஊங்கு 31, 32, 122.
ஊண் 44, 227.

ஊதியம் 231.
ஊருணி 215.
ஊர்தல் 37.
ஊறு 27.

ஒக்கல் 43.
ஒட்டுதல் 140.
ஒத்தல் 162, 134, 214.
ஒப்புரவு 213, 218, 220.
ஒரால் 153.
ஒருங்கு 119.

எஞ்சல் 44.
எஞ்ஞான்றும் 44, 145.
ஏடுத்தல் 15.
எண் 9.
எண்ணல் 22, 180.
எதிர்ப்பு 221.
எய்துதல் 75, 137, 145.
எல்லாம் 1, 15, 33, 39, 47, 68, 72, 79, 81, 142, 203, 212, 221, 232, 238.
எல்லார் 125, 191.
எவன் 31, 46, 57, 79, 99, 237.
எவ்வம் 223.
எழல் 55.
எழிலி 17.
எழு 62.
எழுத்து 1.
எழுமை 107, 126.
எளிது 145.
எள்ளல் 191.

என் 145, 146, 168.
எனின் 2, 19, 20, 32, 149, 178, 210, 220, 222.
என் 2, 52, 53, 144, 175, 188, 211.
என்னில் 41, 42, 47, 60, 63, 66, 75, 76, 87, 88, 114, 116, 147, 163, 193, 203, 210, 238.
என்பு 72, 73, 77, 80.
என்னல் 24, 29, 36, 37, 49, 54, 55, 69, 70, 111, 180, 181, 196, 201, 223, 227, 238.

என்று 11, 43, 174, 205.

என்றும் 138, 152.

ஒருநாள் 156.
ஒருபால் 118.
ஒருபாவி 168.
ஒருமை 126.
ஒருவன் 38, 40, 95, 161, 181, 220, 226.
ஒல்கல் 136, 218.
ஒல்லுதல் 33, 139.
ஒழிதல் 113, 240.
ஒழுகல் 30, 111, 140, 141, 143, 154.
ஒழுக்கம் 6, 21, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139.
ஒழுக்கல் 48.
ஒழுக்கு 20, 48, 148, 161.
ஒளி 27.
ஒறுத்தல் 155, 156.
ஒன்று 109, 111, 128, 148, 155, 209, 221, 232, 233.
ஒன்னார் 165.

ஓ 31, 71, 85, 99, 148, 190, 211.

ஓசை 27.
ஓடல் 210.
ஓடு 73.
ஓத்து 134.
ஓம்பல் 43, 81, 83, 84, 85, 86, 88, 89, 131, 132.
ஓரும் 40.
ஓர் 24.

கடப்பாடு 211.
கடல் 10, 17, 103.
கடன் 218.

கட்டு 27.
கண்ம் 29.
கண் 34, 52, 78, 89, 107, 117, 135, 141, 146, 179,

ஏ 1, 9, 16, 25, 27, 33, 39, 40, 49, 57, 64, 76, 77, 92, 93, 108, 111, 113, 125, 129, 132, 139, 155, 171, 173, 179, 182, 213, 215, 221, 222, 223, 229, 240.
ஏதம் 136, 164.
ஏதிலார் 188, 190.
ஏமாப்பு 112, 126.
ஏர் 14.
ஏறல் 29, 59.

ஐந்து 6, 24, 25, 126.
ஐம்புலம் 43.

கற்றல் 2, 130, 140.
கனி 100.

காட்டல் 28, 167.
காட்சி 174, 199, 218.
காணுதல் 16, 99, 185, 190, 114, 224.
காதல் 209.
காத்தல் 24, 29, 56, 57, 122, 127, 130, 139.
காப்பு 57.
காய் 100.
காய்தல் 77.
காலம் 36, 102.

கு 4, 7, 8, 12, 15, 18, 20, 24, 26, 31, 40, 41, 59, 65, 67, 68, 73, 76, 79, 80, 86, 94, 95, 101, 110, 112, 115, 118, 121, 125, 138, 148, 149, 156, 165, 177, 178, 190, 203, 212, 218, 221, 231, 232, 235, 236.
குடிமை 133, 171.
184, 192, 206, 216, 217, 223, 228.
கண்டார் 91, 141.
கண்ணீர் 71.
கதம் 130.
கரி 25.
கலம் 66.
கல் 38.
கல்லாமை 140.
கவர்தல் 100.
கவி 7.
கழிபு 84.

கா

கொழுநன் 55.
கொலை 22, 51, 56, 104, 134, 161, 110, 221, 222.

கோடாமை 115, 110.
கோட்டம் 110.
கோமான் 25.
கோல் 118.
கோள் 9, 220.

சமம் 110.

சாக்காடு 235.
சாதல் 103, 214, 230.
சாராமை 194.
சார்பு 15, 76.
சாவுதல் 56, 69, 115, 110, 148, 165, 197.
சால்பு 25, 105.
சாவாமை 82.

குணம் 9, 29.
குலம் 223.
குழல் 66.
குழுதல் 90.
குறி 221.
குற்றம் 171, 188, 190.
குன்றல் 14, 17, 134, 239.
குன்று 29.

கூர்தலி 219.
கூழ் 64.
கூறல் 183, 186.
கூருமை 181.

கெடுதல் 116, 117, 134, 166, 176, 206.
கெடுத்தல் 15.

கேடு 32, 115, 165, 169, 204, 210, 220, 235.
கேட்டல் 65, 69.
கேண்மை 106.
கேளாமை 66.
கேளிர் 187.

கை 178.
கைம்மாறு 211.

கொடுத்தல் 166.
கொல் 2, 70, 85, 99, 188, 189, 211.
கொல்லல் 109, 110.

சிறவு 112.
சிலேகை 37.
சிறப்பு 16, 31, 38, 74, 75, 195.
சிறுமை 64, 98, 102, 173.
சிறை 57.

சீர் 118, 123, 195.

சுடுதல் 129.
சுவை 37.
சுற்றம் 166.

சூழுதல் 176, 204.

சேத்தார் 214.
சேந்தண்மை 30.
சேப்பம் 112, 119.
சேமபொருள் 91.
செயல் 26, 33, 36, 40, 57, 67, 79, 91, 101, 102, 103, 104, 105, 109, 110, 116, 118, 150, 157, 158, 175, 191, 192, 198, 208, 212, 219,
செய்யாமை 26, 101, 157, 164, 172, 173, 174, 203, 210, 219.
செய்யாள் 84, 167.
செய்நன்றி 110.
செருக்கு 190, 201.
செவல் 33, 86, 207.
செல்லாமை 18.
செல்வம் 31, 125, 178, 216, 217.
செவி 65.
செவ்வி 130.
செவ்வியான் 169.

சேறிவு 13.
சேறுதல் 166. 203.

சோர்தல் 3, 4, 5, 7, 8, 179.

சோராமை 5, 10.

சொல் 139, 160, 184, 185, 187, 191, 192, 193, 195, 197, 200.

சொல்லை 96.

சொல் 35, 56, 65, 66, 70, 91, 92, 94, 95, 97, 98, 99, 110, 127, 128, 159, 160, 184, 189, 194, 196, 198, 200.

சொல்லாமை 197, 198, 199.

சொற்காட்டு 127.

சொர்வு 56.

ஞாலம் 102, 141.

தகுதி 51, 54, 111, 114, 158, 212, 220.

தினை 56, 125.

ஞங்கல் 117.
ஞங்காமை 19.
ஞடதல் 17.
ஞந்தை 67, 70.
ஞபபாமை 217.
ஞம் 63, 66, 68, 72, 107, 120, 151, 158, 190, 237.
ஞருதல் 71, 98, 113, 131, 138, 171, 183, 212.
ஞவ 9, 16, 43, 47, 57, 88, 97, 151, 203.
ஞவம் 19.
ஞளிர்ந்தல் 78.
ஞன் 7, 17, 51, 56, 69, 116, 157, 161, 166, 208.

ஞாங்கல் 151.
ஞாம் 158, 229.
ஞாய் 69.
ஞாழ் 71.
ஞாழ்வு 117.
ஞாளாற்றல் 213.

கரள் 2, 7, 8, 9.

கரளம் 19.

கரன் 11, 17, 43, 185, 206, 209.

திண்ணை 54.

திரிசூல் 90.

திரியாணை 124.

தீரு 168, 179, 215.

திறன் 157, 179, 186.

தினை 104, 144.

தீ 126, 129, 138, 168, 202, 206, 227.

தீணடல் 65, 227.

தீண்டரணை 62.

தீது 182, 190, 192, 222.

தீணை 143.

தீயணை 202, 203, 205, 208, 130.

தீர்தல் 6, 170, 199.
தீர்த்தல் 226.
தீவினை 201, 209, 210.

துடைத்தல் 107, 221.
துணிவு 21.
துன்னை 22, 36, 41, 42, 51, 76, 87, 104, 132, 144, 156.
துப்பு 12, 106.
துவ்வாமை 42, 94
துனி 10.
துறுத்தல் 22, 42, 106, 159.
துன்னல் 188, 209,
துஃப்பு 94, 106.

தூக்கல் 110.

தூக்கமை 103.
தூய்மை 159.
தூற்றல் 186.

தெய்வம் 43, 50, 55.
தெரிதல் 23, 27, 104, 132, 186.
தெளிதல் 143.
தென்புலத்தார் 43.

தேய்தல் 96.
தேசாமை 144.
தேர்தல் 132.
தேற்றமை 187.

தொடர்பு 73.
தொழார் 2, 55.

தொழுதல் 55.

தொட்டி 24.

தொயாணமை 149.

தொல் 80.

தொள் 149.

தொற்றம் 124.

தொன்றல் 209, 236.

தொன்றுமை 236.

தொனவு 167.

நகை 182, 187.

நடுவு 116, 117, 171, 172.

நடை 59.
நட்பு 187, 192, 106, 107.
நண்பு 74.
நத்தம் 235.
நயவாமை 147, 150.
நயன் 97, 103, 192, 193, 194, 197, 216, 219.
நலம் 149.
நல் 2, 41, 84, 86, 138, 171, 119, 222.
நல்காமை 17.
நல்கூர்மை 219.
நல்லவை 96, 213.
நன்மக்கள் 60.
நன்மை 60, 103, 185, 194, 162, 185.
நன்றி 67, 97, 102, 104, 108, 110, 117, 138.
நாணுடு 38, 49, 92, 109, 111, 113, 125, 128, 150, 152, 157, 197, 222.

நாடல் 96.
நாடாமை 74.
நாணுதல் 172.
நாம் 149.
நாவு 127, 129.
நாஞை 156.
நாற்றம் 27.
நான் 3.
நான்கு 35, 146.

நிலம் 3, 28, 68, 151, 239.
நிலவரை 234.
நிரப்புதல் 229.
நிலை 124.
நிழல் 208.
நிறை 57, 154, 215.
நிறைதல் 28.

நிற்றல் 6, 11, 13, 41, 142, 145, 233, 29, 176, 184.
நினைத்தல் 169.

நீக்கல் 194.

நீங்கல் 98, 195.

நீங்காமை 154.

நீடல் 3, 6, 97.

நீட்சி 234.

நீத்தல் 21.

நீந்தல் 8, 10.

நீந்தாமை 10.

நீர் 13, 20, 149, 215, 221.

நீர்மை 17, 34, 195, 219.

நுழைதல் 130.

நெஞ்சம் 115, 116, 161, 169, 185.

நெடுமை 17.

நோக்கல் 90, 93, 159, 189.
நோக்காமை 148, 184, 189.
நோதல் 157.
நோய் 157, 206.
நோவாமை 237.
நோற்றல் 48, 159, 160.
நோன்மை 48.

பகவன் 1.
பகுதி 111.
பகுத்தல் 187.
பகை 146, 207.
பகு 13, 225, 226, 227.
பசுமை 16.

படாமை 38, 88.
படிறு 91.
படுதல் 49, 50, 105, 114, 127, 131, 136, 154, 164, 169, 172, 185, 186, 191, 214, 216, 217, 224, 231, 237, 202.
பண்பு 45, 62, 97, 194.
பணிவு 95, 125.
பதடி 196.
பயத்தல் 97.
பயன் 2, 45, 87, 97, 103, 104, 128, 172, 177, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 200, 216, 239,
பரிதல் 88, 132.
பருவம் 218.
பல் 140.
பல்லார் 191, 192, 194.
பழி 40, 44, 62, 137, 145, 146, 172, 186.
பழித்தல் 49.
பழுத்தல் 216.
பற்று 88.

பணுவல் 21.
பனை 104.

பாராட்டல் 196.
பாரித்தல் 193.
பார் 78, 160.
பார்த்தல் 86, 130, 44, 227.
பார்ப்பான் 134.
பால் 206, 209.
பாவம் 146.
பாவி 168.
பாழ்படுதல் 83.
பாற்படுதல் 111.
பாற்று 11, 82.

பிணி 227.
பிரிதல் 97.
பிரித்தல் 187.

பிரியாவிடை 97.
பிற 8, 34, 61, 95, 120, 213.
பிறக்கல் 23, 62.
பிறப்பு 62, 133, 134.
பிறர் 72, 149, 157, 160, 206.
பிறவி 10.
பிறன் 49, 72, 141, 142, 144, 147, 148.
பின் 160, 190.

பீடு 59.

புகல் 144.
புகழ் 5, 39, 59, 136, 232, 233, 234, 236, 237.
புண் 12.
புத்தேள் 58, 213, 234.

புயல் 14.
புரிதல் 5, 59, 143.
புலம் 85, 174.
புலவர் 234.
புல் 16.
புறக்கூறல் 188.
புறங்கூறுமை 161.
புறம் 39, 46, 79, 82, 182, 183, 185, 189.

பூசல் 71.
பூசுவை 18.
பூணுதல் 23, 30.

பொச்சாப்பு 199.
பொதிதல் 155.
பொய் 6.

பொய்த்தல் 13, 182, 183.
பொருட்டு 81, 212.
பொருள் 5, 63, 122, 126, 141, 171, 176, 178, 199, 212, 226.
பொல்லாப்பு 176.
பொழுது 69.
பொறி 6, 9.
பொறுத்தல் 37, 151, 152, 155, 156, 239.
பொறை 153, 154. 169.
பொன் 155.
பொன்றுமை 36, 233.
பொன்றுதல் 36, 156, 171.

போதல் 46.
போலுதல் 77, 135, 151.
போல் 59, 118, 126, 155, 190, 235.
போர்த்தல் 80.
போற்றல் 154.
போற்றுமை 234.

மகளீர் 57.
மகன் 67, 69, 70, 110, 196.
மக்கள் 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 196, 110.
மங்கலம் 60.

மடமை 89.

பெட்பு 141.
பெண் 54, 56.
பெண்டீர் 48.
பெண்மை 147, 150.
பெயர்த்தல் 205.
பெய்தல் 55.
பெரிது 69, 102, 103, 124, 160.
பெருகல் 96.
பெருக்கம் 115, 170.
பெருந்தகை 217.
பெருமை 10, 21, 22, 23, 26, 28, 54, 58, 198.
பெறாமை 238.
பெறுதல் 46, 54, 58, 61, 62, 92, 111, 119, 123, 162, 213, 226.

பேணாமை 163.
பேணுதல் 56, 120.
பேதைமை 141, 142.
பேரறிவு 215.
பேராண்மை 148.
பேறு 60, 61, 162.
மடவார் 89, 153.
மரபு 188.
மரம் 78, 216, 217.
மருங்கு 210.
மருந்து 82, 217.
மருவல் 227.
மருள் 199.
மலர் 3.
மலை 124.
மழலை 66.
மழை 12, 15, 55.
மறத்தல் 32, 106, 108, 134, 152, 204
மறம் 76.
மறுமை 98.
மறை 28.
மற்று 15, 16, 30, 39, 60, 65, 68, 95, 173, 205, 221
மற்றை 214.
மனம் 7, 34.
மனிதன் 122.
மனை 51, 52, 60, 148.
மன்னுதல் 100.

மா 68.

மாசு 34.
மாட்சி 52, 60.
மாட்டு 5, 94, 162, 175, 188, 211.
மாணாமை 53.
மாணுதல் 102, 424, 177.
மாண்பு 3, 51, 53.
மாத்தர் 28.
மாரி 211.
மாற்றல் 7, 225.

மிக்கவை 158.

மிசை 3, 85.
மிச்சில் 85.

முகம் 84, 90, 92, 93, 224.
முதல் 1.

முத்துதல் 67.
முயலுதல் 47.
முனிதல் 191.
முன் 59, 184, 192.

லூவர் 41.

மெய் 65.

மேல் 222, 232.

மொழி 26.

மோத்தல் 30.

யா 54, 127.
யாக்கை 79, 239.
யாண்டு 4.
யாது 178.
யாம் 61.
யார் 20, 94, 149, 162, 175.
யாழ் 66.
யான் 116, 214, 217.

வகை 23, 27, 33.
வகை 238, 239, 240.
வடு 129.
வணங்காமை 9.
வண்மை 239.
[illegible]

வயல் 171.
வரன் 24.
வருதல் 11, 39, 63, 83, 86, 220

அ

வனை 105, 150, 234.
வனையாமை 150.
வழக்கு 73, 75.
வழ்க்கல் 11, 99.
வழக்காமை 19.
வழி 38, 44, 80.
வழுக்கல் 139, 165.
வளம் 14, 51.
வறத்தல் 18.
வறுமை 221.
வற்றல் 78.

வன் கண்மை 223.
வன் பார்ப் 78.
வன்மை 99, 172, 153.

வாணிகம் 120.
வாயில் 6.
வாய் 33, 91, 139, 159.
வாரி 14.
வால் 2.
வாழாமை 237, 240.
வாழ்க்கை 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 78, 93.
வாழ்தல் 3, 6, 41, 42, 47, 50, 58, 81, 47, 103, 214, 231, 240.
வாழ்நாள் 38.
வாழ்வாங்கு 50.
வாள் 219.
வானகம் 101.
வானம் 18, 19, 66.

வாழ்நர் 18.

வான் 11, 20, 50.

விகும்பு 16, 25.

விடல் 17, 126, 113, 121, 128, 139, 153, 167, 168, 203, 238.

வின் 13.

வித்தகர் 235.

வித்து 24, 167.

வியன் 13, 19.

விரிதல் 13.

விருந்து 43, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 153.

விழுப்பம் 21, 131.

விழுமம் 107, 162, 201.

விளிதல் 143.

விளியாண்மை 145.

விழைதல் 177.

வீறல் 180.

விற்றல் 220.
விளை 33, 63, 207.

வீ

வீழ்தல் 16.
வீழ்தான் 38.
வீயாமை 207, 208.

வெகுளி 29, 35.
வெயில் 77.
வெல்லுதல் 150, 174.
வெறி 175.
வெஃகாமை 178, 179.
வெஃகுதல் 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 180.

வேண்டாமை 4, 37, 163, 180, 206, 211.

வேண்டுதல் 4, 21, 82, 85, 154, 173, 177, 178,
வேளாண்மை 81, 212.
வேள்வி 87, 88.
வேறு 143.

வைகல் 83.
வைத்தல் 50, 155, 214, 228,
வைட்பு 24, 149, 155.
வையகம் 75, 101.
வையம் 22, 50, 109, 238.
வையாமை 117, 155.